รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน
สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ
วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

นายจรัส เล่ห์สิงห์

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน
สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ
วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

นายจรัส เล่ห์สิงห์

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนิยม

ผมขอแสดงความยินดีต่อ ผอ.จรัส เล่ห์สิงห์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ที่ได้ร่วมกับเครือข่ายความร่วมมือชุมชนและสถานประกอบการ ในการพัฒนานวัตกรรมขึ้นใหม่ เป็นงานวิจัยและพัฒนาเรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ซึ่งมีเป้าหมายสำคัญอยู่ที่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอาชีวศึกษา โดยเฉพาะในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

จากการอ่านเนื้อหาทั้งหมดในผลงานวิจัยฉบับนี้ ผมตีความว่าเป็นผลงานวิจัยที่มีคุณค่ายิ่งต่อการจัดการอาชีวศึกษาของประเทศ โดยนำชุมชนและสถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มรูปแบบเพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทั้งทางด้านวิชาการและด้านวิชาชีพ เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้ได้รับทั้งความรู้ด้านวิชาการและทักษะวิชาชีพ ได้รับประสบการณ์ตรงในสถานที่จริงในแหล่งเรียนรู้ภายในชุมชนและสถานประกอบการ และผลจากการทดลองใช้นวัตกรรมหรือรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ทำให้ผู้ร่วมกิจกรรมตามโครงการพัฒนาภายใต้รูปแบบมีความพึงพอใจในระดับมาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเพิ่มขึ้น และมีจำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากชุมชนและสถานประกอบการเพิ่มมากขึ้น

ผมขอขอบคุณ ผอ.จรัส เล่ห์สิงห์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ที่กรุณาเชิญชวนให้ผมเขียนคำนิยม ทำให้ผมได้รับรู้การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณค่ายิ่งต่อวงการอาชีวศึกษา และต่อการที่จะพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ชุมชนและสถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจัง และขอเป็นกำลังใจให้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และนำประสบการณ์มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มเครือข่ายกันต่อไป

นายทรงยศ เทียนทอง

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว

ชื่อเรื่อง : รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ชื่อผู้วิจัย : นายจรัส เล่ห์สิงห์

ปีที่วิจัย : ปีการศึกษา 2560-2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว 2) สร้างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว 3) ทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว 4) ประเมินผลการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ดำเนินการวิจัยเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ศึกษาสภาพและแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยการวิเคราะห์เอกสาร การสอบถามผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 76 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และสัมภาษณ์แนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 คน ได้มาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตอนที่ 2 สร้างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยการสนทนากลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบ จำนวน 17 คน และตรวจสอบร่างรูปแบบโดยการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน รวมทั้งประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 18 คน ได้มาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตอนที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบ จำนวน 4 โครงการ กำหนดระยะเวลา 1 ปีการศึกษา เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2561 ถึง เดือนเมษายน 2562 ตอนที่ 4 ประเมินผลการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียน และชุมชนและสถานประกอบการ ได้มาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้แบบสอบถามและแบบรายงาน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว สรุปได้ว่า การสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ควรกำหนดหลักการการสร้างความเข้มแข็ง ควรมีองค์คณะบุคคลหรือคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็ง มีขอบข่ายความร่วมมือ และกระบวนการดำเนินงานเพื่อสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ

2. รูปแบบที่สร้างขึ้นมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ และ 4) กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบ

ทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2561 ถึงเดือน เมษายน 2562 จำนวน 4 โครงการ ได้แก่ 1) โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ 2) โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ 3) โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน 4) โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา ผลการทดลองพบว่า 1) ความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมทั้ง 4 โครงการ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมโครงการทั้ง 4 โครงการ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 85.40

4. ผลการประเมินผลการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว พบว่า

4.1 ความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จากการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว คะแนนเฉลี่ยผลการเรียนปีการศึกษา 2561 หลังใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้ในปีการศึกษา 2560

4.3 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากชุมชน/สถานประกอบการเพิ่มขึ้นหลังใช้รูปแบบ

4.4 ผลจากการดำเนินงานตามรูปแบบ สถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้เรียนเป็นที่ยอมรับของสังคม ได้รับรางวัล และเกียรติบัตร ในระดับภาค ระดับชาติ

คำสำคัญ : รูปแบบ / การสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ / ด้านวิชาการและวิชาชีพ

Title : A model of strengthening community cooperation networks for academic and professional establishments, Sakaeo Technical College.
Author : Mr. Charat Lahsing
Year : 2017 – 2018

Abstract

The purpose of this research is to 1) Study the conditions and guidelines for strengthening the community cooperation network, academic and professional establishments, Sakaeo Technical College. 2) Establish a model for strengthening the community cooperation network, academic and professional establishments, Sakaeo Technical College. 3) Trial a model for strengthening the community cooperation network, academic and professional establishments, Sakaeo Technical College. 4) Use evaluation a strengthening the community cooperation network, academic and professional establishments, Sakaeo Technical College. The research was conducted in four parts such as; Part 1; Study the conditions and guidelines for strengthening the community cooperation network, academic and professional establishments, Sakaeo Technical College by analyzing documents, inquiring of the director and 76 teachers acquired by Stratified Random Sampling and interviews by guidelines for strengthening with a 6 professional acquired by Purposive Sampling. Part 2; Establish a model for strengthening the community cooperation network, academic and professional establishments, Sakaeo Technical College by a discussing the people involved and a 17 professional model and check the draft by discussing the group of 9 professional. Including assessing the appropriateness and feasibility of the model by using 18 professional acquired by Purposive Sampling. Part 3; Trial of the model in four projects set a time for 1 academic year and commenced operations from May, 2018 to April, 2019 Part 4; Use evaluation a strengthening the community cooperation network, academic and professional establishments, Sakaeo Technical College by the director, teacher, communities and establishments acquired by Purposive Sampling by use the questionnaire and report form, percentage, average, standard deviation and content analysis.

The research results

1. The condition of strengthening the community cooperation network, academic and professional establishment of Sakaeo Technical College has the average values are in the middle level. Conclusion of guidelines for strengthening community cooperation network, academic and professional establishment of Sakaeo Technical College such as the principle should be established to strengthen;

committee to strengthen, scope for cooperation and the operational process for strengthen the cooperation network.

2. The model created has 4 elements. There are principles of strengthening cooperative networks, commission to strengthen cooperation network, scope of academic and professional cooperation, and the process of strengthening cooperation networks.

3. The results of the trial using the model

Try using the strengthening model of community cooperation network, academic and professional establishment of Sakaeo Technical College started operations in May 2018-April 2019 of 4 projects such as the strengthening community cooperation network project, academic and professional establishment, academic and professional service project in collaboration with communities and establishments, collaboration project with the community and the establishment of teaching and learning development academic and professional to meet the needs of the labor market, and project to promote vocational education management by increasing the role of public and private sectors in the production of vocational manpower. The results showed that. 1) The satisfaction of the participants in all 4 projects, in general, the average value is at the highest level. 2) Achievement of all 4 project participants in the overall, the average is at a high level, representing 85.40%.

4. Evaluation results using the strengthening model of community cooperation networks, academic and professional establishment of Sakaeo Technical College

4.1 The success of strengthening the network of community cooperation, academic and professional establishment of Sakaeo Technical College, according to the opinions of school administrators, teachers, communities and establishments in general, have a high level.

4.2 The achievement of students by using the model of strengthening, strengthening of community cooperation networks, academic and professional establishments, Sakaeo Technical College the average in the academic year 2018 after using the model is higher than before in the academic year 2017.

4.3 Amount of community network/ establishment increase after using the model.

4.4 The result of the operation according to the educational institution model, the director and learners are accepted by society, receive certificates and national awards.

Keywords: Model / strengthening the community cooperation network / academic and professional

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ บางแสง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และ ดร.จักรพันธ์ นาน่วม อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว ที่ได้ให้คำปรึกษาและข้อแนะนำต่าง ๆ มาโดยตลอด จึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ และขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ บางแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กันต์ อินทุวงศ์ ดร.อดุลย์ พิมพ์ทอง ดร.ธีรพงษ์ วงศ์ประเสริฐ และดร.กมล เรียงไธสง ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ ผอ.มนูญ ใยบัวเทศ และ ผอ.สมชาย เจนพานิช ที่ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงงานวิจัยให้ดีขึ้นและขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้กรุณาให้การสัมภาษณ์ เข้าร่วมสนทนากลุ่ม และกรุณาประเมินรูปแบบ ทำให้รายงานวิจัยฉบับนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์

ขอขอบคุณคณะผู้บริหาร ครูผู้สอนวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว และบุคคลในหน่วยงาน/องค์กรเครือข่ายความร่วมมือ ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการทดลองใช้รูปแบบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ และได้กรุณาให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์เพื่อการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งได้ให้การสนับสนุนในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี ทำให้การวิจัยประสบผลสำเร็จ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและความปรารถนาดีของทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบคุณไว้ในโอกาสนี้

นายจรัส เล่ห์สิงห์

สารบัญ

หน้า

คำนิยม..... ก

บทคัดย่อภาษาไทย..... ข

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ..... ง

กิตติกรรมประกาศ..... ฉ

สารบัญ..... ช

สารบัญตาราง..... ญ

สารบัญภาพ..... ฑ

บทที่

1 บทนำ..... 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา..... 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย..... 5

ขอบเขตของการวิจัย..... 6

นิยามศัพท์เฉพาะ..... 11

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย..... 13

2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 15

แผนพัฒนาการศึกษาและยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561- 2580 ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการจัดการศึกษา..... 15

แนวคิดและหลักการการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชนสถานประกอบการ..... 19

แนวคิดและหลักการจัดการเรียนรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ..... 57

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ..... 69

บริบทของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว..... 81

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 90

กรอบแนวคิดในการวิจัย..... 100

3 วิธีดำเนินการวิจัย..... 102

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว..... 104

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ หน้า

ตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว..... 110

ตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว..... 116

ตอนที่ 4 ผลการประเมินผลการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว..... 125

4 ผลการวิจัย..... 130

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว..... 131

ตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว..... 145

ตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว..... 177

ตอนที่ 4 ผลการประเมินผลการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว... 191

5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 197

สรุปผลการวิจัย..... 198

อภิปรายผลการวิจัย..... 200

ข้อเสนอแนะ..... 207

บรรณานุกรม..... 209

ภาคผนวก..... 219

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ..... 220

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการหาคุณภาพเครื่องมือ..... 225

ภาคผนวก ค รายชื่อผู้ร่วมยกร่างรูปแบบ..... 295

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ หน้า

ภาคผนวก ง คู่มือการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว..... 298

ภาคผนวก จ โครงการที่ใช้ทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว 333

ภาคผนวก ฉ หนังสือขอความอนุเคราะห์/ขอเชิญ/เผยแพร่..... 348

ภาคผนวก ช การเผยแพร่ผลงานวิชาการ..... 379

ประวัติผู้วิจัย..... 411

สารบัญตาราง

ตารางที่ **หน้า**

1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างความร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการในการจัดการเรียนการสอน ของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว..... 4

2 จำนวนประชากรวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จำแนกตามผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน..... 105

3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จำแนกตามผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน..... 106

4 โครงการทดลองใช้รูปแบบและจำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 118

5 แผนการดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว..... 123

6 ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว..... 132

7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และปฏิบัติหน้าที่..... 136

8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยภาพรวม (n = 76)..... 138

9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ด้านหลักการสร้างความเข้มแข็งครือข่ายความร่วมมือ (n = 76)..... 138

10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้วด้านกระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ (n = 76)..... 137

11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติงานการสร้างความเข้มแข็งเครือข่าย ความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ด้านขอบข่ายการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ (n = 76)..... 141

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ **หน้า**

12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติงานการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้วด้านคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ (n = 76)..... 142
13 ผลการสัมภาษณ์แนวแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว (n = 6)..... 143
14 แสดงองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และแนวปฏิบัติของร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว..... 148
15 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว องค์ประกอบที่ 1..... 159
16 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว องค์ประกอบที่ 2..... 161
17 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว องค์ประกอบที่ 3..... 163
18 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว องค์ประกอบที่ 4..... 166
19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ องค์ประกอบที่ 1 หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ..... 175
20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ..... 175
21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ องค์ประกอบที่ 3 ขอบข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ..... 176

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ **หน้า**

22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ องค์ประกอบที่ 4 คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ..... 177

23 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และ ปฏิบัติหน้าที่/สังกัดหน่วยงาน..... 178

24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อ โครงการ 4 โครงการ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความ ร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว..... 182

25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการ 4 โครงการ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว..... 186

26 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และ ปฏิบัติหน้าที่/หน่วยงาน (n = 20)..... 191

27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการ สร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและ วิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว (n = 20)..... 192

28 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ปีการศึกษา 2560 และ ปีการศึกษา 2561..... 194

29 แสดงจำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากหน่วยงานชุมชนและสถานประกอบการที่ เพิ่มขึ้นหลังใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถาน ประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้วเพิ่มขึ้นหลังใช้รูปแบบ... 194

30 รางวัลที่ได้รับด้านวิชาการและวิชาชีพจากการดำเนินการตามรูปแบบการสร้างความ เข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว..... 196

31 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และ ปฏิบัติหน้าที่..... 401

32 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อ ผลงานวิชาการเรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถาน ประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว (n = 37)..... 402

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ **หน้า**

33 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และปฏิบัติหน้าที่..... 421
34 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผลงานวิชาการเรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชนสถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว (n = 27)..... 422

สารบัญภาพ

ภาพที่ **หน้า**

1 รูปแบบเชิงระบบและสถานการณ์ (Systems Model) ของ Brown and Moberg 71
2 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย 101
3 แสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 103
4 (ร่าง) รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว 146
5 รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชนรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว 169

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมปัจจุบันและอนาคตซึ่งเป็นสังคมฐานความรู้ที่การเรียนรู้ ความรู้ และนวัตกรรมเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนา ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมและสร้างสภาพการณ์เพื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง พัฒนาคุณภาพ ประสิทธิภาพ และขีดความสามารถของคนส่วนใหญ่ในประเทศ โดยยึดหลักการสร้างเครือข่ายและให้ทุกภาคส่วนของสังคมเข้ามามีส่วนร่วม ในการกำหนดและตัดสินใจในกิจกรรมทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับองค์การหรือหน่วยงานของตน การสนับสนุนให้สังคมทุกภาคส่วนและทุกระดับได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อความสำเร็จ จะทำให้เกิดพลังพัฒนาการศึกษาที่เข้มแข็งอันจะเป็นรากฐานที่มั่นคงในการพัฒนาประเทศอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน (ประยูร อัครบวร, 2555: 13) ซึ่งการสร้างเครือข่ายจะทำให้มีการติดต่อและการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และความร่วมมือด้วยความสมัครใจ และทำให้เชื่อมโยงคนที่มีรูปแบบแตกต่างกัน มีวิธีการทำงาน และภูมิหลังต่างกันเข้าด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การทำงานร่วมกันเพื่อประโยชน์ทุกฝ่าย โดยในการดำเนินงานไม่เฉพาะจะก่อให้เกิดความเชื่อมโยงชุมชนและชุมชนด้วยกันเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และร่วมดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เท่านั้น ยังรวมถึงการเชื่อมโยงหน่วยงานวิชาการเข้ากับชุมชน และเชื่อมโยงเครือข่ายทางวิชาการที่อยู่ในสาขาวิชาการต่างกันเข้ากันด้วยทำให้เกิดการบูรณาการความร่วมมือที่ก่อให้เกิดประโยชน์และความสมบูรณ์ของการพัฒนาชุมชนด้วย (ครรชิต พุทธโกษา, 2556: 217-218)

การปฏิรูปการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มีความมุ่งหมายที่จะจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีความสามารถและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข การดำเนินงานตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีพลังและมีประสิทธิภาพให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการศึกษาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ปฏิรูประบบการศึกษา ปฏิรูปการเรียนรู้ ปฏิรูประบบบริหารและการจัดการ ปฏิรูปครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ปฏิรูประบบทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา ตลอดจนได้กำหนดหลักการจัดการศึกษาให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้กระจายอำนาจสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาให้ยึดหลักการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ๆ สร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนในการพัฒนาเยาวชนและบุคลากรในชุมชน ให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าของสังคม ด้วยการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพ

ปัญหา และความต้องการ รวมทั้งวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เป็นการเปลี่ยนรูปแบบการบริหารและจัดการศึกษาตามแบบเดิมที่สถานศึกษาจัดการศึกษาจากเพียงลำพัง เป็นการเปิดโอกาสให้องค์กร หน่วยงานต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ส่งผลให้โครงสร้างการจัดองค์การของสถานศึกษาเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่มีสายบังคับบัญชา (Hierarchy Organization) ไปสู่การจัดองค์การแบบเครือข่าย เป็นการส่งเสริม พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ต่อเนื่องและมีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น จึงจะเกิดผลต่อผู้เรียนได้อย่างชัดเจน (สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร, 2554: 70-72) สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้มีบทบัญญัติในเรื่องแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยเฉพาะได้กำหนดให้รัฐส่งเสริมและสนับสนุนการกระจายอำนาจเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์กรศาสนา และเอกชน จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้เท่าเทียมและสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

แนวโน้มการศึกษาไทยในอนาคตพบว่า คนไทยจะมีระดับการศึกษาโดยเฉลี่ยที่สูงขึ้น ในขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสทางการศึกษาจะลดลง ประชาชนมีโอกาสได้รับบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้น แต่มีการเพิ่มช่องว่างด้านคุณภาพในการจัดการการศึกษา โอกาสการศึกษาสำหรับกลุ่มคนทำงานมากขึ้น การเข้าสู่อาชีวศึกษามากขึ้น การศึกษานอกระบบมีบทบาทมากขึ้น เกิดหลักสูตรใหม่จำนวนมากและมีความเป็นสากลหรือนานาชาติ นอกจากนี้ยังเป็นการศึกษาบนพื้นฐานอิเล็กทรอนิคส์ การเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย สถานประกอบการมีบทบาทมากขึ้น ภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมมากขึ้นและมีการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553: 68-87) สอดคล้องกับหลักการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) ที่รัฐบาลมุ่งเน้นให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ โดยมีเป้าหมายหลัก 6 ประการ คือ 1) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเรียนรู้ของคนไทย 2) เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ 3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคมในการบริหารและจัดการศึกษา 4) การจัดระบบการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา 5) การสร้างความเข้มแข็งของสถานศึกษา และ 6) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรากรณ์ สามโกเศศ และคณะ (2558) ที่พบว่า การศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้มแข็งที่ฐานราก ประชาชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการการศึกษาทั้งระบบ มีการให้ความสำคัญกับองค์กรในชุมชน ครอบครัว พ่อแม่ ผู้ปกครอง สถาบันศาสนา องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรอื่นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อเติมเต็มการจัดการศึกษาที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน ให้เป็นการจัดการศึกษาที่สามารถบูรณาการได้สอดคล้องกับความต้องการ วิถีชีวิต วัฒนธรรม องค์กรในชุมชนและประเทศชาติ

การจัดการศึกษาในรูปแบบเครือข่ายซึ่งเป็นนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล ยังมีปัญหาค่อนข้างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขาดความร่วมมือในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาคส่วนต่าง ๆ อาจเป็นเพราะปัญหาอุปสรรคด้านระบบการทำงานหรือการสื่อสารต่าง ๆ ของบุคลากร

ดังเช่นปัญหาการดำเนินงานที่พบจากผลการวิจัยของ สรัญญา จุฑานิล (2556) พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานในรูปแบบเครือข่าย มีปัญหาเกี่ยวกับวิธีการทำงานของระบบราชการซึ่งมีความไม่สอดคล้องกันในบริบทของการทำงานเป็นเครือข่าย ทำให้เกิดความล่าช้า นอกจากนี้ระบบการทำงานดังกล่าวยังเป็นอุปสรรคต่อการออกแบบเครือข่ายองค์กร ทำให้การดำเนินงานในรูปแบบเครือข่ายเป็นไปอย่างไม่ราบรื่น รวมถึงปัญหาที่เกิดจากการติดต่อสื่อสาร การสื่อความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน ความไม่เข้าใจในเรื่องเครือข่ายในหน่วยราชการบางส่วน ปัญหาเกี่ยวกับความไม่วางใจระหว่างหน่วยงานราชการกับภาคเอกชน และปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรในการปฏิบัติงาน โดยมีข้อเสนอแนะคือ 1) ต้องสร้างให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วน 2) มีกลไกในการทำงานและระบบการบริหารจัดการที่มีส่วนร่วม เปิดเผย โปร่งใส และ 3) ลดบทบาทภาครัฐและสนับสนุนให้องค์กรชุมชน ภาคเอกชน เป็นหลักในการพัฒนา นอกจากนี้ในส่วนปัญหาด้านการบริหารงานวิชาการและวิชาชีพ จากผลการวิจัยของ พรรษา จุดาบุตร (2558) พบว่า ปัญหาการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ 6 ด้าน มีปัญหาที่สอดคล้องกัน คือ ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนตรงกันในการปฏิบัติงานด้านหลักสูตร การจัดทำสื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดการสนับสนุนด้านอาคารสถานที่ การจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์ หนังสือห้องสมุด และการมีส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ รวมถึงหน่วยงานภายนอก และผลงานวิจัยของ ไสว อุทุมประเสริฐ (2557) พบว่า ปัญหาในการดำเนินงาน คือการขาดแคลนบุคลากร แผนปฏิบัติการ ขาดการติดต่อสื่อสารการประสานงาน ขาดงบประมาณสนับสนุน เป็นต้น

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เป็นสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในสาขาวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการของผู้เรียน ชุมชนและสถานประกอบการ จากการศึกษาผลการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2559 พบว่า ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ มีปัญหาที่ต้องปรับปรุงและพัฒนาหลายด้าน โดยมีข้อเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนาว่า 1) ควรสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนในระบบทวิภาคีให้กับนักเรียน นักศึกษา ชุมชน และผู้ปกครองให้มากยิ่งขึ้น 2) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และแก้ปัญหาสอดคล้องกับตลาดแรงงาน 3) นำผลการวิจัย นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ที่มีคุณภาพไปใช้ประโยชน์ เพื่อพัฒนาอาชีพและคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนและสังคม และ 4) สนับสนุนให้นักเรียนนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในด้านการบริการวิชาการและวิชาชีพครบทุกสาขาวิชา (วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว, 2559: 31-32) ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจของงานความร่วมมือ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นครูผู้สอน ชุมชน และสถานประกอบการเกี่ยวกับการสร้างความร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการด้านการจัดการเรียนการสอน ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างความร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการในการจัดการเรียนการสอน ของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ข้อ	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	ชุมชนและสถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเรียนการสอน	2.45	0.41	น้อย
2	ชุมชนและสถานประกอบการร่วมสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษาให้สถานศึกษา	2.48	0.53	น้อย
3	ชุมชนและสถานประกอบการร่วมพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยการเป็นครูพิเศษในรายวิชาต่าง ๆ	2.57	0.55	ปานกลาง
4	ชุมชนและสถานประกอบการให้การสนับสนุนให้นักเรียน นักศึกษา ได้ฝึกงานในแหล่งเรียนรู้หรือสถานประกอบการ	2.65	0.47	ปานกลาง
5	ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในวิชาชีพจากชุมชนและสถานประกอบการ เข้ามาร่วมกันพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	2.35	0.51	น้อย
6	มีการจัดการประชุมร่วมกันเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและสถานประกอบการ	2.40	0.45	น้อย
7	การมีส่วนร่วมของชุมชนและสถานประกอบการ จากการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	2.41	0.56	น้อย
	รวม	2.47	0.22	น้อย

ที่มา: งานความร่วมมือ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว, 2560

จากตารางที่ 1 พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการเกี่ยวกับการสร้างความร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการในการจัดการเรียนการสอน ของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในวิชาชีพจากชุมชนและสถานประกอบการ เข้ามาร่วมกันพัฒนาคุณภาพผู้เรียน รองลงมา ได้แก่ มีการจัดการประชุมร่วมกันเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนระหว่าง

สถานศึกษากับชุมชนและสถานประกอบการ จึงสรุปได้ว่าปัญหาด้านความร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นปัญหาที่สถานศึกษาต้องเร่งปรับปรุงแก้ไข นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือและการประสานงานกับชุมชน รวมทั้งด้านคุณภาพของผู้เรียนโดยภาพรวมยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายของสถานศึกษา จำเป็นต้องแก้ไขและพัฒนาอย่างเร่งด่วน

จากความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาจึงได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ ของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้วให้มีคุณภาพ มีความเหมาะสม จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นได้ ทำให้ส่งผลที่ดีต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ มีทักษะ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สอดคล้องกับจุดเน้นในการพัฒนาของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ที่ได้กำหนดไว้คือ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการหลากหลายตามความต้องการของสถานประกอบการ ส่งเสริมสนับสนุนและการกระจายโอกาสทางการศึกษาโดยร่วมมือหน่วยงานและองค์กรท้องถิ่น และพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการขยายตัวการเปิดประชาคมอาเซียน (วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว, 2560: 6-7) รวมทั้งปัจจุบันวิทยาลัยยังไม่มีรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ ที่เป็นรูปธรรมเกิดจากการศึกษาวิจัยอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยจึงต้องวิจัยศึกษาและพัฒนารูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ อันจะเป็นประโยชน์ทั้งในเชิงการบริหาร ในเชิงวิชาการ และเชิงวิชาชีพเพื่อให้เกิดความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือของชุมชนและสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว และสถานศึกษาอื่นในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
2. เพื่อสร้างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
4. เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาของการวิจัยเรื่องรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

1.1 ศึกษาสภาพด้านหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ขอบข่ายการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ และคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

1.2 ศึกษาแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ในเนื้อหา 4 ด้าน ได้แก่ หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ขอบข่ายการพัฒนางานวิชาการและวิชาชีพ และกระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

ตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ด้านวิชาการและวิชาชีพ

2.1 ขอบเขตของเนื้อหา เป็นการสร้างรูปแบบเพื่อการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

2.2 วิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยใช้ผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และศึกษาแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยการสัมภาษณ์

2.3 ยกร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยการสนทนากลุ่มผู้เกี่ยวข้องและผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนารูปแบบ และจัดทำคู่มือเพื่อดำเนินกิจกรรมใน 4 องค์ประกอบของรูปแบบ ได้แก่ 1) หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายการพัฒนางานวิชาการและวิชาชีพ และ 4) กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

2.4 ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบโดยการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบด้วยแบบประเมิน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ตามคู่มือการใช้รูปแบบ ดำเนินกิจกรรมภายใต้ 4 องค์ประกอบของรูปแบบ และมีโครงการ จำนวน 4 โครงการ ได้แก่

3.1.1 โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

3.1.2 โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

3.1.3 โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอน ด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

3.1.4 โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการร่วมผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

หลังทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ผู้วิจัยดำเนินการศึกษา ดังนี้

1) ความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

2) ผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

3.2 ดำเนินการจัดทำแผนการดำเนินงานการทดลองใช้รูปแบบตามแผนกิจกรรมและระยะเวลาที่กำหนด

ตอนที่ 4 ประเมินผลการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ผู้วิจัยดำเนินการศึกษา ดังนี้

4.1 ความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จากการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

4.3 มีจำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากชุมชน/สถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นหลังใช้รูปแบบ

4.4 รางวัลที่ได้รับด้านวิชาการและวิชาชีพจากการดำเนินการตามรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล แบ่งเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

1.1 การสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

1) แหล่งข้อมูล ได้แก่ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

2) ประเด็นที่ศึกษา ได้แก่ การสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

1.2 การศึกษาสภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยการใช้แบบสอบถาม

1) ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน ครูผู้สอน จำนวน 89 คน รวมจำนวน 94 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ครูผู้สอน จำนวน 72 คน รวมจำนวน 76 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (KreJcie and Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 43) ดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

1.3 การศึกษาแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยการใช้แบบสัมภาษณ์

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ หรือการบริหารสถานศึกษา ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 6 คน โดยต้องมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดอย่างน้อยข้อใดข้อหนึ่งคือ 1) เป็นผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาหรืออาจารย์ในมหาวิทยาลัย มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี 2) เป็นผู้บริหารหน่วยงาน/องค์กรเครือข่ายความร่วมมือที่มีประสบการณ์ มีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปี

ตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว กลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีดังนี้

2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อยกร่างรูปแบบ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน ครูผู้สอน จำนวน 6 คน รวมจำนวน 9 คน บุคคลในชุมชนและสถานประกอบการ ประกอบด้วย ผู้แทนจากชุมชน จำนวน 3 คน ผู้แทนจากสถานประกอบการ จำนวน 3 คน และนักวิชาการที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการสร้างรูปแบบ จำนวน 2 คน รวมกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น จำนวน 17 คน

2.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่มตรวจสอบร่างรูปแบบ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิและนักวิชาการที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการพัฒนารูปแบบ ด้านการบริหารสถานศึกษา และด้านการจัดการเรียนการสอน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 9 คน ต้องมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดอย่างน้อยข้อใดข้อหนึ่งคือ 1) เป็นนักวิชาการหรืออาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิด้านการบริหาร มีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปี 2) เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารสถานศึกษาหรือครูผู้สอนที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษหรือเชี่ยวชาญในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และมีประสบการณ์การบริหารอย่างน้อย 5 ปี 3) เป็นผู้บริหารในหน่วยงาน/องค์กรเครือข่ายความร่วมมือในชุมชนหรือสถานประกอบการ มีประสบการณ์การทำงานอย่างน้อย 3 ปี

2.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ตอบแบบประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิและนักวิชาการที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการพัฒนารูปแบบ ด้านการบริหารสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการพัฒนาหรือสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 18 คน ต้องมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดอย่างน้อยข้อใดข้อหนึ่งคือ 1) เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี 2) เป็นนักวิชาการหรืออาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่มีความรู้หรือประสบการณ์ในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน มีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปี 3) เป็นนักวิชาการที่มีความรู้และประสบการณ์ในการพัฒนารูปแบบ มีคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี

ตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

การทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยดำเนินการทดลองตามคู่มือการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ภายในขอบเขตองค์ประกอบของรูปแบบ 4 องค์ประกอบหลัก และโครงการ 4 โครงการ ที่ใช้ทดลองรูปแบบ ดังนี้

1. โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ครูผู้สอน จำนวน 30 คน และชุมชนและสถานประกอบการ จำนวน 20 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 54 คน โดยการเลือก

แบบเจาะจง (Purposive Sampling) กำหนดคุณสมบัติต้องเป็นผู้บริหาร ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ ที่เป็นเครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

2. โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ครูผู้สอน จำนวน 30 คน ผู้เรียน จำนวน 30 คน และชุมชนและสถานประกอบการ จำนวน 20 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 84 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กำหนดคุณสมบัติต้องเป็นผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้เรียน ของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ปีการศึกษา 2561 ชุมชนและสถานประกอบการ ที่เป็นเครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

3. โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ครูผู้สอน จำนวน 30 คน ผู้เรียน จำนวน 30 คน ชุมชนและสถานประกอบการ จำนวน 20 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 84 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กำหนดคุณสมบัติต้องเป็นผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้เรียน ของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ปีการศึกษา 2561 ชุมชนและสถานประกอบการ ที่เป็นเครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

4. โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ครูผู้สอน จำนวน 30 คน และชุมชนและสถานประกอบการ จำนวน 20 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 54 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กำหนดคุณสมบัติต้องเป็นผู้บริหาร ครูผู้สอน ของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ปีการศึกษา 2561 และชุมชนที่เป็นเครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ตอนที่ 4 การประเมินผลการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เพื่อประเมินดังนี้

4.1 ความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 14 คน และชุมชนและสถานประกอบการ จำนวน 6 คน รวมทั้งสิ้น 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จากการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว แหล่งข้อมูลจากงานวัดผลและประเมินผลวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

4.3 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากชุมชน/สถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นหลังใช้รูปแบบ แหล่งข้อมูลจาก งานศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

4.4 รางวัลที่ได้รับด้านวิชาการและวิชาชีพจากการดำเนินการตามรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว แหล่งข้อมูลจาก งานศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จากการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

3. จำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากชุมชน/สถานประกอบการเพิ่มขึ้นหลังใช้รูปแบบ

4. ผลจากการดำเนินงานตามรูปแบบ สถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้เรียนเป็นที่ยอมรับของสังคม ได้รับรางวัล และเกียรติบัตร ในระดับภาค ระดับชาติ

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ปีการศึกษา 2560 – 2561

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการด้านชาการและวิชาชีพของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ภายใต้องค์ประกอบของรูปแบบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ และ 4) คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

2. เครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ หมายถึง การประสานเชื่อมโยงของกลุ่มบุคคล หน่วยงาน/องค์กรที่สมัครใจเพื่อการทำงานร่วมกันให้บรรลุเป้าประสงค์ โดยมีการจัดระเบียบโครงสร้างของคนในเครือข่ายด้วยความเป็นอิสระ เท่าเทียมกันภายใต้พื้นฐานของความเคารพสิทธิ เชื่อถือ เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

3. การสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ หมายถึง การสร้างความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งในการร่วมมือกับบุคคลที่เป็นผู้แทนจากหน่วยงาน/องค์กรเครือข่ายความร่วมมือชุมชนและสถานประกอบการ ประกอบด้วย ผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ผู้แทนจากสถานประกอบการ และผู้แทนชุมชน โดยดำเนินการอย่างเข้มแข็ง เป็นระบบและต่อเนื่องทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพ เพื่อการทำงานให้บรรลุเป้าประสงค์ โดยมี

กิจกรรมการวางแผน กำหนดเป้าประสงค์ การจัดทำแผนปฏิบัติการ การดำเนินการตามแผน และการประเมินและติดตามผล

4. สภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว หมายถึง สภาวะการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานในวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ต่อการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ ใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ และ 4) คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

5. แนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว หมายถึง วิธีดำเนินการในการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชนและสถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ ให้บรรลุผลสำเร็จ ในวิธีการ 4 ด้าน ได้แก่ 1) หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายการพัฒนางานวิชาการและวิชาชีพ และ 4) กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

6. ความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว หมายถึง การดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการ ทั้งเครือข่ายหน่วยงาน/องค์กรภาครัฐและเอกชน เครือข่ายสถานประกอบการ และเครือข่ายชุมชน ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

7. โครงการที่ใช้ทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว หมายถึง โครงการที่สมาชิกเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ร่วมกันจัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ประกอบด้วย 4 โครงการ ดังนี้

1) โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

2) โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

3) โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

4) โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

8. ความเหมาะสมของรูปแบบ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้นำรูปแบบไปใช้ที่มีต่อรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ใน 4 องค์ประกอบ 1) หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความ

ร่วมมือ 2) กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ และ 4) คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

9. ความเป็นไปได้ของรูปแบบ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้นำรูปแบบไปใช้ว่าโอกาสที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายที่ระบุไว้ในรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชนสถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว และมีความเป็นไปได้ว่าจะประสบความสำเร็จในการนำไปปฏิบัติ

10. ด้านวิชาการและวิชาชีพ หมายถึง ความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันด้านวิชาการและวิชาชีพที่เกี่ยวกับการร่วมมือกันของเครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ทางวิชาการและทักษะวิชาชีพ ซึ่งใช้วิธีการประเมินผลผู้เรียนด้วยแบบประเมินพฤติกรรมตนเองของผู้เรียน ทั้งในด้านวิชาการและด้านวิชาชีพ

11. ชุมชน หมายถึง กลุ่มคนภายนอกสถานศึกษา ที่ประกอบด้วยบุคคลในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ผู้ปกครองนักเรียน นักศึกษา และปราชญ์ชาวบ้าน ที่มาร่วมกันเป็นเครือข่ายเพื่อพัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพให้แก่ผู้เรียน

12. สถานประกอบการ หมายถึง สถานที่ประกอบกิจการ แหล่งวิทยาการ บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วน กิจการเจ้าของคนเดียวหรือตั้งแต่สองคนขึ้นไปทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน ที่มาร่วมกันเป็นเครือข่ายเพื่อพัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพของสถานศึกษา

13. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

14. ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครู ลูกจ้างประจำทำหน้าที่สอน พนักงานราชการทำหน้าที่สอน และลูกจ้างชั่วคราวทำหน้าที่สอน ในวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

15. ผู้เรียน หมายถึง ผู้ที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ประโยชน์ที่เกิดแก่ผู้เรียน

1.1 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ตามที่สถานศึกษากำหนดอย่างมีคุณภาพ

1.2 ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ได้รับประสบการณ์ตรงในสถานการณ์จริงจากแหล่งเรียนรู้ของเครือข่าย

1.3 ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะ และมีคุณธรรม จริยธรรม ประกอบอาชีพอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. ประโยชน์ที่เกิดแก่ครู บุคลากรทางการศึกษา

2.1 ครู บุคลากรได้องค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการทำงานร่วมกับเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

2.2 ครู บุคลากรมีเครือข่ายภายนอกสถานศึกษาเพื่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้รับการฝึกประสบการณ์ตรงจากสถานที่จริง

3. ประโยชน์ที่เกิดแก่การจัดการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา

3.1 ได้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

3.2 ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาในการส่งเสริม ผลักดันให้เกิดความร่วมมือในการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

4. ประโยชน์ที่เกิดแก่หน่วยงานการศึกษา

4.1 ได้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เพื่อเสนอต่อผู้บริหารระดับสูงในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และเผยแพร่ให้ผู้เกี่ยวข้องต่อไป

4.2 สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สามารถนำรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

5. ประโยชน์ที่เกิดแก่ผู้ปกครองและชุมชน

5.1 ผู้ปกครองและชุมชนมีความเชื่อมั่นในคุณภาพการจัดการศึกษา ของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

5.2 สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างวิทยาลัยเทคนิคสระแก้วกับผู้ปกครอง ชุมชน และสถานประกอบการ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและกรอบแนวคิดในการสร้างและพัฒนารูปแบบ ดังต่อไปนี้

1. แผนพัฒนาการศึกษาและยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561- 2580 ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการจัดการศึกษา
2. แนวคิดและหลักการการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชนและสถานประกอบการ
3. แนวคิดและหลักการจัดการเรียนรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ
4. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ
5. บริบทของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนพัฒนาการศึกษาและยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561- 2580 ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการจัดการศึกษา

1. แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)

แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการจัดการศึกษา ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 และยุทธศาสตร์ที่ 6 ดังนี้ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559: 45-48)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์พัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ผลผลิต/ผลลัพธ์ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น สามารถท่องจำและนำสิ่งที่จำไปฝึกคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดในเชิงสร้างสรรค์ และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ มีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น สอดคล้อง กับทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีคุณธรรมจริยธรรม ผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับ/ประเภท ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน มีจิตสำนึกประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้ง สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสามัคคีปรองดอง

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์พัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ผลผลิต/ผลลัพธ์ ระบบบริหารจัดการมีความคล่องตัวในการบริหารงานการศึกษามากยิ่งขึ้น มีความโปร่งใสและเป็นที่ยอมรับของผู้รับบริการ โครงสร้างของกระทรวงได้รับการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพโดยการกระจายอำนาจลงไปสู่ส่วนภูมิภาคและสถานศึกษา และมีกลไก

การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการ สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา สถานศึกษาทุกระดับทุกประเภทมีธรรมาภิบาลในการบริหาร รวมทั้งผู้เรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น มีศักยภาพเพื่อไปประกอบอาชีพ ในท้องถิ่นได้

2. ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561- 2580 ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการจัดการศึกษา

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการจัดการศึกษา (สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, 2561: 84-87)

2.1 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี คนเก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการอ่านเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการเกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (1) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และ (3) การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ประกอบด้วย 7 ประเด็น ได้แก่

1. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดย (1) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว (2) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (3) การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา (4) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (5) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ (6) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม และ (7) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

2. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย (1) ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อมให้แก่พ่อแม่ก่อนการ

ตั้งครรภ์ (2) ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่สอดรับกับศตวรรษที่ 21 (3) ช่วงวัยแรงงาน ยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และ (4) ช่วงวัยผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

3. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง ในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา โดย (1) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 (2) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ (3) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท (4) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต (5) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก (6) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และ (7) การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

4. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย โดย (1) การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อตั้งแต่ระดับปฐมวัย (2) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุน ที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ และ (3) การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

5. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจสติปัญญา และสังคม โดย (1) การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ (2) การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ (3) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี (4) การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี และ (5) การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

6. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดย (1) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย (2) การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (3) การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน และ (4) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

7. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดย (1) การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต (2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ (3) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ และ (4) การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

2.2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนา ที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติ สุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และ ทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและ สวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (1) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร (2) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน (3) ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลาง ความเจริญทางเศรษฐกิจสังคม และเทคโนโลยีและ (4) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ โดยประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย 4 ประเด็น ได้แก่

1. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติโดย (1) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก (2) ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค (3) กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร (4) เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน (5) สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสม กับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม (6) ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจน และกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง (7) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขและการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และ (8) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึง กระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

2. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีโดย (1) พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค (2) กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ (3) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต (4) ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด (5) สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม และ (6) การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

3. การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดย (1) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกันและมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ (2) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (3) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน (4) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรี ในการสร้างสรรค์สังคม

(5) สนับสนุนการพัฒนา บนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม และ (6) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและ สื่อสร้างสรรค์เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

5. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองโดย (1) ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือนให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัวการเงินและอาชีพ (2) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง (3) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆเพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน และ (5) สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

แนวคิดและหลักการการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชนสถานประกอบการ

1. ความหมายเครือข่าย (Network)

ความหมายเครือข่าย (Network) คือ การเชื่อมโยงของกลุ่มของคนหรือกลุ่มองค์กรที่สมัครใจ ที่จะแลกเปลี่ยนข่าวสารร่วมกัน หรือทำกิจกรรมร่วมกัน โดยมีการจัดระเบียบโครงสร้างของคนในเครือข่ายด้วยความเป็นอิสระ เท่าเทียมกันภายใต้พื้นฐานของความเคารพสิทธิ เชื่อถือ เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน

ประเด็นสำคัญของนิยามข้างต้น คือ

- ความสัมพันธ์ต้องเป็นไปโดยสมัครใจ
- กิจกรรมที่ทำต้องมีลักษณะเท่าเทียมหรือแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน
- การเป็นสมาชิก ต้องไม่มีผลกระทบต่อความเป็นอิสระหรือความเป็นตัวของตัวเองของคนหรือองค์กรนั้น ๆ

การเชื่อมโยงในลักษณะของเครือข่าย จะต้องพัฒนาไปสู่ระดับของการลงมือทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันด้วย ดังนั้น เครือข่ายต้องมีการจัดระบบให้กลุ่มบุคคลหรือองค์กรที่เป็นสมาชิกดำเนินกิจกรรมบางอย่างร่วมกัน เพื่อนำไปสู่จุดหมายที่เห็นพ้องต้องกัน ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมเฉพาะกิจตามความจำเป็น เมื่อภารกิจบรรลุเป้าหมายแล้ว เครือข่ายก็อาจยุบสลายไป แต่ถ้ามีความจำเป็นหรือมีภารกิจใหม่อาจกลับมารวมตัวกันได้ใหม่ หรือจะเป็นเครือข่ายที่ดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องระยะยาวก็ได้

2. องค์ประกอบของเครือข่าย

เสรี พงศ์พิศ (2558: 3) ได้อธิบายว่าองค์ประกอบของเครือข่าย โดยทั่วไปแบ่งเป็นเครือข่ายเทียม และเครือข่ายแท้ ซึ่งประกอบด้วย 1) มีการรับรู้และมุมมองที่เหมือนกัน (common perception) 2) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (common vision) 3) มีความสนใจหรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน (mutual interests/benefits) 4) การมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคนในเครือข่าย (stakeholders participation) 5) มีการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน (complementary relationship) 6) มีการเกื้อหนุนพึ่งพากัน (interdependent) 7) มีปฏิสัมพันธ์กันในเชิงแลกเปลี่ยน (interaction) ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

2.1 เครือข่ายเทียม (Pseudo network) หมายถึงเครือข่ายชนิดที่เราหลงผิดคิดว่าเป็นเครือข่าย แต่แท้จริงแล้วเป็นแค่การชุมนุมพบปะสังสรรค์ระหว่างสมาชิก โดยที่ต่างคนต่างก็ไม่ได้มีเป้าหมายร่วมกัน และไม่ได้ตั้งใจที่จะทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นการรวมกลุ่มแบบเฮโลสาระพา หรือรวมกันตามกระแสนิยมที่ไม่มีวัตถุประสงค์ชัดเจน ดังนั้น การทำความเข้าใจกับองค์ประกอบของเครือข่ายจึงมีความสำคัญ เพื่อช่วยให้สมาชิกสามารถสร้างเครือข่ายแท้แทนการสร้างเครือข่ายเทียม

2.2 เครือข่าย (แท้) มีองค์ประกอบสำคัญอยู่อย่างน้อย 7 อย่างด้วยกัน คือ

1. มีการรับรู้และมุมมองที่เหมือนกัน (common perception)
2. การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (common vision)
3. มีความสนใจหรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน (mutual interests/benefits)
4. การมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคนในเครือข่าย (stakeholders participation)
5. มีการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน (complementary relationship)
6. มีการเกื้อหนุนพึ่งพากัน (interdependent)
7. มีปฏิสัมพันธ์กันในเชิงแลกเปลี่ยน (interaction)

2.2.1 มีการรับรู้มุมมองที่เหมือนกัน (Common Perception)

ต้องมีความรู้สึกนึกคิดและการรับรู้เหมือนกันถึงเหตุผลในการเข้ามาร่วมกันเป็นเครือข่าย เช่น มีความเข้าใจในตัวปัญหาและมีจิตสำนึกในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน ประสบกับปัญหาอย่างเดียวกันหรือต้องการความช่วยเหลือในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งจะส่งผลให้สมาชิกของเครือข่ายเกิดความรู้สึกผูกพันในการดำเนินกิจกรรมร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาหรือลดความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น

การรับรู้ร่วมกันถือเป็นหัวใจของเครือข่ายที่ทำให้เครือข่ายดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง เพราะถ้าเริ่มต้นด้วยการรับรู้ที่ต่างกัน มีมุมมองหรือแนวคิดที่ไม่เหมือนกันแล้ว จะประสานงานและขอความร่วมมือยาก เพราะแต่ละคนจะติดอยู่ในกรอบความคิดของตัวเอง มองปัญหาหรือความต้องการไปคนละทิศละทาง แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าสมาชิกของเครือข่ายจะมีความเห็นที่ต่างกันไม่ได้ เพราะมุมมองที่แตกต่างช่วยให้เกิดการสร้างสรรค์ ในการทำงาน แต่ความแตกต่างนั้นต้องอยู่ในส่วนของกระบวนการ (process) ภายใต้การรับรู้ถึงปัญหาที่สมาชิกทุกคนยอมรับแล้ว มิฉะนั้นความเห็นที่ต่างกันจะนำไปสู่ความแตกแยกและแตกหักในที่สุด

2.2.2 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (common vision)

วิสัยทัศน์ร่วมกัน หมายถึงการที่สมาชิกมองเห็นจุดมุ่งหมายในอนาคตที่เป็นภาพเดียวกัน มีการรับรู้และเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน และมีเป้าหมายที่จะเดินทางไปด้วยกัน การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันจะทำให้กระบวนการขับเคลื่อนเกิดพลัง มีความเป็นเอกภาพ และช่วยผ่อนคลายความขัดแย้งอันเนื่องมาจากความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในทางตรงกันข้าม ถ้าวิสัยทัศน์หรือเป้าหมายของสมาชิกบางกลุ่มขัดแย้งกับวิสัยทัศน์หรือเป้าหมายของเครือข่าย พฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มนั้นก็จะเริ่มแตกต่างจากแนวปฏิบัติที่สมาชิกเครือข่ายกระทำร่วมกัน ดังนั้น แม้ว่าจะต้องเสียเวลามากกับ

ความพยายามในการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน แต่ก็จำเป็นจะต้องทำให้เกิดขึ้น หรือถ้าสมาชิกมีวิสัยทัศน์ส่วนตัวอยู่แล้ว ก็ต้องปรับให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของเครือข่ายให้มากที่สุดแม้จะไม่ซ้อนทับกันแนบสนิทจนเป็นภาพเดียวกัน แต่อย่างน้อยก็ควรสอดรับไปในทิศทางเดียวกัน

2.2.3 มีความสนใจหรือผลประโยชน์ร่วมกัน (mutual interests/benefits)

คำว่าผลประโยชน์ในที่นี้ครอบคลุมทั้งผลประโยชน์ที่เป็นตัวเงินและผลประโยชน์ไม่ใช่ตัวเงิน ถ้าการเข้าร่วมในเครือข่ายสามารถตอบสนองต่อความต้องการของเขาหรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน ก็จะเป็นแรงจูงใจให้เข้ามามีส่วนร่วมในเครือข่ายมากขึ้น

ดังนั้น ในการที่จะดึงใครสักคนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของเครือข่าย จำเป็นต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ที่เขาจะได้รับจากการเข้าร่วม ถ้าจะให้ดีต้องพิจารณาล่วงหน้าก่อนที่เขาจะร้องขอ ลักษณะของผลประโยชน์ที่สมาชิกแต่ละคนจะได้รับอาจแตกต่างกัน แต่ควรต้องให้ทุกคนและต้องเพียงพอที่จะเป็นแรงจูงใจให้เขาเข้ามีส่วนร่วมในทางปฏิบัติได้จริง ไม่ใช่เป็นเข้ามาเป็นเพียงไม้ประดับเนื่องจากมีตำแหน่งในเครือข่าย แต่ไม่ได้ร่วมปฏิบัติภารกิจ เมื่อใดก็ตามที่สมาชิกเห็นว่าเขาเสียประโยชน์มากกว่าได้ หรือเมื่อเขาได้ในสิ่งที่ต้องการเพียงพอแล้ว สมาชิกเหล่านั้นก็จะออกจากเครือข่ายไปในที่สุด

2.2.4 การมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคนในเครือข่าย (stakeholders participation)

การมีส่วนร่วมของสมาชิกในเครือข่าย เป็นกระบวนการที่สำคัญมากในการพัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่าย เป็นเงื่อนไขที่ทำให้เกิดการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมลงมือกระทำอย่างเข้มแข็ง ดังนั้น สถานะของสมาชิกในเครือข่ายควรมีความเท่าเทียมกัน ทุกคนอยู่ในฐานะ “หุ้นส่วน (partner)” ของเครือข่าย เป็นความสัมพันธ์ในแนวราบ (horizontal relationship) คือความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อน มากกว่าความสัมพันธ์ในแนวดิ่ง (vertical relationship) ในลักษณะเจ้านายลูกน้อง ซึ่งบางครั้งก็ทำได้ยากในทางปฏิบัติเพราะต้องเปลี่ยนกรอบความคิดของสมาชิกในเครือข่ายโดยการสร้างบริบทแวดล้อมอื่น ๆ เข้ามาประกอบ แต่ถ้าทำได้จะสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายมาก

2.2.5 มีการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน (complementary relationship)

องค์ประกอบที่จะทำให้เครือข่ายดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง คือ การที่สมาชิกของเครือข่ายต่างก็สร้างความเข้มแข็งให้กันและกัน โดยนำจุดแข็งของฝ่ายหนึ่งไปช่วยแก้ไขจุดอ่อนของอีกฝ่ายหนึ่ง แล้วทำให้ได้ผลลัพธ์เพิ่มขึ้นในลักษณะพลังทวีคูณ (1+1 > 2) มากกว่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเมื่อต่างคนต่างอยู่

2.2.6 การเกื้อหนุนพึ่งพากัน (Interdependence)

เป็นองค์ประกอบที่ทำให้เครือข่ายดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกัน การที่สมาชิกเครือข่ายตกอยู่ในสภาวะจำกัดทั้งด้านทรัพยากร ความรู้ เงินทุน กำลังคน ฯลฯ ไม่สามารถทำงานให้บรรลุเป้าหมายอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยตนเองโดยปราศจากเครือข่าย จำเป็นต้องพึ่งพาซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกในเครือข่าย การทำให้หุ้นส่วนของเครือข่ายยึดโยงกันอย่างเหนียวแน่น จำเป็นต้องทำให้หุ้นส่วนแต่ละคนรู้สึกว่าหากเอาหุ้นส่วนคนใดคนหนึ่งออกไปจะทำให้

เครือข่ายล้มลงได้ การดำรงอยู่ของหุ้นส่วนแต่ละคนจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงอยู่ของเครือข่าย การเกื้อหนุนพึ่งพากันในลักษณะนี้จะส่งผลให้สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันโดยอัตโนมัติ

2.2.7 มีปฏิสัมพันธ์ในเชิงแลกเปลี่ยน (interaction)

หากสมาชิกในเครือข่ายไม่มีการปฏิสัมพันธ์กันแล้ว ก็ไม่ต่างอะไรกับก้อนหินแต่ละก้อนที่รวมกันอยู่ในถุง แต่ละก้อนก็อยู่ในถุงอย่างเป็นอิสระ ดังนั้นสมาชิกในเครือข่ายต้องทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน เช่น มีการติดต่อกันผ่านทางการเขียน การพบปะพูดคุย การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน หรือมีกิจกรรมประชุมสัมมนาร่วมกัน โดยที่ผลของการปฏิสัมพันธ์นี้ต้องก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเครือข่ายตามมาด้วย

ลักษณะของปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกควรเป็นการแลกเปลี่ยนกัน (reciprocal exchange) มากกว่าที่จะเป็นผู้ให้หรือเป็นผู้รับฝ่ายเดียว (unilateral exchange) ยิ่งสมาชิกมีปฏิสัมพันธ์กันมากเท่าใดก็จะเกิดความผูกพันระหว่างกันมากขึ้นเท่านั้น ทำให้การเชื่อมโยงแน่นแฟ้นมากขึ้น มีการเรียนรู้ระหว่างกันมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่าย

องค์ประกอบข้างต้นไม่เพียงแต่จะเป็นประโยชน์ในการนำไปช่วยจำแนกระหว่างเครือข่ายแท้ กับเครือข่ายเทียมเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่จะมีผลต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายด้วย

3. การก่อเกิดของเครือข่าย

เครือข่ายแต่ละเครือข่าย ต่างมีจุดเริ่มต้น หรือถูกสร้างมาด้วยวิธีการต่างๆกัน แบ่งชนิดของเครือข่ายออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

3.1 เครือข่ายที่เกิดโดยธรรมชาติ

เครือข่ายชนิดนี้มักเกิดจากการที่ผู้คนมีใจตรงกัน ทำงานคล้ายคลึงกันหรือประสบกับสภาพปัญหาเดียวกันมาก่อน เข้ามารวมตัวกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์ ร่วมกันแสวงหาทางเลือกใหม่ที่ดีกว่า การดำรงอยู่ของกลุ่มสมาชิกในเครือข่ายเป็นแรงกระตุ้นที่เกิดขึ้นภายในตัวสมาชิกเอง (ฉันทะ) เครือข่ายเช่นนี้มักเกิดขึ้นในพื้นที่ อาศัยความเป็นเครือญาติ เป็นคนในชุมชนหรือมาจากภูมิลำเนาเดียวกันที่มีวัฒนธรรมความเป็นอยู่คล้ายคลึงกัน มาอยู่รวมกันเป็นกลุ่มโดยจัดตั้งเป็นชมรมที่มีกิจกรรมร่วมกันก่อน เมื่อมีสมาชิกเพิ่มขึ้นจึงขยายพื้นที่ดำเนินการออกไป หรือมีการขยายเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ ของกลุ่มมากขึ้น ในที่สุดก็พัฒนาขึ้นเป็นเครือข่ายเพื่อให้ครอบคลุมต่อความต้องการของสมาชิกได้กว้างขวางขึ้น

เครือข่ายประเภทนี้ มักใช้เวลาก่อร่างสร้างตัวที่ยาวนาน แต่เมื่อเกิดขึ้นแล้ว มักจะเข้มแข็ง ยั่งยืน และมีแนวโน้มที่จะขยายตัวเพิ่มขึ้น

3.2 เครือข่ายจัดตั้ง

เครือข่ายจัดตั้งมักจะมีความเกี่ยวพันกับนโยบายหรือการดำเนินงานของภาครัฐเป็นส่วนใหญ่ การจัดตั้งอยู่ในกรอบความคิดเดิมที่ใช้กลไกของรัฐผลักดันให้เกิดงานที่เป็นรูปธรรมโดยเร็ว และส่วนมากภาคีหรือสมาชิกที่เข้าร่วมเครือข่ายมักจะไม่ได้มีพื้นฐาน ความต้องการ ความคิด

ความเข้าใจ หรือมุมมองในการจัดตั้งเครือข่ายที่ตรงกันมาก่อนที่จะเข้ามารวมตัวกัน เป็นการทำงานเฉพาะกิจชั่วคราวที่ไม่มีความต่อเนื่อง และมักจะจางหายไปในที่สุด เว้นแต่ว่าเครือข่ายจะได้รับ การชี้แนะที่ดี ดำเนินงานเป็นขั้นตอนจนสามารถสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง เกิดเป็นความผูกพันระหว่างสมาชิกจนนำไปสู่การพัฒนาเป็นเครือข่ายที่แท้จริง อย่างไรก็ตาม แม้ว่ากลุ่มสมาชิกจะยังคงรักษาสถานภาพของเครือข่ายไว้ได้ แต่มีแนวโน้มที่จะลดขนาดของเครือข่ายลงเมื่อเปรียบเทียบระยะก่อตั้ง

3.3 เครือข่ายวิวัฒนาการ

เป็นการถือกำเนิดโดยไม่ได้เป็นไปตามธรรมชาติตั้งแต่แรก และไม่ได้เกิดจากการจัดตั้งโดยตรงแต่มีกระบวนการพัฒนาผสมผสานอยู่ โดยเริ่มที่กลุ่มบุคคล/องค์กรมารวมกันด้วยวัตถุประสงค์กว้างๆ ในการสนับสนุนกันและเรียนรู้ไปด้วยกัน โดยยังไม่ได้สร้างเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เฉพาะที่ชัดเจนนัก หรืออีกลักษณะหนึ่งคือถูกจุดประกายความคิดจากภายนอก ไม่ว่าจะเป็นการได้รับฟัง หรือการไปได้เห็นการดำเนินงานของเครือข่ายอื่นๆมา แล้วเกิดความคิดที่จะรวมตัวกัน สร้างพันธสัญญาเป็นเครือข่ายช่วยเหลือและพัฒนาตนเอง เครือข่ายที่ว่านี้แม้จะไม่ได้เกิดจากแรงกระตุ้นภายในโดยตรงตั้งแต่แรก แต่ถ้าสมาชิกมีความตั้งใจจริงที่เกิดจากจิตสำนึกที่ดี เมื่อได้รับการกระตุ้นและสนับสนุน ก็จะสามารถพัฒนาต่อไปจนกลายเป็นเครือข่ายที่เข้มแข็งทำนองเดียวกันกับเครือข่ายที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ เครือข่ายในลักษณะนี้พบเห็นอยู่มากมาย เช่น เครือข่ายผู้สูงอายุ เครือข่ายโรงเรียนสร้างเสริมสุขภาพ เป็นต้น

4. การสร้างเครือข่าย (Networking)

การสร้างเครือข่าย หมายถึงการทำให้มีการติดต่อ สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและการร่วมมือกันด้วยความสมัครใจ การสร้างเครือข่ายควรสนับสนุนและอำนวยความสะดวก ให้สมาชิกในเครือข่ายมีความสัมพันธ์กันฉันท์เพื่อน ที่ต่างก็มีความเป็นอิสระมากกว่าสร้างการคบค้าสมาคมแบบพึ่งพิง นอกจากนี้การสร้างเครือข่ายต้องไม่ใช่การสร้างระบบติดต่อด้วยการเผยแพร่ข่าวสารแบบทางเดียว เช่นการส่งจดหมายข่าวไปให้สมาชิกตามรายชื่อ แต่จะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกันด้วย

5. ความจำเป็นที่ต้องมีเครือข่าย

การพัฒนางานหรือการแก้ปัญหาใด ๆ ที่ใช้วิธีดำเนินงานในรูปแบบที่สืบทอดกันเป็นวัฒนธรรมภายในกลุ่มคน หน่วยงาน หรือองค์กรเดียวกัน จะมีลักษณะไม่ต่างจากการปิดประเทศที่ไม่มีการติดต่อสื่อสารกับภายนอก การดำเนินงานภายใต้กรอบความคิดเดิม อาศัยข้อมูลข่าวสารที่ไหลเวียนอยู่ภายใน ใช้ทรัพยากรหรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่พอจะหาได้ใกล้มือ หรือถ้าจะออกแบบใหม่ก็ต้องใช้เวลานานมาก จะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนางานอย่างยิ่งและไม่อาจแก้ปัญหาที่ซับซ้อนได้

การสร้าง “เครือข่าย” สามารถช่วยแก้ปัญหาข้างต้นได้ด้วยการเปิดโอกาสให้บุคคลและองค์กรได้แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารรวมทั้งบทเรียนและประสบการณ์กับบุคคลหรือองค์กรที่อยู่นอกหน่วยงานของตน ลดความซ้ำซ้อนในการทำงานให้ความร่วมมือและทำงานในลักษณะที่เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน เสมือนการเปิดประตูสู่โลกภายนอก

6. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเครือข่ายเพื่อความยั่งยืน

1. สมาชิกที่เข้าร่วม ต้องเข้าใจเป้าหมายในการรวมตัวกันว่าจะก่อให้เกิดความสำเร็จในภาพรวม

2. สร้างการยอมรับในความแตกต่างระหว่างสมาชิก ยอมรับในรูปแบบและวัฒนธรรมองค์กรของสมาชิก

2.1 มีกิจกรรมสม่ำเสมอและมากพอที่จะทำให้สมาชิกได้ทำงานร่วมกัน เป็นกิจกรรมที่ต้องแน่ใจว่าทำได้ และกระจายงานได้ทั่วถึง ควรเลือกกิจกรรมที่ง่ายและมีแนวโน้มประสบผลสำเร็จ อย่าทำกิจกรรมที่ยากโดยเฉพาะครั้งแรกๆ เพราะถ้าทำไม่สำเร็จ อาจทำให้เครือข่ายที่เริ่มก่อตัวเกิดการแตกสลายได้

2.2 จัดให้มีและกระตุ้นให้มีการสื่อสารระหว่างกันอย่างทั่วถึง และสม่ำเสมอ

2.3 สนับสนุนสมาชิกทุกกลุ่ม และทุกด้านที่ต้องการความช่วยเหลือ เน้นการช่วยเหลือกลุ่มสมาชิกที่ยังอ่อนแอให้สามารถช่วยตนเองได้

2.4 สร้างความสัมพันธ์ของบุคลากรในเครือข่าย สนับสนุนให้สมาชิกได้พัฒนางานอย่างเต็มกำลังตามศักยภาพและความชำนาญที่มีอยู่ โดยร่วมกันตั้งเป้าหมายในการพัฒนางานให้กับสมาชิกแต่ละกลุ่ม ส่งผลให้สมาชิกแต่ละกลุ่มมีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน เป็นพื้นฐานในการสร้างความหลากหลายและเข้มแข็งให้กับเครือข่าย

2.5 สร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น ระหว่างบุคลากรทุกระดับของสมาชิกในเครือข่ายในลักษณะความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อน

2.6 จัดกิจกรรมให้สมาชิกใหม่ของเครือข่าย เพื่อเชื่อมต่อคนรุ่นเก่ากับคนรุ่นใหม่ในการสืบทอดความเป็นเครือข่ายต่อไป

2.7 จัดให้มีเวทีระหว่างคนทำงานเพื่อพัฒนาหรือแก้ปัญหาในการทำงานด้านต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน

2.8 จัดให้มีช่องทางการทำงานร่วมกัน การสื่อสารที่ง่ายต่อการเข้าถึงที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน เช่น สร้างระบบการส่งต่องาน และสร้างเว็บไซต์เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายเข้าด้วยกัน

7. ผู้จัดการเครือข่าย

มีหน้าที่ในการดูแลรักษาเครือข่ายดังต่อไปนี้

1. ช่วยสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นสมาชิกรวมตัวกันทำงาน โดยมีกิจกรรมเป็นสื่อ เช่นการประชุมประจำปี การจัดเวทีแลกเปลี่ยนข้อมูล การแก้ปัญหาร่วมกัน การวางแผนและดำเนินการจัดกิจกรรมใหม่

2. สมาชิกแกนนำต้องเปิดโอกาสให้มีการสื่อสารระหว่างกัน ส่งข่าวผ่านจดหมาย ข่าวของเครือข่าย มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน เก็บรวมรวมข้อมูลและตั้งเป็นศูนย์ข้อมูลของเครือข่ายเพื่อให้สมาชิกเข้าถึง

3. สร้างความรักความผูกพันและความไว้เนื้อเชื่อใจระหว่างคนในกลุ่มสมาชิก เริ่มจัดกิจกรรมง่าย ๆ ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จร่วมกันก่อน มีกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในกลุ่มสมาชิกเป็นประจำ จัดเวทีให้มีการพูดคุยกันอย่างตรงไปตรงมาเมื่อเกิดปัญหาขัดแย้งระหว่างกลุ่มสมาชิก จัดกิจกรรมส่งต่องานที่เกี่ยวข้อง

4. จัดให้มีกระบวนการตัดสินใจโดยให้สมาชิกทุกกลุ่มมีส่วนร่วม พยายามสร้างสภาพแวดล้อมให้มีการเสนอความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระ ไม่รวบอำนาจ ควรแบ่งกันเป็นผู้นำตามความถนัด ทำการรวบรวมข้อมูลจากสมาชิกทุกกลุ่มก่อนการตัดสินใจเพื่อทำให้เกิดการยอมรับและเต็มใจที่จะนำผลการตัดสินใจของเครือข่ายไปปฏิบัติ

5. วางแผนในการประสานงานระหว่างสมาชิก และเชื่อมต่อกับเครือข่ายอื่น ๆ จัดระบบการประสานงานให้คล่องตัวและทั่วถึง การประสานงานถือเป็นหน้าที่หลักของสมาชิกแกนนำ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสนับสนุนทุกระดับให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

8. คุณสมบัติของกลุ่มสมาชิกแกนนำ

การพัฒนาสมาชิกแกนนำที่มีประสิทธิภาพ จะเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่กลุ่มสมาชิกเครือข่ายอื่น ๆ เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือจากคนภายนอก เป็นสิ่งจูงใจที่ทำให้คนภายนอกอยากเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของเครือข่ายมากขึ้น สมาชิกแกนนำจะต้องมีการพัฒนากลุ่มเพื่อให้มีความเข้มแข็ง มีวุฒิภาวะสูง มีความเป็นทีม ประสิทธิภาพสูง มีการรวมตัวของสมาชิกในกลุ่มสูง มีการสื่อสารทั่วถึงและโปร่งใส มีความไว้เนื้อเชื่อใจระหว่างสมาชิก ใช้กระบวนการการตัดสินใจแบบให้ทุกคนมีส่วนร่วม เคารพความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการประสานงานระหว่างสมาชิกให้ครบถ้วนไม่ตกหล่นและเป็นเอกภาพ ประสานงานกับองค์กรภายนอกเครือข่ายได้เป็นอย่างดี

9. การรักษาเครือข่าย

ตราบใดที่ภารกิจเครือข่ายยังไม่สำเร็จย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องรักษาเครือข่ายไว้ประคับประคองให้เครือข่ายสามารถดำเนินการต่อไปได้ และบางกรณีหลังจากเครือข่ายได้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายแล้ว ก็จำเป็นต้องรักษาความสำเร็จของเครือข่ายไว้ หลักการรักษาความสำเร็จของเครือข่าย มีดังนี้

1. การจัดกิจกรรมร่วมที่ดำเนินอย่างต่อเนื่อง
2. มีการรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่าย
3. กำหนดกลไกสร้างระบบจูงใจ
4. จัดหาทรัพยากรสนับสนุนเพียงพอ
5. ให้ความช่วยเหลือและช่วยแก้ไขปัญหา
6. มีการสร้างผู้นำรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่อง

9.1 การจัดกิจกรรมร่วมที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

เครือข่ายจะก้าวไปสู่ช่วงชีวิตที่ถดถอยหากไม่มีกิจกรรมใดๆที่สมาชิกของเครือข่ายสามารถกระทำร่วมกัน ทั้งนี้เนื่องจาก เมื่อไม่มีกิจกรรมก็ไม่มีกลไกที่จะดึงสมาชิกเข้าหากัน สมาชิก

ของเครือข่ายก็จะไม่มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กัน เมื่อการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิดลดลงก็ส่งผลให้เครือข่ายเริ่มอ่อนแอ สมาชิกจะเริ่มสงสัยในการคงอยู่ของเครือข่าย บางคนอาจพาลคิดไปว่าเครือข่ายล้มเลิกไปแล้ว

ความยั่งยืนของเครือข่ายจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อได้มีการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งกิจกรรมดังกล่าวกลายเป็นแบบแผน (pattern) ของการกระทำที่สมาชิกของเครือข่ายยอมรับโดยทั่วกัน ด้วยเหตุนี้ การที่จะรักษาเครือข่ายไว้ได้ต้องมีการกำหนดโครงสร้างและตารางกิจกรรมไว้ให้ชัดเจน ทั้งในแง่ของเวลา ความถี่ และต้องเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจเพียงพอที่จะดึงดูดสมาชิกให้เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว ไม่จำเป็นต้องเป็นกิจกรรมเดียวที่ใช้สำหรับสมาชิกทุกคนในสำรวจดูความต้องการเฉพาะของสมาชิกในระดับย่อยลงไปในแต่ละคนและแต่ละกลุ่ม กล่าวคือควรจะมีกิจกรรมย่อยที่หลากหลายเพียงพอที่จะตอบสนองความสนใจของสมาชิกกลุ่มย่อยในเครือข่ายด้วย โดยที่กิจกรรมเหล่านี้ก็ยังต้องอยู่ในทิศทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายของเครือข่าย กิจกรรมเหล่านี้อาจจัดในรูปแบบที่เป็นทางการ เช่น การวางแผนงานร่วมกัน การพบปะเพื่อประเมินผลร่วมกันประจำทุกเดือน ฯลฯ หรือจัดในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ เช่น จัดกีฬาสันทนาการระหว่างสมาชิก จัดงานประเพณีท้องถิ่นร่วมกัน เป็นต้น ในกรณีที่เครือข่ายครอบคลุมพื้นที่ที่กว้างขวางมาก กิจกรรมไม่ควรรวมศูนย์อยู่เฉพาะส่วนกลาง ควรกระจายจุดพบปะสังสรรค์หมุนเวียนกันไปเพื่อให้สมาชิกเข้าร่วมได้โดยสะดวก

9.2 การรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่าย

สัมพันธภาพที่ดีเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งในการรักษาเครือข่ายให้ยั่งยืนต่อไป ความสัมพันธ์ที่ดีเป็นเสมือนน้ำมันที่คอยหล่อลื่นการทำงานร่วมกันให้ดำเนินไปอย่างราบรื่น เมื่อใดที่สมาชิกของเครือข่ายเกิดความรู้สึกบาดหมางไม่เข้าใจกัน หรือเกิดความขัดแย้งระหว่างกันโดยหาข้อตกลงไม่ได้ สัมพันธ์ ภาพระหว่างสมาชิกก็จะเริ่มแตกร้าว ซึ่งหากไม่มีการแก้ไขอย่างทันท่วงที ก็จะนำไปสู่ความเสื่อมถอยและความสิ้นสุดลงของเครือข่ายได้ ดังนั้น ควรมีการจัดกิจกรรมที่มีจุดประสงค์เพื่อกระชับความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกโดยเฉพาะ และควรจัดอย่างสม่ำเสมอไม่ใช่จัดในช่วงที่มีปัญหาเกิดขึ้นเท่านั้น

นอกจากนี้สมาชิกของเครือข่ายพึงตระหนักถึงความสำคัญของการรักษาสัมพันธภาพเพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งหรือความไม่เข้าใจกันที่อาจเกิดขึ้น สมาชิกควรแสดงความเป็นมิตรต่อกัน เมื่อเกิดความขัดแย้งต้องรีบแก้ไขและดำเนินการไกล่เกลี่ยให้เกิดความเข้าใจกันใหม่ นอกจากนี้ควรมีมาตรการป้องกันปัญหาก่อนที่จะเกิดความขัดแย้งระหว่างกัน เช่น ในการจัดโครงสร้างองค์กรควรแบ่งอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน และไม่ซ้ำซ้อน การกำหนดเป้าหมายการทำงานที่สมาชิกยอมรับร่วมกัน การจัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอการกำหนดผู้นำที่เหมาะสม การกำหนดกติกาอันเป็นที่ยอมรับร่วมกัน เป็นต้น

9.3 การกำหนดกลไกสร้างระบบจูงใจ

สมาชิกจะยังเข้าร่วมกิจกรรมของเครือข่ายตราบเท่าที่ยังมีสิ่งจูงใจเพียงพอที่จะดึงดูดให้เข้าไปมีส่วนร่วม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดกลไกบางประการที่จะช่วยจูงใจให้สมาชิก

เกิดความสนใจอยากเข้ามีส่วนร่วม ซึ่งตามทฤษฎีแรงจูงใจแล้ว ปัจเจกต่างก็มีสิ่งจูงใจที่ต่างกัน ดังนั้นควรทำการวิเคราะห์เพื่อบ่งชี้ถึงแรงจูงใจที่แตกต่างหลากหลายในแต่ละบุคคล แล้วทำการจัดกลุ่มของสิ่งจูงใจที่ใกล้เคียงกันออกเป็นกลุ่ม ๆ อาทิ ค่าตอบแทน เกียรติยศชื่อเสียง การยอมรับ ฯลฯ อันจะนำไปสู่มาตรการในการสร้างแรงจูงใจสำหรับบุคคลในแต่ละกลุ่มอย่างเฉพาะเจาะจง

ถ้าจำเป็นจะต้องให้ค่าตอบแทนเพื่อเป็นสิ่งจูงใจ ควรเป็นการแลกเปลี่ยนกับผลงานมากกว่าการให้ผลตอบแทนในลักษณะเหมาจ่าย กล่าวคือผู้ที่รับค่าตอบแทนต้องสร้างผลงานเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยน โดยผลงานที่ได้ต้องสนับสนุนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการพัฒนาเครือข่าย และควรมีการทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรให้ชัดเจน เพื่อสร้างทักษะผูกพันระหว่างผู้รับทุนและผู้ใช้ทุน การให้ค่าตอบแทนก็ไม่ควรให้ทั้งหมดในงวดเดียว ทั้งนี้เพื่อให้มีการปรับลดค่าตอบแทนได้หากผู้รับทุนไม่ดำเนินการตามสัญญา

ในกรณีที่ต้องการให้เกียรติยศและชื่อเสียงเป็นสิ่งจูงใจโดยเฉพาะในงานพัฒนาสังคมที่มักจะไม่มีค่าตอบแทนการดำเนินงาน จำเป็นต้องหาสิ่งจูงใจอื่นมาชดเชยสิ่งตอบแทนที่เป็นตัวเงิน ตามทฤษฎีของ Maslow ความต้องการการยกย่องจากผู้อื่น (esteem needs) ที่อยู่ในรูปของอำนาจ เกียรติยศชื่อเสียง หรือสถานะทางสังคม เป็นสิ่งที่นำมาใช้จูงใจได้ อาจทำเป็นรูป “สัญลักษณ์” บางอย่าง ที่สื่อถึงการได้รับเกียรติยศ การยกย่องและมีคุณค่าทางสังคม เช่น การประกาศเกียรติยศ เข็มเชิดชูเกียรติ โล่เกียรติยศ เป็นต้น โดยสัญลักษณ์เหล่านี้ต้องมีคุณค่าเพียงพอให้เขาปรารถนาอยากที่จะได้ และควรมีเกียรติยศหลายระดับที่จูงใจสมาชิกเครือข่ายให้ร่วมมือลงแรงเพื่อไต่เต้าไปสู่ระดับที่สูงขึ้นต่อไป ซึ่งจะช่วยให้เกิดความต่อเนื่อง และควรมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่รายชื่อคนกลุ่มนี้อย่างกว้างขวาง

9.4 การจัดหาทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ

หลายเครือข่ายต้องหยุดดำเนินการไป เนื่องจากขาดแคลนทรัพยากรสนับสนุนการดำเนินงานที่เพียงพอ ทั้งด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และบุคลากร ที่สำคัญคือเงินทุนในการดำเนินงานซึ่งเปรียบเสมือนเลือดที่ไหลเวียนหล่อเลี้ยงเครือข่ายให้สามารถดำเนินการต่อไปได้ เมื่อขาดเงินทุนเพียงพอที่จะจุนเจือ เครือข่ายอาจต้องปิดตัวลงในที่สุด หากได้รับการสนับสนุนจะต้องมีระบบตรวจสอบการใช้จ่ายอย่างรัดกุม และมีการรายงานผลเป็นระยะ หากการดำเนินงานไม่คืบหน้าอาจให้ระงับทุนได้

9.5 การให้ความช่วยเหลือและช่วยแก้ไขปัญหา

เครือข่ายอาจเกิดปัญหาระหว่างการดำเนินงานได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครือข่ายที่เพิ่งเริ่มดำเนินการใหม่ ๆ การมีที่ปรึกษาที่ดีคอยให้คำแนะนำและคอยช่วยเหลือจะช่วยให้เครือข่ายสามารถดำเนินการต่อไปได้ และช่วยหนุนเสริมให้ครือข่ายเกิดความเข้มแข็งยิ่งขึ้น ควรมีที่ปรึกษาเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ เป็นแหล่งข้อมูลให้ศึกษาค้นคว้า และช่วยอบรมภาวะการเป็นผู้นำให้กับสมาชิกเครือข่าย

9.6 การสร้างผู้นำรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่อง

องค์กรหรือเครือข่ายที่เคยประสบความสำเร็จกลับต้องประสบกับความล้มเหลวอย่างรุนแรงเมื่อเวลาผ่านไป เพราะไม่ได้"สร้างคน" ขึ้นมารับไม้ผลัดต่อจากคนรุ่นก่อนเพื่อสานต่อภารกิจของเครือข่าย จำเป็นต้องสร้างผู้นำรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่อง เครือข่ายต้องคัดเลือกคนที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ทั้งด้านความรู้ความสามารถ การมีประสบการณ์ร่วมกับเครือข่ายและที่สำคัญ คือเป็นที่ยอมรับนับถือและสามารถเป็นศูนย์รวมใจของคนในเครือข่ายได้ ดำเนินการให้คนเหล่านี้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการทำหน้าที่เป็นสมาชิกแกนหลัก เพื่อสืบสานหน้าที่ต่อไปเมื่อสมาชิกแกนหลักต้องหมดวาระไป

10. แนวคิดและความหมายของเครือข่าย

เครือข่าย คือ ขบวนการทางสังคม อันเกิดจากการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กลุ่ม องค์กร สถาบัน โดยมีเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และความต้องการบางอย่างร่วมกัน ร่วมกันดำเนินกิจกรรมบางอย่าง โดยที่สมาชิกของเครือข่ายยังคงความเป็นเอกเทศไม่ขึ้นต่อกัน อีกประการหนึ่ง หมายถึงวัฒนธรรมองค์กร เป็นกระบวนทัศน์ใหม่ที่ทำให้มีการจัดความสัมพันธ์ภายในองค์กรหนึ่ง ระหว่างคนในองค์กร และระหว่างองค์กรกับองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง

วัฒนธรรมองค์กรที่มีกระบวนทัศน์ จะไม่เน้นการใช้อำนาจในการบริหารจัดการ แต่เน้นการจัดความสัมพันธ์ใหม่ การสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี สร้างแรงบันดาลใจให้ทุกคนอยากทำงานและทลายกำแพงกั้นระหว่างกอง ฝ่าย โครงการต่าง ๆ ในองค์กรนั้น เกิดเป็นความร่วมมือเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดี และทำงานแบบประสานพลัง (Synergy) ในภาคธุรกิจเกิดการเปลี่ยนแปลงในลักษณะนี้นับแต่ปลายทศวรรษ 1970 เป็นต้นมา ในขณะที่ภาคสังคม โดยเฉพาะการพัฒนาชนบทในประเทศไทยค่อย ๆ เปลี่ยนมาตั้งแต่ต้นทศวรรษ 2530 เมื่อมีการดำเนินงานส่งเสริมเครือข่ายองค์กรชุมชนโดยกระบวนทัศน์คล้ายกันกับที่เกิดขึ้นในภาคธุรกิจ กิจกรรมสำคัญที่สุดที่เครือข่ายทุกเครือข่ายทำร่วมกัน คือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารประสบการณ์ แล้วพัฒนาไปสู่การวางแผนร่วมกันดำเนินกิจกรรมบางอย่างรวมกัน ทำให้ด้านหนึ่งหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อน อีกด้านหนึ่งทำให้กิจกรรมนั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะเป็นการประสานพลังเป็นการใช้ทรัพยากร ใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการรณรงค์เรื่องต่าง ๆ ถ้าทำเป็นเครือข่ายจะได้ผลมากกว่า

เงื่อนไขสำคัญของเครือข่ายคือ ต้องมีการติดต่อสัมพันธ์สื่อสารกันอย่างสม่ำเสมอระหว่างสมาชิก อาจมีผู้ประสานซึ่งเป็นบุคคลหรือกลุ่มประสาน ซึ่งดำเนินกิจกรรมการประสาน แต่ไม่ใช่เป็นผู้ดำเนินการแทนสมาชิกเครือข่ายในทุกเรื่อง เครือข่ายอาจเป็นเครือข่ายแบบผสมผสานระหว่างสมาชิกที่แตกต่างกันในสถานภาพ เช่น เป็นผู้นำชุมชน ข้าราชการ นักธุรกิจ นักวิชาการ แต่เมื่อทุกคนมีเป้าหมายร่วมกันก็สามารถเป็นเครือข่ายได้ อีกแบบหนึ่งคือ เครือข่ายขององค์กรหรือคนที่มีสถานภาพเดียวกัน อาชีพเดียวกัน ระดับเดียวกัน เช่น เกษตรกร นักวิจัย องค์กรพัฒนาเอกชน สถาบันวิจัย เป็นต้น เครือข่ายจะยั่งยืนถ้าหากว่าสมาชิกร่วมใจกันตั้งแต่ต้น ไม่ปล่อยให้เป็นหน้าที่ของฝ่ายเลขานุการ ไม่ให้มีคนครอบงำ มีปัจจัยหรือทุนในการดำเนินงาน ประสานงาน มีความยืดหยุ่น

ปรับตัวตามที่สมาชิกส่วนใหญ่เห็นชอบ บทบาทของผู้ประสานงานเครือข่ายองค์กรชุมชน หรือเครือข่ายองค์กรที่ทำงานกับชุมชนมีอยู่ 3 ประการ คือ เป็นผู้เชื่อมประสานให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และพัฒนา (Facilitator) เป็นผู้เชื่อมประสานให้เกิดการเปลี่ยนแปลง (Catalyst) และเป็นผู้เชื่อมประสานให้เกิดเครือข่าย (เสรี พงศ์พิศ, 2558: 3-10)

ความหมายของเครือข่าย

เวสลี่ย์ (Wheatly, 1999) กล่าวว่า สรรพสิ่งทั้งหลายต่างก็มีการพึ่งพาอาศัยกัน มีการดำรง อยู่รวมกันเป็นกลุ่มก้อน เป็นข่ายใยแห่งความสัมพันธ์ มีความเป็นอิสระต่อกัน และมีตัวตนที่แท้จริง กล่าวคือ สรรพสิ่งทั้งหลายเป็นเครือข่ายที่เชื่อมโยง มีการขยายผลและเติบโตอย่างต่อเนื่อง สามารถ ปรับเปลี่ยนรูปร่าง รูปทรงและเปลี่ยนพลังงานเพื่อการเข้าสู่ภาวะที่เหมาะสม สำหรับ อี. มาร์ค แฮนสัน (E. Mark Hanson, 2003) ได้ให้ความหมายของเครือข่าย (Network) ว่า หมายถึง รูปแบบหนึ่งของการประสานงานของบุคคล กลุ่ม องค์กร หรือ หลายองค์การที่มีทรัพยากรของตัวเอง ซึ่งเข้ามาประสานงานกันอย่างมีระยะเวลาพอสมควร จะมีกิจกรรมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ หรือไม่ก็ตาม แต่จะมีการวางรากฐานเอาไว้เมื่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมีความต้องการจะขอความช่วยเหลือหรือขอความร่วมมือจากกลุ่มอื่น ๆ เพื่อแก้ปัญหาและสามารถติดต่อกันต่อไปได้และการที่ปัจเจกบุคคลหรือสถาบันมารวมกันเป็นกลุ่มนั้น จะต้องมีความสนใจในเรื่องหนึ่งเรื่องใดร่วมกัน แต่อย่างไร ก็ตามเพียงการรวมกลุ่มเท่านั้นยังไม่อาจเป็นเครือข่ายงานได้ เพราะจะมีลักษณะเพียงการทำงาน ร่วมกันคือมีบุคคลร่วมสนทนากัน หากจะให้เป็นเครือข่ายที่ดีได้ต้องมีปัจจัยความร่วมมือกันที่จะ ติดต่อสื่อสาร เต็มใจที่จะประสานงานกัน และที่สำคัญสมาชิกต้องยอมรับที่จะทำกิจกรรมร่วมกัน ไม่ใช่เพียงแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเท่านั้น ในขณะที่ ประเวศ วะสี (2547: 61-64) กล่าวถึง เครือข่ายทางสังคมที่มี การขยายตัวออกไปว่า เครือข่ายทางสังคมจะคล้ายเครือข่ายในสมอง โดยโครงสร้างของสมองนั้นจะทำให้เกิดการเรียนรู้ ในระดับที่สูงเพื่อการมีชีวิตรอด และโครงสร้างทางสังคมจะมีวิวัฒนาการไปเหมือนโครงสร้างทาง สมองมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของสังคม จากสังคมใช้อำนาจ ไปเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และการที่จะเกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ได้นั้น จะต้องปรับเปลี่ยน โครงสร้างทางสังคมจากแนวดิ่งไปเป็นเครือข่ายสังคมที่มีการโยงใยความสัมพันธ์ในทุกทิศทาง เป็นเครือข่ายทางสังคมแห่งกัลยาณมิตรหรือเครือข่ายสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Social Networks) โดยที่เครือข่ายสังคมจะต้องมีความสามารถในการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องหรือมีการขยายแนวคิด กระบวนการ ออกไปจึงจะสามารถปรับตัวให้อยู่ในดุลยภาพได้ และเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2549: 38-41) ให้ทัศนะเกี่ยวกับนิยามของเครือข่ายว่า มีความหมาย แตกต่างไปตามมุมมองของแต่ละคน และให้นิยามของเครือข่ายเพื่อการปฏิรูปการศึกษาว่า หมายถึง การที่ปัจเจกบุคคล องค์กร หน่วยงาน หรือสถาบันใด ๆ ได้ตกลงที่จะประสาน เชื่อมโยงเข้าหากัน ภายใต้วัตถุประสงค์หรือข้อตกลงอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกันอย่างเป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ ปฏิรูปการศึกษา กลุ่มเครือข่ายนั้น ต้องมีการแสดงออกเป็นการลงมือกระทำกิจกรรมร่วมกัน

นอกจากนี้ วิชิต นันทสุวรรณ และจำนง แรกพินิจ (2555: 77-79) กล่าวถึงเครือข่ายการเรียนรู้ว่า คือ การที่ชาวบ้านรวมตัวกัน ขบคิดปัญหาของเขา รวมพลังแก้ปัญหา และหาผู้นำขึ้นมาจากหมู่ชาวบ้าน ด้วยกันเอง แล้วรวมตัวกันเพื่อมีอำนาจต่อรอง มีการต่อสู้ทางความคิด มีการเรียนรู้จากภายนอก มีการไปมาหาสู่เรียนรู้ดูงานด้วยกัน จนกระทั่งเกิดกระบวนการแก้ปัญหาได้ ส่งผลให้การทำมาหากินและเศรษฐกิจแต่ละครอบครัวดีขึ้น ส่วน ธนา ประมุขกูล (2549: 94-95) ให้ความหมายของคำว่า เครือข่ายคือ ภาพข่ายใยแมงมุม ซึ่งแสดงให้เห็นการถักทอโยงใยกันของเส้นใยที่พาดผ่านกันมาหลายเส้น หลากทิศทาง ดังนั้น คำว่า เครือข่าย คือ การเชื่อมโยงอย่างมีเป้าหมาย เป็นการเชื่อมโยงระหว่างระบบที่ปฏิบัติการอยู่เข้าด้วยกัน เช่นการเชื่อมโยงคอมพิวเตอร์เข้าเป็นเครือข่ายอินเตอร์เน็ท เป็นต้น หรืออาจเป็นการเชื่อมโยงระหว่างบทบาทของบุคคล/องค์กรต่าง ๆ ภายใต้วัตถุประสงค์ร่วมใด ๆ ของภาคีสมาชิก ดังนั้น เครือข่ายจึงเป็นรูปแบบการทำงานในลักษณะสร้างความร่วมมือ ประสานงานกันในแนวราบระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องด้วยสรรพกำลังอันรวมถึง คน สติปัญญา ความสามารถและทรัพยากรในการทำงาน เพื่อเอาชนะอุปสรรคที่จุดอ่อนของระบบราชการ และเป็นแนวทางที่ตรงกันกับแนวคิดของการพัฒนาที่ยึดพื้นที่ ประสานภารกิจ และร่วมทรัพยากรเป็นกลยุทธ์ในการพัฒนา และ จรวยพร ธรณินทร์ (2554: 3-6) กล่าวถึงหลักการทำงานแบบเครือข่ายความร่วมมือ คือทุกฝ่ายมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี มีสิทธิ และมีโอกาสเท่าเทียมกัน เป็นการทำงานแนวราบไม่มีการสั่งการจากฝ่ายใด และเป็นกระบวนการเรียนรู้โดยผ่านการทำงานร่วมกัน ประโยชน์ของเครือข่ายความร่วมมือ ได้แก่ 1) ตัดสินใจได้เร็ว แก้ปัญหาได้เร็วท่ามกลางความไม่แน่นอน และความสลับซับซ้อนของปัญหา 2) ลดค่าใช้จ่ายการบริหารราชการและผู้ใช้บริการ 3) ให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมายได้ตรงความต้องการ 4) เป็นการสร้างทุนทางสังคมให้แก่หน่วยงานและประเทศ 5) ทำให้มีแหล่งข้อมูลเพิ่มมากขึ้น 6) ทำให้มีแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้มากขึ้น 7) ทำให้ทำงานได้ยืดหยุ่นอาศัยความชำนาญหลายฝ่ายช่วยเสนอ และ 8) ทำให้ได้ความรู้ที่ลึกซึ้งมาจากผู้เชี่ยวชาญงานนั้นโดยตรง

กล่าวโดยสรุป ความหมายของเครือข่าย หมายถึง การเชื่อมโยงระหว่างระบบการปฏิบัติงาน หรือเชื่อมโยงบทบาทของ กลุ่มบุคคล องค์กร/หน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นหน่วยย่อยรวมตัวกันด้วยความ สมัครใจ ภายใต้ความต้องการในวัตถุประสงค์ร่วมกัน จัดโครงสร้างและรูปแบบการทำงานด้วย ระบบใหม่ในลักษณะสร้างความร่วมมือประสานงานกันในแนวราบ ระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย การระดมสรรพกำลัง ร่วมกันกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาด้วยการให้สมาชิกได้ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมทำร่วมรับผิดชอบ ร่วมติดตามประเมินผล และร่วมรับผลประโยชน์

11. การสร้างเครือข่าย

การสร้างเครือข่าย หมายถึง การทำให้มีการติดต่อและการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และการร่วมมือกันด้วยความสมัครใจ การสร้างเครือข่ายควรสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้สมาชิกในเครือข่ายมีความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อนที่ต่างก็มีความเป็นอิสระ มากกว่าทำให้เกิดการคบค้าสมาคมแบบพึ่งพิง นอกจากนี้การสร้างเครือข่ายต้องไม่ใช่การสร้างระบบการติดต่อเผยแพร่ข่าวสารแบบทางเดียว เช่น การถ่ายทอดข่าวสารทางสื่อสารมวลชน การส่งนิตยสาร

จดหมายข่าวให้กับสมาชิก เหล่านี้ไม่ใช่เครือข่าย เครื่องมือของการสื่อสารมวลชนอาจนำมาใช้ในเครือข่ายได้ แต่การใช้เครื่องมือเหล่านี้เพียงอย่างเดียวไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นการสร้างเครือข่าย ดังนั้น เครือข่ายจึงไม่ใช่การส่งจดหมายข่าวไปให้สมาชิกตามรายชื่อเท่านั้น แต่ต้องมีการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างกัน เครือข่ายในการพัฒนาจะไม่จำเป็น ถ้าคนหรือองค์กรมีการติดต่อสัมพันธ์กันกับคนหรือองค์กรในสาขาเดียวกันทั้งแนวตั้งและแนวราบอยู่แล้วเป็นอย่างดี

ปาริชาติ วลัยเสถียร (2550: 17-19) ได้สรุปกระบวนการสร้างเครือข่ายไว้ดังนี้

1. ขั้นตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย

เป็นขั้นตอนที่ผู้ปฏิบัติงานหรือฝ่ายจัดการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้าง เครือข่ายเพื่อที่จะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย รวมทั้งพิจารณาองค์กรต่าง ๆ ที่เห็นว่าเหมาะสมเข้าเป็น เครือข่ายในการทำงาน คำถามในขั้นตอนนี้คือ 1) จะเข้าร่วมเป็นเครือข่ายกับองค์กรใด 2) จะได้รับประโยชน์หรือต้องสละประโยชน์ด้านใดบ้างในการเข้าร่วมเป็นเครือข่าย 3) ระยะเวลาใดในการเข้าร่วมเครือข่าย คำตอบสำหรับคำถามเหล่านี้ อาจมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อระยะเวลาในการทำงาน ผ่านไประยะหนึ่ง

2. ขั้นติดต่อกับองค์กรที่จะเป็นเครือข่าย

หลังจากที่ได้ตัดสินใจในองค์กรที่เห็นว่าเหมาะสมในการเข้าร่วมเครือข่าย จะเป็นขั้นตอนของการติดต่อสัมพันธ์เพื่อชักชวนเข้าร่วมเป็นเครือข่ายในการทำงาน ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อองค์กรมีความต้องการเหมือนกัน และต้องการกระทำกิจกรรมตอบสนองความต้องการเหมือนกัน ดังนั้นจะต้องสร้างความคุ้นเคยและการยอมรับ รวมทั้งความไว้วางใจระหว่างกัน เป็นขั้นตอนของการปลูกจิตสำนึกโดยการให้รางวัล กระตุ้นให้อยากแก้ปัญหาร่วมกัน อาจเรียกขั้นตอนนี้ว่าเป็น ขั้นตอนการเตรียมกลุ่มหรือเตรียมเครือข่าย

3. ขั้นการสร้างพันธกรณีร่วมกัน

เป็นขั้นตอนของการสร้างความผูกพันร่วมกัน ซึ่งหมายถึงการตกลงในความสัมพันธ์ต่อกัน ในขั้นตอนนี้องค์กรจะเข้าสู่การตกลงที่จะทำงานร่วมกัน ซึ่งในการที่จะทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหา กลุ่มองค์กรจะต้องมีความรู้ที่จำเป็น ซึ่งอาจจะทำโดยการแลกเปลี่ยนความรู้ และอาจเรียกขั้นตอนนี้ว่ากลุ่มศึกษาเรียนรู้ (Learning Group) หากพิจารณาในประเด็นของระดับการสร้างเครือข่ายก็จะเป็นขั้นตอนของ Informal Cooperation

4. ขั้นการพัฒนาความสัมพันธ์ เป็นขั้นตอนที่การสร้างเครือข่ายปรากฏผลงานเป็นรูปธรรม เป็นขั้นตอนการเริ่มทำกิจกรรมโดยใช้ทรัพยากรร่วมกัน มีการตกลงในเรื่องการบริหารจัดการกลุ่ม ซึ่งเริ่มต้นด้วยการกำหนดวัตถุประสงค์ของกลุ่ม กำหนดกิจกรรม จัดวางข้อตกลงในการทำงาน กำหนด บทบาทของสมาชิก รวมทั้งสิทธิหน้าที่ของหัวหน้ากลุ่ม เป็นต้น ในขั้นกลุ่มกิจกรรม (Action Group) หากพิจารณาในประเด็นระดับการสร้างเครือข่ายเรียกว่าเป็นขั้นตอนของ Formal Agreement

5. ขั้นตอนการขยายกิจกรรมหรือขยายกลุ่ม หลังจากขั้นตอนการพัฒนาความสัมพันธ์จนนำไปสู่การทำกิจกรรมร่วมกัน จนมีผลงานปรากฏเป็นที่เด่นชัด องค์กรเครือข่ายรู้สึกว่าตนได้รับ

ผลประโยชน์จากการเข้าเป็นเครือข่าย ความสัมพันธ์จะแน่นแฟ้นขึ้น การเรียนรู้ร่วมกันนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงาน ฝ่ายปฏิบัติการแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อการสร้างความสัมพันธ์ด้วยความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น ซึ่งจะนำไปสู่การขยายกิจกรรมหรือขยายกลุ่มตามพื้นที่หรือตามลักษณะกิจกรรม ในด้านระดับการสร้างเครือข่าย ขั้นตอนนี้อาจอยู่ในระดับการเข้า ลงทุนในองค์กรใหม่ (Minority Investment) และการจัดตั้งองค์กรใหม่ร่วมกัน (Joint Venture)

6. ขั้นติดตาม และประเมินผล

เป็นขั้นตอนการประเมินผลการดำเนินงานตามแผน ที่เกิดจากเครือข่ายความร่วมมือเพื่อไปสู่การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแผนการดำเนินงานนั้นอีก

การสร้างเครือข่ายจะเป็นลักษณะของการส่งต่อ การสืบทอดการสื่อสารซึ่งกันและกัน เช่น การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ของประชาชน คงจะต้องอาศัยบทบาทจากหลากหลายหน่วยงาน โดย เฉพาะหน่วยงานภาครัฐจะช่วยประสานเสริมสร้าง สนับสนุนการเรียนรู้ของประชาชน ในวิถีชีวิต ซึ่งผู้นำจะเป็นผู้ประสานงานการเรียนรู้ต่าง ๆ ในระดับชุมชน มีการใช้วิธีการสื่อสาร ที่เหมาะสม เพื่อให้สมาชิกเกิดแนวความคิด (Concept) ที่ไม่ใช่วิธีการสั่งการ เป็นการสื่อสารในระดับ ที่ก่อให้เกิดความเข้าใจแบบยืนยันได้ (Positive Approach) และที่สำคัญที่สุดก็คือ ไม่ว่าจะเป็นการประสานงานระหว่างบุคคลภายในหรือจากหน่วยงานภายนอก จะต้องสร้างจิตสำนึกร่วมกันว่า จะทำเพื่ออะไร มีคุณค่าอย่างไร เมื่อประสานแล้วผลที่ตามมาจะต้องก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไป ในทิศทางที่ต้องการ ทั้ง คน องค์การ และชุมชน (เจือจันทร์ จงสถิตอยู่, 2554: 7-9)

ในขณะที่ สุทิตย์ อาภากโร (2551: 18-19) ได้จำแนกการก่อตัวของเครือข่ายออกเป็น 3 ลักษณะ คือ 1) เครือข่ายที่เกิดจากการจัดตั้งและสนับสนุนของภาคส่วนต่าง ๆ ส่วนใหญ่เป็นเครือข่ายที่ภาครัฐ หรือหน่วยงานบางแห่งต้องการส่งเสริมหรือเข้าไปจัดตั้ง เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการพัฒนา ตามแนวนโยบายของภาครัฐ และเพื่อเพิ่มศักยภาพให้กับชุมชนในการพึ่งพาตนเอง เช่น เครือข่าย กองทุนหมู่บ้าน เครือข่ายพัฒนาชุมชน เป็นต้น จะมีโครงสร้างความสัมพันธ์ในแนวดิ่งซึ่งเป็นไป ตามกระแสของแหล่งทุนและนโยบายของหน่วยงานนั้น ๆ 2) เครือข่ายที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ได้แก่ เครือข่ายที่เกิดขึ้นจากความสมานฉันท์ การร่วมแรงร่วมใจของฝ่ายต่าง ๆ ที่มองเห็น ความจำเป็นในการเรียนรู้และการแก้ปัญหาร่วมกัน แล้วมารวมตัวกันเป็นเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น ประสบการณ์ ตลอดจนการพึ่งพาอาศัย โดยเป็นเครือข่ายที่มีการสื่อสารและความผูกพัน ที่มีชีวิตชีวา มีกระบวนการที่ประสานสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการอย่างแท้จริงของ สมาชิก มีแนวทางการดำเนินการที่เป็นอิสระจากการครอบงำของฝ่ายต่าง ๆ และมีโครงสร้าง ความสัมพันธ์ในแนวราบ 3) เครือข่ายที่เกิดขึ้นโดยสถานการณ์เป็นตัวกำหนด ได้แก่ เครือข่ายที่เกิด จากสถานการณ์และประเด็นปัญหาที่ทุกฝ่ายเห็นว่า จำเป็นต้องใช้ความเป็นเครือข่ายในการแก้ปัญหา และสร้างพลังในการเรียนรู้หรือต่อรอง เพื่อให้เกิดการพัฒนากิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งและมีผู้ ประสานงานเพื่อให้เครือข่ายมีความต่อเนื่อง เช่น เครือข่ายผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาของภาครัฐ ในส่วนของ ชัยวัฒน์ ถิระพันธุ์ และปาริชาต สถาปิตานนท์ (2549: 34-36) ได้

กล่าวถึงการสร้างเครือข่าย ว่าเป็นระบบเชื่อมโยงสัมพันธ์กันของสิ่งมีชีวิต ที่ควรได้รับการสร้างโอกาสในการเชื่อมโยงเครือข่ายต่อไปเรื่อย ๆ มีการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะการสื่อสารจะเข้ามามีบทบาทสำคัญในการสร้างเครือข่าย ได้แก่ 1) การส่งสารที่เป็นข้อมูลหรือข่าวสารที่ชัดเจนให้ผู้รับเข้าใจง่ายและ 2) การรับสารที่เปิดใจรับข้อมูลหรือข่าวสารอื่นที่อยู่นอกเหนือความคิดที่ตนมีอยู่เดิม

กล่าวโดยสรุป การสร้างเครือข่าย เป็นการทำให้มีการติดต่อและการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และการร่วมมือกันด้วยความสมัครใจ การสร้างเครือข่ายควรสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้สมาชิกในเครือข่ายมีความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อนที่ต่างก็มีความเป็นอิสระมากกว่าทำให้เกิดการคบค้าสมาคมแบบพึ่งพิง การสร้างเครือข่ายจะเป็นลักษณะของการส่งต่อ การสืบทอดการสื่อสารซึ่งกันและกัน การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ของประชาชน คงจะต้องอาศัยบทบาทจากหลากหลายหน่วยงาน โดยเฉพาะหน่วยงานภาครัฐจะช่วยประสานเสริมสร้าง สนับสนุนการเรียนรู้ของประชาชน

12. องค์ประกอบของเครือข่าย

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2549: 38-41) กล่าวถึงองค์ประกอบของเครือข่าย 7 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การรับรู้มุมมองด้วยกัน (Common Perception) ที่ถือว่าเป็นหัวใจของเครือข่าย สมาชิกที่เข้ามาอยู่ในเครือข่ายต้องมีความรู้สึกนึกคิดและรับรู้ร่วมกันถึงเหตุผลการเข้าร่วมเป็นเครือข่าย เช่น มีความเข้าใจในปัญหาและมีจิตสำนึกในการแก้ปัญหาร่วมกัน มีประสบการณ์ในปัญหาร่วมกัน และมีความต้องการความช่วยเหลือในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน เป็นต้น

2. การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Common vision) เป็นการมองเห็นภาพของจุดหมาย ในอนาคตร่วมกันระหว่างสมาชิกในกลุ่มที่รับรู้เข้าใจถึงทิศทางเดียวกัน และการมีเป้าหมายที่จะไปด้วยกันจนทำให้กระบวนการเคลื่อนไหวมีพลังและเกิดเอกภาพ

3. การมีผลประโยชน์และมีความสนใจร่วมกัน (Mutual Interest/Benefit) เช่น เกียรติยศชื่อเสียง การยอมรับโอกาสในความก้าวหน้า ความสุข ความพึงพอใจ

4. การมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่ายอย่างกว้างขวาง (all stakeholders' participation) เป็นเงื่อนไขที่ทำให้เกิดการรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมลงมือกระทำอย่างแข็งขัน

5. การเสริมสร้างซึ่งกันและกัน (Complementary Relationship) โดยใช้จุดแข็ง ของฝ่ายหนึ่ง ไปช่วยแก้ปัญหาจุดอ่อนของอีกฝ่ายหนึ่ง

6. การพึ่งพิงอิงร่วมกัน (Interdependence) ระหว่างสมาชิกของเครือข่าย เพื่อเป็นการเสริม สร้างซึ่งกันและกัน และยังส่งผลให้สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันโดยอัตโนมัติ

7.การปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน (Interaction) สมาชิกในเครือข่ายต้องทำ กิจกรรมร่วมกันเพื่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกด้วยกันที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน เครือข่ายด้วย

สำหรับ ธนา ประมุขกูล (2547: 94-95) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเครือข่ายว่า ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. สมาชิก ได้แก่ สมาชิกแกนหลักที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับผลงานตามเป้าหมายเครือข่าย และสมาชิกเสริมที่เป็นฝ่ายสนับสนุน

2. กรรมการผู้ประสานงาน เพื่อให้เกิดการจัดการที่ดีสามารถนำพาเครือข่ายขับเคลื่อนไปด้วยพลังร่วมของสมาชิก

3. เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ ถือเป็นจุดร่วมสำคัญของการเป็นเครือข่าย ถ้าเป็นเป้าหมายต้องชัดเจนและมีความเป็นไปได้ ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมและคงอยู่ของสมาชิก

4. กิจกรรม การจัดกิจกรรมจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมทรัพยากรของสมาชิกด้วยกันเอง

ในขณะที่ สุทิตย์ อาภากโร (2547: 18-20) กล่าวว่า จุดร่วมที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของความเป็นเครือข่าย ได้แก่

1. หน่วยชีวิต หรือ สมาชิก ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบเบื้องต้นของความเป็นเครือข่าย และเป็นองค์ประกอบหลักที่ก่อให้เกิดความเป็นเครือข่าย

2. จุดมุ่งหมาย เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เพราะความเป็นเครือข่าย หมายถึง การร่วมกันอย่างมีจุดหมาย เพื่อทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

3. การทำหน้าที่อย่างมีจิตสำนึก สิ่งที่จะยึดเหนี่ยวสิ่งต่าง ๆ เข้าด้วยกัน คือ การทำหน้าที่ต่อกัน และกระทำอย่างมีจิตสำนึกต่อส่วนรวม

4. การมีส่วนร่วมและการแลกเปลี่ยน ในองค์ประกอบของความเป็นเครือข่าย จะต้องมีการพึ่งพาอาศัย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ

5. ระบบความสัมพันธ์และการสื่อสาร เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อเครือข่าย ได้แก่ ข้อมูลและการสื่อสารระหว่างกันทั้งการสื่อสารระหว่างปัจเจกบุคคล กลุ่มกับกลุ่ม และระหว่างเครือข่ายกับเครือข่าย รวมทั้งระบบความสัมพันธ์ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

นอกจากนี้ ชัยวัฒน์ ถิระพันธุ์ และปาริชาต สถาปิตานนท์ (2549: 34-36) กล่าวว่า องค์ประกอบของเครือข่ายประกอบด้วย

1. การเรียนรู้ (Learning) ได้แก่ การเรียนรู้เกี่ยวกับความจำเป็นและความต้องการ ของตนเองและผู้อื่น

2. การลงทุน (Investing) ได้แก่ การลงทุนด้านเวลา และพลังงานในการติดต่อ และเชื่อมประสานกับบุคคลต่าง ๆ

3. การดูแล (Nurturing) ได้แก่ การดูแลสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกของเครือข่าย อย่างใกล้ชิด ทั้งในเรื่องของการท างานและความสัมพันธภาพส่วนตัว

4. การรักษา (Keeping) ได้แก่ การรักษาทิศทางในการบรรลุเป้าหมาย โดยเฉพาะ การตรวจสอบความต้องการของสมาชิกและการเปิดใจรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบของเครือข่ายควรประกอบด้วย 1) มีสมาชิกเครือข่าย ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบเบื้องต้นของความเป็นเครือข่าย และเป็นองค์ประกอบหลักที่ก่อให้เกิดความเป็น

เครือข่าย 2) มีจุดมุ่งหมาย มีวิสัยทัศน์ร่วมกัน เป็นการมองเห็นภาพของจุดหมายในอนาคตร่วมกันระหว่างสมาชิกในกลุ่มที่รับรู้เข้าใจถึงทิศทางเดียวกัน และการมีเป้าหมายที่จะไปด้วยกันจนทำให้กระบวนการเคลื่อนไหวมีพลังและเกิดเอกภาพ 3) การมีส่วนร่วมและการแลกเปลี่ยน ในองค์ประกอบของความเป็นเครือข่ายจะต้องมีการพึ่งพาอาศัย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ 4) การมีผลประโยชน์และมีความสนใจร่วมกัน เช่น เกียรติยศ ชื่อเสียง การยอมรับโอกาสในความก้าวหน้า ความสุข ความพึงพอใจ ฯลฯ และ 5) ระบบความสัมพันธ์และการสื่อสาร เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อเครือข่าย ได้แก่ ข้อมูลและการสื่อสารระหว่างกันทั้งการสื่อสารระหว่างปัจเจกบุคคลกลุ่มกับกลุ่ม และระหว่างเครือข่ายกับเครือข่าย

13. กระบวนการปฏิบัติงานของเครือข่าย

สุทิตย์ อาภากโร (2547: 18-19) ได้กล่าวถึงกระบวนการทำงานของเครือข่ายต่าง ๆ ว่ามีลักษณะร่วมกันใน 4 ประเด็น คือ

1. กระบวนการทำงานที่เชื่อมประสานจุดเล็กและขยายไปสู่หน่วยใหญ่
2. การรักษาสัมพันธภาพที่สร้างความรู้ ความหมาย และโลกทัศน์ร่วมกัน
3. การเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้และการปรับตัว
4. การพัฒนากิจกรรมและความเคลื่อนไหวเพื่อสร้างกระบวนการทางนวัตกรรม และวาทกรรมในการพัฒนา

จะเห็นได้ว่า กระบวนการทำงานของเครือข่ายดังกล่าวเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญ ในการประสานความร่วมมือ เป็นการทำงานด้วยถ้อยทีถ้อยอาศัยระหว่างสมาชิกและภาคีร่วม โดยมีจุดเริ่มต้นจากการทำงานในพื้นที่และประเด็นเล็ก ๆ แล้วขยายกระบวนการเป็นเครือข่ายที่กว้างขวางออกไป พร้อมทั้งแสวงหาความรู้ใหม่ วิธีการใหม่ที่เหมาะสมกว่าโดยมีระบบการสื่อสารและนวัตกรรมใหม่เป็นเครื่องมือที่จะสร้างความหมายและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

สำหรับ ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2548: 87-88) ได้สรุปกระบวนการมีส่วนร่วมประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน 3) การสร้างเครือข่ายของกลุ่ม 4) การสร้างกิจกรรม 5) การต่อรองเพื่อการทำกิจกรรม 6) การต่อรองเพื่อการดำเนินกิจกรรม 7) การร่วมกันประเมินผลการดำเนินงาน และ 8) การร่วมกันรับผลประโยชน์จากการดำเนินการ

ส่วน โคเฮนและอัพฮอฟ (Cohen and Uphoff, 1980) ได้จำแนกกระบวนการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 ระดับ คือ 1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) 2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ (Implementation) 3) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (Benefit) 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation)

ในขณะที่ เชฟเฟอร์ (Shaeffer, 1994) ได้ระบุกิจกรรมที่แสดงให้เห็นถึงกระบวนการมีส่วนร่วมที่สามารถนำไป ประยุกต์ในบริบทการจัดการศึกษา ดังนี้ 1) การรวบรวมและตรวจสอบการวิเคราะห์และพิจารณาข้อมูลสภาพปัญหา 2) กำหนดนิยามจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและ

กำหนดเป้าหมาย 3) การประเมินความเป็นไปได้ของข้อมูล 4) การตัดสินใจและการวางแผนการดำเนินงาน 5) การออกแบบ ยุทธศาสตร์เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผล 5) การออกแบบยุทธศาสตร์เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผล การจัดสรรงานและความรับผิดชอบให้กับทีมงาน 6) การปฏิบัติตามแผนงาน 7) การตรวจสอบ ความก้าวหน้าของแผนงาน และ 8) การประเมินผลลัพธ์และผลกระทบที่เกิดขึ้น

กล่าวโดยสรุปกระบวนการปฏิบัติงานของเครือข่าย ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน คือ 1) กำหนดวิสัยทัศน์ 2) กำหนดเป้าหมาย 3) กำหนดวิธีการสื่อสาร 4) กำหนดบทบาทหน้าที่ 5) วางระบบการประเมินผล 6) ให้ความรู้ความเข้าใจ และ 7) พัฒนาแผนปฏิบัติการ

14. การพัฒนาระบบภาคีเครือข่าย

จีรวิทย์ มั่นคงวัฒนะ (2558: 24-27) กล่าวว่า ภาคีเครือข่าย หมายถึง กลุ่มบุคคล องค์กรที่มีเป้าหมายร่วมกัน มารวมตัวกันด้วยความสมัครใจ เพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมาย (ร่วมคิด/วางแผน ร่วมทำ ร่วมประเมินผล) โดยมีความสัมพันธ์แนวราบ มีความเสมอภาค และเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษา โดยเน้นการพัฒนา และยกระดับคุณภาพการศึกษา รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระดับต่าง ๆ ตามแนวคิดพื้นฐานการพัฒนาแบบเครือข่ายมีส่วนร่วมจึงได้มีนโยบายจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายเพื่อการจัดการศึกษาร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ตัวชี้วัดความเข้มแข็งของภาคีเครือข่าย ประกอบด้วย

- มีเป้าหมายร่วมกันชัดเจน
- มีระบบบริหารจัดการที่ดี
- มีกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง
- มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
- มีการไหลเวียนข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง
- มีนวัตกรรมที่เกิดจากการทำงานเครือข่าย
- มีการสรุปบทเรียนร่วมกัน (เพื่อจัดทำแผนปีต่อไป)

นอกจากนี้ในการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่นในลักษณะของเครือข่ายย่อมขึ้นอยู่กับระดับของความร่วมมือคือ

1. การประสานงาน (Coordination) หมายถึง วิธีซึ่งคนจำนวนมาก มาร่วมกันทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตกลงกันไว้ โดยกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ออกเป็นหมวดหมู่ เพื่อมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบปฏิบัติด้วยความสามัคคี สมานฉันท์ และมีประสิทธิภาพที่สุด หรืออาจกล่าวได้ว่าการประสานงาน หมายถึง การจัดระเบียบวิธีการทำงาน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ร่วมมือปฏิบัติงานเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้งานหรือกิจกรรมดำเนินไปอย่างราบรื่นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และนโยบายขององค์กรนั้นอย่างสมานฉันท์

2. ความร่วมมือ (Cooperation) หมายถึง ความเต็มใจของแต่ละคนในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อไปสู่เป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่ง ตามเป้าหมายขององค์การหรือหน่วยงานความร่วมมือจะเป็นการที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็น “เจ้าของหรือเจ้าภาพ” งานหรือกิจกรรมนั้น ๆ แล้วขอให้ฝ่ายอื่นเข้ามาร่วม มีลักษณะเกิดขึ้นเป็นครั้ง ๆ ไปไม่มุ่งความต่อเนื่อง และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เข้าร่วมกิจกรรม แต่มุ่งจะให้กิจกรรมนั้น ๆ แล้วเสร็จตามความต้องการของฝ่ายเจ้าของงาน ความร่วมมือเป็นการช่วยเหลือด้วยความสมัครใจ แม้จะไม่มีหน้าที่โดยตรง อาจจะทำเรื่องเดียวกันในเวลาเดียวกันหรือต่างเวลาก็ได้ แม้กระทั่งอาจให้ความร่วมมือทำบางเรื่องบางเวลา

3. การทำงานร่วมกัน (Collaboration) หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป หรือองค์กรตั้งแต่ 2 องค์กรขึ้นไป มาทำงานร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่ม และรับรู้ว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มตามโครงสร้างที่มีอยู่ในองค์กร รวมทั้งเข้าใจวัตถุประสงค์ของการทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้ปฏิบัติงาน ต่างก็เกิดความพอใจในการทำงานนั้น

4. การมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การที่สมาชิกทุกคนของหน่วยงานหรือองค์กร ร่วมกันดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีลักษณะของกระบวนการ (Process) มีขั้นตอนที่มุ่งหมายจะให้เกิดการเรียนรู้ (Learning) อย่างต่อเนื่อง มีพลวัต (Dynamic) กล่าวคือ มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ มีการแก้ปัญหา การร่วมกันกำหนดแผนงานใหม่ ๆ เพื่อสร้างความยั่งยืนในความสัมพันธ์ของทุกฝ่ายที่เข้าร่วมดำเนินการ การมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลดีต่อการขับเคลื่อนองค์กรหรือเครือข่าย ผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมย่อมเกิดความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร และที่สำคัญผู้ที่มีส่วนร่วมจะมีความรู้สึกเป็นเจ้าของเครือข่าย ความรู้สึกเป็นเจ้าของจะเป็นพลังในการขับเคลื่อนเครือข่ายที่ดีที่สุด

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาระบบภาคีเครือข่าย เป็นการรวมกลุ่มบุคคล องค์กรที่มีเป้าหมายร่วมกันมารวมตัวกันด้วยความสมัครใจ เพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมาย โดยมีความสัมพันธ์แนวราบ มีความเสมอภาคและมีตัวชี้วัดความเข้มแข็งของภาคีเครือข่าย รวมทั้งมีการประสานงาน (Coordination) ความร่วมมือ (Cooperation) การทำงานร่วมกัน (Collaboration) และการมีส่วนร่วม (Participation)

15. แนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือ

ความร่วมมือ (Collaboration) เป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่ทำให้การทำงานร่วมกันหรือการทำงานเป็นทีมประสบความสำเร็จ ความร่วมมือจึงเป็นคุณลักษณะที่กลุ่มทีมหรือองค์กรพึงปรารถนา ซึ่งหมายถึงการทำงานร่วมกับผู้อื่น การร่วมมือกัน การร่วมรู้ ร่วมคิด การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อสร้างบางสิ่งบางอย่างร่วมกัน ครอว์เธอร์ (Crowther, 1996: 273) จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ความร่วมมือเป็นพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของบุคคล กลุ่มบุคคล และอาจมีความหมายครอบคลุมไปถึงความร่วมมือขององค์กร ซึ่งประกอบด้วยการออกแบบและการจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย เพื่อนำมาทำแผนปฏิบัติการตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งมีการ

ประเมินศักยภาพผลการปฏิบัติงานเพื่อนำผลมาใช้ในการปรับปรุงงานสมาชิกทุกคนต้องมีจิตสำนึกด้านความรับผิดชอบที่จะแสวงหาวิธีการเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานของตน และแสวงหาวิธีการที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ในการทำงานของตน

ด้านแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านที่กล่าวไว้เกี่ยวกับความร่วมมือ อย่างเช่น ลูคัส (Lucas, 1998) ให้ความหมายความร่วมมือในการทำงานขององค์กรว่า เป็นการทำงานร่วมกันระหว่างบุคคลที่เกิดขึ้นเนื่องจากความต้องการของบุคคล หรือความต้องการขององค์กรในการร่วมกันรับผิดชอบงาน มีการร่วมมือกันของบุคคล มีการสร้างเครือข่ายการทำงาน มีกลุ่มร่วมมือสมาชิกมีการวิเคราะห์วิจารณ์ตนเอง และรู้สึกว่าตนได้รับความไว้วางใจจากผู้อื่น ส่วน ร็อบบินส์ และฟินเลย์ (Robbins & Finley, 1998) ให้ความหมายของความร่วมมือในการทำงานโดยเน้นความสำคัญว่าทุกฝ่ายจะให้การช่วยเหลือกันเพื่อให้ได้ประโยชน์ร่วมกัน และสามารถทำให้ทีมคงอยู่ได้เพื่อรักษาผลประโยชน์ร่วมกัน สอดคล้องกับ มาร์ติน (Martin, 1999) ที่เสนอว่า ความร่วมมือในการทำงานไม่ใช่กระบวนการทำงานแต่เป็นการสร้างความสัมพันธ์ของบุคคล (Human Relationship) ในการทำงานร่วมกันของบุคคล

กล่าวโดยสรุป ความร่วมมือในการทำงาน หมายถึง การที่กลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมาปฏิบัติการทำงานร่วมกัน อาจร่วมมือกันอย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการเพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน โดยอาจไม่ต้องทำวาระการประชุมร่วมกัน การทำงานร่วมกันดังกล่าวนี้จะประกอบด้วย การวางแผนกำหนดเป้าหมาย ทำแผนปฏิบัติการ ดำเนินการตามที่กำหนด โดยสมาชิกทุกคนต้องมีจิตสำนึกด้านความรับผิดชอบที่จะแสวงหาวิธีการเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานของตน ร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น สร้างพลัง และการช่วยเหลือกัน

15.1 องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของความร่วมมือ

เกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของความร่วมมือ เกรเฮม และไรท์ (Graham & Wright, 1999) ได้ศึกษาความหมายของความร่วมมือจากการสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยการศึกษาว่าจะนำความร่วมมือสู่การปฏิบัติได้อย่างไร รวมทั้งได้นำผลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาใช้ในการสร้างตัวบ่งชี้ของความร่วมมือ สร้างแบบวัดความร่วมมือผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความมือหมายถึงการทำงานร่วมกันและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม การวางแผน การแบ่งปัน และการบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม ส่วนตัวบ่งชี้ของความร่วมมือ ประกอบด้วย 1) การวางแผน (Planning) 2) การแบ่งปัน (Sharing) และ 3) การดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย (Goal Achieving Activities) ส่วน เวลท์และทัลเบิร์ท (Weltch and Tulbert, 2000) ได้ทำวิจัยและสรุปว่า องค์ประกอบของความร่วมมือมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การประนีประนอมเพื่อให้เกิดการเคาระความคิดใหม่และการเปลี่ยนแปลง 2) การสื่อสารที่ประกอบด้วยการฟังและการเสนอความคิด ความรู้สึก 3) การแก้ปัญหาที่มีการระบุความต้องการ ความจำเป็น การระดมสมอง การปรับสิ่งที่ได้เพื่อใช้ในการสร้างแผนปฏิบัติการ และการประเมิน 4) การพัฒนาแผนปฏิบัติการและการประเมินการปฏิบัติการ ในขณะที่ เมซา พับลิซ สกูล (Mesa Public School, 2003) เสนอว่า ตัวบ่งชี้ของความร่วมมือประกอบด้วย 1) การค้นคว้า และ

รวบรวมสารสนเทศ 2) การตรงต่อเวลา 3) การปฏิบัติตามหน้าที่ 4) การมีส่วนร่วมในการประชุมกลุ่ม และ 5) การร่วมมือกับทีม นอกจากนี้ พลีเมาท์ สเตท ยูนิเวอร์ซิตี้ (Plymouth State University, 2003) กล่าวถึงการร่วมมือว่า เป็นความสามารถในการสนับสนุนเพื่อนร่วมงานและทำงานกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายร่วมกันและตัวบ่งชี้ของความร่วมมือประกอบด้วย 1) ความมุ่งมั่นพยายามที่จะร่วมมือ 2) การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพและการสื่อสารที่แสดงการเคารพผู้อื่น 3) การแสวงหาและสนับสนุนความเห็นร่วมกันของกลุ่ม การตระหนักและรับรู้งานของผู้อื่น 4) การตั้งเป้าหมายและจัดลำดับความสำคัญร่วมกับผู้อื่น และ 5) การทำตามสัญญาที่ได้ให้ไว้กับผู้อื่น

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของความร่วมมือ ประกอบด้วย 1) การวางแผน 2) การดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย 3) การปฏิบัติตามหน้าที่ 4) การประนีประนอมเพื่อให้เกิดการเคาระความคิดใหม่และการเปลี่ยนแปลง 5) การสื่อสารที่ประกอบด้วยการฟังและการเสนอความคิดความรู้สึก 6) การแก้ปัญหาที่มีการระบุความต้องการ ความจำเป็น การระดมสมอง การปรับสิ่งที่ได้เพื่อใช้ในการสร้างแผนปฏิบัติการ และการประเมิน 7) การมีส่วนร่วมในการประชุมกลุ่ม 8) การร่วมมือกับทีม 8) ความมุ่งมั่นพยายามที่จะร่วมมือ 9) การแสวงหาและสนับสนุนความเห็นร่วมกันของกลุ่ม การตระหนักและรับรู้งานของผู้อื่น

15.2 การสร้างความร่วมมือ

ความร่วมมือ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาองค์การสู่ความสำเร็จ เป็นสิ่งที่สามารถประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการสร้างความสัมพันธ์อย่างยั่งยืน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระหว่างบุคคล ครอบครัวและเพื่อนบ้าน การสร้างความร่วมมืออาจมีทั้งในระดับหุ้นส่วนแบบไม่เป็นทางการไปจนถึงระดับการวางแผนสร้างความสัมพันธ์เชิงการร่วมมืออย่างจริงจังเป็น แบบแผน กล่าวได้ว่า ความร่วมมือเป็นการเปิดโอกาสในการสร้างความสัมพันธ์ส่งเสริมความเป็นเพื่อนบ้าน ความเป็นชุมชน เพิ่มความตระหนักในการยอมรับประโยชน์ในการขยายขอบเขตการใช้ทรัพยากรร่วมกันด้วยการลดทอนความซ้ำซ้อน (กนกอร สมปราชญ์ และคณะ, 2553: 77-78) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ลำดับขั้นเพื่อความสำเร็จในการสร้างความร่วมมือ (The Steps to Successful Collaboration) ความสำเร็จในการสร้างความร่วมมือ มีลำดับขั้นในการดำเนินการ ดังนี้

1. ระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Identify Stakeholder) ความร่วมมือจะประสบผลสำเร็จได้ต้องมีการระบุถึงกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อจะได้ร่วมประชุมวางแผนกำหนดความต้องการ นิยาม เป้าหมายและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากความเป็นผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของแต่ละคน ซึ่งถือได้ว่าเป็นทรัพยากรที่มีคุณประโยชน์ต่อการสร้างความร่วมมือ

2. การสนองเหตุผลและความต้องการในการมีส่วนร่วม (Have Collaborators State Their Reasons for Wanting to Participate) หลังจากการกำหนดผู้เป็นหุ้นส่วนความร่วมมือซึ่งอาจอยู่ในรูปตัวแทนองค์การหรือครอบครัวชุมชนแล้ว ต้องทบทวนอยู่เสมอว่าความร่วมมือ

ที่ดำเนินการอยู่ได้สนองความต้องการ โดยทำให้เกิดการแบ่งปันทรัพยากรและ แลกเปลี่ยนความเชี่ยวชาญเพื่อสนองตอบความต้องการและเป้าหมายของชุมชนแล้วหรือยัง

3. สร้างพันธสัญญาสู่เป้าหมายร่วมกัน (Get a Commitment to Stated Goals) ความร่วมมือที่เกิดจากการสั่งการ จะไม่ทำให้เกิดจิตสำนึกและการแลกเปลี่ยนความคิด และหากปราศจากการแลกเปลี่ยนความคิดในการกำหนดเป้าหมาย จะทำให้โอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการสร้างความร่วมมือมีน้อย ดังนั้นควรพิจารณาถึงข้อคำถามต่อไปนี้อยู่เสมอ คือ 1) ใครมีพันธะสัญญาและมีความสามารถในการระดมทรัพยากร 2) ใครคือผู้สนับสนุนหรือผู้ดำเนินการให้ประสบผลสำเร็จ 3) ทุกคน มีทักษะเฉพาะ มีอำนาจหรือมีความรู้ที่จะช่วยให้เกิดความร่วมมือหรือไม่ 4) ครอบครัวและชุมชนจะได้รับประโยชน์จากการเมืองครั้งนี้อย่างไร 5) เราเป็นหุ้นส่วนที่สะท้อนความต้องการที่หลากหลายของชุมชนหรือไม่ 6) ประโยชน์ของความร่วมมือจะมีความสำคัญกว่าค่าใช้จ่ายหรือไม่ 7) เราเคยรู้มาก่อนหรือไม่ ว่าเคยมีความร่วมมือระหว่างกลุ่มขององค์การและชุมชนในอดีต 8) ผู้บริโภคจะมีความสำคัญเท่ากับหุ้นส่วนใช่หรือไม่ 9) องค์การแต่ละแห่งมีกลุ่มทีมงานที่พอเพียง และมีเงินทุนที่จะสนับสนุนกิจกรรมความร่วมมืออย่างพอเพียงในการดำเนินการวันต่อวันใช่หรือไม่ 10) สิ่งใดที่สังคมและผู้นำจะต้องมีต่อการสร้างความร่วมมือ

4. การกำหนดวิสัยทัศน์ร่วม (Establishing a Shared Vision) การสร้างความร่วมมือจะประสบความสำเร็จจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีภูมิหลังและมุมมองที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามความหลากหลายอาจนำมาซึ่งความขัดแย้งเกี่ยวกับอำนาจและการควบคุม การหลอมรวมความร่วมมือทำได้ดังนี้ 1) ในระหว่างอภิปราย ต้องช่วยให้ผู้มีส่วนร่วมวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนโดยปราศจากการสร้างอาณาจักรทางความคิดส่วนตนจนเกินไป 2) สร้างให้เกิดภาวะที่ง่ายต่อการตัดสินใจด้วยคำถาม ได้แก่ ผู้ร่วมมือจะรักษาความสมดุลระหว่างการมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบได้อย่างไร ผู้ร่วมมือจะย้อนกลับมาประเมินและจะประสบผลสำเร็จได้อย่างไร จะได้ฉลองความสำเร็จหรือไม่ และจะทำอย่างไร ผู้ร่วมมือทุกคนมีความรู้สึกว่าได้รับการแบ่งปันอำนาจใช่หรือไม่ และประสบการณ์ใดที่ได้จากครอบครัวหรือเพื่อนบ้านที่ได้นำมาใช้ในการวางแผนสร้างความร่วมมือ 3) สร้างการยอมรับในนิยาม วิธีการและบทบาทของสมาชิกโดยการพิจารณาคำถามได้แก่ กิจกรรมที่ดำเนินอยู่เป็นการให้โอกาสในการมีส่วนร่วมพอเพียงแล้วใช่หรือไม่ ทุกคนมีอำนาจในการตัดสินใจใช่หรือไม่ ทุกคนมีความเข้าใจอย่างแจ่มชัดต่อพันธะสัญญาแล้วใช่หรือไม่ การประชุมดำเนินไปอย่างไรและจะมีการสื่อสารข้อสนเทศเกี่ยวกับความร่วมมือในการดำเนินงาน และพันธกิจต่างๆ ใช่หรือไม่ 4) สร้างและประกาศพันธกิจเพื่อแสดงถึงวิสัยทัศน์และเป้าหมายร่วมโดยการเน้นย้ำด้วยคำถามได้แก่ ใครคือผู้ที่จะปฏิบัติตามพันธกิจเหล่านี้ สิ่งใดบ้างที่ต้องเตรียมการ และอะไรคือความปรารถนาของหุ้นส่วนทุกคน 5) กำหนดวิธีการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ ในขณะเดียวกันจะต้องมีการกำหนดเวลาในการพบปะสังสรรค์อย่างไม่เป็นทางการระหว่างหุ้นส่วนต่างๆ มีการกำหนดกลไกให้เกิดการแลกเปลี่ยนข่าวสาร มีการสร้างบรรยากาศที่เป็นการให้เสรีภาพในการใช้ภาวะผู้นำของหุ้นส่วนทุกคน 6) ให้โอกาสทุกคนแลกเปลี่ยน

ข่าวสารการประชุม มีการเลือกประเด็นที่เป็นแนวคิดของแต่ละคนมาสื่อสารและอภิปรายเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น

5. การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ความร่วมมือ (Developing a Collaborative Strategic Plan) การวางแผนยุทธศาสตร์เป็นการกำหนดเป้าหมายเพื่อให้เกิดความสำเร็จระยะยาวภายในสองถึงสี่ปี ในที่ประชุมผู้มีส่วนร่วมทุกคน ต้องร่วมแลกเปลี่ยนความเชี่ยวชาญ ความหวัง สิ่งที่เป็นความวิตกกังวล และร่วมกันร่างแผนยุทธศาสตร์ โดยคำนึงถึงความใส่ใจต่อทรัพยากรที่ขาดแคลน เน้นมุมมองที่หลากหลาย อธิบายถึงรายละเอียดขององค์ประกอบต่างๆที่จะเกิดผลต่อองค์การและเพื่อนบ้าน ส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการชี้แจงเหตุผล บริการจัดการ โดยการรับฟังความคิดเห็นจากบุคคลอื่น สร้างพันธะสัญญาความร่วมมือในการสร้างพันธกิจและเป้าหมาย และประเมินจุดแข็งจุดอ่อนของหุ้นส่วนทุกคน

6. การกำหนดข้อปฏิบัติในการประชุม (Determining Meeting Rules) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สามารถร่วมกำหนดข้อปฏิบัติบางส่วนในการประชุม ซึ่งอาจเป็นเพียงเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือเรื่องที่จำเป็น ได้แก่ 1) เริ่มประชุมตามวาระที่กำหนดให้ และมีเวลาเพียงพอต่อการอภิปรายในแต่ละประเด็น 2) เริ่มต้นและสิ้นสุดการประชุมอย่างตรงต่อเวลา และ 3) การใช้ภาวะผู้นำให้เกิดประสิทธิผลเป็นกุญแจสำคัญที่จะดำเนินการในทุกขั้นตอน ซึ่งผู้นำจะต้องใช้ความพยายามอย่างสูงเพื่อแสวงหาข้อตกลงร่วมกันของตัวแทนกลุ่มต่าง ๆ

7. การสร้างข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการตัดสินใจ (Building Consensus about Decision Making) ข้อขัดแย้งต่าง ๆ เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเกิดขึ้น ดังนั้นการสร้างความร่วมมือจึง ถือเป็นสิ่งท้าทาย การย้อนกลับไปทบทวนเพื่อหาคำตอบของข้อขัดแย้งและทักษะการสร้างข้อตกลงร่วมกันเป็นกุญแจสู่ความสำเร็จการให้ความไว้วางใจเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ หากปราศจากความไว้วางใจแล้วหุ้นส่วนทุกคนจะไม่ยอมเปิดเผยความคิดเห็นส่วนตัว นอกจากความไว้วางใจ แล้วยังมีประเด็นอื่น ๆ อีกที่จะส่งเสริมให้เกิดข้อตกลงร่วมกัน ได้แก่ 1) การสร้างความสัมพันธ์โดยกำหนดให้มีช่วงเวลาเป็นระยะ ๆ ในการร่วมอภิปรายเพื่อแลกเปลี่ยนความคับข้องใจหรือการยกย่องชมเชย 2) ดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายทั่ว ๆ ไป และมีการกำหนดวาระที่จะสะท้อนผลของการปฏิบัติตามจุดประสงค์นั้น 3) สื่อสารข้อมูลอย่างทั่วถึงเพื่อให้ทุกคนได้ศึกษาทบทวนและนำไปสู่ข้อสรุปในที่ประชุม และ 4) การแสดงความยินดีกับความสำเร็จหลังสิ้นสุดการทำงานเพราะเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างหนึ่งต่อการสร้างทีมงาน

กล่าวโดยสรุป การสร้างความร่วมมืออาจกระทำได้ทั้งในระดับหุ้นส่วนแบบไม่เป็นทางการไปจนถึงระดับการวางแผนสร้างความสัมพันธ์เชิงการร่วมมืออย่างจริงจังเป็นแบบแผน กล่าวได้ว่า ความร่วมมือเป็นการเปิดโอกาสในการสร้างความสัมพันธ์ส่งเสริมความเป็นเพื่อนบ้าน ความเป็นชุมชน เพิ่มความตระหนักในการยอมรับประโยชน์ ในการขยายขอบเขตการใช้ทรัพยากรร่วมกันด้วยการลดทอนความซ้ำซ้อน ซึ่งความสำเร็จในการสร้างความร่วมมือ สรุปลำดับขั้นในการดำเนินการได้แก่ 1) ระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 2) การสนองเหตุผลและความต้องการในการมีส่วนร่วม 3) สร้าง

พันธสัญญาสู่เป้าหมายร่วมกัน 4) การกำหนดวิสัยทัศน์ร่วม 5) การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ความร่วมมือ 6) การกำหนดข้อปฏิบัติในการประชุม และ 7) การสร้างข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการตัดสินใจ

16. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารโดยองค์คณะบุคคล

องค์คณะบุคคล (Commission) คือ บุคลากรในกลุ่มทำงาน กับองค์คณะบุคคลที่เป็นคณะกรรมการที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีนักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานโดยองค์คณะบุคคลหรือในรูปคณะกรรมการหรือการทำงานเป็นกลุ่มเป็นคณะ ดังเช่น ประกอบ กุลเกลี้ยงและสิทธิพร ลิ้มบริบูรณ์ (2549: 6) ได้กล่าวว่า การบริหารงานโดยองค์คณะบุคคลคือ รูปแบบการบริหารงานโดยมีบุคคลหลายคนเข้าไปร่วมรับผิดชอบ กำหนดนโยบาย ตัดสินใจ วินิจฉัย ตลอดจนวางแนวทางต่าง ๆ ไว้เป็นบรรทัดฐาน เพื่อให้ฝ่ายปฏิบัตินำไปปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ของหน่วยงานให้บังเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างมีประสิทธิผล

สำหรับ พิษณุ ตุลสุข (2548: 29-31) กล่าวถึงการบริหารงานในรูปคณะกรรมการว่าเป็นการบริหารแบบประชาธิปไตย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้ได้รับผลกระทบจากการบริหารจะเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินการเพื่อให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์และร่วมรับผิดชอบต่อผลลัพธ์และผลกระทบของการดำเนินการด้วย ดังนี้

1. ความหมายการบริหารงานในรูปคณะกรรมการ

การบริหารในรูปคณะกรรมการ คือ รูปแบบการบริหารโดยมีบุคคลหลายคนเข้าไปร่วมกันรับผิดชอบ กำหนดนโยบาย ตัดสินใจ วินิจฉัย ตลอดจนแนวทางต่าง ๆ ไว้เป็นบรรทัดฐาน เพื่อให้ฝ่ายปฏิบัตินำไปปฏิบัติก่อให้ภารกิจต่าง ๆ ของหน่วยงานบังเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างมีประสิทธิภาพ การมีส่วนร่วมดังกล่าว อาจดำเนินการได้ 2 ช่องทาง คือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าไปร่วมเป็นคณะกรรมการในการบริหารโดยตรง หรืออาจคัดเลือกตัวแทนกลุ่มของตนเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือเป็นคณะกรรมการทางการบริหารนั้น ๆ แทนสมาชิกเพื่อให้การบริหารสามารถสนองตอบความต้องการของลูกค้าหรือผู้รับบริการได้มากที่สุด

2. องค์ประกอบของการบริหารในรูปคณะกรรมการ

องค์ประกอบของการบริหารในรูปคณะกรรมการเปิดโอกาสให้คณะกรรมการได้ใช้ดุลยพินิจตัดสินใจจากการอภิปรายถึงเหตุผลการดำเนินการประกอบข้อมูล ข้อเท็จจริง จึงไม่ขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือภูมิหลังของบุคคล ผลของการใช้ดุลยพินิจจึงรอบคอบ และมีความเสี่ยงน้อยแต่มีข้อจำกัด คือ ความล้าช้าในการดำเนินการ องค์ประกอบของคณะกรรมการ มีดังนี้

2.1 ประธานคณะกรรมการ จำนวน 1 คน ได้มาโดยการคัดเลือกจากกรรมการที่เป็นฝ่ายตัวแทนฝ่ายต่าง ๆ เนื่องจากประธานคณะกรรมการสำคัญต่อการควบคุมให้การประชุมเพื่อการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ เป็นไปได้อย่างมีคุณภาพ จึงควรเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์ทางการบริหารเป็นที่ยอมรับของกรรมการทั่วไปและมีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย

2.2 รองประธานคณะกรรมการ จำนวน 1 คน ได้มาเช่นเดียวกับประธานคณะกรรมการ เพื่อทำหน้าที่แทนประธานกรรมการ เมื่อประธานคณะกรรมการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติงานได้

2.3 กรรมการมาจากตัวแทนของฝ่ายต่าง ๆ ในชุมชนและท้องถิ่นรวมถึงกรรมการโดยตำแหน่งแต่งตั้งข้าราชการประจำด้วย จำนวนกรรมการจะขึ้นอยู่กับข้อกำหนดในกฎกระทรวงเป็นหลัก

2.4 กรรมการและเลขานุการ จำนวน 1 คนต่อ 1 คณะกรรมการ มาจากฝ่ายข้าราชการประจำหรือจากกรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษา เนื่องจากต้องจัดเตรียมการประชุมและนำการประชุมไปสู่การปฏิบัติ ตลอดจนรับผิดชอบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการบริหารอีกด้วย

3. หลักการบริหารแบบคณะกรรมการ

ประสิทธิภาพและสัมฤทธิผลของการบริหารโดยคณะกรรมการ ต้องใช้หลักการประชาธิปไตยเป็นหลักในการบริหาร ดังนี้

3.1 ต้องมีหลักเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับหรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เป็นตัวกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการ เพื่อให้กิจกรรมการบริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ล่วงเกินหรือละเมิดในสิทธิหรือภารกิจที่เป็นบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาหรือครูผู้ปฏิบัติ

3.2 ต้องมีความรับผิดชอบต่อคณะกรรมการหรือภารกิจที่ปฏิบัติเพราะการทำกิจกรรมและการใช้ดุลยพินิจต้องใช้การปรึกษาหารือ การพบปะหรือการประชุม หากคณะกรรมการไม่มีความรับผิดชอบ อาจทำให้กิจกรรมล่าช้าหรือปฏิบัติไม่ได้ตามกรอบที่กฎหมายกำหนด

3.3 คณะกรรมการต้องถือประโยชน์ต่อส่วนรวมเป็นหลัก เพราะคณะกรรมการเป็นตัวแทนของสาธารณะ ทุกฝ่ายคาดหวังในความเป็นกลางและการก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อส่วนรวมในทุกกิจกรรมที่บริหาร

3.4 มีความบริสุทธิ์ใจต่อภารกิจของหน่วยงานที่เป็นคณะกรรมการต้องไม่เข้าไปเพื่อแสวงหาอำนาจหรือผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง เพราะผลแห่งการบริหารที่ไม่บริสุทธิ์ใจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทุกคนโดยรวม และทำให้ระบบงานด้านต่าง ๆ ในสถานศึกษาเสียหาย ไปด้วย

4. แนวทางของผู้บริหารในการบริหารในรูปคณะกรรมการ

ประกอบ กุลเกลี้ยงและสิทธิพร ลิ้มบริบูรณ์ (2549: 2-3) กล่าวถึง แนวทางของผู้บริหารในการบริหารโดยคณะกรรมการว่าเป็นเรื่องค่อนข้างใหญ่ ผู้เกี่ยวข้องหรือคณะกรรมการอาจสับสนในการใช้อำนาจและอาจก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามได้ จึงมีหลักในการปฏิบัติดังนี้

4.1 การบริหารในรูปคณะกรรมการ มี 2 ฝ่าย ดังนี้

4.1.1 ฝ่ายสำนักงาน เป็นฝ่ายปฏิบัติการประจำและทำหน้าที่บริหารงานโดยตรง

4.1.2 ฝ่ายคณะกรรมการ เป็นฝ่ายบริหารงานทางอ้อม ใช้อำนาจบริหารทางการประชุม วินัจฉัย ตัดสินใจ หรือกำหนดแนวทางการดำเนินการเพื่อให้ฝ่ายสำนักงานนำไปดำเนินการ

4.2 บทบาทของฝ่ายสำนักงานและฝ่ายคณะกรรมการถูกกำหนดไว้ชัดเจน ต้องยึดถือบทบาทหน้าที่ตามที่ระเบียบ กฎหมายปฏิบัติ หากไม่เข้าใจในบทบาทและอำนาจหน้าที่จะเกิดความขัดแย้งในการปฏิบัติได้

4.3 ฝ่ายสำนักงานและฝ่ายคณะกรรมการต้องประสานการทำงานให้เข้ากัน โดยยึดจุดหมายปลายทาง คือ ผลสำเร็จของงาน ความมีประสิทธิภาพของงาน ประโยชน์ต่อผู้รับบริการและประชาชนเป็นหลัก

4.4 การใช้อำนาจของคณะกรรมการในการตัดสิน วินิจฉัย หรือวางนโยบายใด ๆ จะตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งความเป็นเหตุเป็นผล ความถูกต้อง ทั้งนี้ต้องใช้การ ประนีประนอมเป็นหลัก ควรหลีกเลี่ยงการใช้มติหรือการลงคะแนนในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ จะเหมาะสมยิ่ง เพราะสังคมของคณะกรรมการมีลักษณะคับแคบ ไม่ควรเกิดความเสียหน้าหรือแพ้ชนะกันในที่ประชุม

4.5 ผู้บริหารในฐานะกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการต้องมีทีมงานรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริงเสนอต่อที่ประชุม พร้อมชี้แจงเหตุผลที่ชัดเจนด้วย

ในขณะที่ สนธิรัก เทพเรณู (2552) ได้กล่าวว่า การทำงานในรูปแบบของคณะกรรมการหรือองค์คณะบุคคลหรือการทำงานเป็นกลุ่มเป็นคณะเชื่อกันว่าสามารถสร้างประสิทธิภาพในการทำงานได้เป็นอย่างดี เพราะเป็นการระดมสติปัญญาความคิดและประสบการณ์ของบุคคลหลายคนเพื่อพิจารณาปัญหาตัดสินหรือหาข้อยุติอย่างมีเหตุผลและโดยหลักวิชาการ คณะกรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งหรือดำเนินการอย่างถูกต้องจะมีลักษณะเป็นการกระจายอำนาจจากวิธีหาความคิดเฉลี่ย ขจัดความคิดที่เป็นปฏิปักษ์ด้วยการอภิปรายประนีประนอมและผสมผสานตลอดจนเป็นการหาผลลัพธ์แบบประชาธิปไตยในกรณีที่ไม่สามารถทำนายผลล่วงหน้าได้ หรือในกรณีที่มีความจำเป็นต้องตัดสินใจแก้ปัญหาสำหรับเรื่องที่มีอิทธิพลหรืออำนาจของผู้มีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้องซึ่งบุคคลคนเดียวไม่กล้าตัดสินใจหรือไม่เหมาะที่จะตัดสินใจ นอกจากนี้การบริหารงานในรูปคณะกรรมการ ยังเป็นการสร้างความร่วมมือและการประสานงานที่ดีในการปฏิบัติงาน ตลอดจนสามารถป้องกันความลำเอียงที่จะพึงมีขึ้นได้ ส่วนผลเสียที่ได้รับจากการดำเนินงานนั้น คือ ทำให้การดำเนินงานล่าช้า สิ้นเปลือง ทั้งงานและเวลา ทั้งยังขาดผู้รับผิดชอบในผลงานในระบบคณะกรรมการสมาชิกต้องรับผิดชอบในผลงานอย่างแท้จริง กล่าวคือ การบริหารงานในระบบคณะกรรมการสมาชิกต้องรับผิดชอบร่วมกันแต่สิ่งใดก็ตามถ้าถือว่าเป็นความรับผิดชอบของทุกคนแล้วมักดูเหมือนว่าไม่มีผู้ใดรับผิดชอบเลย

เลขานุการคณะกรรมการและคณะเจ้าหน้าที่ ถือเป็นกลไกสำคัญในการกำหนดทิศทางการทำงานของคณะกรรมการ ให้บรรลุผลตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการแต่งตั้งคณะกรรมการตามที่ระบุไว้ โดยจะต้องมีการตระเตรียมและปฏิบัติภารกิจสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการ ซึ่งในเบื้องต้นต้องมีการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลในด้านนโยบาย ทิศทางหรือแนวโน้มในอนาคต โอกาส ข้อจำกัดและกลยุทธ์การปฏิบัติงานในภาพรวมและเฉพาะกรณีตลอดจนทางเลือกสำหรับการตัดสินใจพื้นฐาน มีการจัดลำดับความสำคัญของเรื่องที่จะนำเข้าหารือในคณะ

กรรมการวางแผนจัดทำปฏิทินเรื่องที่จะพิจารณาไว้ล่วงหน้า เสนอแต่งตั้งคณะทำงานศึกษาวิเคราะห์เรื่องสำคัญ ๆ ก่อนนำเข้าสู่ที่ประชุม จัดเตรียมเอกสารสรุปประเด็นสำคัญและเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้อง นำส่งให้คณะกรรมการศึกษาเป็นการล่วงหน้า ก่อนการประชุมอย่างน้อย 3 - 7 วัน ชี้แจงรายละเอียดเป้าหมาย หรือความต้องการในการพิจารณาประเด็นสำคัญต่าง ๆ ให้ประธานกรรมการทราบก่อนการประชุมทุกครั้ง กรณีที่รับทราบภายในหรือคาดคะเนว่ากรรมการมีความคิดเห็นแปลกแยกกันเป็นกลุ่มควรชี้แจงทำความเข้าใจในประเด็นสำคัญอย่างไม่เป็นทางการกับกรรมการบางกลุ่ม ที่คาดว่าจะทำให้ผลหรือมติการประชุมเบี่ยงเบนไปจากเป้าหมายที่ต้องการ และการประชุมจะรวนเร ล่าช้า ทั้งนี้หากไม่มีข้อขัดข้อจำเป็นจริง ๆ เลขานุการต้องนำเสนอเรื่องต่อที่ประชุมด้วยตนเอง โดยพยายามสรุปประเด็นให้ชัดเจน กะทัดรัดและเข้าใจง่ายรวมทั้งนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เข้ามาช่วยสนับสนุน ทีมเลขานุการต้องมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ซักซ้อมสนับสนุนและประสานการปฏิบัติอย่างเป็นระบบ ทั้งด้านงานเอกสาร เทคโนโลยี การนำเสนอ และการบันทึกรายงานการประชุม

นอกจากนี้ภายหลังเสร็จสิ้นการประชุม ฝ่ายเลขานุการต้องนำบันทึกรายงานการประชุมมาตรวจสอบและวิเคราะห์ว่า คณะกรรมการมีการมอบหมายภารกิจให้ฝ่ายเลขานุการหรือกรรมการท่านใดบ้าง และภารกิจดังกล่าวมีภารกิจที่ฝ่ายเลขานุการต้องสนับสนุนหรือมีกำหนดการในการปฏิบัติให้แล้วเสร็จเมื่อใด เพื่อติดตามผลการปฏิบัติตามมติที่ประชุม และรวบรวมนำเสนอผลหรือปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการในการประชุมครั้งต่อไป

กล่าวโดยสรุป การบริหารงานในรูปคณะกรรมการเป็นการใช้กลยุทธ์ตามแนวทางประชาธิปไตยให้กลุ่มบุคคลฝ่ายต่าง ๆ มีส่วนร่วมในทางความคิด การปฏิบัติ การกำกับติดตามผลการปฏิบัติ รวมทั้งแก้ไขปัญหาอุปสรรคร่วมกัน โดยกลไกสำคัญของการปฏิบัติ คือ การแต่งตั้งหรือพิจารณาคัดเลือกบุคคลเข้าไปรับผิดชอบทำงาน ต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถและการอุทิศเวลา การกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ต้องเข้าใจชัดเจนตรงกันสามารถปฏิบัติได้และบทบาทหน้าที่ของกลุ่มบุคคลที่เป็นกรรมการโดยเฉพาะเลขานุการและคณะเจ้าหน้าที่เป็นบุคคลที่มีความสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวที่จะเกิดขึ้น ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยบุคคลที่มีบุคลิกแห่งความเป็นผู้นำ มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีการวิเคราะห์ และคาดคะเนผลด้วยความแม่นยำ ซึ่งองค์ประกอบของคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือในครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) คณะกรรมการดำเนินงานการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

17. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารแบบมีส่วนร่วม

ปัจจุบันมีแนวคิดในการบริหารองค์การด้วยการบริหารแบบมีส่วนร่วมอย่างแพร่หลาย เพราะเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของผู้ร่วมงานทุกระดับ สำหรับความหมายของการบริหารแบบมีส่วนร่วม องค์ประกอบของการบริหารแบบมีส่วนร่วม รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ประโยชน์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วม และหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม มีนักวิชาการและนักทฤษฎีได้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

17.1 ความหมายของการบริหารแบบมีส่วนร่วม

ดุจ์ลาห์ (Douglah, 1970: 90) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า เป็นคำที่มีความหมายกว้างและใช้ในบริบทต่างกัน นักการศึกษาใช้คำนี้ในการอ้างอิงการมีส่วนร่วมในเหตุการณ์กิจกรรมหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา นักรัฐศาสตร์ใช้คำนี้ในความหมายการเข้าร่วมกับสถาบันทางการเมืองของชุมชน นักสังคมวิทยาใช้ในความหมายของการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ส่วนกลุ่มอื่น ๆ ใช้คำนี้ในความหมายของการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ สำหรับโคเฮนและอัฟฮอฟ (Cohen and Uphoff, 1980: 6) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่า การมีส่วนร่วมจะต้องประกอบด้วยการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องของประชาชน 4 ประการ คือ (1) การมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจว่าจะทำอะไร และจะทำอย่างไร (2) มีส่วนในการดำเนินโครงการตัดสินใจว่า ในการให้ทรัพยากรสนับสนุนโครงการ การร่วมมือกับองค์กรหรือกลุ่มกิจกรรมเป็นการเฉพาะ (3) มีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์อันเกิดจากโครงการพัฒนาและ (4) มีส่วนร่วมในการประเมินโครงการส่วน บราวน์และโมเบิอร์ก (Brown and Moberg, 1980: 483) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า เป็นกระบวนการซึ่งบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป มีอิทธิพลซึ่งกันและกันในการตัดสินใจที่จะส่งผลกระทบต่อพวกเขาในอนาคต โดยถูกกำหนดขึ้นอย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้ ในขณะที่กุสโตวา (Gustova, 1990: 4) ให้ความหมายว่า การมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการที่บุคคลได้เข้าไปมีส่วนร่วมรับผิดชอบในกิจกรรม หรือกระบวนการเปลี่ยนแปลงในภายรวม ซึ่งการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานเป็นส่วนที่ต้องร่วมรับผิดขอบในการดำเนินงาน การประสานงานการบริหารงาน และการพัฒนางาน

หากจะพิจารณาในมุมมองของนักวิชาการไทย ก็มีความคิดที่คล้ายคลึงกัน โดย ธงชัย สันติวงษ์ (2548: 138); จารุพงศ์ พลเดช (2550); ชาญชัย อาจินสมาจาร (2548: 13); มานิต โตเผือก (2549: 36) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยสรุปว่า เป็นวิธีการที่ผู้บริหารได้เปิดโอกาสให้บุคคลหรือประชาชนที่ได้รับการแต่งตั้ง เข้ามามีส่วนร่วมในการร่วมทำ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจในองค์การและมีอิสระกับกลุ่มที่จะตัดสินใจทำงานเองภายใต้เป้าหมายและนโยบายไว้อย่างกว้าง ๆ กระบวนการมีส่วนร่วมจะทำให้ทุกฝ่ายมีแรงจูงใจและแรงขับในการแสดงออกของตนเองสูงขึ้น ทำให้เกิดความคล่องตัวในการสร้างความสำเร็จในงาน ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของพนักงานในการตัดสินใจในองค์กรทั้งที่เป็นเรื่องปกติและเรื่องสำคัญ พนักงานมีส่วนร่วมในการวางแผนตั้งเป้าหมาย การดำเนินการ แก้ปัญหา ตลอดจนการประเมินผลที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งร่วมรับผลที่เกิดจากการปฏิบัตินั้นด้วยซึ่งทำให้เกิดประโยชน์แก่องค์การ องค์คณะบุคคล

และในส่วนของ ธีระ รุญเจริญ (2550: 206) ได้สรุปความหมายของการบริหารแบบมีส่วนร่วมไว้ว่าการที่ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามีบทบาทในการพิจารณาปัญหาและตัดสินใจร่วมกันรวมถึงร่วมรับผิดชอบในการบริหารงานบางอย่างเพื่อประโยชน์ในการระดมกำลังความคิดเพื่อแบ่งเบาภาระ หน้าที่ของผู้บริหาร สอดคล้องกับ สันติ บุญภิรมย์ (2552: 59) ที่กล่าวว่าการบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง ผู้บริหารได้เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีบทบาทในการ

ช่วยเหลือการบริหารงานของผู้บริหารงานของผู้บริหารในลักษณะต่างๆ เพื่อร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำ ร่วมรับผิดขอบและร่วมชื่นชมยินดีในความสำเร็จขององค์กรหรือสมาชิกในองค์กรที่สังกัด และยังสอดคล้องกับ ชูทรัพย์ ภาวงศ์ (2551: 37) การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ประชาชนในชุมชนเข้ามา มีส่วนร่วมในการดำเนินงานในชุมชนในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่อง มีโอกาสในการตัดสินปัญหาของชุมชน หาวิธีแก้ไขปัญหาร่วมกัน ลงมือปฏิบัติ และทำการประเมินผลเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามที่ได้กำหนดโดยประชาชน ซึ่งถ้าเป็นในด้านการศึกษาการมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการโรงเรียนร่วมกันจัดกิจกรรมทางการศึกษาของชุมชน กำหนดปัญหาความต้องการร่วมกันตัดสินใจลงมือปฏิบัติและประเมินผลร่วมกัน

นอกจากนี้ คริส อาร์กิรีส (Chris Argris, n.d อ้างอิงใน จันทรานี สงวนนาม, 2551: 165) กล่าวว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นการจูงใจให้ผู้ร่วมปฏิบัติงานในองค์กรได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ร่วมรับผิดขอบและร่วมมือในการพัฒนาองค์การที่ปฏิบัติงานในองค์กรได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ร่วมรับผิดขอบและร่วมมือในการพัฒนาองค์การที่ปฏิบัติอยู่ด้วยความเต็มใจการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานขององค์กรควรประกอบด้วยสาระสำคัญอย่างน้อย 3 ประการ คือ

1. การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น สมาชิกขององค์กรย่อมมีความผูกพันกับองค์การที่ตนเองปฏิบัติงานอยู่และมีความปรารถนาที่จะได้มีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การแม้เพียงได้รับฟังความคิดเห็นก็ทำให้รู้สึกว่าได้มีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรแล้ว

2. การมีส่วนร่วมช่วยให้เกิดการยอมรับในเป้าหมาย เพราะนอกจากจะช่วยกระตุ้นให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นแล้วยังช่วยให้เกิดความช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันระหว่างกลุ่มสมาชิกและความร่วมมือนั้นจะแพร่ขยายไปทั้งองค์กรทำให้สมาชิกทั้งองค์กรมีเป้าหมายเดียวกัน การมีส่วนร่วมเป็นการยินยอมและพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจซึ่งจะมีผลทั้งทางใจ การยอมรับการสนับสนุนและผลต่อการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่

3. การมีส่วนร่วมช่วยให้เกิดความสำนึกในหน้าที่ความรับผิดขอบ การที่บุคคลได้แสดงความคิดเห็นและยอมรับในเป้าหมายเดียวกันจะช่วยกระตุ้นให้บุคคลเกิดความสำนึกในหน้าที่ความรับผิดขอบต่อการปฏิบัติงานขององค์กร

กล่าวโดยสรุปว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วม ในการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติการ ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมประเมินผล มีอิสระกับกลุ่มที่จะตัดสินใจทำงานเองภายใต้เป้าหมายและนโยบายอย่างกว้าง ๆ กระบวนการมีส่วนร่วมจะทำให้ทุกฝ่ายมีแรงจูงใจและแรงขับในการแสดงออกของตนเองสูงขึ้น ทำให้เกิดความคล่องตัวในการสร้างความสำเร็จในงาน

17.2 องค์ประกอบของการบริหารแบบมีส่วนร่วม

แนวคิดที่สำคัญอย่างยิ่ง ในการที่จะทำให้เกิดการบริหารแบบมีส่วนร่วมขึ้นในองค์การหรือไม่ คือ ผู้นำ จากแนวคิดของเฮ้าส์ (House: 1974) ผู้นำที่สามารถทำให้เกิดการบริหารแบบมีส่วนร่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ ผู้นำที่มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1) มีการแบ่งปันข่าวสารข้อมูล (Sharing of Information) หมายถึง ปริมาณข่าวสารที่ผู้ใต้บังคับบัญชาได้รับ มีจำนวนมากน้อยเพียงใด และการใช้ข้อมูลในการบริหารมากน้อยเพียงใดและอย่างไร กับผู้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกัน คนที่บุคลิกครอบงำเพื่อไม่ให้มีอิทธิพลต่อผู้อื่น เอาใจใส่กับความคิดเห็นต่างๆ รวมทั้งข้อเท็จจริง และความรู้สึกของผู้ปฏิบัติงานที่ไม่ค่อยแสดงออก ช่วยเหลือผู้ปฏิบัติงานในการสื่อสารกับคนอื่น

2) การแบ่งปันอำนาจ (Sharing of Power) หมายถึง ผู้นำกระจายอำนาจไปสู่ผู้ใต้บังคับบัญชามีมากน้อยเพียงใด กระตุ้นให้มีการเสนอทางเลือกต่างๆ ชะลอการประเมินทางเลือกไว้จนกว่าจะเสนอออกมาหมดแล้ว ชี้แนะกระบวนการกลั่นกรองทางเลือกเลือกแนวทางแก้ไข การตัดสินใจต้องไม่เป็นระบบประจำ ซ้ำซาก (Routine) ข้อมูลในการตัดสินใจต้องไม่เป็นมาตรฐานเกินไปและไม่เป็นระบบศูนย์กลาง

3) กางแบ่งปันอิทธิพล (Sharing of Influence) คือ การยอมรับในอิทธิพลของผู้ใต้บังคับบัญชามีมากน้อยเพียงใด ในการตัดสินใจแต่ละครั้งต้องให้เวลากับสมาชิกในการเข้าร่วมในกระบวนการตัดสินใจ ส่วนผู้ใต้บังคับบัญชาจะปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพต่อเมื่อรู้ถึงความจำเป็นในเรื่องของเสรีภาพที่ได้รับรูสึกถึงความชอบธรรมของตนต่อการเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจรู้สึกลึกถึงความสามารถของตนในการเข้าร่วมตัดสินใจ และเชื่อมั่นในความสามารถของตน

องค์ประกอบทั้ง 3 ประการ จะเป็นตัวบ่งชี้บรรดาผู้นำในองค์การต่าง ๆ ได้เปิดโอกาสให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้ปฏิบัติงานเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานได้มากน้อยเพียงใด ความมากกว่าหรือน้อยกว่า จะเป็นตัวที่มีผลกระทบต่อความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานว่าเป็นเชิงบวกหรือเชิงลบ (Positive or Negative) ซึ่งธรรมชาติของการบริหารแบบมีส่วนร่วมประการหนึ่ง คือ การลดอำนาจ (Reduce Power) ของผู้บริหารให้อยู่ในภาวะที่เท่าเทียมหรือใกล้เคียงกับผู้ปฏิบัติงาน

สอดคล้องกับ แอนโทนี (Anthony, 1978) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญในการบริหารของผู้บริหารแบบมีส่วนร่วมว่ามีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการดังนี้

1) ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนในการตัดสินใจ (Subordinate Involvement) โดยผู้ใต้บังคับบัญชาจะต้องเกิดความตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของตนและตัดสินใจอย่างมีความรับผิดชอบด้วยความรอบคอบ มีเหตุผล และคำนึงถึงประโยชน์ขององค์การเป็นหลัก

2) สิ่งที่ตัดสินใจต้องเป็นเรื่องสำคัญ (Involvement in Important Decisions or Issues) การบริหารแบบมีส่วนร่วมจะต้องเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องสำคัญ โดยสำคัญดังกล่าวเป็นความสำคัญของทั้งองค์การและตัวผู้ใต้บังคับบัญชา การที่ผู้บริหารเลือกเฉพาะเรื่องที่ไม่สำคัญหรือไม่เกี่ยวข้องมาให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมลักษณะเช่นนี้ไม่ใช่ลักษณะที่ถูกต้องของการบริหารแบบมีส่วนร่วม

3) มีการแบ่งอำนาจให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา (Shared Authority) ตามหลักการแล้วการแบ่งอำนาจการตัดสินใจของผู้บริหารให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาไม่ได้ทำให้อำนาจของผู้บริหารลดลงแต่การแบ่งอำนาจการตัดสินใจไปให้ผู้ใต้บังคับบัญชากลับทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเข้ามาร่วมรับผิด

ขอบงานมากขึ้น ถ้าผู้บริหารกลัวการเสียอำนาจส่วนนี้และไม่ยอมแบ่งปันการตัดสินใจไปให้ผู้ใต้บังคับบัญชาการบริหารแบบมีส่วนร่วมก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้

ในขณะที่ สแวนส์เบอร์ก (Swansburg, 1996) ศาสตราจารย์แห่งวิทยาลัยการอพยพจอร์เจียได้แบ่งองค์ประกอบสำคัญของการบริหารแบบมีส่วนร่วมไว้ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1) การไว้วางใจกัน (Trust) การไว้วางใจกันถือว่าเป็นปรัชญาพื้นฐานของการบริหารแบบมีส่วนร่วม ผู้ร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาจะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างสมบูรณ์หากได้รับความไว้วางใจให้ดำเนินงานฝ่ายบริหารเพียงดูแลความก้าวหน้าเป็นระยะๆ และดูแลผลสุดท้ายของงานก็เพียงพอแล้ว ดังนั้นฝ่ายบริหารจึงควรมอบการตัดสินใจเท่าที่จะสามารถทำได้แก่ผู้ปฏิบัติงาน

2) ความผูกพัน (Commitment) การที่แต่ละคนทั้งผู้บริหารและผู้ใต้บังคับบัญชาได้มาปฏิบัติร่วมกัน มีส่วนช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกันเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความผูกพันต่อกัน และการที่บุคคลในองค์การได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ รู้เป้าหมายขององค์การ จะก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์การและพร้อมที่จะทำผลประโยชน์ให้กับองค์การ

3) เป้าหมายและวัตถุประสงค์ (Goals and Objectives) การตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกันของผู้บริหาร ร่วมกันปรับปรุงพัฒนาเป้าหมายขององค์การ ย่อมขจัดความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นได้ เพราะทุกคนมีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเดียวกัน มีการทำงานที่มีทิศทางเดียวกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันผลผลิตหรือผลงานก็จะออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ

4) ความเป็นอิสระที่จะรับผิดชอบและสามารถดูแลตนเองได้ (Autonomy) หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานมีความเป็นอิสระในการคิด การตัดสินใจ และการดำเนินงานที่ตนรับผิดชอบ

5) คุณลักษณะอื่น ๆ (Other characteristics) การบริหารแบบมีส่วนร่วม ควรเป็นเรื่องของการให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมไม่ใช่การกีดกันคนออกไปจากการมีส่วนร่วม และการมีส่วนร่วมนั้นต้องเป็นไปโดยความสมัครใจไม่ใช่การบังคับ

นอกจากนี้ เดวิส (Davis, 2000) ยังได้กล่าวว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมมีองค์ประกอบ ที่สำคัญ 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1) บรรยากาศของการมีส่วนร่วม (Environment) ให้มีโอกาสในการมีส่วนร่วมในการบริหาร

2) องค์การ (Organization)

3) มีส่วนร่วมส่งเสริมสนับสนุนผู้ร่วมงาน (Employee) ให้มีโอกาสในการมีส่วนร่วมในการบริหาร

4) ภาวะผู้นำ (Leadership)

5) การใช้เทคโนโลยี (Technology) ในการบริหารแบบมีส่วนร่วม

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบของการบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การมีส่วนร่วมในการบริหารเน้นการกระจายอำนวยในการตัดสินใจและการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ให้เท่าเทียม

กัน การให้อำนาจการตัดสินใจและการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ นั้น มีโครงสร้างการทำงานที่สามารถตรวจสอบได้ มีความโปร่งใสและคำนึงถึงความต้องการมีส่วนร่วม

17.3 รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม

นักวิชาการทางการบริหารได้กำหนดรูปแบบการจัดการกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการบริหารแบบมีส่วนร่วมแตกต่างกันไปดังนี้

สัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2549: 14) ได้เสนอรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมไว้ 4 รูปแบบ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การปรึกษาหารือ (Consultative Management) เป็นการบริหารแบบเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานหรือผู้เกี่ยวข้อง ได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในรูปของคณะกรรมการ (Committee) รูปแบบนี้เป็นการกระจายอำนาจการบริหารและตัดสินใจให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการดำเนินการด้วย ระบบการปรึกษาหารือนี้เหมาะสำหรับใช้กับผู้บริหารระดับต้นขึ้นไป

2) กลุ่มคุณภาพ (Q.C. Circles) เป็นการบริหารแบบเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานในกลุ่มบุคคล 3-10 คน ที่อยู่หน่วยงานเดียวกัน รูปแบบกลุ่มคุณภาพนี้เหมาะสำหรับใช้ผู้ปฏิบัติงานระดับปฏิบัติ หรือระดับหัวหน้างาน เพราะเป็นการฝึกฝนและเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน เพื่อค้นหาปัญหา วิเคราะห์ปัญหา หาสาเหตุของปัญหา ตลอดจนแนวทางแก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งมีกระบวนการบริหารกลุ่มสร้างคุณภาพ 4 ขั้นตอน P (Plan) การวางแผน D (Do) การปฏิบัติ C (Check) การตรวจสอบ และ A (Action) การปรับปรุงแก้ไข หรือ PDCA นั้นเอง

3) ระบบข้อเสนอแนะ (Suggesting System) เป็นรูปแบบหนึ่งของการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ได้ผลมากในทางปฏิบัติ โดยมีลักษณะแตกต่างจากข้อเสนอแนะที่มักพบเห็นทั่วไปที่มีทักษะเป็นกล่องหรือตู้รับฟังความคิดเห็น รูปแบบนี้จะมีแบบฟอร์มข้อเสนอแนะให้ผู้ปฏิบัติงานหรือผู้เกี่ยวข้องกรอกตามแบบที่กำหนด

4) ระบบส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ (Employee Ownership Plan) รูปแบบนี้พบมากในการบริหารกิจการแบบบริษัท หน่วยงานเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจโดยการส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับมีส่วนเป็นเจ้าของกจิการด้วยการลงทุนซื้อหุ้นของบริษัทหรือบริษัทอาจจ่ายโบนัสส่วนหนึ่งเป็นทุนเรือนหุ้นในแต่ละปี จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติมีความรู้สึกเป็นเจ้าของกิจการเอง และมีความรู้สึกผูกพันในการปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ร่วมกัน

สำหรับ สันติ บุญภิรมย์ (2552: 59-65) กล่าวว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานหรือบุคคลภายนอกที่มีความรู้ความสามารถได้เข้ามาร่วมงานกับผู้บริหารแบบมีส่วนร่วมโดยทั่วไป มี 2 รูปแบบ คือ

1. รูปแบบคณะกรรมการ สำหรับคณะกรรมการที่มาร่วมงานกับผู้บริหารเป็นบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ ทั้งที่มีการแต่งตั้งเป็นการถาวรตามวาระ หรือาจจะมีการแต่งตั้งเป็นการชั่วคราวตามภาระหน้าที่ คณะกรรมการสามารถช่วยเหลือผู้บริหารได้มาก เนื่องด้วย

คณะกรรมการได้ช่วยกันกลั่นกรองอย่างรอบคอบในการดำเนินงานในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะการดำเนินงานในรูปแบบของคณะกรรมการผู้บริหารต้องเป็นนักประชาธิปไตยที่แท้จริง

2. รูปแบบบุคคล สำหรับการเชิญบุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานของผู้บริหารก็สามารถกระทำได้เป็นลักษณะของผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ เนื่องด้วยผู้บริหารมีภาระมากต้องทำงานรอบด้าน หากได้มีผู้ช่วยเหลือกลั่นกรองงาน ชี้แนะในรายละเอียดหรือเป็นที่ปรึกษาบรรยายสรุปในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อวัตถุประสงค์ในความชัดเจนในเรื่องนั้น ๆ

สอดคล้องกับ วินัย ดิสสงค์ (2552: 12-13) ได้เสนอรูปแบบการมีส่วนร่วม ไว้ดังนี้

1. รูปแบบคณะกรรมการเพื่อปรึกษาหารือ (Consulting Management) ช่วยคิดตัดสินใจและร่วมทำงาน เช่น คณะกรรมการสถานศึกษา กรรมการที่ปรึกษา

2. รูปแบบการร่วมเสนอแนะ (Suggestion System) โดยวิธีการจัดประชุมรับฟังข้อเสนอ แนะในแบบฟอร์มหรือเสนอแนะผ่านเทคโนโลยี เป็นต้น

3. รูปแบบการมีส่วนร่วมโดยการทำงานเป็นกลุ่มหรือทีม (Team Working) รูปแบบการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของธุรกิจหรือเป็นเจ้าของรับผิดชอบงานบริหาร

นอกจากนี้ จันทรานี สงวนนาม (2551: 170) ได้นำเสนอรูปแบบการใช้การบริหารแบบมีส่วนร่วมไว้ดังนี้

1. ใช้กับกลุ่มงานเฉพาะกิจและในรูปแบบคณะกรรมการ (Special Task Forces and Committee)

2. ใช้ในรูปแบบของกรรมการให้คำแนะนำ (Consulting)

3. ใช้การติดต่อสื่อสารแบบการเปิดประตู (Open Door)

4. ใช้การระดมความคิด (Brain Storming)

5. ใช้การฝึกอบรมแบบต่างๆ (Training)

6. ใช้การบริหารแบบมีจุดประสงค์ (MBO)

กล่าวโดยสรุป รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมมีหลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบจะช่วยใช้บุคลากรช่วยเหลือกันอย่างจริงจัง เป็นการพัฒนาคุณภาพการตัดสินใจทำให้ปฏิบัติหน้าที่ได้ดียิ่งขึ้น โดยทั่วไปมีอยู่ 3 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบคณะกรรมการ สำหรับคณะกรรมการที่มาร่วมกับผู้บริหารเป็นบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ ทั้งที่มีการแต่งตั้งเป็นการถาวรตามวาระหรืออาจจะแต่งตั้งเป็นการชั่วคราวตามภาระหน้าที่

2. รูปแบบบุคคล สำหรับการเชิญบุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานของผู้บริหารก็สามารถกระทำได้เป็นลักษณะของผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ

3. รูปแบบการมีส่วนร่วมโดยการทำงานเป็นกลุ่มหรือทีม (Team Working)

17.4 ประโยชน์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วม

นักวิชาการที่กล่าวถึงประโยชน์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วมหลายท่าน ดังเช่น สันติ บุญภิรมย์ (2552: 59-65) กล่าวไว้ว่า ประโยชน์ที่ได้รับจากการบริหารแบบมีส่วนร่วม ถ้าดำเนินงานโดยประสบความสำเร็จ กระบวนการกลยุทธ์แบบมีส่วนร่วมสามารถหลีกเลี่ยงปัญหาการบริหารบางอย่างได้โดยการใช้องค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ต่อสถาบันหรือระบบการศึกษา

1. ความกระจ่างในจุดประสงค์ เป้าหมายที่ให้คำจำกัดความอย่างชัดเจนส่งเสริมความรู้สึกของการตกลงและความผูกพันภายใน คณะครูจะเข้าใจเป้าหมาย และมีความผูกพันกับการนำออกไปใช้เพราะเขามีส่วนร่วมในการรวบรวม การมีส่วนร่วมในการออกแบบกลยุทธ์นำไปสู่เป้าหมายที่ท้าทายยิ่งขึ้นและระดับการจูงใจสู่การทำเป้าหมายเหล่านั้นบรรลุ

2. มีความผูกพันและประสานงานมากขึ้นต่อการตัดสินใจ เป้าหมายที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับสามารถใช้เพื่อประสานการตัดสินใจและการกระทำของครูและผู้บริหารในขอบข่ายจำนวนหนึ่งเป้าหมายที่สร้างขึ้นร่วมกันเป็นจุดรวมที่สำคัญและเป็นจุดอ้างอิงสำหรับการตัดสินใจ

3. การแก้ปัญหาความขัดแย้งอย่างมีประสิทธิผล เป้าหมายที่เห็นพ้องกันให้กลไกลสำหรับแก้ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างหน่วยหรือบุคคลขององค์การ เป้าหมายให้กรอบของข้อตกลงภายในทั้งหมดซึ่งสามารถจัดการกับความขัดแย้งได้อย่างสร้างสรรค์

4. ความสามารถในการปรับตัวสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง เป้าหมายที่ตัดสินร่วมกันช่วยเพิ่มความสามารถขององค์การเพื่อตอบสนองสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดตั้งเป้าหมายอย่างต่อเนื่องที่ให้โรงเรียนเข้าร่วมในการประเมินตนเองในการตอบสนองความต้องการของลูกค้าและประสิทธิผลของโปรแกรมเป็นตัวนำที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารและคณะครูเพื่อวิเคราะห์กันในสภาวะการเปลี่ยนแปลงและเพื่อหาคำตอบของปัญหาร่วมกัน

5. ปรับปรุงใหม่กระบวนการตั้งเป้าหมายแบบมีส่วนร่วมให้โอกาสอย่างต่อเนื่องในการปรับปรุง ระดับพลังงานองค์การเสียใหม่โดยให้การเสียใหม่ให้การประเมินเพื่อความเป็นเลิศ

สำหรับ จันทรานี สงวนนาม (2551: 168) ได้เสนอข้อดีของการบริหารแบบมีส่วนร่วมไว้ ดังนี้

1. ก่อให้เกิดความสามัคคีระหว่างผู้บริหารและผู้ร่วมงานทุกระดับในองค์การ
2. ลดความขัดแย้งในการทำงานและเพิ่มความไว้วางใจซึ่งกันและกันมากขึ้น
3. สร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน
4. ช่วยให้ผู้ร่วมงานมีสุขภาพจิตดี ทุกคนมีงานทำ
5. สร้างความเป็นประชาธิปไตยในองค์การ
6. ลดค่าใช้จ่าย และใช้ทรัพยากรอย่างทะนุถนอม
7. ช่วยให้การใช้งบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
8. ช่วยให้พนักงานเกิดความรู้สึกว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ

ในขณะที่ สัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2549: 74-75) กล่าวถึงประโยชน์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วมไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมก่อให้เกิดการระดมความคิด และอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้เกี่ยวข้องทำให้เกิดความคิดที่หลากหลาย ทำให้การปฏิบัติมีความเป็นไปได้มากกว่าการคิดเพียงคนเดียว

2. การมีส่วนร่วมในการบริหารมีผลในทางจิตวิทยา คือ ทำให้เกิดการต่อต้านน้อยลง ในขณะเดียวกันก็จะเกิดการยอมรับมากขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นวิธีการที่ผู้บริหารสามารถใช้ทดสอบว่า สิ่งที่ตนเองรู้ตรงกับสิ่งที่ผู้ร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชารู้หรือไม่

3. เปิดโอกาสมีการสื่อสารที่ดีกว่า สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ในการทำงานตลาดจนการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

4. เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีโอกาสได้ใช้ความสามารถ และทักษะในการทำงานร่วมกัน เกิดความมีน้ำใจ (Team Spirit) และความจงรักภักดีต่อหน่วยงานมากขึ้น และส่งเสริมให้มีการปรับปรุงงาน มีความเป็นไปได้สูง ตลอดจนผู้ร่วมงานมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมากขึ้น

ส่วนแนวคิดของ แอนโทนี (Anthony, 1978) สรุปประโยชน์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วมไว้ 8 ประการ สรุปสาระสำคัญได้ดังต่อไปนี้

1. ก่อให้เกิดความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น
2. ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกับพนักงานราบรื่น
3. ทำให้พนักงานมีความผูกพันต่อหน่วยงานมากขึ้น
4. ทำให้มีความไว้วางใจต่อฝ่ายบริหารมากขึ้น
5. ทำให้การบริหารพนักงานง่ายขึ้น
6. ทำให้การตัดสินใจทางการบริหารมีคุณภาพดีขึ้น การที่มีฝ่ายพนักงานมาช่วยตัดสินใจทำให้ฝ่ายบริหารได้ข้อมูลในการตัดสินใจมากขึ้น
7. ทำให้การติดต่อสื่อสารจากเบื้องล่างสู่เบื้องบนดีขึ้น
8. ทำให้ทีมงานมีประสิทธิภาพดีขึ้น

นอกจากนี้ เดวิส (Davis, 2000) ได้สรุปประโยชน์ของการมีส่วนร่วมไว้ดังนี้ คือ การมีส่วนร่วมในการเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น คุณภาพของงานดีขึ้น ได้รับความคิดเห็นมากขึ้น มีแรงจูงใจมากขึ้น มีความรู้สึกยอมรับซึ่งกันและกัน ทำให้นับถือตนเองมากขึ้น มีความพึงพอใจต่องานสูงขึ้น มีความร่วมมือกันมากขึ้น ลดความเครียดลงได้ มีความผูกพันต่อเป้าหมายของงานสูงขึ้น ยอมรับต่อการเปลี่ยนแปลงได้ดีขึ้น ลดอัตราการแลกเปลี่ยน ลดการขาดงาน และมีการสื่อสารกันดีขึ้น และกอร์ดอน (Gordon, 1999) ได้สรุปถึงคุณค่าของการมีส่วนร่วมไว้ดังนี้ คือ การมีส่วนร่วมทำให้เกิดการยอมรับต่อความคิดของฝ่ายบริหารได้มากขึ้น เกิดความร่วมมือระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติการสูงขึ้น

ลดอัตราการเปลี่ยนงาน ลดการขาดงาน ลดการร้องเรียนและข้อข้องใจต่างๆ ลง ทำให้ยอมรับต่อการเปลี่ยนแปลงได้มากขึ้น และมีเจตคติต่องานและหน่วยงานดีขึ้น

กล่าวโดยสรุปว่า ประโยชน์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วม มีผลโดยตรงต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและลดปัญหาต่าง ๆ เพิ่มกำลังใจของพนักงานหรือสมาชิก อันจะเป็นผลให้เกิดการยอมรับ และมีความผูกพันระหว่างบุคลากรด้วยกัน และมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น

17.5 หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม

สแวนส์เบอร์ก (Swansburg, 1996: 112) ได้เสนอแนะหลักของผู้นำตามขนาดของการใช้อำนาจหน้าที่ โดยเริ่มจากการเป็นผู้นำแบบเผด็จการไปสู่การเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย ลักษณะของผู้นำจะแตกต่างกันไปตามวิธีการใช้อำนาจหน้าที่ และการเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีอิสระในการทำงานตามแนวคิดนี้ ผู้นำจะไม่มีพฤติกรรมที่เป็นเผด็จการเต็มที่หรือมีการปล่อยให้มีอิสระในการทำงานจนเกินไป โดยมีหลักการดังนี้

1) ใช้หลักประชาธิปไตยในการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม

2) มีการแบ่งอำนาจหน้าที่ตามบทบาท

3) เปิดโอกาสให้บุคลากรได้แสดงความคิดเห็นโดยอิสระ

สำหรับ ไลเคอร์ท (Likert, 1961: 21) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมสรุปสาระสำคัญไว้ 8 ประการดังนี้

1. ผู้บังคับบัญชารับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ใต้บังคับบัญชา เปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาถกเถียงปัญหาได้

2. ผู้บังคับบัญชากระตุ้นจูงใจผู้ใต้บังคับบัญชาให้เกิดกำลังใจในการปฏิบัติงาน โดยให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารกิจการขององค์การ กระตุ้นให้เกิดทัศนคติในการเกื้อกูลองค์การ นำองค์การไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

3. ระบบการติดต่อสื่อสารภายในองค์การมีความคล่องตัว เป็นไปโดยอิสระทั้งในแนวดิ่งและแนวราบ ข่าวสารภายในองค์การมีความถูกต้องเพียงพอ เชื่อถือได้

4. ผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา มีปฏิกิริยาโต้ตอบกันอย่างเปิดเผย และโดยกว้างขวางเกี่ยวกับเป้าหมายขององค์การ การปฏิบัติงานและกิจกรรมต่างๆ ภายในองค์การ

5. การตัดสินในด้านต่าง ๆ กระทำโดยกลุ่มในทุกระดับขององค์การ

6. เปิดโอกาสให้กลุ่มเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานทั้งนี้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายมากขึ้น และถูกต้องตามความประสงค์อย่างแท้จริง

7. การควบคุมงานมีลักษณะกระจายไปในหมู่ผู้ร่วมงานให้มีการควบคุมกันเอง และเน้นในเรื่องการแก้ปัญหาเป็นหลัก หลีกเลี่ยงการควบคุมด้วยวิธีตำหนิหรือดุด่าว่ากล่าว

8. ผู้บังบัญชาให้ความสำคัญของการพัฒนาตนเองของผู้ใต้บังคับบัญชาโดยการส่งเข้าอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

ในขณะที่ เฮาส์ (House, 1974: 11) ได้กล่าวถึง ลักษณะของผู้นำที่ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารไว้ว่า เป็นพฤติกรรมการบริหารที่เน้นไปที่การแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร (Sharing Information) การแบ่งปันอำนาจ (Sharing of Power) และการแบ่งอิทธิพล (Sharing of Influence) ภายใต้องค์การต่อผู้ใต้บังคับบัญชา พฤติกรรมผู้นำในลักษณะนี้จะปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาในลักษณะที่มีศักดิ์ศรีอย่างเท่าเทียมกัน และยอมให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้ใช้อิทธิพลต่อการกระทำและการตัดสินใจของตน นอกจากนั้นยังใช้วิธีการปรึกษาหารือกับผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อใช้ในการตัดสินใจ โดยมีความคิดเบื้องต้นว่า การเพิ่มความเพียรพยายามของผู้ใต้บังคับบัญชา ในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับเป้าหมาย การวางแผน และการปฏิบัติงานนั้น หากเข้าได้เรียนรู้งานและบทบาทเพิ่มขึ้น ก็จะทำให้เกิดความชัดเจนต่อบทบาทและความพึงพอใจมากขึ้น ซึ่งมีหลักการดังนี้

1. การแบ่งอำนาจและอิทธิพลในการบริหารแบบมีส่วนร่วม
2. การแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร
3. เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานได้แสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน
4. ระดมความคิดเห็นในการปรึกษาหารือเพื่อใช้ในการตัดสินใจ

สอดคล้องกับ ฮังทิงตัน และเนลสัน (Hungtington & Nelson, 1975: 12-15) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมไว้ 3 ลักษณะคือ 1) การมีส่วนร่วมเป็นทีมโดยดูที่กิจกรรม เช่น การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง 2) การมีส่วนร่วมโดยพิจารณาจากระดับการบริหาร 3 ระดับ คือ ในระดับแนวราบ ซึ่งเป็นการมีส่วนร่วมโดยไม่จริงจัง การมีส่วนร่วมในแนวดิ่ง เป็นการมีส่วนร่วมกับผู้ที่มีอำนาจมากกว่าประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการบริหารงานที่เกี่ยวข้องทั้งแนวดิ่งและแนวนอน และ 3) การมีส่วนร่วมที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเข้าไปมีอำนาจและควบคุม และยังสอดคล้องกับ สแวนเบอร์ก (Swanberg, 1996: 93) ที่ได้ทำการศึกษาหลักสำคัญของการบริหารแบบมีส่วนร่วมสรุปได้ดังนี้

1. การไว้วางใจกัน (Trust) เป็นปรัชญาพื้นฐานของการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ผู้ร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาจะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างสมบูรณ์เรียบร้อย หากได้รับการไว้วางใจกัน ช่วงเวลาในการให้ผู้ร่วมงานมีส่วนร่วมในการบริหารควรจะได้รับการควบคุมจากผู้บริหาร ภาระงานทั้งหมดหรือการตัดสินใจผู้บริหารจะให้โอกาสเท่าที่จะเป็นไปได้ ผู้บริหารที่ให้อำนาจและให้ความไว้วางใจแก่ผู้ร่วมงานจะแสดงให้เห็นถึงความสามารถและข้อบกพร่องของผู้ปฏิบัติงาน

2. ความยึดมั่นผูกพัน (Commitment) บุคคลไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติงานต้องการความยึดมั่นผูกพัน ผู้บริหารควรที่จะให้การสนับสนุนช่วยเหลือและฝึกอบรมแก่ผู้ปฏิบัติงาน และผู้ปฏิบัติงานควรจะมีความยึดมั่นผูกพัน ซึ่งเป็นลักษณะที่ได้จากการพัฒนา การให้โอกาสเข้ามามีส่วนร่วมกับผู้บริหารที่มีความยึดมั่นผูกพันกับองค์การ การยึดมั่นผูกพันต่อองค์การเกิดจากการที่ผู้ปฏิบัติรู้ถึงเป้าหมายขององค์การ และมีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจกับผู้บริหาร ประสบการณ์ในการเข้ามามีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงาน จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความขยันหมั่นเพียรอุตสาหะ ทำให้เกิดผลผลิตในการทำงานมากขึ้น

3. การตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน (Goals and Objectives) ความขัดแย้งเป็นความต้องการหลัก หรือเป้าหมายของการบริหารแบบมีส่วนร่วม และความขัดแย้งเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เมื่อมีการทำงานร่วมกัน ดังนั้นการตั้งเป้าหมายขององค์การ ย่อมจะขจัดความขัดแย้งที่เกิดขึ้น เพราะทุกคนมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์เดียวกัน มีการทำงานที่มีทิศทางเดียวกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันผลผลิตหรือผลงานที่ออกมาก็จะมีประสิทธิภาพ

4. ความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน (Autonomy) เป็นภาวะที่เป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในการทำงาน ความมีอำนาจหน้าที่ และความสามารถในการรายงานสำหรับงานของแต่ละบุคคล ผู้ปฏิบัติงานต้องการความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ในการตัดสินใจในงานของตนเอง ซึ่งจะทำให้มีความทุ่มเทและเต็มใจในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่เต็มความรับผิดชอบที่ตนได้รับ

5. ลักษณะด้านอื่น ๆ (Other characteristics) การบริหารแบบมีส่วนร่วมควรที่จะต้องมีปัจจัยที่ครอบคลุมหลาย ๆ ด้าน แต่ควรเป็นไปด้วยความสมัครใจมิใช่บังคับ บรรยากาศองค์การถือว่าเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะจูงใจให้เกิดการมีส่วนร่วมในความสำเร็จขององค์การ ซึ่งการบริหารแบบมีส่วนร่วมจะเพิ่มขึ้นโดยมีผู้ให้การสนับสนุน โดยจะต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์และความกระตือรือร้น สภาพแวดล้อมในองค์การถือได้ว่ามีส่วนสนับสนุน ส่งเสริมการบริหารแบบมีส่วนร่วม ซึ่งผู้ปฏิบัติงานในองค์การพึงระลึกว่า เงื่อนไขต่างๆ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงถือว่าเป็นสิ่งที่เป็นจริง ผู้บริหารควรจะต้องรับฟังข้อเสนอแนะต่างๆ และให้การสนับสนุนส่งเสริม

นอกจากนี้ นันทกิตติ แก้วกล้า (2554: 45) ได้กล่าวถึง หลักการในการบริหารแบบมีส่วนร่วม ดังนี้

1. มีการจัดสรรหน้าที่และอำนาจ ในการปฏิบัติงานให้กับผู้ปฏิบัติงาน คนในองค์กรหรือทีมงาน เพื่อต้องการให้มีทุกคนในองค์การได้มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ

2. การก่อให้เกิดสร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่างคนและองค์กรได้อย่างแท้จริงและผลักดันให้คนในองค์กรได้ใช้ศักยภาพของตนอย่างเต็มที่ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจขององค์การ

3. รับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นและลดความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นในการทำงาน

4. ทำให้ทุกคนในองค์กรต้องรวมตัวกันเป็นทีมงาน (Teamwork) เพื่อผนึกกำลังและศักยภาพในการแก้ไขปัญหาหรือสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ซึ่งการทำงานลักษณะดังกล่าวนั้นจะเป็นไปตามหลักการขององค์กรแห่ลการเรียนรู้ (Learning Organization)

ซึ่งสอดคล้องกับ สัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2549: 9) ได้กล่าวถึงหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมก่อให้เกิดการระดมความคิดและอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้เกี่ยวข้องทำให้เกิดความคิดเห็นที่หลากหลาย

2. การมีส่วนร่วมในการบริหารมีผลในทางจิตวิทยา คือ ทำให้เกิดการต่อต้านน้อยลง ในขณะเดียวกันก็จะเกิดการยอมรับมากขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นวิธีการที่ผู้บริหารสามารถใช้ทดสอบว่า สิ่งที่ตนเองรู้ตรงกับสิ่งที่ผู้ร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชารู้หรือไม่

3. เปิดโอกาสให้มีการสื่อสารที่ดีกว่า สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ในการทำงานร่วมกัน ตลอดจนการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

4. เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานหรือผู้เกี่ยวข้องมีโอกาสได้ใช้ความสามารถและทักษะในการทำงานร่วมกัน เกิดความมีน้ำใจ (Team Spirit) และความจงรักภักดีต่อหน่วยงานมากขึ้น

5. การมีส่วนร่วมจะทำให้ผลการปฏิบัติงานดีขึ้น การตัดสินใจมีคุณภาพมาขึ้นและส่งเสริมให้มีการปรับปรุงงานมีความเป็นไปได้สูง ตลอดจนผู้ร่วมงานมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมากขึ้น

กล่าวโดยสรุป หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมมีนักวิชาการทางการศึกษาสรุปไว้หลายประการ ที่สำคัญได้แก่ 1) ใช้หลักประชาธิปไตยในการบริหารแบบมีส่วนร่วม 2) เปิดโอกาสให้บุคลากรได้แสดงความคิดเห็นโดยอิสระ 3) ผู้บังคับบัญชารับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ใต้บังคับบัญชา 4) การแบ่งอำนาจและอิทธิพลในการบริหาร 5) การแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร 6) การติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลทั้งแนวดิ่งและแนวขนาน และ 7) การมีส่วนร่วมในการติดสินใจร่วมกันโดยยึดเป้าหมายเป็นหลักและมีความรับผิดชอบร่วมกัน ในผลของการตัดสินใจนั้น ๆ

แนวคิดและหลักการจัดการเรียนรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

การจัดการเรียนรู้หรือการจัดการเรียนการสอนร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ เป็นเรื่องสำคัญเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะที่หลากหลาย เพราะสถานประกอบการและชุมชนเป็นแหล่งทรัพยากรที่สำคัญ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นทรัพยากรที่จำเป็นในการจัดการศึกษา สถานศึกษาประสบความสำเร็จ เพราะให้ประชาชนมาเกี่ยวข้องด้วย การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น ในสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลนั้น ผู้บริหารจำเป็นจะต้องรู้จักหน้าที่ของความสัมพันธ์ระหว่างบ้าน - โรงเรียน - ชุมชน โดยจะต้องให้ผู้ปกครองและประชาชนมาเกี่ยวข้องในกิจการของสถานศึกษา การมีส่วนร่วมทำให้ผู้ปกครองมีความพอใจในสถานศึกษา มีความเชื่อถือและศรัทธาในสถานศึกษา หลักสำคัญในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนคือให้ผู้ปกครองและชุมชนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้สถานศึกษาประสบความสำเร็จ การมีส่วนร่วมของประชาชนหรือชุมชนมิได้มีจุดหมายเพียงส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนเท่านั้น แต่ยังเป็นวิธีการที่สำคัญในการพัฒนาการศึกษาอีกด้วย โดยเฉพาะด้านการจัดกิจกรรมการสอน ให้มีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตร การจัดหาแหล่งการเรียนรู้ จัดหาบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ การจัดปรับปรุงสภาพแวดล้อมของอาคารสถานที่ให้มีความพร้อมใน

การดำเนินงาน ตลอดจนการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้าน สถานประกอบการ และสถานศึกษา (ศิริกาญจน์ โกสุมภ์, 2549: 107-109 และ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์, 2552: 183 - 184)

1. แนวคิดที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของประชาชนได้ถูกกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 8 (2) มาตรา 9 (6) มาตรา 24 (6) มาตรา 29 ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง บุคคล ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถานประกอบการ สถาบันอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2549, :107-109) ที่กล่าวว่าผู้ปกครองนักเรียนและประชาชนทั่วไปได้เข้าไปมีส่วนร่วมกิจกรรมโดยการร่วมมือ หรือการร่วมสนับสนุน โดยการแสดงความคิดเห็นในการดำเนินการจัดการศึกษาภายในโรงเรียน เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2552: 183 - 184) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารการศึกษา ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่สำคัญในการพัฒนาการศึกษาของชาติดังนั้น โรงเรียนซึ่งเป็นสถาบันหนึ่งในสังคม (Social Institution) เช่นเดียวกับบ้าน เป็นตัวแทนของสถาบันครอบครัว โรงเรียนจัดตั้งขึ้นเพื่อสนองความต้องการของสังคมในด้านการบริการทางการศึกษาแก่สมาชิกของสังคมนั้นๆ ภารกิจของโรงเรียนคือ การให้บริการทางการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของสังคมวิธีการหนึ่งที่จะทราบความต้องการของสังคม คือ การให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน การบริหารโรงเรียนตั้งอยู่ในชุมชน และเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ชุมชนเป็นสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อโรงเรียนเป็นอย่างมาก ดังนั้นโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบต่อประชาชนในการจัดการศึกษาให้แก่สมาชิกของชุมชนนั้น ด้วยเหตุผลนี้ประชาชนจึงควรมีส่วนร่วมในการกำหนด นโยบายของโรงเรียน นักการศึกษายอมรับว่า การศึกษาเป็นหน้าที่ของท้องถิ่นดังนั้นประชาชนจึงควรมีส่วนร่วมในการบริหาร ในบางประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ประชาชนต้องเสียภาษีการศึกษา เป็นภาษีโดยตรงที่เสียให้ท้องถิ่น ประชาชนจึงต้องเข้าร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการการศึกษา (Board of Education) เพื่อกำหนดนโยบาย ควบคุม ติดตาม และประเมินการจัดการศึกษาของท้องถิ่นในการบริหารการศึกษานั้น ผู้บริหารจำเป็นจะต้องตระหนักถึงความสนใจของประชาชน (Public Interest) ซึ่งความสนใจของประชาชนนี้มีความหมายรวมถึงความต้องการของเยาวชน ความต้องการของชุมชนและความต้องการของสังคม ปัญหาความต้องการของประชาชนเป็นเรื่อง ซับซ้อน เมื่อความสนใจของประชาชนมีความสำคัญดังนั้นผู้บริหารจึงจำเป็นจะต้องหาข้อมูลต่าง ๆ โดยขอความร่วมมือจากชุมชนโดยให้ประชาชนมีส่วนในการบริหาร หน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของ ผู้บริหารคือ จัดหา จัดระบบ และจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ให้แก่คณะครู ชุมชนเป็นแหล่งทรัพยากรที่สำคัญ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการจัดการศึกษา โรงเรียนประสบความสำเร็จ เพราะให้ประชาชนมาเกี่ยวข้องด้วย การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น ในโรงเรียนมีประสิทธิผลนั้น ผู้บริหารจำเป็นจะต้องรู้จักหน้าที่ของความสัมพันธ์ระหว่างบ้าน - โรงเรียน - ชุมชน โดยจะต้องให้ผู้ปกครองและประชาชนมาเกี่ยวข้อง ในกิจการของโรงเรียน การมีส่วนร่วมทำให้ผู้ปกครองมีความพอใจในโรงเรียน มีความเชื่อถือและศรัทธาในโรงเรียน หลักสำคัญในการพัฒนา

ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนคือให้ ผู้ปกครองและชุมชนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำ ให้โรงเรียนประสบความสำเร็จ โรงเรียนที่ปราศจากความร่วมมือ และสนับสนุนจากประชาชนจะประสบความสำเร็จได้ยาก การมีส่วนร่วมของประชาชนมิได้มีจุดหมายเพียงส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเท่านั้น แต่ยังเป็นวิธีการที่สำคัญในการพัฒนาการศึกษาอีกด้วย อุทัย บุญประเสริฐ (2551: 1 - 4) ได้วิเคราะห์ถึง ลักษณะการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน คือ ในการปฏิรูประบบบริหาร การศึกษา ในประเทศไทยปัจจุบันนั้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล การบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม เขตพื้นที่การศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง การดำเนินงานตามนัยดังกล่าวจะเป็นการกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาไปยังองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนโดยมุ่งหวังให้เป็นการเพิ่มประสิทธิผลและประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา ให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนให้สอดคล้องและเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ตอบสนองความต้องการของผู้ปกครอง และชุมชน มากที่สุด

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตามทัศนะของนักวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ดังนี้

1. การจัดการศึกษาโรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีสิทธิหน้าที่ และส่วนเลือกที่จะเข้ารับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาของบุตรหลานของตนเองให้มากขึ้น

2. การเข้ามามีส่วนร่วมต่อการจัดการศึกษาทั้งในรูปของบุคคล คณะบุคคล และองค์กร ต่างๆ ได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ประชาชนในชุมชน องค์กรในท้องถิ่น องค์การบริหารธุรกิจ และ หน่วยงานอื่นในชุมชน ส่วนการดำเนินงานให้กระทำในรูปการจัดตั้งเป็นคณะกรรมการโดยเลือกตัวแทนแต่ละฝ่ายมารับผิดชอบร่วมกัน

3. เป็นการจัดการศึกษาสำหรับประชาชนซึ่งก็คือ การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดนโยบาย ปรัชญา และแนวทางในการบริหารด้วยกลุ่มของตนเองซึ่งแต่ละกลุ่มจะมีความแตกต่างกัน แต่ก็จะมีจุดร่วมเดียวกันคือ ดำเนินการตามนโยบายด้านการจัดการศึกษา

4. ส่งเสริมให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง ให้ความร่วมมือสนับสนุนโรงเรียนให้ความคิดเห็นข้อเสนอแนะในการบริหารงานตามขอบข่ายภาระงานของโรงเรียน โดยเฉพาะด้านการจัดกิจกรรมการสอน ให้มีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตร การจัดหารแหล่งการเรียนรู้ จัดหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ การจัดปรับปรุงสภาพแวดล้อมของอาคารสถานที่ให้มี ความพร้อมในการดำเนินงานตลอดจนการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน

ธนสาร บัลลังก์ปัทมา (2557) กล่าวว่า การจัดการศึกษาให้เกิดผลดี มีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะผู้ปกครอง ต้องอาศัยกระบวนการนำกระบวนการมีส่วนร่วมมาใช้ ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2545 กล่าวถึงการมีส่วนร่วมไว้ในมาตรา 8 (2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 58 ได้บัญญัติเรื่องการมีส่วนร่วมไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการปฏิบัติราชการทางปกครองอันมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของตน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ สถานศึกษาที่จัดการศึกษาทุกระดับจึงต้องปฏิบัติตามโดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทั้งนี้เพราะเมื่อผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาย่อมจะช่วยขับเคลื่อนให้การบริหารจัดการศึกษาดำเนินไปตามความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน ช่วยให้สถานศึกษาได้รับการยอมรับจากชุมชน ชุมชนรักและหวงแหนสถานศึกษา ซึ่งส่งผลให้ผู้ปกครองและชุมชนสนับสนุนทรัพยากรการศึกษา และให้ความร่วมกับสถานศึกษาในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจ

การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เข้ามาร่วมดำเนินกิจกรรมตั้งแต่การศึกษาปัญหา การวางแผนดำเนินการ การตัดสินใจ การแก้ไขปัญหา และการประเมินร่วมกัน เพื่อขับเคลื่อนให้กิจกรรมนั้นดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม คือ หลักร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับผิดชอบ

การมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชน จึงเป็นกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาร่วมกับโรงเรียน เป็นกระบวนการเรียนรู้ซึ่งกันและกันของทุกฝ่าย นับตั้งแต่การแสดงความคิดเห็น การวางแผน การดำเนินการและการแก้ไขปัญหา ตลอดจนการควบคุม กำกับ ติดตามและประเมินผล เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถทำได้ทั้งทางตรง คือ ร่วมเป็นคณะทำงานและทางอ้อมร่วมวางแนวทาง นโยบาย

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย

1. การมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยสถานศึกษาสามารถเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนจัดสร้างหลักสูตรสถานศึกษา และกำกับ ติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษา

2. การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครองและชุมชนเป็นยุทธศาสตร์ที่จำเป็นอย่างยิ่ง ผู้บริหารสถานศึกษาควรระลึกถึง ซึ่งมีหลัก 10 ประการ คือ 1) สร้างความศรัทธาและความเชื่อมั่นต่อชุมชน 2) ฝึกให้เป็นคนใจกว้างและมีจิตสาธารณะ 3) ตระหนักในสิ่งที่จำเป็นและขาดแคลน ไม่วางเฉย ทุกอย่างทำได้หากตั้งใจทำ 4) ต้องหมั่นสร้างและปรุงแต่งตนเองให้เป็นบุคคลที่มีเสน่ห์เป็นที่ชื่นชมศรัทธาของชุมชนและเพื่อร่วมงาน 5) อ่อนน้อมถ่อมตน วางตัวเรียบง่าย อยู่กับชุมชนและเพื่อนร่วมงานได้ทุกเวลา 6) หลีกเลี่ยงการโต้แย้งที่ไร้เหตุผล พัฒนาทักษะการประนีประนอม 7) ให้การต้อนรับชุมชนด้วยบรรยากาศมิตรภาพ 8) พัฒนาเทคนิคการวิเคราะห์ชุมชนให้ลึกซึ้ง เพื่อสำรวจจุดเด่น จุดด้อย เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการพัฒนา 9) หมั่นแสวงหาแหล่งงบประมาณ วัสดุ ครุภัณฑ์ จากหน่วยงาน บริษัท ห้าง ร้านค้า โดยใช้โครงการที่มีประสิทธิภาพ 10) สร้างและพัฒนาค่านิยมการสร้างสัมพันธภาพกับชุมชนอย่างสม่ำเสมอ

3. บทบาทของชุมชนในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา มีดังนี้ 1) การมีส่วนร่วมในการจัดและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งที่บ้านและที่สถานศึกษา 2) การกำหนดนโยบาย เป้าหมายการจัดการศึกษาแก่สถานศึกษา 3) การประชาสัมพันธ์ สนับสนุนกิจกรรมทางการศึกษา 4) การเป็นผู้สนับสนุนทรัพยากรและบุคลากรในการจัดการศึกษา และ 5) การตรวจสอบการจัดการศึกษา

4. กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา ควรดำเนินการ ดังนี้ 1) สำรวจความต้องการ การสำรวจข้อมูลพื้นฐาน 2) การกำหนดมาตรฐานของสถานศึกษา 3) การวางแผนพัฒนาสถานศึกษาตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ 4) กิจกรรมการปฏิบัติคือ แนวทางปฏิบัติที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ 5) การประเมินผล คือ การประเมินแนวทางปฏิบัติ และ 6) การสรุปผลการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนากระบวนการทำงานร่วมกัน

การมีส่วนร่วมของประชาชน และชุมชนในการจัดการศึกษา นับเป็นกระบวนการที่สำคัญ ที่จะช่วยพัฒนาการศึกษาให้ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น โดยเฉพาะในสถานศึกษาขนาดเล็ก หากชุมชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนทรัพยากรการศึกษา รวมถึงการเชิญผู้ปกครองที่มีความรู้และมีเวลาว่างมาเป็นครู ให้ความรู้ด้านวิชาการ ด้านภูมิปัญญากับบุตรหลาน ย่อมเกิดผลดีทั้งต่อสถานศึกษาที่ได้บุคลากรเพิ่ม ส่วนผู้ปกครองย่อมภาคภูมิใจที่ได้สอนบุตรหลานในสถานศึกษา รวมถึงนักเรียนที่จะมีความเคารพและนับถือในตัวผู้ปกครองเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุนชม

อนันต์ ธิคำ (2554: 17) กล่าวว่า ทฤษฎีการมีส่วนร่วมสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ทฤษฎีความเป็นผู้แทน (Representative) ทฤษฎีนี้เน้นความเป็นผู้แทนของผู้นำและถือว่าการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง/ ถอดถอนผู้นำ เป็นเครื่องหมายของการที่จะให้หลักประกันกับการบริหารงานดี การมีส่วนร่วมตามทฤษฎีนี้ มิได้เปิดโอกาสให้ผู้ตามได้เข้ามามีส่วนร่วมตัดสินใจขององค์การอย่างแท้จริง ผู้ที่มีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการตัดสินใจ ได้แก่ บรรดาผู้นำต่างๆ ที่เสนอตัวเข้ารับการเลือกตั้ง ส่วนผู้ตามนั้นเป็นเพียงแค่ไม้ประดับเท่านั้น

2. ทฤษฎีประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม (Participation Democracy) ทฤษฎีนี้เน้นการมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน ของการวางนโยบาย ยิ่งกว่านั้นทฤษฎีนี้ยังมองการมีส่วนร่วมเป็นการให้การศึกษาและพัฒนาการกำหนดทางการเมือง และสังคมที่มีความรับผิดชอบ นั่นก็คือการไม่ยอมให้มีส่วนร่วม นับว่าเป็นการคุกคามต่อเสรีภาพของผู้ตาม

เฮ้าส์และมิทเชลล์ (House and Mitchell อ้างถึงในเสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ 2552: 186) กล่าวถึงทฤษฎีวิถีทางเป้าหมาย ซึ่งได้แบ่งพฤติกรรมผู้นำออกเป็น 4 แบบคือ

1) ภาวะผู้นำแบบสั่งการ

2) ภาวะผู้นำแบบมุ่งความสำเร็จของงาน

3) ภาวะผู้นำแบบสนับสนุน

4) ภาวะผู้นำแบบให้มีส่วนร่วม

ทฤษฎีวิถีทาง – เป้าหมาย อธิบายความเหมาะสมของผู้นำแบบให้มีส่วนร่วม เป็นพฤติกรรมที่มุ่งปรึกษาหารือกับผู้ใต้บังคับบัญชา หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ใช้ข้อเสนอแนะของผู้เกี่ยวข้องประกอบการตัดสินใจ

โคเฮนและฮัพฮอฟฟ์ (Cohen & Uphoff, 1980: 213-235) ได้แบ่งขั้นตอนการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 ขั้นตอนคือ

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ประการแรกที่สุดที่จะต้องกระทำคือ การกำหนดความต้องการและการจัดลำดับความสำคัญ ต่อจากนั้นก็เลือกนโยบาย และประชาชนที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจในช่วงเริ่มต้น การตัดสินใจช่วงดำเนินการวางแผนและการตัดสินใจในช่วงการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ (Implementation) ประกอบด้วย การสนับสนุนด้านทรัพยากร การบริหาร และการประสานความร่วมมือ ในส่วนที่เป็นองค์ประกอบของการดำเนินงานโครงการนั้นจะได้คำถามที่ว่า ใครจะทำประโยชน์ให้แก่โครงการได้บ้าง และจะทำประโยชน์ได้โดย วิธีใด เช่น การช่วยเหลือด้านทรัพยากร การบริหารงานและประสานงาน และการขอความช่วยเหลือ เป็นต้น

3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) ในส่วนที่เกี่ยวกับผลประโยชน์นั้นนอกจากความสำคัญของผลประโยชน์ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาคแล้ว ยังจะต้องต้องพิจารณาถึงการกระจายผลประโยชน์ภายในกลุ่มด้วย ผลประโยชน์ของโครงการนี้รวมทั้งผลประโยชน์ในทางบวกและผลที่เกิดขึ้นในทางลบที่เป็นผลเสียของโครงการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์และเป็นโทษต่อบุคคล และสังคม

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) การมีส่วนร่วมในการประเมินผลนั้น สิ่งสำคัญที่จะต้องสังเกตก็คือความเห็น (Views) ความชอบ (Preferences) และความคาดหวัง (Expectation) ซึ่งจะมีอิทธิพลสามารถแปรเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลในกลุ่มต่างๆ ได้

จากทฤษฎีการมีส่วนร่วมดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ทฤษฎีการมีส่วนร่วมสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ใหญ่ ๆ คือ ทฤษฎีความเป็นผู้แทน (Representative) และทฤษฎีประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม (Participation Democracy) และขั้นตอนการมีส่วนร่วมสามารถแบ่งได้เป็น 1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 2) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ 3) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล และ 4) การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์

2. ความหมายและความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

ความหมายของการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

นักวิชาการทางการศึกษาได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาไว้หลากหลายแนวคิด เช่น

ประยูร ศรีประสาธน์ และคณะ (2551: 3) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการบริหารการศึกษาว่าเป็นการเปิดโอกาส หรือจัดให้ประชาชนได้เข้าร่วมเป็นกรรมการของ

หน่วยงาน หรือเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อการดำเนินงานกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของหน่วยงาน หรือเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบจัด และบริหารการศึกษาในระดับกระทรวง ทบวง กรม จังหวัด อำเภอ และสถานศึกษา

ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2549: 107) สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาไว้ว่า เป็นการจัดการศึกษาที่ประชาชน หรือผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการร่วมตัดสินใจในการร่วมดำเนินการในการร่วมสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการศึกษา และการมีสิทธิร่วมรับประโยชน์ในการจัดการศึกษา ทั้งที่เป็นการเกี่ยวข้องโดยทางตรงและโดยทางอ้อม

กรเกล้า แก้วโชติ (2553: 9) ได้อธิบายความหมายของการมีส่วนร่วม พอสรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง การที่ผู้ปกครองตั้งใจเข้ามาให้ความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบในการให้ข้อเสนอแนะ การแสดงความคิดเห็น การร่วมวางแผนร่วมตัดสินใจร่วมดำเนินงาน และร่วมประเมินผลด้วยเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ ทั้งในด้านการบริหารจัดการ ด้านวิชาการ และด้านการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาที่สถานศึกษาตั้งไว้

สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา จากแนวคิดของนักวิชาการทางการศึกษาดังกล่าวข้างต้น หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนภายนอกสถานศึกษาได้มีส่วนร่วมในการวางแผน การตัดสินใจ การดำเนินงาน การสนับสนุนส่งเสริม การประสานงาน และการติดตามประเมินผลในการจัดการศึกษา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาตามที่ตั้งเป้าหมายไว้

ความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

นักวิชาการทางการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาไว้หลายหลากหลายแนวคิด เช่น

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2552: 180-181) ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารการศึกษา ดังนี้ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารการศึกษาเป็นวิธีการที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาการศึกษาของชาติ โรงเรียนเป็นสถาบันทางสังคม (social institution) เช่นเดียวกับบ้าน เป็นตัวแทนของสถาบันครอบครัว หรือจัดเป็นตัวแทนของสถาบันศาสนา โรงเรียนเป็นหน่วยงานที่สังคมจัดตั้งขึ้นมาเพื่อสนองความต้องการของสังคมในด้านให้บริการทางการศึกษาแก่สมาชิกของสังคมนั้น ๆ ดังนั้น ภารกิจของโรงเรียน คือ การให้บริการทางการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมวิธีการหนึ่งที่จะทราบความต้องการของสังคมก็คือการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหาร

ดังนั้น ผู้บริหารจำเป็นจะต้องตระหนักถึงความสนใจของประชาชน (Public interest) ซึ่งความสนใจของประชาชนมีความหมายรวมถึงความต้องการของเยาวชน ความต้องการของชุมชนและความต้องการของสังคม ปัญหาความต้องการของประชาชนเป็นเรื่องที่ซับซ้อน เมื่อความสนใจของประชาชนมีความสำคัญ ผู้บริหารจึงจำเป็นจะต้องหาข้อมูลต่าง ๆ โดยขอความร่วมมือจากชุมชนโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหาร หน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้บริหาร คือ จัดหา จัดระบบ

และจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ให้แก่คณะครู ชุมชนเป็นแห่งทรัพยากรที่สำคัญ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการจัดการศึกษา โรงเรียนประสบความสำเร็จเพราะให้ประชาชนมาเกี่ยวข้องด้วยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น ในโรงเรียนที่มีประสิทธิผลนั้น ผู้บริหารจำเป็นจะต้องรู้จักหน้าที่ของความสัมพันธ์ระหว่างบ้าน -โรงเรียน – ชุมชน โดยจะต้องให้ผู้ปกครอง และประชาชนมาเกี่ยวข้องในกิจการของโรงเรียน การมีส่วนร่วมทำให้ผู้ปกครองมีความพอใจในโรงเรียน มีความเชื่อถือและศรัทธาโรงเรียน

สัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2549: 10-15) กล่าวถึง ความสำคัญของการมีส่วนร่วม เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงาน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องผูกพันกับงานขององค์การ ความรู้สึกผูกพันเกี่ยวข้องนี้ หากมีการตัดสินใจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกันแล้วจะเป็นผลให้เกิดข้อผูกมัดหรือสิ่งที่ตกลงร่วมกัน ซึ่งกำหนดความสำคัญได้ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมก่อให้เกิดการระดมความคิด และอภิปรายร่วมกันระหว่าง ผู้ที่เกี่ยวข้องทำให้เกิดความคิดเห็นหลากหลาย การปฏิบัติมีความเป็นไปได้มากกว่าการคิดเพียงคนเดียว

2. การมีส่วนร่วมในการบริหารมีผลทางจิตวิทยา คือ ทำให้เกิดการต่อต้านน้อยลง ในขณะ เดียวกันเกิดการยอมรับมากขึ้น

3. เปิดโอกาสให้มีการสื่อสารที่ดีกว่า สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลประสบการณ์ในการทำงานร่วมกัน ตลอดจนเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

4. เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีโอกาสใช้ความสามารถ และทักษะในการทำงานร่วมกัน เกิดความมีน้ำใจ (Team spirit) และความจงรักภักดี ต่อหน่วยงานมากขึ้น

5. การมีส่วนร่วมทำให้ผลการปฏิบัติงานดีขึ้น การตัดสินใจมีคุณภาพมากขึ้น และส่งเสริมให้การปรับปรุงงานมีความเป็นไปได้สูง ตลอดจนผู้ร่วมงานมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมากขึ้นด้วย

ชาญชัย อาจิณสมาจารย์ (2548: 40-42) ได้กล่าวว่า ความสำคัญหรือประโยชน์ที่สถานศึกษาจะได้รับจากการบริหารแบบมีส่วนร่วม ถ้าดำเนินงานโดยประสบความสำเร็จ กระบวนการกลยุทธ์แบบมีส่วนร่วมสามารถหลีกเลี่ยงปัญหาการบริหารบางอย่างได้โดยใช้องค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการต่อสถาบันหรือระบบการศึกษา คือ

1. ความกระจ่างในจุดประสงค์/เป้าหมายที่ให้คำจำกัดความอย่างชัดเจน จะส่งเสริมความรู้สึกของการตกลงและความผูกพันภายใน คณะครูจะเข้าใจเป้าหมายและมีความผูกพันกับการนำออกใช้เพราะเขามีส่วนร่วมในการรวบรวม การมีส่วนร่วมในการออกแบบกลยุทธ์นำไปสู่เป้าหมายที่ท้าทายยิ่งขึ้น และระดับการจูงใจสู่การทำเป้าหมายเหล่านั้นให้บรรลุผล

2. มีความผูกพันและการประสานงานมากขึ้นต่อการตัดสินใจ เป้าหมายที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับสามารถใช้เพื่อประสานการตัดสินใจและการกระทำของครูและผู้บริหารในขอบข่ายจำนวนหนึ่ง เป้าหมายที่สร้างขึ้นร่วมกันจะเป็นจุดรวมที่สำคัญและเป็นจุดอ้างอิงสำหรับการตัดสินใจ

ในอนาคต เมื่อเอกบุคคลเข้าใจจุดประสงค์ขององค์กร เขาก็มีแนวโน้มที่จะมีความผูกพันมากขึ้นต่อการตัดสินใจเหล่านั้น

3. การแก้ปัญหาความขัดแย้งอย่างมีประสิทธิผล เป้าหมายที่เห็นพ้องต้องกันให้กลไกสำหรับแก้ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างหน่วยงานหรือเอกบุคคลขององค์การเป้าหมายให้กรอบของข้อตกลงภายในทั้งหมดซึ่งสามารถจัดการกับความขัดแย้งได้อย่างสร้างสรรค์

4. ความสามารถในการปรับตัวสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง เป้าหมายที่ตัดสินร่วมกันช่วยเพิ่มความสามารถขององค์การเพื่อตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดตั้งเป้าหมายอย่างต่อเนื่องที่ให้โรงเรียนเข้าร่วมในการประเมินตนเองในการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า และประสิทธิผลของโปรแกรมเป็นตัวนำที่มีประโยชน์ สำหรับผู้บริหารและคณะครูเพื่อวิเคราะห์กันในสภาวะการเปลี่ยนแปลงและเพื่อหาคำตอบของปัญหาร่วมกัน

5. ปรับปรุงใหม่ กระบวนการตั้งเป้าหมายแบบมีส่วนร่วมให้โอกาสอย่างต่อเนื่องในการปรับปรุงระดับพนักงานขององค์การเสียใหม่ โดยใช้การประเมินเพื่อความเป็นเลิศ จะเห็นได้ว่าประโยชน์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วมมีผลโดยตรงต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและกำลังใจของพนักงาน อันจะเป็นผลให้เกิดการยอมรับและมีความผูกพันระหว่างบุคลากรด้วยกันและมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น

สรุปความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เป็นการมีส่วนร่วมของสังคมและประชาชนในการบริหารการศึกษาเป็นวิธีการที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาการศึกษาของชาติ สถานศึกษาเป็นสถาบันทางสังคม (Social Institution) เช่นเดียวกับบ้าน เป็นตัวแทนของสถาบันครอบครัว หรือจัดเป็นตัวแทนของสถาบันศาสนา สถานศึกษาเป็นหน่วยงานที่สังคมจัดตั้งขึ้นมาเพื่อสนองความต้องการของสังคมในด้านให้บริการทางการศึกษาแก่สมาชิกของสังคมนั้นๆ ผู้บริหารจำเป็นจะต้องรู้จักหน้าที่ของความสัมพันธ์ระหว่างบ้าน - สถานศึกษา – ชุมชน โดยจะต้องให้ผู้ปกครอง และประชาชนมาเกี่ยวข้องในกิจการของสถานศึกษา การมีส่วนร่วมทำให้ผู้ปกครองมีความพอใจในสถานศึกษา มีความเชื่อถือและศรัทธาสถานศึกษา

3. การจัดการศึกษาโดยองค์กรต่าง ๆ มีส่วนร่วมเป็นเครือข่าย

การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วม เป็นการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของหลากหลายฝ่ายหรือแบบพหุภาคีเข้ามาร่วมกันสนับสนุน และจัดการเรียนการสอนแก่ผู้เรียน โดยสถานศึกษาร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันทางสังคมอื่น ๆ เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน สถานประกอบการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันการศึกษา สถาบันทางศาสนา และสื่อมวลชน เป็นต้น

มีนักวิชาการทางการศึกษาหลายท่านได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาที่เน้นการมีส่วนร่วมแบบภาคีเครือข่าย เช่น พิณสุดา สิริธรังศรี (2558: 17-19) กล่าวว่า สำหรับประเทศไทยการจัดการศึกษาที่เป็นเพียงการดำเนินงานของรัฐ เอกชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพียงกลุ่มเดียวไม่เพียงพอที่จะทำให้การศึกษากระจายอย่างทั่วถึง ตรงตามความต้องการของผู้เรียนและประชาชน

แนวคิดการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมขององค์กรต่าง ๆ เริ่มมีมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะเมื่อมีการออกพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มีเจตนารมณ์ให้การศึกษาเป็นเรื่องของทุกคนและทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยได้บัญญัติไว้ในหลักการจัดการศึกษาประการหนึ่งว่า "ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา"และการจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาให้ยึดเรื่องเครือข่ายการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ดังนั้นกระแสของการจัดการศึกษาที่คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน องค์กรหรือสถาบันต่างๆในสังคมจึงมีมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อมีการกำหนดตัวบ่งชี้ของการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นเกณฑ์หนึ่งในการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา และการกำหนดเป็นนโยบายการจัดการศึกษาของหน่วยงานทางการศึกษาทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ ในการนี้พบว่า การมีส่วนร่วมของครู บุคลากรทางการศึกษาและประชาชน เป็นกลไกสำคัญของการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสู่เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ทั้งการร่วมคิด ร่วมปฏิบัติ ร่วมสนับสนุนและร่วมติดตามผลการจัดการศึกษาในทุกระดับทั้งระดับนโยบาย/ส่วนกลาง ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับสถานศึกษา

ประเด็นสำคัญของระบบการศึกษาคือ การสร้างความเข้มแข็งที่ฐานรากที่จำเป็นต้องเข้ามามีส่วนในการจัดการศึกษาโดยให้ความสำคัญ กับครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น สถาบันศาสนา เอกชนและองค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรอื่นของประชาชน มีการสร้างชุมชนให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ ที่เป็นความร่วมมือของครอบครัว วัด/ศาสนสถาน โรงเรียน องค์กรชุมชนเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันเติมเต็มการจัดการศึกษาที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบันในรูปแบบของการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนโดยเฉพาะองค์กรหรือสถาบันสังคมที่มีอยู่ในชุมชนหรือท้องถิ่น ในการจัดการศึกษาดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยดังกล่าวนี้ ใครจะเป็นผู้จัดก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนบ้าน วัด/ศาสนสถาน ชุมชน องค์กรชุมชน แหล่งเรียนรู้ สถาบันสังคม สถานประกอบการ เอกชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ต้องเป็นความร่วมมือและผนึกกำลังกัน ขององค์กรที่มีในท้องถิ่น/ชุมชนนั้น ๆ

แนวคิดและหลักการในการจัดการศึกษาดังกล่าว ยึดแนวคิดว่า เป็นการจัดการศึกษาเพื่อคนไทยที่ยึดผู้เรียนเป็นตัวตั้ง (ผู้เรียนเป็นสำคัญ) ด้วยการมีส่วนร่วมและบูรณาการทรัพยากรในท้องถิ่นร่วมกันบนพื้นฐานของการกระจายอำนาจโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน ให้เกิดความเข้มแข็งจากฐานราก ด้วยความร่วมมือขององค์กรในชุมชน ทั้งการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมติดตามประเมินผล ร่วมแก้ปัญหา และร่วมชื่นชม ที่ให้อิสระความยืดหยุ่นและความคล่องตัวกับผู้จัดการศึกษา บนความหลากหลาย และสอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่นและสังคมไทย

สอดคล้องกับ อภิญญา เวชยชัย (2547: 25) มีแนวคิดว่าครอบครัวและชุมชน ต่างเป็นเครือข่ายสำคัญของสถานศึกษาบนพื้นฐานความสัมพันธ์ซึ่งเท่าเทียมกัน ครอบครัวและชุมชนช่วยเหลือ

สถานศึกษาทั้งในด้านเงินบริจาค ทรัพยากรและข้อมูลด้านต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ ขณะเดียวกันก็เป็นผู้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาดังกล่าว แม้ว่าอาจจะไม่ใช่ผู้รับผลประโยชน์โดยตรงก็ตาม สภาพปัจจุบันพบว่าครอบครัวและชุมชน ไม่เพียงแต่ทำหน้าที่เป็นเครือข่ายร่วมกับสถานศึกษาเท่านั้น หากแต่ยังเป็นต้นทุนทางสังคมที่สำคัญยิ่งของสถานศึกษา เพราะเป็นต้นทุนทางความคิด ความเสียสละ เอื้ออาทรที่สถานศึกษาสามารถพึ่งพิงได้ตลอดเวลา ดังนั้นแต่ละสถานศึกษาควรถือเป็นภารกิจที่ต้องรักษาเครือข่ายทางสังคมนี้ให้แข็งแกร่ง และต้องเร่งพัฒนาความเข้มแข็งของต้นทุนทางสังคมนี้ไปพร้อมกัน

ในขณะที่ กมล สุดประเสริฐ (2549: 13) ให้ทัศนะว่า การจัดการศึกษา ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชนมีส่วนสำคัญในการพัฒนานักเรียน ในส่วนผู้บริหารสถานศึกษา และสถานศึกษาควรดำเนินการประสานงานกับผู้ปกครองดังนี้

1) เปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษา การกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพและคุณลักษณะของผู้เรียน

2) ชี้แจงและสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครองให้เห็นคุณค่าของการศึกษา และความสำคัญของการเรียนของสถานศึกษา และความรับผิดชอบของผู้ปกครองในการพัฒนาบุตรหลานของตนเองให้มีคุณภาพตามที่ต้องการ

3) ส่งเสริมให้ผู้ปกครองและชุมชน ได้รับการตรวจสอบผลการดำเนินงาน ผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาว่าเป็นไปตามความคาดหวังหรือไม่

4) เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองที่มีความพร้อม มีกำลังความสามารถ มีกำลังทรัพย์เข้ามาสนับสนุนการพัฒนาของสถานศึกษาตามศักยภาพและความสนใจ

การมีส่วนร่วมในแง่ที่ว่าการศึกษาเพื่อคนทั้งมวลนั้น เป็นการศึกษาของสาธารณะที่คนจำนวนมากที่สุดสามารถเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งมิได้หมายถึงเข้ามาทำหน้าที่ทดแทนรัฐ หากแต่เข้ามาร่วมกับรัฐ ผนึกกำลังกับรัฐในกระบวนการอย่างใหม่ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เรียนรู้จากประสบการณ์และแหล่งเรียนรู้อันหลากหลายนอกห้องเรียน โดยหน่วยงานด้านการศึกษาของรัฐ โรงเรียนและครูจะต้องเปิดใจกว้างแก่การมีส่วนร่วมระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ตัวผู้เรียน ผู้เกี่ยวข้องภายในสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษาซึ่งก็คือชุมชน พ่อแม่ ผู้ปกครอง สถาบันทางสังคมอื่น ๆ ให้มีบทบาท (การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย, 2552: 2 – 17) ดังนี้

1) การมีส่วนร่วมเป็นแหล่งเรียนรู้ ศึกษาตามตำราเรียนแบบเก่า นอกจากจะทำให้ผู้เรียนขาดการมีส่วนร่วมทางสติปัญญาและอารมณ์ เพราะเนื้อหาวิชาการที่ตายตัว ไม่ทำให้ผู้เรียนตื่นตัวรู้สึกสนุกทั้งยังไม่เชื่อมโยงกับความจริงในชีวิตและชุมชน ดังนั้น การเปิดโอกาสให้สังคมและชุมชนมีส่วนร่วมเป็นแหล่งเรียนรู้อันหลากหลาย มีชีวิตชีวาแก่ผู้เรียน เป็นเนื้อหาวิชาชีวิตที่เพิ่มทักษะความ สามารถในการคิดอย่างรอบด้านและเชื่อมโยง ประเด็นสำคัญของการมีส่วนร่วมนี้คือ ความเข้าใจอย่างใหม่ที่จะมองให้เห็นถึงศักยภาพและความรู้ที่ชุมชนมี

2) การมีส่วนร่วมบริหารจัดการศึกษา โดยเข้ามามีส่วนร่วมเป็น คณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อดำเนินงานได้แก่ การวางแผนนโยบาย การจัดสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา การบริหารหรือจัดหา

งบประมาณ การตรวจสอบติดตามผลการทำงาน ตลอดจนการประกันคุณภาพการศึกษา ได้พัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ผู้เรียนคือลูกหลานของชุมชนมีความสุขกับการเรียนรู้ ชุมชนได้ร่วมกันพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

สำหรับ ไวท์ (White, 1982: 18) ได้ให้ทัศนะว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน ประชาชนประกอบด้วยมุมมอง 4 มิติ คือ

1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่า อะไรควรทำและทำอย่างไร

2) การมีส่วนร่วม เสียสละในการพัฒนา ลงมือปฏิบัติตามที่ได้ติดสินใจ

3) การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินงาน

4) การมีส่วนร่วม ในการประเมินผล

ในส่วนของ ประเวศ วะสี (2547: 73) ได้แสดงทัศนะต่อการจัดการศึกษาไว้ว่า การศึกษาไม่ใช่เรื่องของครูและโรงเรียนเท่านั้น ทุกสิ่งทุกอย่างในสังคมควรเป็นไปเพื่อการเรียนรู้ของทุกคนไม่ว่าจะเป็นครอบครัว ชุมชน วัด โรงเรียน โรงงาน เพราะการศึกษาเป็นของทุกคน สังคมทุกมวล ทุกภาคส่วนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในสังคมต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาซึ่งถือว่าการจัดการศึกษาเป็นของทุกคน ทุกส่วนของสังคม (All for Education) การมีส่วนร่วมของสังคมในการจัดการศึกษาเป็นยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมในการจัดการศึกษาของสังคมยุคโลกาภิวัตน์ ทั้งนี้เพราะความจำกัดด้านทรัพยากรของรัฐบาลก็ดี ความไร้ประสิทธิภาพของระบบราชการก็ดี ทำให้การผูกขาดในการจัดการศึกษาของรัฐบาลไม่เป็นผลดีต่อใคร ๆ ในสังคมส่วนรวม สมควรที่จะระดมสรรพกำลังของคนในชาติมาใช้ประโยชน์ เพราะการศึกษายังเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาของสังคม การดึงชุมชน สังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา จึงเป็นยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม นอกจากนี้ สิปปนนท์ เกตุทัต (2549: 12) กล่าวว่า การจัดการศึกษาเป็นภารกิจร่วมกันของปวงชนทุกสถาบัน ทุกองค์กรเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกันและกัน กล่าวโดยสรุปผู้ปกครองมีความสำคัญที่จะต้องให้การศึกษากับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพโดยผู้ปกครองจะต้องให้โอกาสส่งเสริม สนับสนุน และช่วยแก้ไขปัญหากับนักเรียนเพราะผู้ปกครองเป็นผู้ที่ใกล้ชิดและมีบทบาทที่จะต้องร่วมมือกับสถานศึกษา ในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนให้พัฒนาไปตามศักยภาพ

กล่าวโดยสรุป การจัดการศึกษาโดยองค์กรต่าง ๆ มีส่วนร่วมแบบภาคีเครือข่าย เป็นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของหลากหลายฝ่ายหรือแบบภาคีเครือข่ายเข้ามาร่วมกันสนับสนุน และจัดการเรียนการสอนแก่ผู้เรียน ซึ่งจากแนวคิดดังกล่าวจะเห็นได้ว่า มีความสอดคล้องกันอย่างเห็นได้ชัดประการหนึ่งคือต้องปรับปรุงการจัดการศึกษาในสถานศึกษา โดยต้องจัดการศึกษาให้มีการประสานสัมพันธ์ เชื่อมโยงระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน สังคม และสถาบันทางสังคมให้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะส่วนของผู้ปกครองการให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม และมีหน้าที่ในการจัดการศึกษาถือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก จำเป็นต้องสร้างความเข้าใจให้ผู้เกี่ยวข้องทุกคนได้ทราบ เกิดความตระหนักและรับผิดชอบร่วมกันเพราะการจัดการศึกษาเป็นการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน ดังนั้นปวงชนจึงต้องร่วมกันจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคม ผู้ปกครอง และชุมชน

ควรส่งเสริมการเรียนของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 1 มาตร 8(2) และ (6) กำหนดให้สังคม บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นการร่วมพัฒนาที่จะนำไปสู่ความสามารถในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้ และมีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ

คำว่า รูปแบบ (Model) มีการเรียกหรือใช้คำเรียกที่แตกต่างกันหลากหลาย เช่น รูปแบบ หรือ โมเดล หรือ ตัวแบบ หรือ แบบจำลอง หรือต้นแบบ เป็นต้น สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ใช้คำว่า รูปแบบ ในการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการวิจัย ผู้วิจัยจะศึกษาเกี่ยวกับ ความหมายของรูปแบบ ประเภทของรูปแบบ องค์ประกอบของรูปแบบ การพัฒนารูปแบบ การตรวจสอบและการประเมินรูปแบบ รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความหมายของรูปแบบ

รูปแบบ (Model) เป็นคำที่ใช้สื่อความหมายหลายอย่าง ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว รูปแบบจะหมายถึงวิธีการดำเนินงานที่เป็นต้นแบบของอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น แบบจำลองสิ่งต่าง ๆ หรือรูปแบบในการพัฒนาสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

พลอเตอร์และพอล (Procter and Paul 1978: 174) ให้ความหมายคำคำนี้ไว้ใน Longman Dictionary of Contemporary English โดยสรุปแล้วจะมี 3 ลักษณะใหญ่คือ Model ที่หมายถึง สิ่งซึ่งเป็นแบบย่อส่วนของจริงความหมายนี้ตรงกับภาษาไทยว่า แบบจำลอง เช่น แบบจำลองของเรือดำน้ำ เป็นต้น Model หมายถึง สิ่งของหรือคนที่นำมาใช้เป็นแบบอย่างในการดำเนินการบางอย่าง เช่น ครูแบบอย่าง นักเดินแบบหรือแม่แบบในการวาดภาพศิลป์ เป็นต้น Model หมายถึง แบบหรือรุ่นของผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์รุ่น 864X เป็นต้น ในขณะที่ บาร์โดและฮาร์ทแมน (Bardo and Hartman, 1982: 245) ได้กล่าวถึงความหมายของรูปแบบในทางสังคมศาสตร์ว่า รูปแบบมีลักษณะเป็นชุดของข้อความเชิงนามธรรม เพื่อใช้ในการนิยามคุณลักษณะหรือบรรยายคุณสมบัติของสิ่งนั้น โดยอธิบายว่ารูปแบบประกอบด้วยเป็นอะไรบ้างที่เราพัฒนาขึ้นมาเพื่อบรรยายคุณลักษณะที่สำคัญๆ ของปรากฏการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจและการนำไปใช้ สำหรับ โทซีและแครรอล (Tosi & Carroll, 1982: 74) กล่าวว่ารูปแบบอาจสร้างเป็นของจริงหรือภาพจำลองของสภาพการณ์ลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจมีตั้งแต่รูปแบบอย่างง่ายๆ จนถึงรูปแบบที่มีความสลับซับซ้อน และมีทั้งรูปแบบเชิงกายภาพ (Physical Model) ที่เป็นแบบจำลองของวัตถุ และรูปแบบเชิงคุณลักษณะ (Qualitative Model) ที่ใช้อธิบายปรากฏการณ์ด้วยภาษาหรือสัญลักษณ์ สอดคล้องกับ สโตเนอร์และวานเกล (Stoner and Wankel, 1986: 44) ที่กล่าวว่า รูปแบบเป็นการจำลองความจริงของปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่สนใจ เพื่อจัดทำเป็นรูปแบบให้เข้าใจความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของปรากฏการณ์นั้นได้ง่ายขึ้น คีเวส (Keeves, 1988: 559) ให้นิยามว่า รูปแบบทางสังคมสาสตร์ หมายถึง การแสดงโครงสร้างหลักของสิ่งต่าง ๆ เพื่อใช้ศึกษาความสัมพันธ์

ของตัวแปร และ ไรย์ (Raj, 1996: 45) ได้ให้ความหมายของคำว่ารูปแบบ (Model) ในหนังสือ Encyclopedia of Psychology and Education ไว้ 2 ความหมายดังนี้ 1) รูปแบบ คือรูปย่อของความจริงของปรากฏการณ์ ซึ่งแสดงด้วยข้อความ จำนวน หรือ ภาพ โดยการลดทอนเวลา และเทศะ ทำให้เข้าใจ ความจริงของปรากฏการณ์ได้ดียิ่งขึ้น 2) รูปแบบ คือ ตัวแทนของการใช้แนวความคิดของโปรแกรมที่กำหนดเฉพาะ

นอกจากนี้ กู๊ด (Good, 2005: 177) ในพจนานุกรมการศึกษาได้รวบรวมความหมายของรูปแบบเอาไว้ 4 ความหมาย คือ 1) เป็นแบบอย่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำ 2) เป็นตัวอย่างเพื่อเลียนแบบ เช่น ตัวอย่างในการออกเสียงภาษาต่างประเทศเพื่อให้ผู้เรียนได้เลียนแบบ เป็นต้น 3) เป็นแผนภูมิหรือรูปสามมิติซึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลักการ หรือแนวคิด 4) เป็นชุดของปัจจัย ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันรวมตัวกันเป็นตัวประกอบและเป็นสัญลักษณ์ทางระบบสังคม อาจจะเขียนออกมา เป็นสูตรทางคณิตศาสตร์หรือบรรยายเป็นภาษาก็ได้ ส่วน ทิงค์เอ็กซิสท์ (Thinkexist, 2008: 1) กล่าวว่า รูปแบบ (Model) เป็นแบบจำลองขั้นตอนหรือระบบการปฏิบัติงาน หรือแบบแปลนของการก่อสร้างที่เขียนไว้ล่วงหน้า หรือสิ่งของที่เป็นตัวแทนที่แสดงความคิดของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ในขณะที่ เยาวดี รางชัยกุล วิบูลย์ศรี (2550: 25-28) ให้นิยามคำว่า รูปแบบหรือแบบจำลอง คือ วิธีการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งถ่ายทอดความคิดความเข้าใจ จินตนาการที่มีต่อปรากฏการณ์ หรือเรื่องราวให้ปรากฏ โดยการสื่อสารในลักษณะต่าง ๆ ให้เข้าใจง่าย และสามารถนำเสนอเรื่องราวหรือประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างกระชับ ภายใต้หลักการอย่างเป็นระบบ และ ทิศนา แขมมณี (2552: 42) ได้อธิบายความหมายของรูปแบบไว้ว่า รูปแบบ หมายถึง เครื่องมือทางความคิดเพื่อใช้ในการสืบสอบหาคำตอบ ความรู้ ความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น โดยสร้างมาจากความคิด ประสบการณ์ หรือจากทฤษฎี หลักการต่าง ๆ และแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

จากการศึกษาความหมายของรูปแบบตามแนวคิดของนักการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า รูปแบบทางสังคมศาสตร์ หมายถึง แบบจำลอง หรือวิธีการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ จินตนาการที่มีต่อปรากฏการณ์ ซึ่งแสดงเป็นชุดของปัจจัยหรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน รวมกันเป็นโครงสร้างหรือชุดขององค์ประกอบหรือเป็นสัญลักษณ์ทางระบบสังคม สามารถจำแนกได้สองลักษณะ คือ รูปแบบจำลองของสิ่งที่เป็นรูปธรรมและรูปแบบจำลองของสิ่งที่เป็นนามธรรม

2. ประเภทของรูปแบบ

รูปแบบมีหลายประเภทด้วยกัน ซึ่งนักวิชาการด้านต่าง ๆ ได้จัดแบ่งประเภทต่างกันออกไป สำหรับรูปแบบทางการศึกษาและสังคมศาสตร์นั้น จอยส์และเวลล์ (Joyce and Well, 1985: 74) ได้ศึกษาและจัดแบ่งประเภทของรูปแบบ ตามแนวคิดหลักการหรือทฤษฎี ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบนั้น ๆ และ ได้แบ่งกลุ่มรูปแบบ การสอนเอาไว้ 4 รูปแบบ คือ

2.1 Information–Processing Models เป็นรูปแบบการสอนที่ยึดหลักความสามารถ ในกระบวนการประมวลข้อมูลของผู้เรียนและแนวทางในการปรับปรุงวิธีการจัดการกับข้อมูลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.2 Personal Models รูปแบบการสอนที่จัดไว้ในกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับปัจเจกบุคคล และการพัฒนาบุคคลเฉพาะราย โดยมุ่งเน้นกระบวนการที่แต่ละบุคคลจัดระบบปฏิบัติ

2.3 Social Interaction Models เป็นรูปแบบที่ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและบุคคลต่อสังคม

2.4 Behavior Models เป็นกลุ่มของรูปแบบการสอนที่ใช้องค์ความรู้ด้านพฤติกรรมศาสตร์เป็นหลักในการพัฒนารูปแบบ จุดเน้นที่สำคัญคือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่สังเกตได้ ของผู้เรียนมากกว่าการพัฒนาโครงสร้างจิตวิทยาและพฤติกรรมที่ไม่สามารถสังเกตได้

สำหรับ สไตเนอร์ (Steiner, 1998: 148) ได้แบ่งรูปแบบออกเป็น 2 ประเภทคือ 1) รูปแบบเชิงปฏิบัติ (Practical Model or Model-of) รูปแบบประเภทนี้เป็นแบบจำลองทางกายภาพ เช่น แบบจำลองรถยนต์ เครื่องบิน ภาพจำลอง 2) รูปแบบเชิงทฤษฎี (Theoretical Model or Model-of) เป็นแบบจำลองที่สร้างขึ้นจากกรอบความคิดที่มีทฤษฎีเป็นพื้นฐาน ตัวทฤษฎีเองไม่ใช่รูปแบบหรือแบบจำลอง เป็นตัวช่วยให้เกิดรูปแบบที่มีโครงสร้างต่าง ๆที่สัมพันธ์กัน

ในขณะที่ คีเวส (Keeves, 1988: 561-565) ได้แบ่งรูปแบบทางการศึกษาไว้ 5 ประเภท ดังนี้

1. รูปแบบเชิงอุปมาหรือเปรียบเหมือน (Analogue models) เป็นรูปแบบที่ใช้หลักการคิดหาเหตุผล โดยใช้การอุปมาอุปไมยเทียบเคียงปรากฏการณ์ซึ่งเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม รูปแบบนี้นิยมใช้ในสาขาวิทยาศาสตร์ทางกายภาพ และไม่ค่อยใช้ในสาขาสังคมและพฤติกรรมศาสตร์ ตัวอย่างของรูปแบบประเภทนี้ที่ใช้ในทางการศึกษา คือ รูปแบบที่เกี่ยวข้องขนาดของโรงเรียนหรือจำนวนของนักเรียนในโรงเรียนเกี่ยวข้องกับจำนวนนักเรียนที่เข้ามาและออกไป โดยที่จำนวนที่เข้ามาจากหลายแหล่งหรือหลายปัจจัย เช่น เกณฑ์อายุ เขตพื้นที่การย้ายเข้ามาอยู่ของผู้ปกครอง ส่วนจำนวนนักเรียนที่ออกไปมาจากหลายแหล่งหลายปัจจัยด้วยกัน เช่นอพยพตามผู้ปกครองออกไปอยู่ที่อื่น สำเร็จการศึกษาชั้นสูงสุดของโรงเรียน รูปแบบนี้มีประโยชน์ในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงและการทำนายในอนาคตซึ่งสามารถใช้ในการวางแผนและการกำหนดนโยบายได้รูปแบบในการทำนายจำนวนนักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบโรงเรียน ซึ่งอนุมานแนวคิดมาจากการเปิดน้ำเข้าและปล่อยน้ำออกจากถังนักเรียนที่คงอยู่ในระบบจึงเท่ากับนักเรียนที่เข้าสู่ระบบลบด้วยนักเรียนที่ออกจากระบบ เป็นต้น

2. รูปแบบเชิงภาษา (Semantic models) เป็นรูปแบบที่แสดงออกด้วยการใช้คำพูดภาษาท่าทางและรูปภาพ ซึ่งมีลักษณะเป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อการบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิดจำแนกเป็นองค์ประกอบ ได้แก่ หลักการจุดมุ่งหมาย วิธีการ กระบวนการ และการประเมินผลอย่างเป็นขั้นตอน โดยในแต่ละขั้นตอนจะมีความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบที่อธิบายปรากฏการณ์นั้น ๆ แต่

รูปแบบนี้มีจุดอ่อนที่ขาดความชัดเจนแน่นอนที่ยากต่อการทดสอบ ฉะนั้นรูปแบบนี้จึงขึ้นอยู่กับความชัดเจนของการใช้ภาษา

3. รูปแบบเชิงแบบแผน (Schematic models) เป็นรูปแบบที่แสดงแผนที่หรือแผนภูมิที่จะพยายามเชื่อมโยงหน่วยและกลุ่มต่าง ๆ ให้เข้ามาสัมพันธ์กัน รูปแบบนี้นิยมใช้ในสาขาจิตวิทยา รูปแบบหนึ่งที่ใช้กันคือรูปแบบของ Guilford ที่เกี่ยวข้องกับระดับสติปัญญาที่เกี่ยวข้องกัน 3 มิติ คือ ด้านเนื้อหา ด้านผลลัพธ์ และด้านการจัดกระทำ

4. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematic models) รูปแบบนี้เริ่มนิยมใช้มากขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ.1960 ในสาขาวิชาพฤติกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ และจิตวิทยาส่วนสาขาทางการศึกษามีการใช้น้อยในการวิจัย แต่มีการนำมาใช้บ้างในเรื่องของการประเมินรูปแบบเชิงคณิตศาสตร์นี้มีประโยชน์ที่สามารถทำให้ข้อสันนิษฐานได้มีการพิจารณาด้วยเชิงปริมาณและทดสอบได้ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์นี้สามารถเขียนความสัมพันธ์ได้ในรูปของสูตร หรือสมการทางคณิตศาสตร์ได้

5. รูปแบบเชิงเหตุผล (Causal models) เป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากเทคนิคที่เรียกว่า Path analysis และหลักการสร้าง Semantic model โดยการนำเอาตัวแปรต่าง ๆ มาสัมพันธ์กันเชิงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้น เช่น The standard deprivation model ซึ่งเป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์ของสภาพทางเศรษฐกิจสังคมของบิดา มารดา สภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่บ้านและระดับสติปัญญาของเด็ก รูปแบบนี้เริ่มได้รับความสนใจในช่วงหลังปี ค.ศ.1970 และใช้ในการวิจัยมากขึ้น เชื่อกันว่ารูปแบบนี้เริ่มใช้ในสาขาพันธุศาสตร์ ซึ่งมีการนำเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis) มาใช้ แนวคิดสำคัญของรูปแบบเชิงเหตุผลนี้จะเกี่ยวข้องกับการสร้างสมการโครงสร้างอย่างง่ายของสาเหตุกับตัวแปรต่างๆ ภายใต้การให้เหตุผลการตัดสินใจ

นอกจากนี้ บรรจง เจริญสุข (2552: 68) ได้กล่าวถึงประเภทของรูปแบบว่า มีหลายประเภทด้วยกัน ในแต่ละสาขาก็มีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป เช่น รูปแบบทางการศึกษาและสังคมศาสตร์ ได้แบ่งออก เป็นรูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปไมยเทียบเคียงปรากฏการณ์ซึ่งเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม รูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ รูปภาพ รูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดงความ สัมพันธ์ของตัวแปร และรูปแบบที่นำเอาตัวแปรต่าง ๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป รูปแบบในการวิจัยมีความหลากหลาย สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งเป็นการพัฒนารูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการขับเคลื่อนคุณภาพการจัดการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบูรณ์ รูปแบบที่ใช้นั้นมีลักษณะของการบูรณาการระหว่างรูปแบบเชิงภาษา (Semantic models) และรูปแบบเชิงแบบแผน (Schematic models) ดังนั้นรูปแบบที่ใช้ในการวิจัยนี้ จึงเป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยายอธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาเพื่อให้เห็นมโนทัศน์ ซึ่งเป็นโครงสร้างทางความคิดอธิบายให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการจัด

กิจกรรมดำเนินงานเป็นรูปแบบที่แสดงแผนที่หรือแผนภูมิที่จะพยายามเชื่อมโยง หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ และคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ให้เข้ามาสัมพันธ์กัน

3. องค์ประกอบของรูปแบบ

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบ ดังนี้ ฮัสเซนและโพสเล็ทเวท (Husen and Postlethwaite, 1994: 386; ทิศนา แขมมณี, 2552: 220) ได้แบ่งและอธิบายถึงองค์ประกอบของรูปแบบเป็น 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. รูปแบบสามารถนำไปสู่การทำนายผลที่ตามมา สามารถทดสอบ/สังเกตได้
2. มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุอธิบายปรากฏการณ์เรื่องนั้น/ปรากฏกลไกลเชิงสาเหตุที่กำลังศึกษาและอธิบายเรื่องที่กำลังศึกษา
3. รูปแบบช่วยจินตนาการสร้างความคิดรวบยอดความสัมพันธ์ของสิ่งที่กำลังศึกษา/ช่วยสืบเสาะความรู้
4. รูปแบบมีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างมากกว่าความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง

ในขณะที่ บาร์โดและฮาร์ทแมน (Bardo & Hartman, 1982: 70-76) กล่าวว่า รูปแบบประกอบ ด้วยรายละเอียดมากน้อยเพียงใดจึงจะเหมาะสมและรูปแบบนั้นควรมีองค์ประกอบอะไรบ้างไม่ได้มีข้อกำหนดที่แน่นอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์นั้น ๆ ตัวอย่าง เช่น รูปแบบที่มีลักษณะบางประการของระบบเปิด เป็นรูปแบบที่แสดงองค์ประกอบย่อยของระบบที่ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ 1) ปัจจัยนำเข้า 2) กระบวนการ 3) ผลผลิต และ 4) ข้อมูลย้อนกลับจากสภาพแวดล้อม และได้เสนอว่าองค์ประกอบของรูปแบบในเชิงระบบสังคม ควรประกอบด้วย

1. สถาบัน (Institution) เป็นระบบของสังคมที่มีการกำหนดแนวปฏิบัติไว้เป็นแนวทาง และมีการนำเอาแนวปฏิบัติมาใช้อย่างสม่ำเสมอ หน่วยย่อยของสถาบันแบ่งออกเป็นบทบาท (Role) และความคาดหวัง (Expectation) ซึ่งบทบาทจะเกี่ยวพันกับบุคลิกภาพของบุคคลและในบทบาทนั้นจะหมายถึงลักษณะของตำแหน่งหน้าที่และสภาพซึ่งอยู่ภายใต้สถาบันเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของผู้สวมบทบาท ในส่วนของความคาดหวังเป็นเรื่องของเกณฑ์มาตรฐานของสังคมหรือสถาบันที่มุ่งหวังจะได้รับจากผู้สวมบทบาทที่สมบูรณ์ ควรกำหนดความสัมพันธ์กับบทบาทอื่น ๆ ภายในสถาบัน แนวคิดนี้เองทำให้การกำหนดงานในแต่ละหน้าที่เป็นไปในรูปของการจัดลำดับขั้น โดยกำหนดให้บทบาทหนึ่งมีบทบาทต่อเนื่องไปกับอีกบทบาทหนึ่งต่อไปเรื่อย ๆ จนทำให้การดำเนินงานของสถาบันบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. บุคคล (Individual) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของระบบสังคม ทั้งนี้สถาบันจะดำเนินการไม่ได้หากไม่มีองค์ประกอบด้านบุคคล ส่วนประกอบย่อยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานของสถาบัน 2 ประการ คือ บุคลิกภาพ (Personality) และความต้องการ (Need Disposition) โดยที่บุคลิกภาพของบุคคลมีความสำคัญต่อการวางตัว การสวมบทบาท ความต้องการในการทำงาน ในส่วน

ของความต้องการเป็นแนวโน้มในการพยายามทำตัวให้เหมาะสม และปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่แน่นอนของแต่ละคน โดยมีความคาดหวังบนพื้นฐานในการแสดงออก

สำหรับ คีเวส (Keeves, 1988: 561-565) กล่าวว่า องค์ประกอบของรูปแบบโดยสรุปควรประกอบด้วย

1. หลักการของรูปแบบลักษณะเป็นแนวความคิดภาพรวมที่ใช้ในการกำหนดกระบวนการหรือวิธีการและกิจกรรมการดำเนินงานในลักษณะของความสัมพันธ์ที่มีความต่อเนื่อง

2. จุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของรูปแบบ มีลักษณะเป็นข้อความที่แสดงถึงสิ่งที่ต้องการจะให้เกิดผลในแต่ละกิจกรรมหรือวิธีการในรูปแบบ โดยสามารถตรวจวัดและประเมินผลได้

3. วิธีการ/กระบวนการของรูปแบบ มีลักษณะเป็นขั้นตอนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในรูปแบบ โดยเรียงลำดับก่อนหลังและมีความต่อเนื่องกันของกิจกรรมการดำเนินงาน

4. การประเมินผลของรูปแบบ มีลักษณะเป็นวิธีการ เพื่อให้ทราบว่าการดำเนินงานของรูปแบบนั้นประสบความสำเร็จเพียงใด เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การตัดสิน

ส่วน บราวน์และโมเบริกส์ (Brown and Moberg, 1980: 98) ได้สังเคราะห์รูปแบบขึ้นมาจากแนวคิดเชิงระบบ (Systems Approach) กับหลักการบริหารตามสถานการณ์ ประกอบด้วย สภาพแวดล้อม (Environment) เทคโนโลยี (Technology) โครงสร้าง (Structure) กระบวนการจัดการ (Management Process) และการตัดสินใจสั่งการ (Decision making) มีลักษณะดังนี้

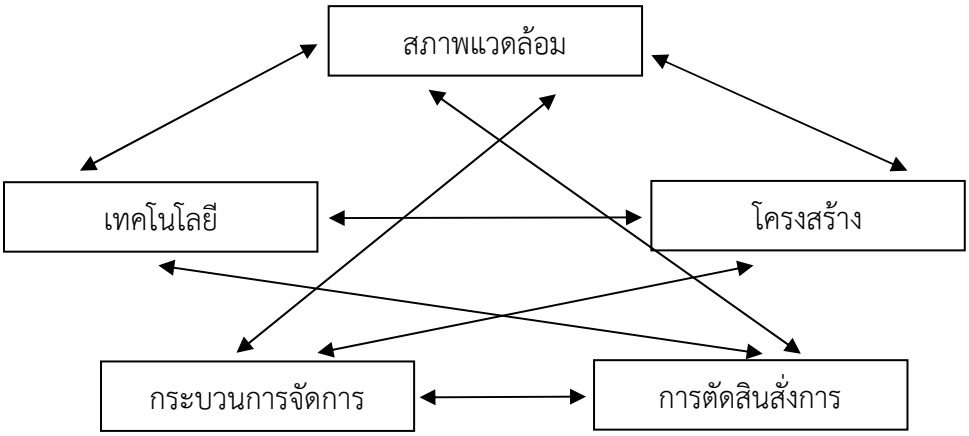

ภาพที่ 1 รูปแบบเชิงระบบและสถานการณ์ (Systems Model) ของ Brown and Moberg

นอกจากนี้ ศักดา สถาพรวจนา (2553) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบมี 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิด ส่วนที่ 2 คือ ระบบของรูปแบบ ส่วนที่ 3 คือ แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ และส่วนที่ 4 คือ เงื่อนไขของรูปแบบ และ เลขาธิการสภาการศึกษา (2549: 7-9) ได้สรุปไว้ว่า องค์ประกอบสำคัญของรูปแบบมีอยู่ 2 ส่วน คือ 1) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 2) กลไกของรูปแบบซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญในการ

ทำหน้าที่ของรูปแบบเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ โดยมีบริบทเป็นเงื่อนไขของการเกิดขึ้น คงอยู่ และล่มสลายของรูปแบบที่สร้างขึ้น และจากผลการวิจัยของ พฒศ์ศิวพิศ โนรี (2556) ที่ได้ศึกษาและพัฒนารูปแบบการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศในสถาบันการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศ ขอบข่ายการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศ และกระบวนการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศ ผลการวิจัยของ ชาญทนงค์ บุญรักษา (2556) ที่ได้พัฒนารูปแบบการบริหารการใช้ทรัพยากรร่วมกันเพื่อการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันการอาชีวศึกษา พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการใช้ทรัพยากรร่วมกัน 2) คณะกรรมการการใช้ทรัพยากรร่วมกัน 3) ขอบข่ายการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และ 4) กระบวนการบริหารการใช้ทรัพยากรร่วมกัน รวมทั้งผลการวิจัยของ จิรภัทร มหาวงศ์ (2558) ที่ได้พัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูง พบว่า รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูง ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของเครือข่าย 2) ลักษณะของเครือข่าย 3) คณะกรรมการบริหารเครือข่าย 4) ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการ และ 5) กระบวนการบริหารเครือข่าย

กล่าวโดยสรุปรูปแบบไม่ว่าจะเป็นรูปแบบที่ครอบคลุมงานทั้งระบบขององค์การหรืองานบางส่วนขององค์การก็ตาม ผู้ออกแบบไม่สามารถออกแบบองค์ประกอบย่อยของระบบนั้น ๆ ได้ทั้งหมด เพราะจะมีรายละเอียดและความสลับซับซ้อนมากเกินไป การออกแบบรูปแบบ จึงกำหนดเฉพาะองค์ประกอบที่สำคัญของระบบเท่านั้น โดยมีสมมุติฐานว่าหากองค์ประกอบเหล่านั้นทำหน้าที่ตามที่ออกแบบไว้แล้ว การดำเนินงานขององค์การจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ค่อนข้างจะแน่นอน ซึ่งจากการศึกษาแนวคิดของนักการศึกษาดังกล่าว พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบ ควรประกอบด้วย 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) บริบทของรูปแบบ (Context) 4) ตัวป้อนของรูปแบบ (Input) 5) ระบบงานและกลไกของรูปแบบ 6) กระบวนการของรูปแบบ (Process) 7) วิธีการดำเนินงานของรูปแบบ และ 8) ผลผลิตของรูปแบบ (Output) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์ และประยุกต์องค์ประกอบของรูปแบบจากแนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหรือการพัฒนางานมาเป็นกรอบในการศึกษา เพื่อพัฒนารูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ 4) คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

4. กระบวนการพัฒนารูปแบบ

นักการศึกษาได้เสนอกระบวนการพัฒนารูปแบบไว้หลากหลาย ซึ่งส่วนใหญ่จะมีแนวคิดหลักการคล้ายกันโดยต้องการให้มีรูปแบบที่มีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยมีนักการศึกษาได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการ พัฒนารูปแบบไว้ดังนี้

สตรีกแลนด์ (Strickland, 2006) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนารูปแบบไว้ว่า ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการอย่างเป็นระบบ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย การวิเคราะห์ (Analysis) การออกแบบ (Design) การพัฒนา (Development) การนำไปทดลองใช้ (Implement) และการประเมินผล (Evaluation) ซึ่งเรียกว่า “ADDIE Model” สอดคล้องกับ เมียซัน และ คีดอวรี (ธนีนาฏ ณ สุนทร. 2551 : 77-78) ได้เสนอขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบดังนี้ 1. รวบรวมปัญหา (Problem formulation) 2. สร้างรูปแบบ (Model construction) 3. ทดสอบรูปแบบ (Testing the model) 4. การนำรูปแบบไปใช้ (Implementation) และ 5. การปรับปรุงรูปแบบ (Model updating) และ รัตนะ บัวสนธ์ (2552: 13-15) กล่าวถึงกระบวนการหรือขั้นตอนของการพัฒนานวัตกรรมหรือรูปแบบว่า เป็นกระบวนการของการวิจัยและพัฒนาซึ่งกระบวนการดำเนินงานที่มีขั้นตอนต่อเนื่องกันตามลำดับ กล่าวคือ ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในขั้นตอนหนึ่ง ๆ จะได้รับการนำไปใช้สำหรับดำเนินงานในขั้นตอนต่อ ๆ ไป ทั้งนี้ในแต่ละขั้นตอนมิได้แยกจากกันโดยเด็ดขาด แต่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ ๆ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ สำรวจสภาพปัจจุบัน ปัญหา หรือความต้องการ ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบ สร้าง และประเมินนวัตกรรม ขั้นตอนที่ 3 การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้ ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงนวัตกรรม และขั้นตอนที่ 5 การเผยแพร่นวัตกรรม รวมทั้ง วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2553: 8-9) กล่าวสรุปว่า การพัฒนารูปแบบแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ และ 2) การตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ

ในขณะที่ บุญชม ศรีสะอาด (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงการวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบว่า อาจกระทำได้ 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. สร้างหรือพัฒนารูปแบบ โดยจะมีการสร้างหรือพัฒนารูปแบบขึ้นมาก่อน เป็นรูปแบบตามสมมติฐาน จากการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวความคิดรูปแบบที่มีผู้พัฒนาไว้แล้วในเรื่องเดียวกันหรือเรื่องอื่น ๆ และผลการศึกษาหรือผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์สภาพการณ์ ซึ่งจะช่วยให้สามารถกำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ ภายในรูปแบบ ในการสร้างหรือพัฒนารูปแบบนั้นจะต้องใช้หลักเหตุผลเป็นรากฐานสำคัญ และการศึกษาค้นคว้าซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งผู้วิจัยอาจจะคิดโครงสร้างของรูปแบบขึ้นก่อน แล้วปรับปรุงโดยอาศัยสารสนเทศจากการศึกษาองค์ประกอบย่อย หรือตัวแปรแต่ละตัวแล้วจึงเลือกองค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรที่สำคัญประกอบขึ้นเป็นโครงสร้างของรูปแบบก็ได้ หัวใจสำคัญของขั้นนี้อยู่ที่การเลือกองค์ประกอบในรูปแบบ (ตัวแปร/กิจกรรม) เพื่อให้ได้รูปแบบที่เหมาะสม ดังนั้นผู้วิจัยควรกำหนดหลักการในการพัฒนารูปแบบอย่างชัดเจน เช่น เป็นรูปแบบที่ไม่ซับซ้อน สามารถนำไปปฏิบัติได้ง่าย ตัวแปรในรูปแบบมีน้อยตัว แต่สามารถอธิบายผลได้มาก เป็นต้น ในการวิจัยบางเรื่องจำเป็นต้องให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม

2. ทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ หลังจากได้สร้างหรือพัฒนารูปแบบในขั้นต้นแล้ว จำเป็นต้องทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบดังกล่าว เพราะว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นนั้นถึงแม้ว่าจะพัฒนาโดยมีรากฐานจากทฤษฎี แนวคิด รูปแบบของคนอื่น และผลการวิจัยที่ผ่านมาแล้วหรือแม้กระทั่งได้รับจากการกลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วก็ตาม แต่ก็เป็นเพียงรูปแบบตามสมมติฐานซึ่งจำเป็นต้องเก็บรวบรวม

ข้อมูลในสถานการณ์จริง หรือทำการทดลองนำไปใช้ในสถานการณ์จริง เพื่อทดสอบดูว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งในขั้นนี้บางครั้งใช้คำว่าการทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบ

กล่าวโดยสรุป กระบวนการพัฒนารูปแบบประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ ได้แก่ การวิเคราะห์ สังเคราะห์สภาพปัญหาและสภาพแวดล้อม การสร้างรูปแบบ การตรวจสอบรูปแบบ การทดสอบรูปแบบ การนำรูปแบบไปใช้จริง และการปรับปรุงรูปแบบ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบท โดยการศึกษาสภาพและแนวทาง การสร้างรูปแบบ การตรวจสอบรูปแบบ การทดลองใช้ และการประเมินรูปแบบเพื่อให้ได้รูปแบบที่มีคุณภาพมีประสิทธิภาพและน่าเชื่อถือสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ลักษณะของรูปแบบที่ดี

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีผู้กล่าวถึง ลักษณะของรูปแบบที่ดี ไว้ดังนี้

เกตเซล และคนอื่น (Getzels and others, 1968: 30) ได้ให้หลักการของรูปแบบที่ดีไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. รูปแบบจะต้องเป็นที่รวมของแนวคิดและแสดงความสัมพันธ์ของแนวความคิด ซึ่งไม่เพียงแต่จะสามารถตอบปัญหาที่เคยมีมาก่อนเท่านั้น แต่จะต้องสามารถแก้ปัญหาตามมาได้อีกด้วย

2. โครงสร้างของแนวความคิด และความสัมพันธ์ ดังกล่าว จะต้องสามารถปฏิบัติ (Operation) และวางอยู่ในรูปแบบขององค์การ (Organization) ได้ หมายความว่า แนวความคิดและความสัมพันธ์ไม่เพียงแต่สามารถชี้แนวทางให้เกิดความเข้าใจเท่านั้น แต่ยังสามารถติดตามและตรวจสอบได้อีกด้วย

3. รูปแบบจะต้องยึดหลักการและอยู่บนพื้นฐานทางการบริหารหรือผลงานที่เกี่ยวโยงกับการบริหารภายใต้แนวคิดและความสัมพันธ์ดังกล่าว

สำหรับ คีเวส (Keeves, 1988: 560) ได้กล่าวว่า รูปแบบที่ใช้ประโยชน์ได้ดีนั้นมี ดังนี้

1. รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง (Structural relationship) มากกว่าความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกันแบบรวม ๆ (Associative relationship)

2. รูปแบบควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้น สามารถถูกตรวจสอบได้โดยการสังเกต ซึ่งเป็นไปได้ที่จะทดสอบรูปแบบพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ได้

3. รูปแบบควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษา ดังนั้นนอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ ควรใช้อธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย

4. รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่ และสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ ซึ่งเป็นการขยายในเรื่องที่กำลังศึกษา

สอดคล้องกับ ฮูเซนและโพสลีทเวท (Husen and Postlethwaite, 1994: 286) ได้กล่าวว่ารูปแบบที่ดี มีประโยชน์ ควรมีคุณลักษณะดังนี้ คือ

1. รูปแบบควรจะนำไปสู่การทำนายของผลที่จะเกิดภายหลังได้ด้วยข้อมูลจากการสังเกตที่น่าเชื่อถือได้

2. โครงสร้างของรูปแบบควรจะแสดงให้เห็นถึงบางสิ่งบางอย่างที่เป็นกลไกเชิงเหตุผล ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการศึกษา

3. รูปแบบควรจะให้คำอธิบายที่ช่วยขยายความรู้ในแนวคิดใหม่และนำไปสู่การแสวงหาองค์ความรู้ที่ต้องการศึกษาได้มากขึ้น

4. รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้างมากกว่าความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกัน อย่างไรก็ดีการวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์และการถดถอยจะนำมาใช้ในช่วงแรกของการตรวจสอบ เพราะว่าอาจจะบอกได้ถึงตัวแปรสำคัญที่มีความสัมพันธ์ที่ต้องการศึกษา ดังนั้นสหสัมพันธ์และการถดถอยจะสามารถนำสู่การสร้างรูปแบบได้

กล่าวโดยสรุป รูปแบบที่ดีจะต้องประกอบด้วย 1) ควรเป็นรูปแบบที่ประกอบด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง (Structural relationship) 2) รูปแบบควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษา 3) รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่ และสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ ซึ่งเป็นการขยายในเรื่องที่กำลังศึกษา 4) รูปแบบควรจะให้คำอธิบายที่ช่วยขยายความรู้ในแนวคิดใหม่และนำไปสู่การแสวงหาองค์ความรู้ที่ต้องการศึกษาได้มากขึ้น

6. การตรวจสอบและการประเมินรูปแบบ

การตรวจสอบรูปแบบมีหลายวิธี ซึ่งอาจใช้การวิเคราะห์จากหลักฐานเชิงคุณลักษณะ (Qualitative) และเชิงปริมาณ (Quantitative) โดยที่การตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงคุณลักษณะอาจใช้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบ ส่วนการตรวจสอบโมเดลจากหลักฐานเชิงปริมาณใช้เทคนิคทางสถิติ ซึ่งการตรวจสอบรูปแบบควรตรวจสอบคุณลักษณะ 2 อย่าง (อุทุมพร จามรมาน, 2554: 23) คือ 1. การตรวจสอบความมากน้อยของความสัมพันธ์/ความเกี่ยวข้อง เหตุผลระหว่างตัวแปร 2. การประมาณค่าพารามิเตอร์ของความสัมพันธ์ดังกล่าว ซึ่งการประมาณค่านี้สามารถประมาณข้ามกาลเวลากลุ่มตัวอย่างหรือสถานที่ได้ (Across Time, Samples, Sites)

สำหรับ อิสเนอร์ (Eisner, 1994: 192 - 193) ได้เสนอแนวคิดการตรวจสอบรูปแบบโดยการใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ ในบางเรื่องที่ต้องการความละเอียดอ่อนมากกว่าการวิจัยในเชิงปริมาณ โดยเชื่อว่าการรับรู้ที่เท่ากันนั้นเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของผู้รู้ และได้เสนอแนวคิดการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิไว้ดังนี้

1. การตรวจสอบโดยแนวทางนี้ มิได้เน้นผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ตามรูปแบบการประเมินแบบอิงเป้าหมาย (Goal-based model) การตอบสนองปัญหาและความต้องการของผู้เกี่ยวข้องตามรูปแบบการประเมินแบบสนองตอบ (Responsive model) หรือกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making model) แต่อย่างใดอย่างหนึ่ง แต่การตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิจะเป็นการวิเคราะห์วิจารณ์อย่างลึกซึ้งเฉพาะในประเด็นที่นำมาพิจารณาซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวโยงกับวัตถุประสงค์หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอไปแต่อาจผสมผสานปัจจัยในการพิจารณาด้านต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ตาม

วิจารณญาณของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณภาพ ประสิทธิภาพ หรือความเหมาะสมของสิ่งที่ทำการตรวจสอบ

2. เป็นรูปแบบการตรวจสอบที่เน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง (Specialization) ในเรื่องที่จะตรวจสอบ ที่มีความละเอียดอ่อนลึกซึ้งและต้องอาศัยผู้ทรงคุณวุฒิระดับสูงมาเป็นผู้วินิจฉัย เนื่องจากเป็นการวัดคุณค่า ไม่อาจประเมินด้วยเครื่องวัดใด ๆ ได้ และต้องใช้ความรู้ความสามารถของผู้ตรวจสอบอย่างแท้จริง

3. เป็นแบบที่ใช้ตัวบุคคล หรือผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ โดยให้ความเชื่อถือว่า ผู้ทรงคุณวุฒินั้นเที่ยงธรรมและมีดุลพินิจที่ดี ทั้งนี้มาตรฐานและเกณฑ์พิจารณาต่าง ๆ จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒินั่นเอง

4. เป็นรูปแบบที่ยอมให้ความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิตามอัธยาศัย และความถนัดของแต่ละคน นับตั้งแต่การกำหนดประเด็นสำคัญที่พิจารณา การบ่งชี้ข้อมูลที่ต้องการการเก็บรวบรวม การประมวลผล การวินิจฉัยข้อมูล ตลอดจนวิธีการนำเสนอ

ในการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิจะเน้นที่สถานภาพทางวิชาชีพ ประสบการณ์และการเป็นที่เชื่อถือของวิชาชีพนั้นเป็นสำคัญ

ในขณะที่ พูลสุข หิงคานนท์ (2551: 53-55) ได้ศึกษาและสรุปว่า การทดสอบรูปแบบทางสังคมศาสตร์หรือพฤติกรรมศาสตร์ สามารถดำเนินการตรวจสอบรูปแบบโดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนการวิจัยทางการศึกษาดำเนินการทดสอบโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์หรือเป็นการวิจัยเชิงปริมาณมากเกินไปบางเรื่องต้องการความละเอียดอ่อนและลึกซึ้งจึงประเมินโดยอาศัยความรอบรู้ของผู้ทรงคุณวุฒิจะช่วยให้การตรวจสอบแบบลำลองทางการศึกษาดำเนินไปได้ด้วยดี นอกจากนี้ จินตนา ศักดิ์ภู่อร่าม (2553: 13-14) ยังได้สรุปแนวคิดและเสนอการประเมินรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ มีดังนี้

1. การประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จะดำเนินการวิเคราะห์วิจารณ์อย่างลึกซึ้ง เฉพาะประเด็นที่นำมาพิจารณาไม่จำเป็นต้องเกี่ยวโยงกับวัตถุประสงค์หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ แต่จะบูรณาการปัจจัยต่าง ๆ เข้าด้วยกันตามวิจารณญาณของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณภาพ ประสิทธิภาพหรือความเหมาะสมของสิ่งที่จะทำการประเมิน

2. การประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นการประเมินที่เน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในเรื่องที่จะประเมินที่มีความละเอียดลึกซึ้ง และอาศัยผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้วินิจฉัย เป็นการวัดคุณค่าที่ไม่อาจประเมินด้วยเครื่องวัดใด ๆ ต้องใช้ความรู้ความสามารถของผู้ประเมินอย่างแท้จริง

3. การประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือการประเมิน จะถือว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความเที่ยงธรรมและมีดุลยพินิจที่ดี มาตรฐานและเกณฑ์พิจารณาจะเกิดจากประสบการณ์ และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒิเอง

4. การประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิย่อมให้ความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานตามอัธยาศัยและความถนัดของแต่ละบุคคล นับแต่การกำหนดประเด็นสำคัญที่พิจารณา การบ่งชี้ข้อมูลที่ต้องการเก็บรวบรวม การประมวลผล การวินิจฉัยข้อมูล ตลอดจนวิธีการนำเสนอ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ ซึ่งมีการประเมินรูปแบบลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

คัมภีร์ สุดแท้ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารงานวิชาการสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก มี 2 องค์ประกอบหลัก 17 องค์ประกอบย่อย องค์ประกอบที่ 1 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก มี 11 องค์ประกอบย่อย องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการพัฒนาการบริหารงานวิชาการสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก มี 6 องค์ประกอบย่อย และผลการประเมินความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุดสำหรับ ธีรวุธ ชมใจ (2554) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาระบบไตรภาคี พบว่า รูปแบบความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาระบบไตรภาคี ประกอบ ด้วยความร่วมมือ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านนโยบายและบทบาทหน้าที่ 2) ด้านโครงสร้างและการบริหารจัดการ 3) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านการระดมทรัพยากร ซึ่งผลการประเมินความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาระบบไตรภาคีไปปฏิบัติจริง อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ชาญทนงค์ บุญรักษา (2556) ได้ศึกษาและพัฒนารูปแบบการบริหารการใช้ทรัพยากรร่วมกันเพื่อการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันการอาชีวศึกษา พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการใช้ทรัพยากรร่วมกัน 2) คณะกรรมการการใช้ทรัพยากรร่วมกัน 3) ขอบข่ายการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และ 4) กระบวนการบริหารการใช้ทรัพยากรร่วมกัน โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ารูปแบบการบริหารการใช้ทรัพยากรร่วมกันเพื่อการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันการอาชีวศึกษามีความเหมาะสม และผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษามีความเห็นว่าการนำรูปแบบการบริหารการใช้ทรัพยากรร่วมกันเพื่อการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันการอาชีวศึกษาไปใช้ มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และ จิรภัทร มหาวงศ์ (2558) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูง พบว่า รูปแบบประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของเครือข่าย ประกอบ ด้วยหลักการมีส่วนร่วม หลักประสิทธิภาพ หลักประสิทธิผล และหลักความรับผิดชอบ 2) ลักษณะของเครือข่าย 3) คณะกรรมการบริหารเครือข่าย 4) ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการ และ 5) กระบวนการบริหารเครือข่าย ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์กร การประสานงาน การดำเนินงาน และการปรับปรุง โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นสูง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่า มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และมีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

กล่าวโดยสรุป การตรวจสอบรูปแบบสามารถทำได้โดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ตรวจสอบ ส่วนการตรวจสอบโมเดลจากหลักฐานเชิงปริมาณใช้เทคนิคทางสถิติ ซึ่งการตรวจสอบ

รูปแบบควรตรวจสอบคุณลักษณะ โดยการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ และในส่วนของการประเมินรูปแบบส่วนใหญ่จะประเมินความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์

บริบทของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2538 ตั้งอยู่เลขที่ 200 หมู่ 11 ตำบลวัฒนานคร อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว เริ่มเปิดการเรียนการสอน ปีการศึกษา 2539 ทำการเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) หรือเทียบเท่า เข้าศึกษาต่อ 2 ประเภทวิชา 3 สาขาวิชา ได้แก่

1. ประเภทวิชาอุตสาหกรรม
   1.1 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์
   1.2 สาขาวิชาช่างก่อสร้าง
2. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม
   2.1 สาขาวิชาพณิชยการ (การบัญชี)

ปีพ.ศ. 2553 – ปัจจุบัน เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) รวม 4 ประเภทวิชา 10 สาขาวิชา 11 สาขางาน

1. ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ได้แก่
   1.1 สาขาวิชาเครื่องกล สาขางานเทคนิคยานยนต์ สาขางานเทคนิคเครื่องกล
   1.2 สาขาวิชาเทคนิคโลหะ สาขางานเทคนิคการเชื่อมโลหะ
   1.3 สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง สาขางานติดตั้งไฟฟ้า
   1.4 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สาขางานเทคนิคคอมพิวเตอร์ สาขางานอิเล็กทรอนิกส์
   1.5 สาขาวิชาการก่อสร้าง สาขางานเทคนิคการก่อสร้าง
2. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ได้แก่
   2.1 สาขาวิชาพณิชยการ สาขาวิชาการบัญชี สาขางานการบัญชี
   2.2 สาขาวิชาพณิชยการ สาขาวิชาการตลาด สาขางานการตลาด
   2.3 สาขาวิชาพณิชยการ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขางานเทคโนโลยีสำนักงาน
3. ประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่
   3.1 สาขาวิชาการโรงแรมและบริการ สาขางานการโรงแรม
4. ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
   4.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เอกลักษณ์ อัตลักษณ์ของวิทยาลัย

ปรัชญา

พัฒนาคน พัฒนางาน วิชาการเป็นเลิศ

ประเสริฐคุณธรรม น้อมนำ รู้รัก สามัคคี

วิสัยทัศน์ของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ผลิตและพัฒนากำลังคน ให้มีสมรรถนะวิชาชีพ สนองความต้องการกำลังคนในภูมิภาคอาเซียน

พันธกิจของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

1. ผลิตและพัฒนากำลังคน ด้านวิชาชีพในทุกระดับที่หลากหลาย มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2. ส่งเสริมพัฒนาทักษะครูและผู้เรียนในการสร้างสรรค์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่หลากหลาย

3. ประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อการจัดการศึกษาพัฒนานวัตกรรม การให้บริการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

4. เป็นศูนย์รวมความรู้และข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการบริการบุคลากรทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษา

5. อนุรักษ์และส่งเสริม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมไทยและเรียนรู้ศิลปะ วัฒนธรรมในอาเซียน

เป้าประสงค์

1. ผู้เรียนทุกคนที่จบการศึกษา มีความรู้ตามมาตรฐานรายวิชา และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2. ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีความรู้ ความสามารถ ด้วยวิธีการที่หลากหลายให้ครอบคลุมพื้นที่บริการ

3. สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ ทั้งภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

4. บริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เอกลักษณ์

สถานศึกษาระดับชุมชนท้องถิ่นมุ่งผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพและบริการสังคม

อัตลักษณ์

สำนึกดี มีจิตอาสา และทักษะวิชาชีพ

ความหมาย

(1) สำนึกดี หมายถึง มีคุณธรรม จริยธรรม และประพฤติปฏิบัติตามหลักของจรรยาบรรณวิชาชีพ

(2) มีจิตอาสา หมายถึง การมีจิตสาธารณะ มีจิตบริการ เป็นการกระทำที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม

(3) ทักษะวิชาชีพ หมายถึง มีความรู้ มีทักษะ มีความสามารถประยุกต์หลักวิชาชีพที่ได้เรียนรู้ออกมาเป็นผลงานโครงงาน/โครงการทางวิชาชีพหรือนวัตกรรมที่มีประโยชน์

การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เป็นสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานตามนโยบาย และพันธกิจของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อพัฒนาบุคลากรวิชาชีพให้สามารถนำความรู้ไปพัฒนาประเทศ ตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาล สอดคล่องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งกำหนดกรอบในการพัฒนาวิชาชีพให้มีความครอบคลุมกับประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมายได้ 3 ลักษณะ คือ

1. หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ภาคปกติ
2. หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ภาคปกติ
3 หลักสูตรระยะสั้น ฝึกอบรมและพัฒนาวิชาชีพ

จากกรอบและแนวทางการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรดังกล่าวของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคสระแก้วได้นำไปสู่การปฏิบัติตามภาระหน้าที่หลัก ดังนี้

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ภาคปกติ

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ได้เปิดหลักสูตรการเรียนสายอาชีวศึกษา โดยรับนักเรียนและประชาชนทั่วไปที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในลักษณะดังนี้

- หลักสูตรปกติในสถานศึกษา รับนักเรียนและประชาชนทั่วไปที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าเข้าศึกษาต่อ ใช้เวลา 3 ปีการศึกษา เป็นหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาเป็นเวลา 5 ภาคเรียน และทำการฝึกงานในสถานประกอบการ 1 ภาคเรียน โดยมีสาขาวิชา และสาขางานที่เปิดสอน จำนวนเป็น 4 ประเภทวิชา ได้แก่

1. ประเภทวิชาอุตสาหกรรม
2. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม
3. ประเภทวิชาคหกรรม
4. ประเภทวิชาศิลปกรรม

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ภาคปกติ

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ได้ทำการเปิดการสอนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงใน 3 ประเภทวิชา ได้แก่

1. ประเภทวิชาอุตสาหกรรม
2. ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ
3. ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ใช้ระยะเวลาเรียนตามหลักสูตร 2 ปีการศึกษา โดยรับนักเรียนนักศึกษาและประชาชนทั่วไปที่จบการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักเรียนที่จบการศึกษามัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 (ม.6) เข้าศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ภาคปกติ ซึ่งเป็น

หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอน ในสถานศึกษาเป็นเวลา 3 ภาคเรียน และทำการฝึกงานในสถานประกอบการ 1 ภาคเรียน

หลักสูตรระยะสั้น ฝึกอบรมและพัฒนาวิชาชีพ

การสอนหลักสูตรระยะสั้นเป็นการพัฒนาวิชาชีพให้กับประชาชนในช่วงระยะสั้น ๆ ตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งถือเป็นภารกิจหนึ่งที่สำคัญสำหรับการบริการวิชาชีพแก่ชุมชนและประชาชนเพื่อพัฒนาศักยภาพของชุมชนให้สามารถประกอบอาชีพได้ นอกจากนั้นการสอนหลักสูตรระยะสั้น ยังเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงการศึกษาอาชีวศึกษา ในลักษณะของการเรียนอาชีวศึกษา รวมกับการเรียนสายสามัญศึกษาสำหรับนักเรียนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายและยังเป็นการตอบสนองต่อการเทียบโอนประสบการณ์ของกลุ่มเป้าหมายที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีประสบการณ์ในการทำงานแต่ไม่มีวุฒิการศึกษารองรับในลักษณะของการพัฒนาตนเอง

การฝึกอบรมและการพัฒนาวิชาชีพเฉพาะด้านแก่องค์กรส่วนราชการส่วนกลางหรือส่วนท้องถิ่น รวมทั้งภาคเอกชน ประชาชน ถือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาในการที่จะส่งเสริมและสนับสนุนทางด้านวิชาการที่เกี่ยวข้อง เพื่อตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดและนโยบายของสถานศึกษา ซึ่งการฝึกอบรมและการพัฒนาวิชาชีพจะขึ้นอยู่กับ ความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย และนโยบาย การเปิดสอนในหลักสูตรระยะสั้น การฝึกอบรมและการพัฒนาวิชาชีพ สถานศึกษาเปิดหลักสูตรตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย หรือการสนองตอบต่อนโยบาย โดยปรับปรุงและพัฒนามาจากหลักสูตรการเรียนการสอนปกติของสถานศึกษา รวมทั้งหลักสูตรระยะสั้นของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยมีหลักสูตรที่ดำเนินการดังนี้

3.1 หลักสูตรระยะสั้น

3.2 หลักสูตร 9+1 และ 12+1

3.3 หลักสูตรอบรมให้ความรู้วิชาการตามโครงการในพระราชดำริ

ปัญหาและอุปสรรค เนื่องจากสถานศึกษาตั้งอยู่ในอำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ความเข้าใจของสังคมทั่วไปยังไม่ให้ความสำคัญต่อการเป็นวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ประจำจังหวัดสระแก้ว ซึ่งจำเป็นต้องร่วมงานในระดับจังหวัดและอำเภอที่ซ้ำซ้อน ได้รับงบประมาณตามจำนวนนักเรียน-นักศึกษา ด้านบุคลากรสายการสอน ยังมีจำนวนข้าราชการและพนักงานราชการจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับวิทยาลัยเทคนิคระดับจังหวัด จึงจำเป็นต้องใช้เงินงบประมาณ และเงินรายได้ จ้างครูอัตราจ้างเป็นจำนวนมาก จึงส่งผลให้งบประมาณ สนับสนุนในการพัฒนาสถานศึกษาไม่เพียงพอ อีกทั้งถนนสายหลักที่ผ่านหน้าวิทยาลัยฯ ไม่มีรถโดยสารประจำทางผ่าน เป็นอุปสรรคในการเดินทางมาเรียนของนักเรียนนักศึกษาและการเดินทางมาทำงานของบุคลากรในสถานศึกษาอีกด้วย

กลยุทธ์และมาตรการของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการหลากหลายตามความต้องการของสถานประกอบการ

มาตรการที่ 2 สร้างผู้เรียนให้มีคุณภาพมาตรฐาน

มาตรการที่ 3 ยกระดับทักษะฝีมืออาชีพ

กลยุทธ์ที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนและการบริหารจัดการอาชีวศึกษา

มาตรการที่ 8 พัฒนาระบบบริหารจัดการ

กลยุทธ์ที่ 3 เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลในสถานศึกษา

มาตรการที่ 2 สร้างผู้เรียนให้มีคุณภาพมาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริม สนับสนุน และการกระจายโอกาสทางการศึกษา โดยร่วมมือหน่วยงานและองค์กร ท้องถิ่น

มาตรการที่ 4 ผลิตและพัฒนากำลังคน

มาตรการที่ 5 ส่งเสริมเส้นทางอาชีพ

มาตรการที่ 6 สร้างเครือข่ายความร่วมมือในประเทศ

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการ ขยายตัวการเปิดประชาคมอาเซียน

มาตรการที่ 5 ส่งเสริมเส้นทางอาชีพ

มาตรการที่ 7 สร้างเครือข่ายความร่วมมือในต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาคุณภาพชีวิตครู และบุคลากรทางการศึกษาตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง

มาตรการที่ 8 พัฒนาระบบบริหารจัดการ

กลยุทธ์ที่ 7 ปรับภาพลักษณ์การบริหารจัดการและเสริมสร้างสถานศึกษาให้ได้มาตรฐานอาชีวศึกษา

มาตรการที่ 1 ส่งเสริมศักยภาพสถานศึกษา

ผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาสรุปผลการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานของสถานศึกษา

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน	
	ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ
มาตรฐานที่ 1 ด้านผลการจัดการศึกษา		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ระดับความพึงพอใจที่มีต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา	5	ดีมาก

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน	
	ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาเทียบกับจำนวนผู้เข้าเรียน	5	ดีมาก
มาตรฐานที่ 2 ด้านการบริหารจัดการ		
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระดับคุณภาพในการดำเนินการบริหารจัดการศึกษาตามแนวทางสถานศึกษาคุณภาพ	5	ดีมาก
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ระดับคุณภาพในการดำเนินการตามนโยบายสำคัญของหน่วยงานต้นสังกัด	5	ดีมาก
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการด้านบุคลากร	5	ดีมาก
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการด้านการเงิน	5	ดีมาก
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการด้านอาคารสถานที่ ด้านครุภัณฑ์และด้านฐานข้อมูล	5	ดีมาก
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ระดับคุณภาพในการประสานความร่วมมือเพื่อการบริการจัดการศึกษา	5	ดีมาก
มาตรฐานที่ 3 ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ		
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1ระดับคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา	5	ดีมาก
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระดับคุณภาพในการพัฒนารายวิชาหรือกลุ่มวิชา	5	ดีมาก
ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ระดับคุณภาพในการจัดการศึกษา	5	ดีมาก
ตัวบ่งชี้ที่ 3.4 ระดับคุณภาพในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	5	ดีมาก
มาตรฐานที่ 4 ด้านการประกันคุณภาพภายใน		
ตัวบ่งชี้ 4.1 ระดับคุณภาพการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน	5	ดีมาก

จุดเด่นของสถานศึกษา

1) ผู้บริหารเห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาและเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาสถานศึกษา

2) สถานศึกษาให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะแก่ผู้เรียน

3) ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ผ่านการฝึกงานในสถานประกอบการ

4) สถานศึกษาพัฒนาตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และจุดเน้นและจุดเด่นของสถานศึกษา

5) สถานศึกษาเป็นแหล่งเรียนรู้ และบริการวิชาการ วิชาชีพแก่บุคคลทั่วไปและสังคม

จุดที่สถานศึกษาควรพัฒนา

1) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน ด้านวิชาชีพที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และแก้ปัญหาสอดคล้องกับตลาดแรงงาน

2) นำผลการวิจัย นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ ที่มีคุณภาพไปใช้ประโยชน์ เพื่อพัฒนาอาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนและสังคม

3) ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูจัดทำและดำเนินการจัดประกวด จัดแสดงนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย

4) สนับสนุนให้นักเรียน นักศึกษา ได้มีส่วนร่วมในด้านการบริการวิชาการและวิชาชีพครบทุกสาขาวิชา

5) พัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาให้แก่บุคลากรอย่างชัดเจนเพื่อจัดทำแผนพัฒนาสู่การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

จุดเน้นในการพัฒนาของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

1. พัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนด้วยวิธีการหลากหลายตามความต้องการของสถานประกอบการ

2. เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนและการบริหารจัดการอาชีวศึกษา

3. เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลในสถานศึกษา

4. ส่งเสริม สนับสนุน และการกระจายโอกาสทางการศึกษา โดยร่วมมือหน่วยงานและองค์กรท้องถิ่น

5. พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการขยายตัว การเปิดประชาคมอาเซียน

6. ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาคุณภาพชีวิตครู และบุคลากรทางการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

7. ปรับภาพลักษณ์การบริหารจัดการและเสริมสร้างสถานศึกษาให้ได้มาตรฐานอาชีวศึกษา

ความโดดเด่นของสถานศึกษา (ผลงาน/รางวัล/เกียรติยศ/ชื่อเสียง)

รางวัลดีเด่น ประจำปี 2559

- วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ได้รับโล่เชิดชูเกียรติรางวัล MOE AWARDS ปีการศึกษา 2559 ระดับดีเด่น จากกระทรวงศึกษาธิการ ประเภทสถานศึกษา สาขาป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา

- วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณ ค่ายย่อยที่ 1 ค่ายย่อยมาตรฐาน ดีเด่น งานชุมนุมลูกเสือ เนตรนารีวิสามัญอาชีวศึกษาช่อสะอาด ภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร ครั้งที่ 6

- วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ได้รางวัล “ชนะเลิศ” ในการประกวดคัดเลือกผลการดำเนินงาน ชมรม TO BE NUNBER ONE ระดับจังหวัดปี 2559

- ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ 1 เหรียญเงิน การแข่งขันทักษะ “การเขียนแผนธุรกิจ” ระดับภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร

- สิ่งประดิษฐ์ครีมรักษาเครื่องหนังจากน้ำมันเหลือใช้ ได้รับรางวัลชมเชย ระดับภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2559

- สิ่งประดิษฐ์อุปกรณ์ดับไฟไหม้หิ้งพระ ได้รับรางวัลชมเชย ระดับภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2559

- สิ่งประดิษฐ์ชุดอุปกรณ์ควบคุมเพื่อการเปิด-ปิดไฟทีวี ด้วยสมาร์ทโฟน (Mobile Application Control) ได้รับรางวัล รองชนะเลิศอันดับ 3 เหรียญทองแดง ระดับภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2559

- สิ่งประดิษฐ์อุปกรณ์ช่วยเพิ่มออกซิเจนให้น้ำพลังงานแสงอาทิตย์ ได้รับรางวัลชมเชย ระดับภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2559

รางวัลดีเด่น ประจำปี 2560

- ได้รับรางวัลการบริหารงานศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ระดับภาคประจำปีการศึกษา 2559 (ระดับ 4 ดาว)

- ได้รับรางวัลชนะอันดับ 2 การประกวดโครงการวิทยาศาสตร์สมาคมวิทยาศาสตร์อาชีวศึกษา-เอสโซ่ 2560 ระดับอาชีวศึกษาจังหวัดสระแก้ว

- ได้รับรางวัลชนะระดับเหรียญเงิน การประกวดโครงการวิทยาศาสตร์สมาคมวิทยาศาสตร์ ระดับตะวันออกและกรุงเทพมหานคร ครั้งที่ 27 ประจำปี พ.ศ.2560

- ได้รับรางวัล กิจกรรมทดสอบกำลังใจดีเด่น ระดับเหรียญเงิน งานชุมนุมลูกเสือ-เนตรนารีวิสามัญ อาชีวศึกษา ระดับชาติ ครั้งที่ 19 พ.ศ. 2560

- ได้รับรางวัล “กิจกรรมฝ่ายทักษะลูกเสือดีเด่น งานชุมนุมลูกเสือ-เนตรนารีวิสามัญอาชีวศึกษา ระดับชาติ ครั้งที่ 19 พ.ศ.2560

- ได้รับรางวัล หมู่ลูกเสือมาตรฐานการจัดค่ายพักแรม ค่ายย่อยที่ 5 หญ้าแฝก งานชุมนุมลูกเสือ-เนตรนารี วิสามัญอาชีวศึกษา ระดับชาติ ครั้งที่ 19 พ.ศ.2560

- ได้รับรางวัล เหรียญทอง ประเภทกีฬาขว้างจักรหญิง ในการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์ระดับภาค ภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร หนุมานเกมส์ ครั้งที่ 12 ณ กรุงเทพมหานคร

- ได้รับรางวัล เหรียญทอง ประเภทกีฬาทุ่มน้ำหนักหญิง ในการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์ระดับภาค ภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร หนุมานเกมส์ ครั้งที่ 12 ณ กรุงเทพมหานคร

- ได้รับรางวัล เหรียญทอง ประเภทกีฬามวยไทยสมัครเล่นชาย รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 63.5 กก. ในการแข่งขัน กีฬาอาชีวะเกมส์ระดับภาค ภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร หนุมานเกมส์ ครั้งที่ 12 ณ กรุงเทพมหานคร

- ได้รับรางวัล เหรียญทอง ประเภทกีฬามวยสากลสมัครเล่นชาย รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 64 กก. ในการแข่งขัน กีฬาอาชีวะเกมส์ระดับภาค ภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร หนุมานเกมส์ ครั้งที่ 12 ณ กรุงเทพมหานคร

- ได้รับรางวัล เหรียญเงิน ประเภทกีฬามวยสากลสมัครเล่นชาย รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 51 กก. ในการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์ระดับภาค ภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร หนุมานเกมส์ ครั้งที่ 12 ณ กรุงเทพมหานคร

- ได้รับรางวัล เหรียญเงิน ประเภทกีฬามวยสากลสมัครเล่นหญิง รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 48 กก. ในการแข่งขัน กีฬาอาชีวะเกมส์ระดับภาค ภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร หนุมานเกมส์ ครั้งที่ 12 ณ กรุงเทพมหานคร

- ได้รับรางวัล เหรียญทองแดง ประเภทกีฬามวยไทยสมัครเล่นชาย รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 64 กก.ในการแข่งขัน กีฬาอาชีวะเกมส์ระดับภาค ภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร หนุมานเกมส์ ครั้งที่ 12 ณ กรุงเทพมหานคร

- ได้รับรางวัล เหรียญทองแดง ประเภทกีฬามวยไทยสมัครเล่นชาย รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 54 กก. ในการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์ระดับภาค ภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร หนุมานเกมส์ ครั้งที่ 12 ณ กรุงเทพมหานคร

- ได้รับรางวัล เหรียญทองแดง ประเภทกีฬามวยไทยสมัครเล่นหญิง รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 51 กก. ในการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์ระดับภาค ภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร หนุมานเกมส์ ครั้งที่ 12 ณ กรุงเทพมหานคร

- ได้รับรางวัล เหรียญทองแดง ประเภทกีฬามวยไทยสมัครเล่นหญิง รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 45 กก. ในการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์ระดับภาค ภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร หนุมานเกมส์ ครั้งที่ 12 ณ กรุงเทพมหานคร

- ได้รับโล่รางวัล รองชนะเลิศอันดับ 2 การแข่งขันหุ่นยนต์แขนกลอุตสาหกรรม ในงานการแข่งขันหุ่นยนต์ อาชีวศึกษา ระดับชาติ ประจำปี พ.ศ. 2560

- ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 การแข่งขันหุ่นยนต์แขนกลอุตสาหกรรม ทีมเทคนิคสระแก้ว ในการแข่งขันหุ่นยนต์อาชีวศึกษา ระดับชาติ พ.ศ.2560

- ได้รางวัลโล่รางวัลชนะเลิศ การประกวดผลการดำเนินงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้การดำเนินงาน To Be number one ระดับจังหวัด ปี 2560 ประเภทชมรมในสถานศึกษา (อาชีวศึกษา-อุดมศึกษา)

กล่าวโดยสรุป วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ปัจจุบันตั้งอยู่ในอำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว เริ่มเปิดการเรียนการสอนในปีการศึกษา 2539 ทำการเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาช่างก่อสร้าง และสาขาวิชาพณิชยการ (การบัญชี) ในปัจจุบันเปิดการเรียนการสอน 3 หลักสูตร ได้แก่ 1) หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ภาคปกติ 2) หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ภาคปกติ และ 3) หลักสูตรระยะสั้น

ฝึกอบรมและพัฒนาวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้วมีวิสัยทัศน์ คือ “ผลิตและพัฒนากำลังคน ให้มีสมรรถนะวิชาชีพ สนองความต้องการกำลังคนในภูมิภาคอาเซียน” โดยมีเป้าประสงค์ ประกอบด้วย 1) ผู้เรียนทุกคนที่จบการศึกษา มีความรู้ตามมาตรฐานรายวิชา และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2) ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีความรู้ ความสามารถ ด้วยวิธีการที่หลากหลายให้ครอบคลุมพื้นที่บริการ 3) สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ ทั้งภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และ 4) บริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จุดเน้นในการพัฒนาของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ได้แก่ 1) พัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนด้วยวิธีการหลากหลายตามความต้องการของสถานประกอบการ 2) เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนและการบริหารจัดการอาชีวศึกษา 3) เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลในสถานศึกษา 4) ส่งเสริม สนับสนุน และการกระจายโอกาสทางการศึกษา โดยร่วมมือหน่วยงานและองค์กรท้องถิ่น 5) พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการขยายตัวการเปิดประชาคมอาเซียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

พิสิฐ เทพไกรวัล (2556) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก การวิจัยมี 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน โดยการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิระดับนโยบายในกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 3 คน ระยะที่ 2 การสร้างและตรวจสอบกระบวนการสร้างเครือข่ายและองค์ประกอบของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพ ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ จำนวน 2 โรงเรียน และ ระยะที่ 4 การประเมินการใช้รูปแบบเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถม ศึกษาขนาดเล็ก

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ประกอบด้วย กระบวนการสร้างเครือข่าย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) ขั้นประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย 3) ขั้นสร้างพันธสัญญาร่วมกัน 4) ขั้นบริหารจัดการเครือข่าย 5) ขั้นพัฒนาความสัมพันธ์ และ 6) ขั้นรักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ส่วนองค์ประกอบของเครือข่าย ได้แก่ 1) ลักษณะหรือกิจกรรมสำคัญที่เสริมประสิทธิภาพการดำเนินภารกิจของเครือข่าย 2) ขอบข่ายและภารกิจการบริหารจัดการสถานศึกษา 3) เทคนิค/วิธีการพัฒนาสมาชิกเครือข่าย 4) กระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจของเครือข่าย 5) คุณลักษณะที่ดีของผู้นำเครือข่าย และ 6) การปฏิบัติงานของเครือข่ายและการสะท้อนผล ผลการทดลองใช้พบว่าส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงการบริหารงานด้านวิชาการ งบประมาณ บุคคล และบริหารทั่วไป และส่งผลกระทบต่อนักเรียนตามขอบข่ายที่คาดหวังสูงกว่าปีที่ผ่านมา

สรัญญา จุฑานิล (2556) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารเครือข่ายของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน สำนักงานปฏิบัติการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษากระบวนการบริหารงานในรูปแบบเครือข่าย 2) เพื่อการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการทำงานในรูปแบบเครือข่าย 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการทำงานในรูปแบบเครือข่ายของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน สำนักงานปฏิบัติการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การศึกษาจากเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก และการวิจัยเชิงสำรวจแบบหลายขั้นตอน

ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานในรูปแบบเครือข่ายของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน สำนักงานปฏิบัติการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับวิธีการทำงานของระบบราชการซึ่งมีความไม่สอดคล้องกันในบริบทของการทำงานเป็นเครือข่าย ทำให้เกิดความล่าช้า นอกจากนี้ระบบการทำงานดังกล่าวยังเป็นอุปสรรคต่อการออกแบบเครือข่ายองค์กร ทำให้การดำนิงานในรูปแบบเครือข่ายเป็นไปอย่างไม่ราบรื่น รวมถึงปัญหาที่เกิดจากการติดต่อสื่อสาร การสื่อความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน ความไม่เข้าใจในเรื่องเครือข่ายในหน่วยราชการบางส่วน ปัญหาเกี่ยวกับความไม่วางใจระหว่างหน่วยงานราชการกับภาคเอกชน และปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรในการปฏิบัติงาน โดยมีข้อเสนอแนะคือ 1) ต้องสร้างให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วน 2) มีกลไกในการทำงานและระบบการบริหารจัดการที่มีส่วนร่วม เปิดเผย โปร่งใส และ 3) ลดบทบาทภาครัฐและสนับสนุนให้องค์กรชุมชน ภาคเอกชน เป็นหลักในการพัฒนา

สรวง วรอินทร์ (2557) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดำเนินการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอนคือ 1) การศึกษาสภาพและแนวทางในการบริหารเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 3) การประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบ

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่สร้างขึ้นประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ 2 เงื่อนไขความสำเร็จ ได้แก่ 1) คณะกรรมการบริหารเครือข่ายความร่วมมือ 2) ขอบข่ายงานส่งเสริมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3) กระบวนการบริหารเครือข่ายความร่วมมือ และผลการประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบในการนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

บุญเรียง สิทธิ์ทองสี (2557) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา แบ่งดำเนินการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารงานกลุ่มเครือข่าย โดยการวิเคราะห์

สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 2) การสร้างรูปแบบและตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ ด้วยการสนทนากลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน และ 3) การประเมินรูปแบบ โดยการสัมมนารับฟังความคิดเห็นจากผู้บริหารสถานศึกษา

ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการบริหารงานบริหารงานกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาที่สร้างขึ้นประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา 2) ขอบข่ายงานบริหารงานกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ 3) กระบวนการบริหารงานกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ไสว อุทุมประเสริฐ (2557) ได้วิจัยเรื่อง การดำเนินงานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพการดำเนินงานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 2) เสนอแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ประชากรประกอบด้วยประธานศูนย์พัฒนาวิชาการ จำนวน 10 คน และคณะกรรมการศูนย์พัฒนาวิชาการ จำนวน 90 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยด้านกิจกรรมของเครือข่ายมีการปฏิบัติสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความพร้อมของเครือข่ายและด้านการบริหารจัดการเครือข่าย มีการปฏิบัติน้อยที่สุด ตามลำดับ ด้านปัญหาการดำเนินงาน คือ การขาดแคลนบุคลากร ขาดแผนการปฏิบัติการ ขาดการติดต่อสื่อสารและประสานงาน และขาดงบประมาณสนับสนุน และแนวทางการปรับปรุงคือ ควรจัดอัตรากำลังครูและบุคลากรทางการศึกษาให้แต่ละศูนย์ พัฒนาวิชาการเพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงาน ควรมีแผนการปฏิบัติการที่ชัดเจน ควรมีเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนให้แต่ละศูนย์ พัฒนางานวิชาการควรจัดกิจกรรมศึกษาดูงาน ควรจัดให้มีการแข่งขันกีฬาร่วมกันและควรจัดเวทีเสวนาเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนศูนย์พัฒนาวิชาการให้กับคณะกรรมการ

ธีระชัย ช่วงบุญศรี (2558) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค ดำเนินการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอนคือ 1) การศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค โดยการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ 2) การสร้างและตรวจสอบรูปแบบ โดยการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และ 3) การประเมินรูปแบบ โดยประเมินความเป็นไปได้จากการสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารและครูโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค 1) ควรมีเป้าหมายเครือข่ายความร่วมมือ 2) ขอบข่ายความร่วมมือควรประกอบด้วย ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการสนับสนุนแหล่งเรียนรู้และวิทยากร 3) ควรมีคณะกรรมการบริหารเครือข่ายความร่วมมือ และ 4) ควรมีกระบวนการบริหารเครือข่ายความร่วมมือ รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค มี 5 องค์ประกอบ และ 2 เงื่อนไขความสำเร็จ ได้แก่ 1) เป้าหมายเครือข่ายความร่วมมือ 2) ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการ 3) เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ 4) คณะกรรมการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ และ 5) กระบวนการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ เงื่อนไขความสำเร็จที่ 1 ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค และเงื่อนไขความสำเร็จที่ 2 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค

สุมิตร สุวรรณ และคณะ (2558) ได้รายงานโครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือพหุภาคีเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนขนาดเล็กจังหวัดนครปฐม วัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือพหุภาคีระหว่างสถาบันการศึกษา โรงเรียน ชุมชน วัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรรัฐและเอกชนต่าง ๆ ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก 2) เพื่อศึกษารูปแบบของกระบวนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือพหุภาคีในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก

ผลการสร้างเครือข่ายความร่วมมือพหุภาคีเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนขนาดเล็กทั้ง 2 รูปแบบ ได้ผลไม่แตกต่างกันมากนัก และมีเครือข่ายเกิดขึ้นจากกระบวนการนี้ ได้แก่ เครือข่ายในโรงเรียน เครือข่ายระหว่างโรงเรียน เครือข่ายผู้ปกครองและชุมชน เครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เครือข่ายหน่วยงานภาครัฐ เครือข่ายภาคเอกชน และเครือข่ายนักวิชาการในมหาวิทยาลัย

อุดมสิน คันธภูมิ (2558) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา โดยมีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์เครือข่าย ความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา 2) พัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น โดยดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและสภาพที่พึงประสงค์เครือข่ายความร่วมมือ โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหารสถานศึกษา ครูวิชาการ และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบ โดยสังเคราะห์ข้อมูลแนวคิดและทฤษฎี ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์เครือข่ายความร่วมมือ และการศึกษาดูงานจากโรงเรียนที่ ดำเนินการเครือข่ายความร่วมมือที่ปฏิบัติดีเลิศ และประเมินรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ระยะที่ 3 นำรูปแบบไปใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 1 โรง

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1. สภาพปัจจุบันเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง 2. รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะครู ผู้ปกครองนักเรียน ชุมชน ศิษย์เก่า พระสงฆ์ เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล ปราชญ์ชาวบ้าน หน่วยงานของรัฐ และองค์กรเอกชน 2) กระบวนการสร้างเครือข่าย 3) ความร่วมมือ 4) องค์ประกอบสำคัญของเครือข่าย และ 5) คุณภาพผู้เรียน ประกอบด้วย 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 2) และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน 3. ผลการศึกษาการใช้รูปแบบ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จะเห็นได้จากผลการทดสอบปลายภาคเรียนที่ 1 และปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 เมื่อเปรียบเทียบกัน พบว่า ภาคเรียนที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบปลายภาคที่ 2 ของนักเรียนสูงขึ้น และมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคเรียนที่ 1 และนักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเกณฑ์หลักสูตรแกนกลางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ร้อยละ 100

จิรภัทร มหาวงศ์ (2558) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูง มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูง การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การศึกษาสภาพ และแนวทางการบริหารของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูง 2) การสร้างรูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูง และ 3) การประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูง ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของเครือข่าย ประกอบด้วยหลักการมีส่วนร่วม หลักประสิทธิภาพ หลักประสิทธิผล และหลักความรับผิดชอบ 2) ลักษณะของเครือข่าย 3) คณะกรรมการบริหารเครือข่าย ประกอบด้วย คณะกรรมการระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา คณะกรรมการระดับกลุ่มเครือข่าย 4) ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการประกอบด้วย ความร่วมมือในการใช้ครูและบุคลากรทางการศึกษา ความร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ความร่วมมือการจัดการเรียนรู้และความร่วมมือการใช้แหล่งเรียนรู้ และ 5) กระบวนการบริหารเครือข่าย ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์กร การประสานงาน การดำเนินงาน และการปรับปรุง โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นสูง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่ารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนพื้นที่สูงมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และมีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

อดุลย์ ทวีกาญจน์ (2558) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานวิชาการการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ของสถานศึกษาสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1 ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษาสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1 ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยใช้เทคนิคการวิจัย EDFR กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 2 คน สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1 จำนวน 3 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษา จำนวน 3 คน วิทยาลัยเทคนิค จำนวน 2 คน สถาบันอุดมศึกษา จำนวน 2 คน และสถาน ประกอบการ จำนวน 5 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารงานวิชาการการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษาสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1 ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านหลักสูตรการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี มีนโยบายส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรฐานสมรรถนะวิชาชีพเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพอาเซียนทุกระดับ โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการในการร่วมกันจัดทำหลักสูตร 2. ด้านแผนการเรียน การจัดทำแผนการเรียนแต่ละหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน สถานประกอบการและบริบทของสมรรถนะวิชาชีพ ซึ่งมีการกำหนดเป้าหมายชัดเจน 3. ด้านการเรียนการสอน ใช้มาตรฐานสมรรถนะเป็นกรอบในการจัดการเรียนการสอน และฝึกทักษะวิชาชีพตามรายวิชาที่สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพประเทศกลุ่มอาเซียน 4. ด้านการฝึกอาชีพ จัดอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ในสถานศึกษากับสถานประกอบการและปฐมนิเทศนักศึกษาก่อนฝึกงาน เพื่อให้การฝึกอาชีพเหมาะสมตรงตามลักษณะการฝึกตามรายวิชาของผู้ฝึกงาน 5. ด้านวิจัยและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาวิชาชีพ ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานวิจัย รับผิดชอบโดยตรงในงานวิจัยและนวัตกรรมพัฒนาวิชาชีพ และการนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน และปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียน

บุญเพิ่ม สอนภักดี (2559) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของ โรงเรียนในสังกัดเทศบาล วิธีดำเนินการวิจัยมี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและแนวทางเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล โดยการศึกษาและสังเคราะห์เอกสาร การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน และการประชุมกลุ่ม จำนวน 3 โรงเรียน ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล โดยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มายกร่างรูปแบบ และตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ ด้วยการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบโดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดเทศบาล 247 คน

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล ที่สร้างขึ้นประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 องค์คณะบุคคลเครือข่ายความร่วมมือ องค์ประกอบที่ 2 ขอบข่ายและภารกิจเครือข่ายความร่วมมือ องค์ประกอบที่ 3

แนวทางการจัดการศึกษาตลอดชีวิต และองค์ประกอบที่ 4 กระบวนการบริหารของเครือข่ายความร่วมมือ โดยผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดเทศบาล มีความเห็นว่ารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และความมีประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

พรรษา จุดาบุตร (2559) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาศรีราชา สังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาศรีราชา สังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี และเพื่อเสนอแนวทางพัฒนา ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้บริหาร 2 คน และครูผู้สอน 17 คน ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาศรีราชา เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาโดยนำข้อมูลที่ได้มาจัดกระทำข้อมูล โดยการจัดกลุ่มข้อมูล (Category) การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation)

ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัญหาการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาศรีราชา สังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา 6 ด้าน มีปัญหาที่สอดคล้องกัน คือ ครูผู้สอนขาดความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจนตรงกันในการปฏิบัติงานด้านหลักสูตร การจัดทำสื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดการสนับสนุนด้านอาคารสถานที่ การจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์หนังสือห้องสมุด และการมีส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ รวมถึงหน่วยงานภายนอกในการจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนในระบบทวิภาคียังไม่มีการดำเนินงานด้านการประเมินหลักสูตรและการประเมินผลการดำเนินงานของห้องสมุด 2. แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาศรีราชา คือ สร้างอาคารเรียนเพิ่มเติมเพื่อแก้ปัญหาห้องเรียนไม่เพียงพอ จัดหาครุภัณฑ์การศึกษาและห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ให้เพียงพอเพื่อให้สอดคล้องกันแต่ละสาขางาน ปรับระบบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพที่เป็นอยู่จริง พัฒนาการเรียนการสอนภายในวิทยาลัยให้ดียิ่งขึ้น พัฒนาครูผู้สอนมีความรู้ในด้านหลักสูตร รวมถึงการวัดผลประเมินผล การจัดทำคู่มือปฏิบัติงานและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลให้เป็นระบบ ร่วมมือกับสถานประกอบการในการจัดการเรียนการสอนร่วมกันในระบบทวิภาคี และควรติดต่อประสานงานกันสม่ำเสมอ

ภัทรวรรธน์ นิลแก้วบวรวิชญ์ (2559) ได้ทำวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาองค์ประกอบของเครือข่ายความร่วมมือ สร้างและพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการสำนักเขตพื้นที่ฯ ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู คณะกรรมการเขตพื้นที่ จำนวน 380 คน เครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์แบบและแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ประกอบด้วย 1. กระบวนการสร้างเครือข่ายมี 6 ขั้นตอน 1.1 ขั้นตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 1.2 ขั้นประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย 1.3 ขั้นสร้างพันธสัญญาร่วมกัน 1.4 ขั้นบริหารจัดการเครือข่าย 1.5 ขั้นพัฒนาความสัมพันธ์ 1.6 ขั้นรักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง 2. องค์ประกอบของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการมี 5 องค์ประกอบ คือ 2.1 กิจกรรมสำคัญที่เสริมประสิทธิภาพการดำเนินภารกิจของเครือข่าย 2.2 เทคนิค วิธีการพัฒนาสมาชิกเครือข่าย 2.3 กระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจ 2.4 คุณลักษณะที่ดีของสมาชิกและผู้นำเครือข่าย 2.5 การปฏิบัติงานของเครือข่ายและการสะท้อนผล 3. ขอบข่ายภารกิจงานด้านวิชาการมี 7 ภารกิจคือ 3.1 การพัฒนาหลักสูตร 3.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3.3 การพัฒนาการวัดและประเมินผลการศึกษา 3.4 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา 3.5 การพัฒนาระบบการนิเทศติดตาม 3.6 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา 3.7 การพัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษา 4. ผลการทดลองใช้รูปแบบ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วชิราภรณ์ สุรธนะสกุล (2560) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนโดยวิทยาลัยชุมชน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคและบทบาท การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน 2) วิเคราะห์ สังเคราะห์แนวคิด และองค์ประกอบการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของชุมชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ และ 3) นำเสนอรูปแบบการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนโดยวิทยาลัยชุมชน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารของวิทยาลัยชุมชน จำนวน 47 คน ผู้ทรงคุณวุฒิของวิทยาลัยชุมชน จำนวน 4 คน ผู้เกี่ยวข้องกับวิทยาลัยชุมชน จำนวน 233 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ประเมินความเหมาะสม (ร่าง) รูปแบบฯ จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบบันทึกข้อมูล แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม แบบประเมินความเหมาะสม (ร่าง) รูปแบบฯ และการจัดประชุมโดยอิงผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนตามความคิดเห็น ของผู้เกี่ยวข้องโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มปราชญ์ชาวบ้านและผู้นำชุมชนที่มีอยู่ในระดับมาก และมีปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับการบริหารจัดการ บุคลากร และเครือข่ายความร่วมมือ รวมทั้งมีบทบาท 3 ลักษณะ ได้แก่ ตามเป้าหมาย ตามพันธกิจ และตามรูปแบบการจัดการศึกษา 2) องค์ประกอบการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ได้แก่ การมีเป้าหมายร่วมกัน การเรียนรู้ของชุมชน การมีส่วนร่วม ของชุมชน เครือข่ายความร่วมมือ ศักยภาพของชุมชน ทุนภูมิสังคมและการบริหารจัดการชุมชนและ 3) รูปแบบการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนโดยวิทยาลัยชุมชนประกอบไปด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ องค์ประกอบการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน บทบาทการเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน หลักการดำเนินงาน และเงื่อนไขความสำเร็จ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

ทิบเบิ้ล และมิลเลอร์ (Trimble and Miller, 1996) ได้ศึกษาพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของนักเรียน ครู และผู้บริหารของโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา พบว่า การสร้างประสิทธิภาพการ

ทำงานเป็นทีมและการเพิ่มพูนและสนับสนุนประสิทธิภาพของการทำงานเป็นทีมจะส่งเสริมขวัญและกำลังใจในการทำงาน ความคิดสร้างสรรค์ การสนับสนุนการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ส่งเสริมการติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหารของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ความร่วมมือระหว่างสมาชิกในทีม และผู้นำที่มีประสิทธิภาพ ทั้ง 3 อย่าง จะช่วยให้ความสำคัญกับการกำหนดบทบาทของสมาชิกแต่ละคน รวมทั้งการแบ่งงานกันทำสามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานเป็นทีมด้วยเช่นกัน ทีมงานที่มีประสิทธิภาพยังช่วยแก้ไขจุดบกพร่องของการบริหารงาน และทำให้การติดต่อสื่อสารระว่างนักศึกษาและอาจารย์ดีขึ้น

ริเรย์ (Riley,1997: 155-167) ได้เสนอแนวคิดว่า การรวมพลังมีลักษณะธรรมชาติแบบเดียวกับเครือข่าย (Networks) และโรงเรียนควรดำเนินการรวมพลังโดยการสร้างเครือข่าย ความสำเร็จของเครือข่ายและการรวมพลังขึ้นอยู่กับความไว้วางใจ ความเป็นปึกแผ่น ความซื่อสัตย์ และความไม่เห็นแก่ตัว การปฏิรูปการศึกษาในประเทศอังกฤษตามกฎหมายการปฏิรูปการศึกษากำหนดให้มีการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษา ให้องค์กรและหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนมีบทบาทในการจัดการศึกษา ซึ่งมีผลทำให้เกิดการบริหารโดยเครือข่ายในระดับโรงเรียนและสถาบันต่าง ๆ ในปี ค.ศ. 1994 มีการจัดตั้งหน่วยงานแบบบูรณาการระดับเขตการศึกษา เป็นศูนย์กลางเครือข่ายของโรงเรียนและคณะกรรมการโรงเรียน นอกเหนือจากการกระจายอำนาจการบริหารแล้ว ผลจากการบริหารงานโดยเครือข่าย ทำให้เกิดความเป็นธรรม มีการดำเนินงานด้วยความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้

คอนแลนและแอคเวอท์ (Callan and Ashworth, 2004) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความร่วมมือและร่วมทำงานระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ตัวแปรที่ใช้ศึกษาคือ ข้อมูลภูมิหลังผู้ตอบคำถาม (Background information) ปัจจัยสภาพแวดล้อม (Environment factors) รูปแบบการฝึกงาน (Training model) ปัญหาบุคลากร (People issues) ลักษณะความร่วมมือ (Background characteristics) และความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ (Partner-ships between institutions and industry employers)

ผลการวิจัยพบว่า สิ่งที่สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือที่มีประสิทธิผลของสถานประกอบการกับสถานศึกษาคือ 1) ความเต็มใจของทั้งสองฝ่ายที่จะร่วมมือกัน 2) มีเป้าหมายและจุดมุ่งหมายที่ตรงกัน รวมทั้งมีวิสัยทัศน์ร่วมของทั้งสถานศึกษาและสถานประกอบการ 3) ความเคารพและเชื่อใจกันและกัน 4) การติดต่อสื่อสารที่มีระหว่างกัน 5) ภาวะผู้นำทั้งสองฝ่ายที่สามารถหลอมรวบบูรณาการเอากลยุทธ์ กลวิธี การปฏิบัติ ความสัมพันธ์ระหว่างกันและนวัตกรรมของทั้งสองฝ่ายเข้าด้วยกัน 6) การยอมรับความแตกต่างของกันและกัน 7) การยืดหยุ่นด้วยเวลาและอื่น ๆ กับความเต็มใจที่จะลองทำ 8) ความรู้ใหม่ทักษะใหม่ และวิธีคิดใหม่ที่จะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนโรงสร้างขององค์การ

นอร์วิซ และ อีแวนส์ (Norwich and Evans, 2007: 84) ได้ศึกษาเรื่องเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียนในการประชุมเกี่ยวกับความต้องการเป็นพิเศษด้านการศึกษาในโรงเรียนทั่วไป พบว่า มีหลากหลายวิธีการที่จะทำให้โรงเรียนร่วมมือกันในการให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษด้าน

การศึกษา โดยอธิบายในลักษณะของรูปแบบต่าง ๆ ที่ระบุปัจจัยที่สัมพันธ์กับการจัดตั้งและการดำเนินงานในแต่ละปัจจัยและยังสามารถอธิบายผลที่ได้ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัยนั้น ๆ ด้วย ทั้งในด้านบวกและด้านลบ การศึกษาครั้งนี้ได้นำเสนอหลักการเบื้องต้นของความร่วมมือระหว่างโรงเรียนที่เกิดสัมฤทธิผล ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อผู้สนใจในการพัฒนาและผดุงไว้ซึ่งความช่วยเหลือเป็นพิเศษทางด้านการศึกษาและส่งผลให้มีการตื่นตัวในการปรับโครงสร้างพื้นฐานในการให้บริการด้านการศึกษา โดยให้ความสำคัญกับระบบเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและการผสมผสานความคิด ซึ่งมีความจำเป็นในสถานการณ์ปัจจุบัน

ริบเชสเตอร์และวิลเลี่ยม (Ribchester and Edwards, 2007: 57) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความร่วมมือของเครือข่ายโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กในชนบท พบว่า ช่วงเวลาที่ฝ่ายบริหารการศึกษาท้องถิ่นไม่สามารถสานต่องานสนับสนุนและช่วยเหลือโรงเรียนขนาดเล็กได้นั้น การให้ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนเป็นยุทธวิธีเดียวที่ขยายวงกว้างที่จะเอื้อประโยชน์ต่อโรงเรียนที่กำลังเติบโตและมีจำนวนน้อยในกลุ่ม วิธีนี้ถือเป็นวิธีช่วยเหลือที่สำคัญกว่าเรื่องใด ๆ คุณค่าของความร่วมมือในเครือข่ายโรงเรียนจะเป็นตัวกลางในการไกล่เกลี่ยเพื่อลดความตึงเครียดภายใน ช่วยแก้ปัญหาที่เป็นผลลบจากการลดจำนวนฝ่ายบริหารการศึกษาท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้ให้การสนับสนุนการจัดการศึกษาและเพื่อลดการแข่งขันในด้านการเพิ่มจำนวนนักเรียน ทั้งยังเป็นการเพิ่มความเชื่อมั่นของผู้เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะผู้ประสานงานเครือข่ายที่มีบทบาทในการรวมตัวของโรงเรียนในท้องถิ่นและสร้างความเจริญเติบโต สุดท้ายเป็นผลทำให้โรงเรียนที่เกี่ยวข้องได้รับการยอมรับว่าเป็นโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยครั้งนี้ยังเน้นความจริงที่ว่า ผู้บริหารในโรงเรียนเครือข่ายทุกโรงเรียนกำลังร่วมกันทำงานเพื่อขจัดการแข่งขันระหว่างโรงเรียน ซึ่งจะเป็นกุญแจหลักสู่การปฏิรูปการศึกษา ประกอบกับการได้รับการสนับสนุนและความไว้วางใจจากท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศ ที่เกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่ใช้วิธีการแบบผสมการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ การดำเนินการวิจัยจะแบ่งเป็นขั้นตอน ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม องค์ประกอบของรูปแบบที่สร้างขึ้น พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก ๆ คือ หลักการของรูปแบบ จุดมุ่งหมายของรูปแบบ ขอบข่ายของรูปแบบ วิธีการ/กระบวนการของรูปแบบ จากการศึกษาทำให้ผู้วิจัยมีความรู้ ความเข้าใจ และได้แนวคิดนำมาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ จำแนกได้ดังนี้

1. กรอบแนวคิดเกี่ยวกับเครือข่ายความร่วมมือ ผู้วิจัยได้ศึกษาจาก แนวคิด หลักการ และงานวิจัยของ เสรี พงศ์พิศ (2558: 3-10); ประเวศ วะสี (2547: 61-64); เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2549: 38-41); วิชิต นันทสุวรรณ และจำนง แรกพินิจ (2555: 77-79); ธนา ประมุขกูล (2549:94-95); จรวยพร ธรณินทร์ (2554: 3-6); ปาริชาติ วลัยเสถียร (2550: 17-19); เจือจันทร์ จงสถิตอยู่, 2554: 7-9; สุทิตย์ อาภากโร. (2551: 18-19); ชัยวัฒน์ ถิระพันธุ์ และปาริชาต สถาปิตานนท์ (2549: 34-36); จีรวิทย์ มั่นคงวัฒนะ (2558: 24-27); ประกอบ กุลเกลี้ยงและสิทธิพร ลิ้มบริบูรณ์ (2549: 6); สันติ บุญภิรมย์ (2552: 59-65); เวสลี่ย์ (Wheatly, 1999); อี. มาร์ค แฮนสัน (E. Mark Hanson, 2003); โคเฮนและอัพฮอฟ (Cohen and Uphoff, 1980); เชฟเฟอร์ (Shaeffer, 1994); ลูคัส (Lucas, 1998); ร็อบบินส์ และฟินเลย์ (Robbins & Finley, 1998); เกรเฮม และไรท์ (Graham & Wright, 1999); เวลท์ และทัลเบิร์ท (Weltch and Tulbert, 2000); เมซา พับลิช สกูล (Mesa Public School, 2003); พลีเมาท์ สเตท ยูนิเวอร์ซิตี้ (Plymouth State University, 2003)

2. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ ผู้วิจัยได้ศึกษาจาก แนวคิด หลักการ และงานวิจัยของ เยาวดี รางชัยกุล วิบูลย์ศรี (2550: 25-28); ทิศนา แขมมณี (2552: 42); บรรจง เจริญสุข (2552: 68); เลขาธิการสภาการศึกษา (2549: 7-9); พฒศ์ศิวพิศ โนรี (2556); ชาญทนงค์ บุญรักษา (2556); จิรภัทร มหาวงศ์ (2558); รัตนะ บัวสนธ์ (2552: 13-15); วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2553: 8-9); พูลสุข หิงคานนท์ (2551: 53-55); จินตนา ศักดิ์ภู่อร่าม (2553: 13-14); พลอเตอร์และพอล (Procter and Paul 1978: 174); (Bardo and Hartman, 1982: 245); โทซีและแครรอล (Tosi & Carroll, 1982: 74); สโตเนอร์และวานเกล (Stoner and Wankel, 1986: 44); สโตเนอร์และวานเกล (Stoner and Wankel, 1986: 44); คีเวส (Keeves, 1988: 559); ไรย์ (Raj, 1996: 45); กู๊ด (Good, 2005: 177); ทิงค์เอ็กซิสท์ (Thinkexist, 2008: 1); จอยส์และเวลล์ (Joyce and Well, 1985: 74); สไตเนอร์ (Steiner, 1998: 148); ฮัสเซนและโพสเล็ทเวท (Husen and Postlethwaite, 1994: 386); สตรีกแลนด์ (Strickland, 2006)

จากศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการตามกระบวนการพัฒนารูปแบบซึ่งประกอบด้วย การศึกษาสภาพและแนวการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว การสร้างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว การทดลองใช้และการประเมินรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ได้รูปแบบที่มีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ และ 4) คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ และนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

ไปทดลองใช้ ทำให้เกิดการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ และมีผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ดังภาพที่ 2

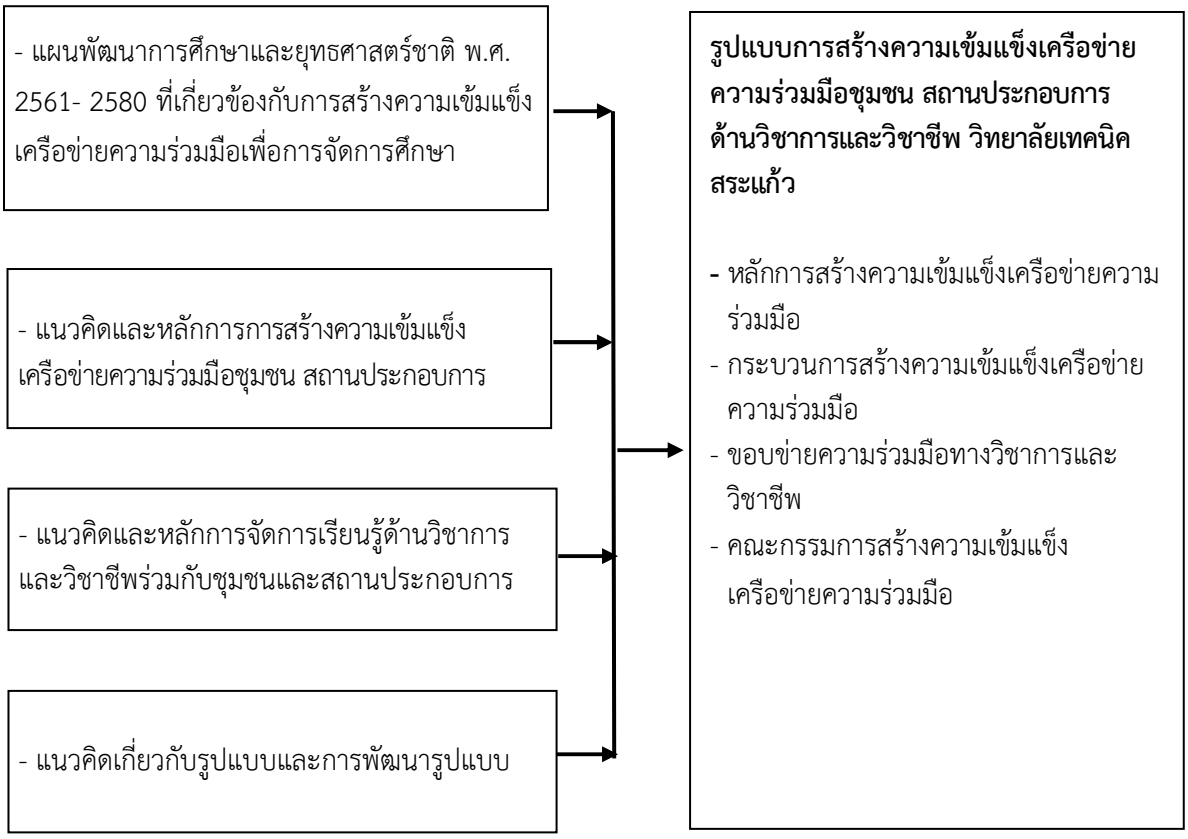

ภาพที่ 2 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยมีขั้นตอนการดำเนินการตามวัตถุประสงค์การวิจัย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ตอนที่ 4 การประเมินผลการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

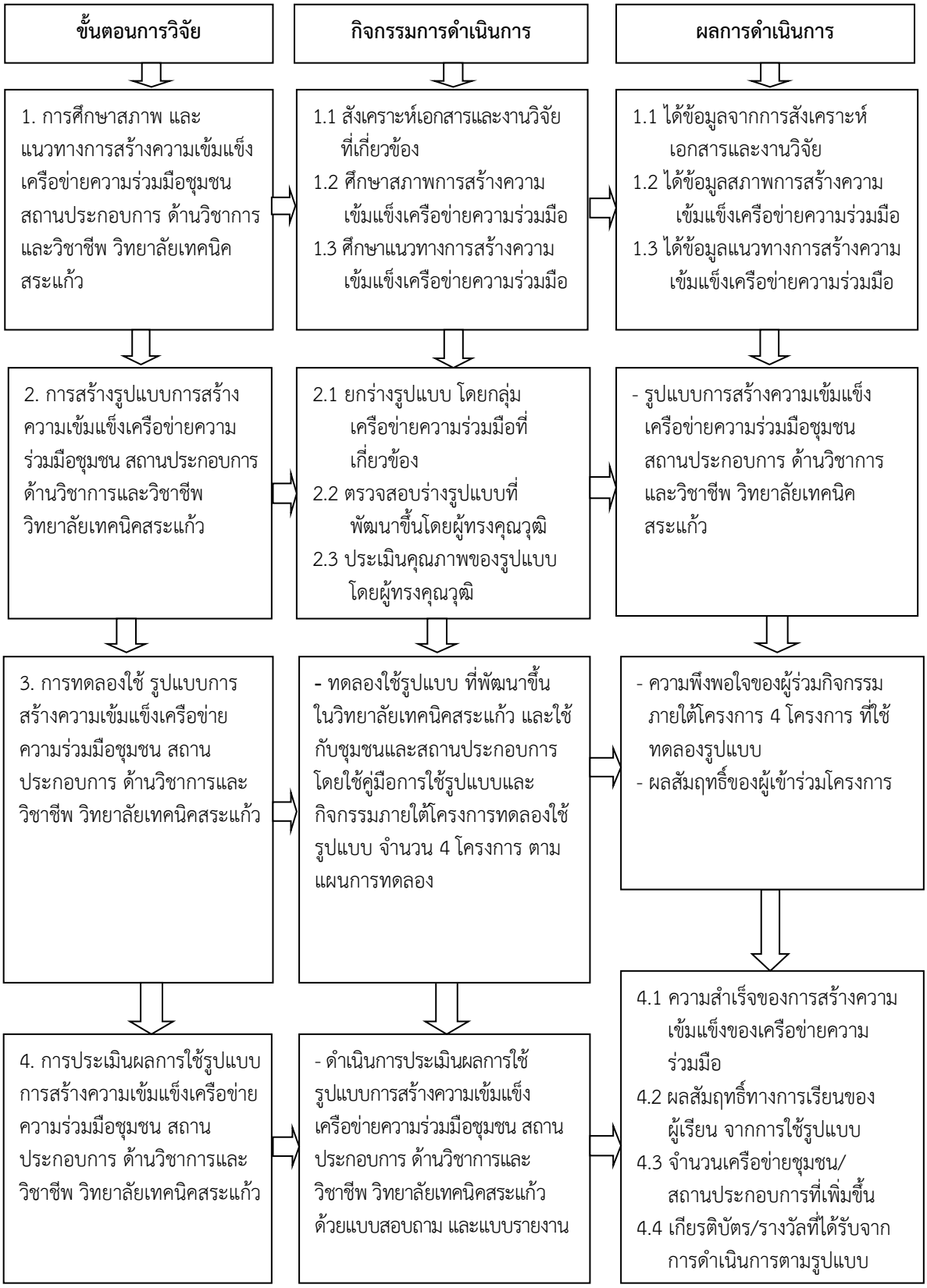

ภาพที่ 3 แสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ในการศึกษาสภาพและแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

1.1 การสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

1.1.1 แหล่งข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดเบื้องต้นในการวิจัย โดยการศึกษาแนวคิด และสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับเครือข่ายความร่วมมือ และนโยบายรัฐบาลและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายเพื่อการจัดการศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ฉบับที่ 1 แบบวิเคราะห์ข้อมูล

1.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งเผยแพร่เป็นตำรา เอกสาร และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

1.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

1.2 การศึกษาสภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน ครูผู้สอน จำนวน 89 คน รวมจำนวน 94 คน รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนประชากรวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จำแนกตามผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน	จำนวน
ผู้บริหารสถานศึกษา	5
ข้าราชการครู	15
พนักงานราชการทำหน้าที่สอน	35
ลูกจ้างชั่วคราวทำหน้าที่สอน	39
รวม	**94**

2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ครูผู้สอน จำนวน 72 คน รวมจำนวน 76 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (KreJcie and Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 43) ดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยมีขั้นตอนการสุ่ม ดังนี้

1. จำแนกประชากรออกเป็นชั้นภูมิโดยใช้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเป็นตัวแบ่งชั้น

2. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนตามสัดส่วนประชากรในแต่ละชั้นภูมิ

3. ทำการสุ่มผู้บริหารและครูผู้สอนในแต่ละชั้นภูมิ ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตารางที่ 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จำแนกตามผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน	จำนวน
ผู้บริหารสถานศึกษา	4
ข้าราชการครู	12
พนักงานราชการทำหน้าที่สอน	28
ลูกจ้างชั่วคราวทำหน้าที่สอน	32
รวม	**76**

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาสภาพของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชนสถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ใช้เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม ฉบับที่ 2

ฉบับที่ 2 เป็นแบบสอบถามผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบกำหนดคำตอบให้เลือก

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบบลิเคอร์ท (Likert' Scale Type) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 121) ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารที่เป็นแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

2. ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถาม

3. สร้างแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และสภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ด้านการบริหารสถานศึกษา และด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้านความถูกต้องเหมาะสม ความครอบคลุม และความครบถ้วนของรายการในสิ่งที่ต้องการวัด โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ได้แก่

4.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ บางแสง อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

4.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กันต์ อินทุวงศ์ อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

4.3 ดร.อดุลย์ พิมพ์ทอง ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

4.4 ดร.ธีรพงษ์ วงศ์ประเสริฐ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

4.5 ดร.กมล เรียงไธสง รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ วิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี

5. นำผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามมาคำนวณหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) และพิจารณาเลือกข้อรายการที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 71) ซึ่งรายการคำถามใช้ได้ทุกข้อ โดยมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00 (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ข)

6. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

7. นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ โดยทดลองใช้กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนของวิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี จำนวน 30 คน นำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามมาคำนวณค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีของครอนบัค (Cronbach’s Alpha Coefficient) ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α-Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.976 (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ข)

8. ปรับปรุงและจัดพิมพ์แบบสอบถาม

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามดังต่อไปนี้

1) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากบุคลากรของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

2) ผู้วิจัยติดตามและรวบรวมแบบสอบถามทั้งของผู้บริหารสถานศึกษาและของครูผู้สอน ให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ

3) ผู้วิจัยติดตามและรวบรวมแบบสอบถามที่เป็นของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 ฉบับ ได้รับคืน จำนวน 4 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และครูผู้สอน จำนวน 72 ฉบับ ได้รับคืน จำนวน 72 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งได้รับคืนรวมทั้งสิ้น จำนวน 76 ฉบับ แล้วนำมาตรวจสอบความครบถ้วน ถูกต้องเพื่อเตรียมนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามสภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1) ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพวิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

2) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การแปลความหมายโดยการกำหนดเกณฑ์การประเมินความคิดเห็น 5 ระดับ ของบุญชม ศรีสะอาด (2554 : 121) มีความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.3 การศึกษาแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 6 คน โดยเลือกจากผู้มีคุณสมบัติดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรืออาจารย์ในมหาวิทยาลัย ที่มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน ประกอบด้วย

1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กันต์ อินทุวงศ์ อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

2) ดร.จิรวัฒน์ ชินศรี รองผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ วิทยาลัยสารพัดช่างน่าน จังหวัดน่าน

3) ดร.เกียรติสยาม ลิ้มตระกูล รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทรัพยากรและฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยเทคนิคบางแสน

กลุ่มที่ 2 เป็นผู้บริหารหน่วยงาน/องค์กรเครือข่ายความร่วมมือ ที่มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 3 คน ประกอบด้วย

1) นายภานุพงษ์ แดงอุไร บริษัท อีซูซุ สระแก้ว จำกัด จังหวัดสระแก้ว

2) นายสมปอง นามบุญลา ห้างหุ้นส่วนจำกัด นวัตกรรม อุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3) นายเกียรติศักดิ์ พรามพยุง บริษัท กบินทร์บุรีกล๊าส อินดัสทรี จำกัด จังหวัดปราจีนบุรี

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interviews) ตามประเด็นที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ฉบับที่ 3 แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ
2. ศึกษาหลักการสร้างแบบสัมภาษณ์
3. กำหนดประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์เพื่อร่างแบบสัมภาษณ์ โดยการนำข้อมูลจากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและจากแบบสอบถามในขั้นตอนที่ 1.1 และ 1.2 มาประกอบในการกำหนดกรอบและเนื้อหาในการสร้างแบบสัมภาษณ์
4. สร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ประกอบด้วยกรอบประเด็นการสัมภาษณ์ ได้แก่ 1) หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ และ 4) คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ
5. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความถูกต้องและความครอบคลุมของประเด็นที่ต้องการสัมภาษณ์
6. ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้

1) ผู้วิจัยส่งหนังสือที่ออกจากวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เพื่อขอความร่วมมือผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้ให้ข้อมูล พร้อมทั้งนัดหมายผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์

2) ผู้วิจัยส่งแบบสัมภาษณ์ ไปยังผู้ให้สัมภาษณ์ล่วงหน้าก่อนไปสัมภาษณ์เพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์ทราบแนวคำถามและเตรียมการตอบ

3) ผู้วิจัยประสานงานกับผู้ให้สัมภาษณ์อีกครั้งทางโทรศัพท์ เพื่อยืนยัน นัดหมายวัน เวลา และสถานที่ที่จะดำเนินการสัมมนา

4) ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ และจดบันทึกด้วยตนเอง

1.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งนำเนื้อหาที่จดบันทึกไว้ในแบบบันทึกการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ตามประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ในการสร้างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

2.1 ยกร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

การยกร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยการสนทนากลุ่ม ดำเนินการดังนี้

2.1.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดการสนทนากลุ่ม เพื่อร่วมกันยกร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน ครูผู้สอน จำนวน 6 คน รวมจำนวน 9 คน บุคคลในชุมชนและสถานประกอบการ ประกอบด้วย ผู้แทนจากชุมชน จำนวน 3 คน ผู้แทนจากสถานประกอบการ จำนวน 3 คน และนักวิชาการที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการสร้างรูปแบบ จำนวน 2 คน รวมกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เข้าร่วมสนทนากลุ่มทั้งสิ้น จำนวน 17 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (รายชื่อผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ในภาคผนวก ค)

2.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ฉบับที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ประเด็นการสนทนากลุ่ม เพื่อการยกร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

การสร้างประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม ตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือโดยเฉพาะเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษา
2. ศึกษาหลักการตั้งประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่ม
3. สร้างกรอบประเด็นคำถามโดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ มาใช้เป็นข้อมูลประกอบเพื่อการยกร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

2.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การสนทนากลุ่ม โดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1) ผู้วิจัยทำหนังสือเชิญบุคลากรของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้วที่เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูล และบุคคลในชุมชนและสถานประกอบการ รวมทั้งนักวิชาการที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการสร้างรูปแบบ ที่เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเพื่อเข้าร่วมสนทนากลุ่มยกร่างรูปแบบ

2) ผู้วิจัยส่งหนังสือเชิญผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม พร้อมทั้งแนบเอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม เพื่อมอบให้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มได้ศึกษาล่วงหน้าก่อน

3) การสนทนากลุ่มเพื่อยกร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ในวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2560 ณ ห้องประชุมวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

(1) ผู้วิจัยเชิญนักวิชาการที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการสร้างรูปแบบ มาเป็นผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม (Moderator) ร่วมกับผู้วิจัย โดยมีผู้ช่วยผู้วิจัยเป็นผู้จดบันทึกและบันทึกเทป ซึ่งมีผู้ร่วมสนทนากลุ่ม จำนวน 17 คน

(2) ผู้ดำเนินการสนทนากลุ่มแนะนำผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม และชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสนทนากลุ่ม

(3) ผู้วิจัยนำเสนอความเป็นมาและกระบวนการวิจัยเรื่องรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยย่อและนำเสนอผลการศึกษาสภาพและแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ด้วยเอกสารและเพาเวอร์พอยท์ (PowerPoint) ให้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทราบเป็นข้อมูลเบื้องต้น

(4) ผู้ดำเนินการสนทนากลุ่มให้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มร่วมกันยกร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เป็นขั้นตอนตามลำดับ

(5) ยกร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ดำเนินการตามแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบของ คีเวส (Keeves, 1988: 561-565); จอยส์และเวลล์ (Joyce and Well, 1985: 74); บาร์โดและฮาร์ทแมน (Bardo & Hartman, 1982: 70-76) และ ทิศนา แขมมณี (2552: 220) ได้รูปแบบที่มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ และ 4) คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

2.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2.2 การตรวจสอบร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

การตรวจสอบร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบ โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion: FGD) ผู้ทรงคุณวุฒิ มีรายละเอียดในการดำเนินงาน ดังนี้

2.2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยจัดการสนทนากลุ่ม โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิและนักวิชาการที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการพัฒนารูปแบบ ด้านการบริหารสถานศึกษา และด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นผู้ตรวจสอบร่างรูปแบบ จำนวน 9 คน โดยคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบที่พัฒนาขึ้น กำหนดเกณฑ์การคัดเลือกผู้ตรวจสอบต้องมีคุณสมบัติอย่างน้อยข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นนักวิชาการหรืออาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิด้านการบริหาร มีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปี

1. รองศาสตราจารย์ ดร.อัคครัตน์ พูลกระจ่าง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ บางแสง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

3. ดร.จักรพันธ์ นาน่วม อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว

กลุ่มที่ 2 เป็นผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษหรือเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี

1. ดร.อดุลย์ พิมพ์ทอง ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

2. ดร.ธีรพงษ์ วงศ์ประเสริฐ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

3. ดร.กมล เรียงไธสง รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัย เทคนิคปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี

กลุ่มที่ 3 เป็นครูผู้สอนหรือผู้บริหารในหน่วยงานเครือข่ายความร่วมมือ ในชุมชนหรือสถานประกอบการ มีประสบการณ์การทำงานอย่างน้อย 3 ปี

1. ดร.ศุภสิทธิ์ ดีรักษา ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

2. ดร.กิตติ จันทรา ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี

3. ดร.เกรียงไกร รัตนสำรวจ บริษัทน้ำตาลและอ้อยตะวันออก จำกัด (มหาชน) จังหวัดสระแก้ว

2.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

1) ร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชนสถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

2) ประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion Questions)

การสร้างประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม

1) วิเคราะห์ สังเคราะห์ องค์ประกอบของร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เพื่อกำหนดประเด็นในการสนทนากลุ่ม

2) กำหนดประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่ม เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและการใช้ภาษา

3) นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขประเด็นในการสนทนากลุ่มเพื่อนำไปใช้ในการสนทนากลุ่มต่อไป

2.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการตรวจสอบร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ได้แก่ การสนทนากลุ่ม ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1) ผู้วิจัยดำเนินการส่งหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม พร้อมทั้งแจ้งกำหนดการสนทนากลุ่ม และแนบเค้าโครงการวิจัย ร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว และประเด็นในการตรวจสอบ เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณาล่วงหน้าก่อนการประชุม

2) ผู้วิจัยประสานงานกับผู้ทรงคุณวุฒิอีกครั้งทางโทรศัพท์ เพื่อยืนยัน นัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ที่จะดำเนินการสัมมนา

3) ผู้วิจัยจัดการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ในวันที่ 10 มีนาคม 2561 เวลา 08.30 น. – 12.00 น. ณ ห้องประชุมวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว มีการบันทึกเสียง บันทึกภาพ และบันทึกย่อระหว่างการประชุม โดยผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการประชุม และนำเสนอร่างรูปแบบที่พัฒนาขึ้น พร้อมทั้งบันทึกผลการสนทนากลุ่มไปพร้อม ๆ กับผู้บันทึกการประชุม ซึ่งมีขั้นตอนในการสนทนากลุ่ม ดังนี้

(1) ผู้ดำเนินการสนทนากลุ่มชี้แจงวัตถุประสงค์ และประเด็นการตรวจสอบรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ให้กับผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มเข้าใจตรงกัน

(2) ผู้วิจัยนำเสนอสรุปกระบวนการวิจัย และผลการศึกษาในขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2.1 ก่อนได้ร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

(3) ผู้ดำเนินการสนทนากลุ่มให้ผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกันตรวจสอบและวิพากษ์รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยร่วมกันพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบ ตามลำดับประเด็นในการสนทนากลุ่มครั้งนี้

(4) ผู้ดำเนินการสนทนากลุ่มและคณะผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกันสรุปผลการตรวจสอบและการวิพากษ์รูปแบบในประเด็นต่าง ๆ ตามฉันทามติที่ประชุม และให้ผู้วิจัยปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติมบางประเด็นเพื่อความถูกต้องและเหมาะสม

2.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ความเหมาะสม ของรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จากการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการวิเคราะห์เนื้อหาตามประเด็นในการตรวจสอบ

2.3 การประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

2.3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ตอบแบบประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิและนักวิชาการที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการพัฒนารูปแบบด้านการบริหารสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการพัฒนาหรือสร้าง ความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 18 คน ต้องมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดอย่างน้อยข้อใดข้อหนึ่งคือ 1) เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี 2) เป็นนักวิชาการหรืออาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่มีความรู้หรือประสบการณ์ในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน มีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปี 3) เป็นนักวิชาการที่มีความรู้และประสบการณ์ในการพัฒนารูปแบบ มีคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี (รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพของรูปแบบ ในภาคผนวก ก)

2.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ได้แก่

ฉบับที่ 5 แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้วเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้ มากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้ มาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้ ปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้ น้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้ น้อยที่สุด

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาและกระบวนการของรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

2. ศึกษาหลักการสร้างแบบประเมินรูปแบบ

3. สร้างแบบประเมินเกี่ยวกับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ ของรูปแบบ

4. นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ด้านการบริหารการอาชีวศึกษา และด้านการบริหารสถานศึกษา เพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของรายการที่ถามในสิ่งที่ต้องการวัด

5. นำผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินมาคำนวณหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) และพิจารณาเลือกข้อรายการที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 71) ซึ่งรายการคำถามใช้ได้ทุกข้อ โดยมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00

6. ปรับปรุงแบบประเมินตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และจัดพิมพ์แบบประเมินเพื่อจัดเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

2.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการใช้แบบประเมิน ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1) ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ออกจากวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ให้ข้อมูลในการตอบแบบประเมิน

2) ผู้วิจัยประสานงานโดยตรงกับผู้ประเมินอีกครั้งทางโทรศัพท์เพื่อขอความอนุเคราะห์ประเมินรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

3) ผู้วิจัยส่งแบบประเมินรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว พร้อมแนบเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณา

4) ผู้วิจัยติดตาม รวบรวมแบบประเมินที่ส่งคืนมาให้ได้จำนวนตามที่ต้องการและนำมาตรวจสอบความถูกต้องของการตอบเพื่อเตรียมนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินรูปแบบด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นไปได้ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป หาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามเกณฑ์การแปลความหมายข้อมูลของ บุญชม ศรีสะอาด (2554: 121) มีความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ มาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ น้อยที่สุด

โดยพิจารณาจากข้อคำถามที่มี ค่าเฉลี่ย ≥ 3.50 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ≤ 1.00 แสดงว่ารูปแบบมีความเหมาะสม และความเป็นไปได้

ตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

การนำรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ภาคสนาม (Field Tryout) โดยดำเนินการทดลองตามคู่มือการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว และกิจกรรมของโครงการทดลองใช้รูปแบบ จำนวน 4 โครงการ ได้แก่ 1) โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ 2) โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ 3) โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน 4) โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

3.1 แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลในการทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ทดลองใช้รูปแบบเป็นบุคลากรของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ครูผู้สอน จำนวน 120 ผู้เรียน 60 และชุมชนและสถานประกอบการ 80 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 264 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposing Sampling) กำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง 1) ต้องเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว และมีส่วนร่วมกับกิจกรรมภายใต้โครงการทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว 2) ชุมชนและสถานประกอบการต้องเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมกับกิจกรรมภายใต้โครงการทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยแยกกลุ่มตัวอย่างตามโครงการทดลองใช้รูปแบบ และให้สอดรับกับองค์ประกอบของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นทั้ง 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ครูผู้สอน จำนวน 30 คน และชุมชนและสถานประกอบการ จำนวน 20 คน

2. โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ครูผู้สอน จำนวน 30 คน ผู้เรียน จำนวน 30 คน และชุมชนและสถานประกอบการ จำนวน 20 คน

3. โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ครูผู้สอน จำนวน 30 คน ผู้เรียน จำนวน 30 คน และชุมชนและสถานประกอบการ จำนวน 20 คน

4. โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ครูผู้สอน จำนวน 30 คน และชุมชนและสถานประกอบการ จำนวน 20 คน

โครงการทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว และจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโครงการ โดยแยกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 โครงการทดลองใช้รูปแบบและจำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

โครงการทดลองใช้รูปแบบ	กลุ่มตัวอย่าง (คน)			
	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูผู้สอน	ผู้เรียน	ชุมชนและสถานประกอบการ
1. โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ	4	30	-	20
2. โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ	4	30	30	20
3. โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน	4	30	30	20
4. โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา	4	30	-	20
รวม	**4**	**120**	**60**	**80**
รวมทั้งสิ้น	**264**			

3.2 เครื่องมือในการวิจัย

การทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ใช้เครื่องมือ ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

- คู่มือการทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการ 4 โครงการ ที่ใช้ใน

การทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จำนวน 4 ฉบับ ประกอบด้วย

ฉบับที่ 6 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

ฉบับที่ 7 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเครือข่ายเพื่อการบริหารจัดการเรียนรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพ

ฉบับที่ 8 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

ฉบับที่ 9 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

3. แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการทดลองใช้รูปแบบ ใน 4 โครงการ ดังนี้

ฉบับที่ 10 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

ฉบับที่ 11 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเครือข่ายเพื่อการบริหารจัดการเรียนรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพ

ฉบับที่ 12 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

ฉบับที่ 13 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. คู่มือการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักการเขียนคู่มือการใช้รูปแบบ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ดำเนินการจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ซึ่งมีส่วนประกอบที่สำคัญ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วย บทนำ หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ของคู่มือการใช้รูปแบบ ขอบเขตการทดลองใช้รูปแบบ เงื่อนไขและข้อจำกัดในการนำคู่มือไปใช้ และความหมายของคำที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 2 รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว มี 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ และ 4) คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

ส่วนที่ 3 แนวทางการดำเนินงานทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ประกอบด้วย ปฏิทินการทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว และรายละเอียดในการดำเนินงานตามโครงการทดลองใช้รูปแบบ

ส่วนที่ 4 เครื่องมือในการทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

1.3 นำคู่มือการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ประเมินความเหมาะสมของคู่มือ โดยสอบถามความคิดเห็นจากผู้บริหารสถานศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาเครือข่าย จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อคู่มือการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น โดยถามในประเด็นที่เกี่ยวกับความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ การเรียงลำดับของเนื้อหา การจัดรูปแบบของการพิมพ์ ความสะดวกในการนำไปใช้ ความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเนื้อหา และความเป็นประโยชน์ของคู่มือ

1.4 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนความคิดเห็น ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสม มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสม มาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสม ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสม น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสม น้อยที่สุด

2. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการ 4 โครงการที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ได้แก่ แบบสอบถามฉบับที่ 6 ฉบับที่ 7 ฉบับที่ 8 และฉบับที่ 9 มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาเนื้อหาและกระบวนการของรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

2) ศึกษารายละเอียดของโครงการทั้ง 4 โครงการ โดยเฉพาะวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการ

3) ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อโครงการที่ต้องการประเมิน

4) สร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวัด ตามเป้าหมายของโครงการและลักษณะของตัวแปรที่ศึกษา ซึ่งมีรายละเอียด ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและความพึงพอใจที่มีต่อโครงการที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

5) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้านความสอดคล้อง ความครอบคลุม และความครบถ้วนของรายการที่ถามในสิ่งที่ต้องการวัด โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

6) นำผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามมาคำนวณหาค่า IOC (Index of Objective Congruence) โดยใช้เกณฑ์ IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ต้องการวัด (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 71) ซึ่งรายการคำถามในแบบสอบถามใช้ได้ทุกข้อ โดยมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00 แต่มีคำถามบางข้อต้องปรับปรุงด้านสำนวนภาษา ผู้ประเมินได้ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ข)

7) นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา และปรับปรุง แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีลักษณะเทียบเคียงกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ที่ไม่ใช่เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเพื่อตอบแบบสอบถามฉบับนี้ จำนวน 30 คน นำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามมาคำนวณค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีของครอนบัค (Cronbach’s Alpha Coefficient) ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α-Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามฉบับที่ 6 มีค่าเท่ากับ 0.867 ฉบับที่ 7 มีค่าเท่ากับ 0.879 ฉบับที่ 8 มีค่าเท่ากับ 0.910 และฉบับที่ 9 มีค่าเท่ากับ 0.917 (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ข)

3. แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการทดลองใช้รูปแบบ ใน 4 โครงการ มีขั้นตอนการสร้างรายละเอียด ดังนี้

1) ศึกษาเนื้อหาและกระบวนการของรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

2) ศึกษาหลักการสร้างแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของตนเอง

3) สร้างแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวัดตามนิยามศัพท์และลักษณะของตัวแปรที่ศึกษา ซึ่งมีรายละเอียด ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบประเมินตนเอง และความรู้และทักษะด้านวิชาการและวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

4) นำแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้านความสอดคล้อง ความครอบคลุม และความครบถ้วนของรายการที่ถามในสิ่งที่ต้องการวัด โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

5) นำผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองมาคำนวณ หาค่า IOC (Index of Objective Congruence) โดยใช้เกณฑ์ IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปที่แสดงว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ต้องการ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 71) ซึ่งรายการคำถามในแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองใช้ได้ทุกข้อ โดยมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00 แต่มีคำถามบางข้อต้องปรับปรุงด้านสำนวนภาษา ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองตามข้อแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

6) นำแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา และปรับปรุง แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีลักษณะเทียบเคียงกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนที่ร่วมดำเนินกิจกรรมตามโครงการ ที่ไม่ใช่เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเพื่อตอบแบบประเมินพฤติกรรมตนเองฉบับนี้ จำนวน 30 คน นำข้อมูลจากการตอบแบบประเมินพฤติกรรมตนเองมาคำนวณค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีของครอนบัค (Cronbach’s Alpha Coefficient) ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α-Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมโครงการ ฉบับที่ 10 เท่ากับ 0.855 ฉบับที่ 11 เท่ากับ 0.882 ฉบับที่ 12 เท่ากับ 0.880 และ ฉบับที่ 13 เท่ากับ 0.899 (รายละเอียดในภาคผนวก ข)

3.3 เก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.3.1 กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการทดลองใช้รูปแบบ

3.3.2 สร้างความเข้าใจและชี้แจงให้กับผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรในสถานศึกษาและบุคคลในชุมชน สถานประกอบการ

3.3.3 ผู้วิจัยจัดประชุมกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ทดลอง เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับปฏิทินการปฏิบัติงาน วิธีการดำเนินการตามคู่มือ และวิธีประเมินผลหลังเสร็จสิ้นการทดลอง

3.2.4 การทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ดำเนินการในปีการศึกษา 2561

แนวทางการดำเนินการ

1. กำหนดระยะเวลา 1 ปีการศึกษา เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2561 ถึงเดือน เมษายน 2562

2. จัดทำแผนการดำเนินการทดลอง แสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แผนการดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

กิจกรรม/กระบวนการ	วิธีดำเนินการ/การพัฒนา	ผลที่ได้รับ	ระยะเวลา
1. ดำเนินโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ	1. การประชุมเชิงปฏิบัติการ 2. การระดมความคิด 3. ดำเนินการตามกิจกรรมภายใต้โครงการ 4. ประเมินผลการดำเนินงาน	1. เครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพมีจำนวนเพิ่มขึ้น 2. เครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพให้การสนับสนุนแหล่งเรียนรู้และทรัพยากรทางการศึกษา	10-12 พ.ค. 2561 และดำเนินกิจกรรมย่อยต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา 2561
2. โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ	1. การประชุมเชิงปฏิบัติการ 2. การระดมความคิด 3. ดำเนินการตามกิจกรรมภายใต้โครงการ ได้แก่ เชิญเครือข่ายความร่วมมือมาร่วมเป็นคณะกรรมการในกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา 4. ประเมินผลการดำเนินงาน	1. เครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษามากขึ้น 2. การบริหารจัดการเรียนการสอนร่วมกับชุมชนมีความหลากหลายขึ้น	ตลอดปีการศึกษา 2561
3. ดำเนินโครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน	1. การประชุมเชิงปฏิบัติการ 2. การระดมความคิด 3. ดำเนินการตามกิจกรรมภายใต้โครงการ เช่น พัฒนาหลักสูตรการเรียนร่วมกับชุมชน เชิญผู้เชี่ยวชาญจากชุมชนหรือสถานประกอบการมาเป็นครูพิเศษในสถานศึกษา	1. ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและสถานประกอบการที่หลากหลาย 2. ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเพิ่มขึ้น	4-5 มิ.ย. 2561 และดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา 2561

ตารางที่ 5 (ต่อ)

กิจกรรม/กระบวนการ	วิธีดำเนินการ/การพัฒนา	ผลที่ได้รับ	ระยะเวลา
	และจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกงานและศึกษาดูงานในแหล่งเรียนรู้ของชุมชนและสถานประกอบการ เป็นต้น 4. ประเมินผลการดำเนินงาน	3. ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากสถานที่จริงและครูฝึกที่มีประสบการณ์ตรงจากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและสถานประกอบการ	
4. ดำเนินโครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา	1. การประชุมเชิงปฏิบัติการ 2. การระดมความคิด 3. ดำเนินการตามกิจกรรมภายใต้โครงการ เช่น เชิญชุมชนที่เป็นหน่วยงานของภาครัฐและเอกชนเข้ามาร่วมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เข้าไปเรียนรู้และฝึกประสบการณ์ในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น 4. ประเมินผลการดำเนินงาน	1. ผู้เรียนได้รับความรู้และทักษะด้านวิชาการและวิชาชีพจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน 2. สถานศึกษามีเครือข่ายความร่วมมือเพิ่มขึ้นและได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน	23-24 มิ.ย. 2561 และดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา 2561
5. การประเมินผล	วิทยาลัยประเมินผลงานที่ได้จากการดำเนินงานตามโครงการที่ใช้ทดลองรูปแบบที่พัฒนาขึ้น	ผลการดำเนินงานตามโครงการ และกิจกรรมภายใต้โครงการ	มี.ค. 2562
6. การรายงานผล	จัดทำรายงานผลการดำเนินงานตาม โครงการ/กิจกรรม	รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม	เม.ย. 2562

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจ ฉบับที่ 6 ฉบับที่ 7 ฉบับที่ 8 ฉบับที่ 9 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมโครงการ ฉบับที่ 10 ฉบับที่ 11 ฉบับที่ 12 และ ฉบับที่ 13 ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1) ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพวิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

2) ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจ และการประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมโครงการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ การแปลความหมายโดยการกำหนดเกณฑ์การประเมินความคิดเห็น 5 ระดับ ของ บุญชม ศรีสะอาด (2554: 121) มีความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 การประเมินผลการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

การประเมินผลการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ดำเนินการดังนี้

4.1 แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลในการประเมินรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ประกอบด้วย

4.1.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 14 คน และชุมชนและสถานประกอบการ จำนวน 6 คน รวมทั้งสิ้น 20 คน ได้มาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

4.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จากการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว แหล่งข้อมูลจากงานวัดผลและประเมินผล วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

4.1.3 มีจำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากหน่วยงาน/สถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นหลังใช้รูปแบบ แหล่งข้อมูลจาก งานศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

4.1.4 รางวัลที่ได้รับด้านวิชาการและวิชาชีพจากการดำเนินการตามรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว แหล่งข้อมูลจาก งานศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

4.2 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประเมินผลการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ประกอบด้วย

ฉบับที่ 14 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ เกี่ยวกับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

ฉบับที่ 15 แบบรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จากการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ฉบับที่ 16 แบบรายงานจำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากชุมชน สถานประกอบการเพิ่มขึ้นหลังใช้รูปแบบ

ฉบับที่ 17 แบบรายงานเกียรติบัตร/รางวัลที่ได้รับจากการดำเนินการตามรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ เกี่ยวกับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ มีขั้นตอนการสร้างรายละเอียด ดังนี้

1) ศึกษาเนื้อหาและกระบวนการของรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

2) ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถาม

3) สร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวัด และลักษณะของตัวแปรที่ศึกษา ซึ่งมีรายละเอียด ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

4) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้านความสอดคล้อง และความครบถ้วนของรายการ ที่ถามในสิ่งที่ต้องการวัด โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

5) นำผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามมาคำนวณหาค่า IOC (Index of Objective Congruence) โดยใช้เกณฑ์ IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ต้องการ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 71) ซึ่งรายการคำถามในแบบสอบถามใช้ได้ทุกข้อ โดยมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00 แต่มีคำถามบางข้อต้องปรับปรุงด้านสำนวนภาษา ผู้ประเมินได้ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

6) นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีลักษณะเทียบเคียงกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มผู้ร่วมดำเนินกิจกรรมตามโครงการ ที่ไม่ใช่เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเพื่อตอบแบบสอบถามฉบับนี้ จำนวน 30 คน นำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามมาคำนวณค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีของครอนบัค (Cronbach’s Alpha Coefficient) ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

(α-Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เท่ากับ 0.875 (รายละเอียดในภาคผนวก ข)

2. แบบรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จากการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ติดตามรายงานจากงานวัดผลประเมินผล ตามแบบรายงานที่กำหนด

3. แบบรายงานจำนวนเครือข่ายชุมชน สถานประกอบการที่ร่วมมือจัดการศึกษากับวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว หลังใช้รูปแบบ ติดตามรายงานจากงานความร่วมมือ ตามแบบรายงานที่กำหนด

4. แบบรายงานเกียรติบัตร/รางวัลที่ได้รับจากการดำเนินการตามรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ติดตามรายงานจากงานประกันคุณภาพ ตามแบบรายงานที่กำหนด

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และแบบรายงาน จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการประเมินผลการใช้รูปแบบ

2) ผู้วิจัยติดตามและรวบรวมแบบสอบถาม และแบบรายงานให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ

3) หลังจากติดตามและรวบรวมแบบสอบถาม และแบบรายงานได้ครบตามจำนวนที่ต้องการแล้ว นำมาตรวจสอบความครบถ้วน ถูกต้องเพื่อเตรียมนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม และแบบรายงาน ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1) ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพวิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

2) ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป การแปลความหมายโดยการกำหนดเกณฑ์การประเมินความคิดเห็น 5 ระดับ ของ บุญชม ศรีสะอาด (2554: 121) มีความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความเห็น อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความเห็น อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความเห็น อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความเห็น อยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ในการวิจัยเรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ ดังนี้

1. ค่าร้อยละ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554 : 102-103)

สูตร $P = \frac{f}{N} \times 100$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่

N แทน จำนวนคะแนนทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ย $\overline{X}$ โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2553: 34-35)

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\overline{X}$ = แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ = แทนผลรวมทั้งหมดของข้อมูล

n = แทนจำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2553: 60-61)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - \left(\sum X\right)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. = ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

n = จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ = ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

$(\sum X)^2$ = ผลรวมของข้อมูลแต่ละตัวยกกำลังสอง

4. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence = IOC) ของแบบสอบถาม โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ดังนี้ (ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2554: 141-142)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน คะแนนรวมที่ผู้เชี่ยวชาญทุกคนให้

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

คะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญกำหนดเป็น +1 หรือ 0 หรือ -1 ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าจุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาหรือแบบสอบถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าจุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาหรือแบบสอบถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าจุดประสงค์ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาหรือแบบสอบถามนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

5. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด, 2556: 117)

$$\alpha = \frac{k}{k-1}\left[1-\frac{\sum S_i^2}{S_t^2}\right]$$

เมื่อ α = ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n = จำนวนข้อของแบบสอบถาม

S_i^2 = ความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

S_t^2 = ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์เป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพและแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว แบ่งเป็น

1.1 ผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

1.2 ผลการศึกษาสภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยใช้แบบสอบถาม

1.3 ผลการศึกษาแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยการสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว แบ่งเป็น

2.1 ผลการยกร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

2.2 ผลการตรวจสอบร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยการสนทนากลุ่ม

2.3 ผลการประเมินคุณภาพรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยการใช้แบบประเมิน

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

3.1 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการ 4 โครงการ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

3.2 ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการ 4 โครงการ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ตอนที่ 4 ผลการประเมินผลการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

4.1 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จากการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

4.3 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากชุมชน/สถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นหลังใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

4.4 รางวัลที่ได้รับด้านวิชาการและวิชาชีพจากการดำเนินการตามรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพและแนวการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

1.1 ผลการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว สรุปได้ดังนี้

การสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว กำหนดกรอบการดำเนินการใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) ด้านกระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 3) ด้านขอบข่ายการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ และ 4) ด้านคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

ตารางที่ 6 ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ประเด็นที่ศึกษา	แหล่งข้อมูล	สรุปผลการศึกษา
- หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	ประเวศ วะสี (2547); จรวยพร ธรณินทร์ (2550: 3-6); Wheatly, 1999; จีรวิทย์ มั่นคงวัฒนะ (2558); สุทิตย์ อาภากโร (2551:18-19)	- หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 1. หลักการทำงานเป็นทีม ได้แก่ จัดให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ประเด็นที่ศึกษา	แหล่งข้อมูล	สรุปผลการศึกษา
	จีรวิทย์ มั่นคงวัฒนะ (2558: 24-27); ลูคัส (Lucas, 1998); เกรเฮม และไรท์ (Graham & Wright, 1999);	หลักการยอมรับเป้าหมายการทำงานร่วมกัน หลักการวางแผนการทำงานร่วมกันและสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบ 2. หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย ได้แก่ หลักการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หลักการร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับเป้าหมายการดำเนินงาน 3. หลักการตัดสินใจร่วมกัน ได้แก่ ระดมความคิดเห็นโดยการปรึกษาหารือเพื่อใช้ในการตัดสินใจ เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานได้ร่วมตัดสินใจในการปฏิบัติงาน 4. หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ประสานงานเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง การแสดงความคิดเห็นและทัศนคติต่าง ๆ อย่างอิสระ
- กระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ	สุทิตย์ อาภากโร (2547); ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2548); เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2549); ปาริชาติ วลัยเสถียร (2550); Shaeffer, 1994; Cohen and Uphoff, 1980; ร็อบบินส์ และฟินเลย์ (Robbins & Finley, 1998); พลีเมาท์ สเตท ยูนิเวอร์ซิตี้ (Plymouth State University, 2003)	กระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 1. สร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย ได้แก่ 1) สร้างความตระหนักแก่สมาชิกในองค์กร 2) สมาชิกมีความตระหนักถึงความสำคัญของเครือข่าย 3) ก่อนสร้างเครือข่ายมีการเตรียมกลุ่มหรือเตรียมเครือข่าย 4) เครือข่ายมีวัฒนธรรมองค์กรร่วมกัน 2. ประสานงานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย ได้แก่ 1) มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างต่อเนื่อง 2) สื่อสาร เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์บทบาทของเครือข่ายและมวลสมาชิก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ประเด็นที่ศึกษา	แหล่งข้อมูล	สรุปผลการศึกษา
		3. สร้างพันธสัญญาร่วมกัน ได้แก่ 1) กำหนดและสร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญาร่วมกัน 2) มีการกำหนดวัตถุประสงค์และข้อตกลงในการทำงานร่วมกัน 3) มีบุคลากรฝ่ายกำกับติดตามและประเมินผลแบบมีส่วนร่วม 4) บริหารจัดการเครือข่าย ได้แก่ 1) มีกระบวนการดำเนินงานและพัฒนางานอย่างเป็นระบบ 2) เครือข่ายมีการกำหนดโครงสร้างและบทบาทหน้าที่ 3) มีการกำหนดกฎ กติกา ของเครือข่าย 4) มีการสื่อสารระหว่างผู้นำกับสมาชิกเครือข่ายอย่างหลากหลายรูปแบบ 5. การพัฒนาความสัมพันธ์ ได้แก่ 1) สมาชิกเครือข่ายมีความสัมพันธ์ต่อกันในลักษณะของกัลยาณมิตรที่แท้จริง 2) มีการเสริมสร้างวัฒนธรรมเครือข่ายเพื่อขจัดความขัดแย้ง 3) เครือข่ายมีบรรยากาศแบบพลังเกื้อกูล สามัคคี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ	ธนา ประมุขกูล (2547); จีรวิทย์ มั่นคงวัฒนะ (2558); จิรภัทร มหาวงศ์ (2558); มาร์ติน (Martin, 1999); ไวท์ (White, 1982: 18); โคเฮนและอัพฮอฟ (Cohen and Uphoff, 1980); เวลท์และทัลเบิร์ท (Weltch and Tulbert, 2000)	ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ ประกอบด้วย 1. ความร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 1) ร่วมประชุมระดมความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กรในชุมชน สถานประกอบการ เพื่อร่วมกันพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ประเด็นที่ศึกษา	แหล่งข้อมูล	สรุปผลการศึกษา
		2) ร่วมกำหนดทิศทางและจุดมุ่งหมายในการพัฒนาครูและบุคลากรทาง การศึกษา 2. ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น 1) ส่งเสริมการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกับท้องถิ่น 2) รูปแบบ เทคนิค วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียน 3. ความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ 1) ร่วมกันวางแผนการจัดการเรียนรู้กับเครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ 2) ร่วมกันดำเนินการตามแผนเพื่อร่วมกันพัฒนาการจัดการเรียนรู้ 4. ความร่วมมือการใช้แหล่งเรียนรู้ 1) ร่วมกันสำรวจแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นเครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ 2) ร่วมกันสร้างข้อตกลงเป็นพันธมิตรเพื่อสนับสนุนการใช้แหล่งเรียนรู้สำหรับผู้เรียน
- คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	พิษณุ ตุลสุข (2548: 29-31); ประกอบ กุลเกลี้ยง และสิทธิพร ลิ้มบริบูรณ์ (2549: 2-3); สนธิรัก เทพเรณู (2552); สันติ บุญภิรมย์ (2552: 59-65)	คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 1. คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2. คณะกรรมการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ซึ่งคณะกรรมการต้องประกอบด้วยองค์ประกอบของคณะกรรมการและหน้าที่ของคณะกรรมการ

จากตารางที่ 6 แสดงผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้มแข็ง
เครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว สรุปได้ดังนี้

ด้านหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ พบว่า หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 1) หลักการทำงานเป็นทีม 2) หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย 3) หลักการกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่ควรทำร่วมกัน และ 4) หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง

ด้านกระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ พบว่า กระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 1) สร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) ประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย 3) สร้างพันธสัญญาร่วมกัน 4) บริหารจัดการเครือข่าย 5) พัฒนาความสัมพันธ์ และ 6) รักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

ด้านขอบข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ พบว่า ขอบข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ ประกอบด้วย 1) ความร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 2) ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น 3) ความรร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ และ 4) ความร่วมมือในการใช้แหล่งเรียนรู้

ด้านคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ พบว่า คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) คณะกรรมการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ และมีองค์ประกอบของคณะกรรมการและหน้าที่ของคณะกรรมการ

1.2 ผลการศึกษาสภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จากแบบสอบถาม

1.2.1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในการศึกษาสภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ปรากฏผลดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และปฏิบัติหน้าที่

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	41	53.95
หญิง	35	46.05
รวม	**76**	**100**

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	13	17.11
30 – 39 ปี	18	23.68
40 – 49 ปี	34	44.74
50 – ปี ขึ้นไป	11	14.47
รวม	**76**	**100**
3. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	71	93.42
สูงกว่าปริญญาตรี	5	6.58
รวม	**76**	**100**
4. ปฏิบัติหน้าที่		
ผู้บริหารสถานศึกษา	4	5.26
ครูผู้สอน	72	94.74
รวม	**76**	**100**

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 53.95) และเพศหญิง (ร้อยละ 46.05) มีอายุส่วนใหญ่ 40-49 ปี (ร้อยละ 47.74) รองลงมาอายุ 30-39 (ร้อยละ 23.68) วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่วุฒิปริญญาตรี (ร้อยละ 93.42) ปฏิบัติหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน (ร้อยละ 94.74)

1.2.2 ผลการวิเคราะห์สภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชนสถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ผู้วิจัยนำเสนอเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ และ 4) คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ สรุปเป็นภาพรวมในตารางที่ 8 และนำเสนอเป็นรายด้านในตารางที่ 9 – 12

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยภาพรวม
(n = 76)

ด้านที่	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1	ด้านหลักการสร้างความเข้มแข็งครือข่ายความร่วมมือ	2.88	0.16	ปานกลาง
2	ด้านกระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ	2.72	0.21	ปานกลาง
3	ด้านขอบข่ายการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	2.80	0.28	ปานกลาง
4	ด้านคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	3.04	0.45	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวม	**2.86**	**0.18**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 8 พบว่า สภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ในภาพรวมมีการปฏิบัติการอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ($\overline{X}$ = 3.04) ด้านหลักการสร้างความเข้มแข็งครือข่ายความร่วมมือ ($\overline{X}$ = 2.88) ด้านขอบข่ายการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ($\overline{X}$ = 2.80) และด้านกระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ ($\overline{X}$ = 2.72)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ด้านหลักการสร้างความเข้มแข็งครือข่ายความร่วมมือ
(n = 76)

ข้อ	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1	หลักการยอมรับเป้าหมายการทำงานร่วมกันกับชุมชนและสถานประกอบการ	2.96	0.28	ปานกลาง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
2	มีหลักการร่วมกันวางแผนการทำงานเป็นทีม	2.72	0.61	ปานกลาง
3	สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกันกับชุมชนและสถานประกอบการ	2.85	0.46	ปานกลาง
4	มีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถานศึกษา ชุมชนและสถานประกอบการ	3.00	0.34	ปานกลาง
5	ร่วมกันแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างสถานศึกษา ชุมชนและสถานประกอบการ	2.96	0.19	ปานกลาง
6	หลักการกำหนดเป้าหมายให้มีการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง	2.81	0.39	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		**2.88**	**0.16**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 9 แสดงว่า สภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ด้านหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ พบว่า ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.88) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถานศึกษา ชุมชนและสถานประกอบการ ($\overline{X}$ =3.00) รองลงมา ได้แก่ ร่วมกันแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างสถานศึกษา ชุมชนและสถานประกอบการ ($\overline{X}$ = 2.96) และหลักการยอมรับเป้าหมายการทำงานร่วมกันกับชุมชนและสถานประกอบการ ($\overline{X}$ = 2.96)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ด้านกระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ **(n = 76)**

ข้อ	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1	ผู้บริหารมีการสร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย	2.68	0.58	ปานกลาง
2	สมาชิกเครือข่ายมีความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย	2.77	0.47	ปานกลาง

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
3	การประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่ายที่เป็นแหล่งวิชาการและแหล่งทุนเพื่อการให้ความช่วยเหลือ	2.68	0.47	ปานกลาง
4	การสื่อสาร เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์บทบาทของเครือข่ายและมวลสมาชิก	2.64	0.48	ปานกลาง
5	มีการกำหนดและสร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญาร่วมกันในการทำงาน	2.85	0.41	ปานกลาง
6	มีการสื่อสารแบบสองทางและสื่อสารกันอย่างทั่วถึง	2.74	0.49	ปานกลาง
7	การบริหารเครือข่ายมีกระบวนการดำเนินงานและพัฒนางานอย่างเป็นระบบ	2.89	0.32	ปานกลาง
8	เครือข่ายมีการกำหนดโครงสร้างและบทบาทหน้าที่โดยมีการกำหนดกฎ กติกาของเครือข่าย	2.64	0.65	ปานกลาง
9	มีการเสริมสร้างวัฒนธรรมเครือข่ายเพื่อขจัดความขัดแย้งและมีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้	2.68	0.51	ปานกลาง
10	มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่ายเป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอ	2.58	0.54	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวม	**2.72**	**0.27**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 9 แสดงว่า สภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ด้านกระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.72) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การบริหารเครือข่ายมีกระบวนการดำเนินงานและพัฒนางานอย่างเป็นระบบ ($\overline{X}$ =2.89) รองลงมา ได้แก่ มีการกำหนดและสร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญาร่วมกันในการทำงาน ($\overline{X}$ = 2.85) และสมาชิกเครือข่ายมีความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย ($\overline{X}$ = 2.77)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติงานการสร้างความเข้มแข็งเครือข่าย ความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ด้านขอบข่ายการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ (n = 76)

ข้อ	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1	มีการร่วมประชุมระดมความคิดเห็นของ ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กรในชุมชน สถานประกอบการ เพื่อรับทราบปัญหาและความต้องการของครู ผู้เรียน และชุมชน	2.58	0.50	ปานกลาง
2	มีการร่วมวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์ผู้เรียนและแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการขององค์กรในชุมชน สถานประกอบการ	2.91	0.60	ปานกลาง
3	มีการร่วมกำหนดทิศทางจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา ด้วยการวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการ พร้อมทั้งการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	3.04	0.92	ปานกลาง
4	มีการพัฒนารูปแบบ เทคนิค วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียน	2.64	0.56	ปานกลาง
5	มีการวิจัยรูปแบบเพื่อเสริมสร้างวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สอดคล้องตามความต้องการของชุมชนและสถานประกอบการ	2.38	0.53	ปานกลาง
6	ร่วมกันวางแผนและดำเนินการแก้ปัญหาระหว่างเครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ	2.68	0.67	ปานกลาง
7	มีการจัดทำคู่มือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ	3.36	0.59	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวม	**2.80**	**0.28**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 11 แสดงว่า สภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ด้านขอบข่ายการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.80) เมื่อพิจารณา

เป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการจัดทำคู่มือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ ($\overline{X}$ = 3.36) รองลงมา ได้แก่ มีการร่วมกำหนดทิศทางจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา ด้วยการวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการ พร้อมทั้งการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ($\overline{X}$ = 3.04) และมีการร่วมวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์ผู้เรียนและแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการขององค์กรในชุมชน สถานประกอบการ ($\overline{X}$ = 2.91)

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติงานการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้วด้านคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ **(n = 76)**

ข้อ	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1	มีคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	3.04	0.76	ปานกลาง
2	ชุมชนและสถานประกอบการมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	2.94	0.69	ปานกลาง
3	คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ	2.89	0.54	ปานกลาง
4	คณะกรรมการแต่ละคณะมีคุณสมบัติและจำนวนที่เหมาะสม ทำงานร่วมกับชุมชนได้	3.46	0.48	ปานกลาง
5	บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการแต่ละคณะมีความเหมาะสมและครอบคลุม	2.95	0.69	ปานกลาง
6	คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วยบุคคลภายในสถานศึกษา ชุมชนและสถานประกอบการ	2.98	0.75	ปานกลาง
7	บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการทำงานสอดคล้องกันระหว่างสถานศึกษา ชุมชน และสถานประกอบการ	3.02	0.77	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวม	**3.04**	**0.45**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 12 แสดงว่า สภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ด้านคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.04) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ คณะกรรมการแต่ละคณะมีคุณสมบัติและจำนวนที่เหมาะสม ทำงานร่วมกับชุมชนได้ ($\overline{X}$ = 3.46) รองลงมาได้แก่ มีคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ($\overline{X}$ = 3.04) และบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการทำงานสอดคล้องกันระหว่างสถานศึกษา ชุมชน และสถานประกอบการ ($\overline{X}$ = 3.02)

1.3 ผลการศึกษาแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการศึกษาแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 คน ซึ่งผลการสัมภาษณ์มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 13 ผลการสัมภาษณ์แนวแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
(n = 6)

ประเด็นการสัมภาษณ์	ผลการสัมภาษณ์
1. ด้านหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	สรุปผลการสัมภาษณ์ ได้แก่ หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ควรประกอบด้วย 1) หลักการทำงานเป็นทีม โดยจัดให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ยอมรับเป้าหมายการทำงานร่วมกัน วางแผนการทำงานร่วมกัน และสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบ 2) หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย โดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับเป้าหมายการดำเนินงาน และเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานได้แสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน 3) หลักการตัดสินใจร่วมกัน โดยการระดมความคิดเห็นโดยการปรึกษาหารือเพื่อใช้ในการตัดสินใจ มีการร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับเป้าหมายการดำเนินงาน และเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานได้ร่วมตัดสินใจในการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ประเด็นการสัมภาษณ์	ผลการสัมภาษณ์
2. กระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ	สรุปผลการสัมภาษณ์ ได้แก่ กระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ ควรประกอบด้วย 1) ขั้นสร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย มีแนวปฏิบัติคือ ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างความตระหนักแก่สมาชิกในองค์กร สมาชิกมีความตระหนักถึงความสำคัญของเครือข่าย ก่อนสร้างเครือข่ายมีการเตรียมกลุ่มหรือเตรียมเครือข่าย 2) ขั้นประสานงานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย มีแนวปฏิบัติ คือ มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างต่อเนื่อง สื่อสาร เผยแพร่ประชาสัมพันธ์บทบาทของเครือข่ายและมวลสมาชิก ชี้ให้สมาชิกเครือข่ายเห็นสภาพปัญหาและประเด็นการพัฒนาร่วมกัน 3) ขั้นสร้างพันธสัญญาร่วมกัน มีแนวปฏิบัติ คือ กำหนดและสร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญาร่วมกัน มีการกำหนดวัตถุประสงค์และข้อตกลงในการทำงานร่วมกัน 4) ขั้นบริหารจัดการเครือข่าย มีแนวปฏิบัติ คือ มีกระบวนการดำเนินงานและพัฒนางานอย่างเป็นระบบ เครือข่ายมีการกำหนดโครงสร้างและบทบาทหน้าที่
3. ด้านขอบข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ	สรุปผลการสัมภาษณ์ ได้แก่ ขอบข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ ประกอบด้วย 1) ร่วมวางแผน มีแนวปฏิบัติ คือ ร่วมประชุมระดมความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กรในชุมชน สถานประกอบการ เพื่อรับทราบปัญหาและความต้องการของครู ผู้เรียน และชุมชน ร่วมวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์ผู้เรียนและแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการขององค์กรในชุมชน สถานประกอบการ

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ประเด็นการสัมภาษณ์	ผลการสัมภาษณ์
	2) ร่วมดำเนินการ มีแนวปฏิบัติ คือ ส่งเสริมการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนารูปแบบ เทคนิค วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียน 3) ร่วมแก้ปัญหา มีแนวปฏิบัติ คือ ร่วมกันวางแผนแก้ปัญหาระหว่างเครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ ร่วมกันดำเนินการแก้ปัญหาระหว่างเครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ 4) ร่วมติดตามและประเมินผล มีแนวปฏิบัติ คือ พัฒนารูปแบบ เทคนิค วิธีการประเมินผลการเรียนให้มีประสิทธิภาพ ร่วมกันพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลการเรียนด้านวิชาการและวิชาชีพ และจัดทำคู่มือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ
4. ด้านคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	สรุปผลการสัมภาษณ์ ได้แก่คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) คณะกรรมการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

จากตารางที่ 13 แสดงผลการสัมภาษณ์แนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว มีดังนี้

ด้านหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) หลักการทำงานเป็นทีม 2) หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย 3) หลักการกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่ควรทำร่วมกัน และ 4) หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง

ด้านกระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ มี 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นสร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) ขั้นประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย 3) ขั้นสร้างพันธสัญญาร่วมกัน 4) ขั้นบริหารจัดการเครือข่าย 5) ขั้นพัฒนาความสัมพันธ์ และ 6) ขั้นรักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

ด้านขอบข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) ร่วมวางแผน 2) ร่วมดำเนินการ 3) ร่วมแก้ปัญหา และ 4) ร่วมติดตามประเมินผล

ด้านคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) คณะกรรมการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

ตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

2.1 ผลการยกร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

การยกร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลจากผลการศึกษาสภาพและแนวทางในการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ในตอนที่ 1 มาประกอบการยกร่างรูปแบบโดยการจัดการสนทนากลุ่มผู้เกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดในภาพที่ 4

(ร่าง) รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

1. หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

1. หลักการทำงานเป็นทีม
2. หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย
3. หลักการตัดสินใจร่วมกัน
4. หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง

2. กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

ขั้นที่ 1 สร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย
ขั้นที่ 2 ประสานงานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย
ขั้นที่ 3 สร้างพันธสัญญาร่วมกัน
ขั้นที่ 4 บริหารจัดการเครือข่าย
ขั้นที่ 5 การพัฒนาความสัมพันธ์
ขั้นที่ 6 รักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

3. ขอบข่ายการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

1. ร่วมวางแผนสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ
2. ร่วมดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ
3. ร่วมแก้ปัญหาการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ
4. ร่วมติดตามและประเมินผลการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

4. คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

4.1 คณะกรรมการบริหาร

องค์ประกอบของคณะกรรมการ ประกอบด้วย
1. ผู้ทรงคุณวุฒิจากชุมชนและสถานประกอบการ เป็นประธานกรรมการ
2. ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นรองประธานกรรมการ
3. ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐและเอกชน เป็นกรรมการ
4. ผู้แทนสถานประกอบการ เป็นกรรมการ
5. ผู้แทนชุมชน เป็นกรรมการ
6. ผู้แทนครู เป็นกรรมการ
7. รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนงานและความร่วมมือ เป็นกรรมการและเลขานุการ

4.2 คณะกรรมการดำเนินการ

องค์ประกอบของคณะกรรมการ
1. ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นประธานกรรมการ
2. ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐและเอกชน เป็นกรรมการ
3. ผู้แทนสถานประกอบการ เป็นกรรมการ
4. ผู้แทนชุมชน เป็นกรรมการ
5. ผู้แทนครู เป็นกรรมการ
6. รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ เป็นกรรมการและเลขานุการ

ภาพที่ 4 (ร่าง) รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

จากภาพที่ 4 ผลการยกร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ซึ่งมีองค์ประกอบหลักของรูปแบบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

องค์ประกอบที่ 3 ขอบข่ายการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

องค์ประกอบที่ 4 คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

ซึ่งแต่ละองค์ประกอบหลัก มีองค์ประกอบย่อยและแนวปฏิบัติ ดังรายละเอียดในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และแนวปฏิบัติของร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อยและแนวปฏิบัติ
องค์ประกอบที่ 1 หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	1.1 หลักการทำงานเป็นทีม 1.1.1 จัดให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น 1.1.2 ยอมรับเป้าหมายการทำงานร่วมกัน 1.1.3 วางแผนการทำงานร่วมกัน 1.1.4 สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบ 1.1.5 สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิก 1.1.6 ร่วมกันแก้ปัญหาความขัดแย้ง 1.2 การมีส่วนร่วมของสมาชิก 1.2.1 การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 1.2.2 การร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับเป้าหมายการดำเนินงาน 1.2.3 เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานได้แสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน 1.2.4 จัดให้มีการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมตัดสินใจ 1.2.5 เปิดโอกาสให้บุคคลอื่นมีส่วนร่วมในกิจกรรม 1.3 หลักการตัดสินใจร่วมกัน 1.3.1 ระดมความคิดเห็นโดยการปรึกษาหารือเพื่อใช้ในการตัดสินใจ

ตารางที่ 14 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อยและแนวปฏิบัติ
	1.3.2 มีการร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับเป้าหมายการดำเนินงาน 1.3.3 เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานได้ร่วมตัดสินใจในการปฏิบัติงาน 1.3.4 จัดให้มีการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมตัดสินใจ 1.3.5 เปิดโอกาสให้บุคคลที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมร่วมตัดสินใจ 1.4 หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง 1.4.1 ประสานงานเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง 1.4.2 การติดต่อสื่อสารมีความถูกต้อง และเชื่อถือได้ทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน 1.4.3 การแสดงความคิดเห็นและทัศนคติต่าง ๆ อย่างอิสระ 1.4.4 มีการแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร
องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ	ขั้นที่ 1 สร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างความตระหนักแก่สมาชิกในองค์กร 1.2 สมาชิกมีความตระหนักถึงความสำคัญของเครือข่าย 1.3 ก่อนสร้างเครือข่ายมีการเตรียมกลุ่มหรือเตรียมเครือข่าย 1.4 เครือข่ายมีวัฒนธรรมองค์กรร่วมกัน 1.5 สมาชิกที่เข้าร่วมมีความศรัทธาเครือข่าย 1.6 องค์กรเครือข่ายมีเป้าหมายและความต้องการเหมือนกัน ขั้นที่ 2 ประสานงานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย 2.1 มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างต่อเนื่อง 2.2 สื่อสาร เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์บทบาทของเครือข่ายและมวลสมาชิก

ตารางที่ 14 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อยและแนวปฏิบัติ
	2.3 ชี้ให้สมาชิกเครือข่ายเห็นสภาพปัญหาและประเด็นการพัฒนาร่วมกัน 2.4 ประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่ายที่เป็นแหล่งวิชาการและแหล่งทุนเพื่อการให้ความช่วยเหลือ 2.5 เสนอโครงการความร่วมมือเพื่อการแบ่งปันทักษะและประสบการณ์แก่เครือข่าย ขั้นที่ 3 สร้างพันธสัญญาร่วมกัน 3.1 กำหนดและสร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญาร่วมกัน 3.2 มีการกำหนดวัตถุประสงค์และข้อตกลงในการทำงานร่วมกัน 3.3 มีบุคลากรฝ่ายกำกับติดตามและประเมินผลแบบมีส่วนร่วม 3.4 มีการกำหนดบทบาทของสมาชิกอย่างชัดเจน 3.5 มีการสื่อสารแบบสองทางและสื่อสารอย่างทั่วถึง 3.6 มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และดำเนินตามแผนอย่างเป็นระบบ ขั้นที่ 4 บริหารจัดการเครือข่าย 4.1 มีกระบวนการดำเนินงานและพัฒนางานอย่างเป็นระบบ 4.2 เครือข่ายมีการกำหนดโครงสร้างและบทบาทหน้าที่ 4.3 มีการกำหนดกฎ กติกา ของเครือข่าย 4.4 มีการสื่อสารระหว่างผู้นำกับสมาชิกเครือข่ายอย่างหลากหลายรูปแบบ 4.5 มีการควบคุมตรวจสอบ ขั้นที่ 5 การพัฒนาความสัมพันธ์ 5.1 สมาชิกเครือข่ายมีความสัมพันธ์ต่อกันในลักษณะของกัลยาณมิตรที่แท้จริง 5.2 มีการเสริมสร้างวัฒนธรรมเครือข่ายเพื่อขจัดความขัดแย้ง

ตารางที่ 14 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อยและแนวปฏิบัติ
	5.3 เครือข่ายมีบรรยากาศแบบพลังเกื้อกูล สามัคคี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน 5.4 เครือข่ายมีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ 5.5 มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่ายเป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอ ขั้นที่ 6 รักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง 6.1 มีการรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่ายทุกระดับ 6.2 เครือข่ายมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นต่อกัน 6.3 มีการกำหนดและสร้างระบบแรงจูงใจในการทำงาน 6.4 มีการสร้างสรรค์กิจกรรมใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง 6.5 มีการสร้างบรรยากาศการทำงานแบบสมานฉันท์ 6.6 มีการนำระบบเทคโนโลยีที่มีคุณภาพมาใช้ในระบบการประสานงาน
องค์ประกอบที่ 3 ขอบข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ	3.1 ร่วมวางแผน 3.1.1 ร่วมประชุมระดมความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กรในชุมชน สถานประกอบการ เพื่อรับทราบปัญหาและความต้องการของครู ผู้เรียน และชุมชน 3.1.2 ร่วมวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์ผู้เรียนและแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการขององค์กรในชุมชน สถานประกอบการ 3.1.3 ร่วมกำหนดทิศทางจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา ด้วยการวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการ แผนการจัดการเรียนรู้ พร้อมทั้งการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยมีจุดเน้นด้านวิถีชีวิตของชุมชน

ตารางที่ 14 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อยและแนวปฏิบัติ
	3.1.4 ร่วมวางแผนประเมินและรายงานผลการประเมินการพัฒนางานด้านวิชาการและวิชาชีพ 3.2 ร่วมดำเนินการ 3.2.1 ส่งเสริมการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3.2.2 พัฒนารูปแบบ เทคนิค วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียน 3.2.3 วิจัยรูปแบบเพื่อเสริมสร้างวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สอดคล้องตามความต้องการของชุมชนและสถานประกอบการ 3.2.4 กำกับ ติดตาม ประเมินผลการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพ 3.3 ร่วมแก้ปัญหา 3.3.1 ร่วมกันวางแผนแก้ปัญหาระหว่างเครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ 3.3.2 ร่วมกันดำเนินการแก้ปัญหาระหว่างเครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ 3.4 ร่วมติดตามและประเมินผล 3.4.1 พัฒนารูปแบบ เทคนิค วิธีการประเมินผลการเรียนให้มีประสิทธิภาพ 3.4.2 ร่วมกันพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลการเรียนด้านวิชาการและวิชาชีพ 3.4.3 จัดทำคู่มือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ 3.4.4 จัดทำรายงานการติดตามและประเมินผล
องค์ประกอบที่ 4 คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	1. คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 1.1 องค์ประกอบของคณะกรรมการ ประกอบด้วย

ตารางที่ 14 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อยและแนวปฏิบัติ
	1.1.1 ผู้ทรงคุณวุฒิจากชุมชนและสถานประกอบการ เป็นประธานกรรมการ 1.1.2 ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นรองประธานกรรมการ 1.1.3 ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐและเอกชน เป็นกรรมการ (จำนวน 1 คน) 1.1.4 ผู้แทนสถานประกอบการ เป็นกรรมการ (จำนวน 1 คน) 1.1.5 ผู้แทนชุมชน เป็นกรรมการ (จำนวน 1 คน) 1.1.6 ผู้แทนครู เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน) 1.1.7 รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนงานและความร่วมมือ เป็นกรรมการและเลขานุการ 1.2 หน้าที่ของคณะกรรมการ 1.2.1 กำหนดเป้าหมาย นโยบาย และยุทธศาสตร์ในการบริหารการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ 1.2.2 ให้ความเห็นชอบแผนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 1.2.3 กำหนดการรับผู้เรียน การยุบ การขยาย และการเพิ่มประเภทวิชา สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถานศึกษา 1.2.4 ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ของสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพ 1.2.5 กำกับ ติดตามผลการปฏิบัติงานการจัดการศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพ 2. คณะกรรมการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2.1 องค์ประกอบของคณะกรรมการ ประกอบด้วย 2.1.1 ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นประธานกรรมการ 2.1.2 ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐและเอกชนเป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน)

ตารางที่ 14 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อยและแนวปฏิบัติ
	2.1.3 ผู้แทนสถานประกอบการ เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน) 2.1.4 ผู้แทนชุมชน เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน) 2.1.5 ผู้แทนครู เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน) 2.1.6 รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ เป็นกรรมการและเลขานุการ 2.2 หน้าที่ของคณะกรรมการ 2.2.1 จัดทำแผนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ 2.2.2 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น 2.2.3 ประสานงานความร่วมมือและดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2.2.4 จัดทำข้อตกลงความร่วมมือกับเครือข่าย 2.2.5 รายงานผลการดำเนินงานการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

จากตารางที่ 14 แสดงผลการยกร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยมีองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ และ 4) คณะ กรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

องค์ประกอบที่ 1 หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) หลักการทำงานเป็นทีม 2) หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย 3) หลักการกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่ควรทำร่วมกัน และ 4) หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง รายละเอียดดังนี้

1.1 หลักการทำงานเป็นทีม

1.1.1 จัดให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น

1.1.2 ยอมรับเป้าหมายการทำงานร่วมกัน

1.1.3 วางแผนการทำงานร่วมกัน

1.1.4 สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบ

1.1.5 สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิก

1.1.6 ร่วมกันแก้ปัญหาความขัดแย้ง

1.2 หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย

1.2.1 การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

1.2.2 การร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับเป้าหมายการดำเนินงาน

1.2.3 เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานได้แสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน

1.2.4 จัดให้มีการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมตัดสินใจ

1.2.5 เปิดโอกาสให้บุคคลอื่นมีส่วนร่วมในกิจกรรม

1.3 หลักการตัดสินใจร่วมกัน

1.3.1 ระดมความคิดเห็นโดยการปรึกษาหารือเพื่อใช้ในการตัดสินใจ

1.3.2 มีการร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับเป้าหมายการดำเนินงาน

1.3.3 เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานได้ร่วมตัดสินใจในการปฏิบัติงาน

1.3.4 จัดให้มีการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมตัดสินใจ

1.3.5 เปิดโอกาสให้บุคคลที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมร่วมตัดสินใจ

1.4 หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง

1.4.1 ประสานงานเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง

1.4.2 การติดต่อสื่อสารมีความถูกต้อง และเชื่อถือได้ทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน

1.4.3 การแสดงความคิดเห็นและทัศนคติต่าง ๆ อย่างอิสระ

1.4.4 มีการแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ

กระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือมี 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นสร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) ขั้นประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย 3) ขั้นสร้างพันธสัญญาร่วมกัน 4) ขั้นบริหารจัดการเครือข่าย 5) ขั้นพัฒนาความสัมพันธ์ และ 6) ขั้นรักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง รายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย มีแนวปฏิบัติดังนี้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างความตระหนักแก่สมาชิกในองค์กร

1.2 สมาชิกมีความตระหนักถึงความสำคัญของเครือข่าย

1.3 ก่อนสร้างเครือข่ายมีการเตรียมกลุ่มหรือเตรียมเครือข่าย

1.4 เครือข่ายมีวัฒนธรรมองค์กรร่วมกัน

1.5 สมาชิกที่เข้าร่วมมีความศรัทธาเครือข่าย

1.6 องค์กรเครือข่ายมีเป้าหมายและความต้องการเหมือนกัน

ขั้นที่ 2 ประสานงานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย มีแนวปฏิบัติดังนี้

2.1 มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างต่อเนื่อง

2.2 สื่อสาร เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์บทบาทของเครือข่ายและมวลสมาชิก

2.3 ชี้ให้สมาชิกเครือข่ายเห็นสภาพปัญหาและประเด็นการพัฒนาร่วมกัน

2.4 ประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่ายที่เป็นแหล่งวิชาการและแหล่งทุนเพื่อการให้ความช่วยเหลือ

2.5 เสนอโครงการความร่วมมือเพื่อการแบ่งปันทักษะและประสบการณ์แก่เครือข่าย

ขั้นที่ 3 สร้างพันธสัญญาร่วมกัน มีแนวปฏิบัติดังนี้

3.1 กำหนดและสร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญาร่วมกัน

3.2 มีการกำหนดวัตถุประสงค์และข้อตกลงในการทำงานร่วมกัน

3.3 มีบุคลากรฝ่ายกำกับติดตามและประเมินผลแบบมีส่วนร่วม

3.4 มีการกำหนดบทบาทของสมาชิกอย่างชัดเจน

3.5 มีการสื่อสารแบบสองทางและสื่อสารอย่างทั่วถึง

3.6 มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และดำเนินตามแผนอย่างเป็นระบบ

ขั้นที่ 4 บริหารจัดการเครือข่าย มีแนวปฏิบัติดังนี้

4.1 มีกระบวนการดำเนินงานและพัฒนางานอย่างเป็นระบบ

4.2 เครือข่ายมีการกำหนดโครงสร้างและบทบาทหน้าที่

4.3 มีการกำหนดกฎ กติกา ของเครือข่าย

4.4 มีการสื่อสารระหว่างผู้นำกับสมาชิกเครือข่ายอย่างหลากหลายรูปแบบ

4.5 มีการควบคุมตรวจสอบ

ขั้นที่ 5 การพัฒนาความสัมพันธ์ มีแนวปฏิบัติดังนี้

5.1 สมาชิกเครือข่ายมีความสัมพันธ์ต่อกันในลักษณะของกัลยาณมิตรที่แท้จริง

5.2 มีการเสริมสร้างวัฒนธรรมเครือข่ายเพื่อขจัดความขัดแย้ง

5.3 เครือข่ายมีบรรยากาศแบบพลังเกื้อกูล สามัคคี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

5.4 เครือข่ายมีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้

5.5 มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่ายเป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอ

ขั้นที่ 6 รักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

6.1 มีการรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่ายทุกระดับ

6.2 เครือข่ายมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นต่อกัน

6.3 มีการกำหนดและสร้างระบบแรงจูงใจในการทำงาน

6.4 มีการสร้างสรรค์กิจกรรมใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง

6.5 มีการสร้างบรรยากาศการทำงานแบบสมานฉันท์

6.6 มีการนำระบบเทคโนโลยีที่มีคุณภาพมาใช้ในระบบการประสานงาน

องค์ประกอบที่ 3 ขอบข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

ขอบข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) ร่วมวางแผน 2) ร่วมดำเนินการ 3) ร่วมแก้ปัญหา และ 4) ร่วมติดตามประเมินผล มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ร่วมวางแผน มีแนวปฏิบัติดังนี้

3.1.1 ร่วมประชุมระดมความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กรในชุมชน สถานประกอบการ เพื่อรับทราบปัญหาและความต้องการของครู ผู้เรียน และชุมชน

3.1.2 ร่วมวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์ผู้เรียนและแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการขององค์กรในชุมชน สถานประกอบการ

3.1.3 ร่วมกำหนดทิศทางจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา ด้วยการวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการ แผนการจัดการเรียนรู้ พร้อมทั้งการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยมีจุดเน้นด้านวิถีชีวิตของชุมชน

3.1.4 ร่วมวางแผนประเมินและรายงานผลการประเมินการพัฒนางานด้านวิชาการและวิชาชีพ

3.2 ร่วมดำเนินการ มีแนวปฏิบัติดังนี้

3.2.1 ส่งเสริมการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3.2.2 พัฒนารูปแบบ เทคนิค วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียน

3.2.3 วิจัยรูปแบบเพื่อเสริมสร้างวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สอดคล้องตามความต้องการของชุมชนและสถานประกอบการ

3.2.4 กำกับ ติดตาม ประเมินผลการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพ

3.3 ร่วมแก้ปัญหา มีแนวปฏิบัติดังนี้

เมื่อมีปัญหาความร่วมมือชุมชนและสถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพร่วมแก้ปัญหากับกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กรในชุมชน มีการหาทางออกในการแก้ปัญหาให้ลุล่วง

3.4 ร่วมติดตามและประเมินผล

3.4.1 พัฒนารูปแบบ เทคนิค วิธีการประเมินผลการเรียนให้มีประสิทธิภาพ

3.4.2 ร่วมกันพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลการเรียนด้านวิชาการและวิชาชีพ

3.4.3 จัดทำคู่มือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

3.4.4 จัดทำรายงานการติดตามและประเมินผล

องค์ประกอบที่ 4 คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) คณะกรรมการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ รายละเอียดดังนี้

1. คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

1.1 องค์ประกอบของคณะกรรมการ ประกอบด้วย

1.1.1 ผู้ทรงคุณวุฒิจากชุมชนและสถานประกอบการ เป็นประธานกรรมการ

1.1.2 ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นรองประธานกรรมการ

1.1.3 ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐและเอกชน เป็นกรรมการ (จำนวน 1 คน)

1.1.4 ผู้แทนสถานประกอบการ เป็นกรรมการ (จำนวน 1 คน)

1.1.5 ผู้แทนชุมชน เป็นกรรมการ (จำนวน 1 คน)

1.1.6 ผู้แทนครู เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน)

1.1.7 รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนงานและความร่วมมือ เป็นกรรมการและเลขานุการ

1.2 หน้าที่ของคณะกรรมการ

1.2.1 กำหนดเป้าหมาย นโยบาย และยุทธศาสตร์ในการบริหารการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ

1.2.2 ให้ความเห็นชอบแผนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

1.2.3 กำหนดการรับผู้เรียน การยุบ การขยาย และการเพิ่มประเภทวิชา สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถานศึกษา

1.2.4 กำกับ ติดตามผลการปฏิบัติงานการจัดการศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพ

2. คณะกรรมการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

2.1 องค์ประกอบของคณะกรรมการ ประกอบด้วย

2.1.1 ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นประธานกรรมการ

2.1.2 ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐและเอกชน เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน)

2.1.3 ผู้แทนสถานประกอบการ เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน)

2.1.4 ผู้แทนชุมชน เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน)

2.1.5 ผู้แทนครู เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน)

2.1.6 รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ เป็นกรรมการและเลขานุการ

2.2 หน้าที่ของคณะกรรมการ

2.2.1 จัดทำแผนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ

2.2.2 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น

2.2.3 ประสานงานความร่วมมือและดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

2.2.4 จัดทำข้อตกลงความร่วมมือกับเครือข่าย

2.2 ผลการตรวจสอบร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ผลการจัดการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ของร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ที่สร้างขึ้น โดยจัดสนทนากลุ่มในวันที่ 10 มีนาคม 2561 ณ ห้องประชุมวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว มีผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมสนทนากลุ่ม จำนวน 9 คน ร่วมกันวิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุง แก้ไขให้เหมาะสม ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว องค์ประกอบที่ 1

ก่อนการตรวจสอบ	หลังการตรวจสอบ
องค์ประกอบที่ 1 หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	องค์ประกอบที่ 1 หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ
1.1 หลักการทำงานเป็นทีม ได้แก่	1.1 หลักการทำงานเป็นทีม ได้แก่
1.1.1 จัดให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น	1.1.1 จัดให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น
1.1.2 ยอมรับเป้าหมายการทำงานร่วมกัน	1.1.2 ยอมรับเป้าหมายการทำงานร่วมกัน
1.1.3 วางแผนการทำงานร่วมกัน	1.1.3 วางแผนการทำงานร่วมกัน
1.1.4 สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบ	1.1.4 สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบ
1.1.5 สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิก	1.1.5 สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิก
1.1.6 ร่วมกันแก้ปัญหาความขัดแย้ง	1.1.6 ร่วมกันแก้ปัญหาความขัดแย้ง
1.2 หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย	1.2 หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย
1.2.1 การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	1.2.1 การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
1.2.2 การร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับเป้าหมายการดำเนินงาน	1.2.2 การร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับเป้าหมายการดำเนินงาน
1.2.3 เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานได้แสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน	1.2.3 เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานได้แสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ก่อนการตรวจสอบ	หลังการตรวจสอบ
1.2.4 จัดให้มีการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมตัดสินใจ	1.2.4 จัดให้มีการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมตัดสินใจ
1.2.5 เปิดโอกาสให้บุคคลอื่นมีส่วนร่วมในกิจกรรม	1.2.5 เปิดโอกาสให้บุคคลอื่นมีส่วนร่วมในกิจกรรม
1.3 หลักการตัดสินใจร่วมกัน	1.3 หลักการตัดสินใจร่วมกัน
1.3.1 ระดมความคิดเห็นโดยการปรึกษาหารือเพื่อใช้ในการตัดสินใจ	1.3.1 ระดมความคิดเห็นโดยการปรึกษาหารือเพื่อใช้ในการตัดสินใจ
1.3.2 มีการร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับเป้าหมายการดำเนินงาน	1.3.2 มีการร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับเป้าหมายการดำเนินงาน
1.3.3 เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานได้ร่วมตัดสินใจในการปฏิบัติงาน	1.3.3 เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานได้ร่วมตัดสินใจในการปฏิบัติงาน
1.3.4 จัดให้มีการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมตัดสินใจ	1.3.4 จัดให้มีการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมตัดสินใจ
1.3.5 เปิดโอกาสให้บุคคลที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมร่วมตัดสินใจ	1.3.5 เปิดโอกาสให้บุคคลที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมร่วมตัดสินใจ
1.4 หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง	1.4 หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง
1.4.1 ประสานงานเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง	1.4.1 ประสานงานเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง
1.4.2 การติดต่อสื่อสารมีความถูกต้อง และเชื่อถือได้ทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน	1.4.2 การติดต่อสื่อสารมีความถูกต้อง และเชื่อถือได้ทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน
1.4.3 การแสดงความคิดเห็นและทัศนคติต่าง ๆ อย่างอิสระ	1.4.3 การแสดงความคิดเห็นและทัศนคติต่าง ๆ อย่างอิสระ
1.4.4 มีการแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร	1.4.4 การแบ่งปันข้อมูลข่าวสารระหว่างสมาชิกเครือข่าย

จากตารางที่ 15 แสดงผลการสนทนากลุ่มเพื่อตรวจสอบร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว หลังจากการตรวจสอบ ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่ามีความเหมาะสม โดยให้ปรับเพิ่มเติมองค์ประกอบย่อยที่1 ปรับเป็นหลักการทำงานร่วมกันเป็นทีม และให้ปรับในหัวข้อย่อยที่ 4 หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง ในแนวปฏิบัติที่ 1.4.4 ให้ปรับเป็นการแบ่งปันข้อมูลข่าวสารระหว่างสมาชิกเครือข่าย

ตารางที่ 16 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว องค์ประกอบที่ 2

ก่อนการตรวจสอบ	หลังการตรวจสอบ
องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ	องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ
ขั้นที่ 1 สร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย	ขั้นที่ 1 สร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย
1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างความตระหนักแก่สมาชิกในองค์กร	1.1 สถานศึกษาสร้างความตระหนักแก่สมาชิกในองค์กร
1.2 สมาชิกมีความตระหนักถึงความสำคัญของเครือข่าย	1.2 สมาชิกมีความตระหนักถึงความสำคัญของเครือข่าย
1.3 ก่อนสร้างเครือข่ายมีการเตรียมกลุ่มหรือเตรียมเครือข่าย	1.3 ก่อนสร้างเครือข่ายมีการเตรียมกลุ่มหรือเตรียมเครือข่าย
1.4 เครือข่ายมีวัฒนธรรมองค์กรร่วมกัน	1.4 เครือข่ายมีวัฒนธรรมองค์กรร่วมกัน
1.5 สมาชิกที่เข้าร่วมมีความศรัทธาเครือข่าย	1.5 สมาชิกที่เข้าร่วมมีความศรัทธาเครือข่าย
1.6 องค์กรเครือข่ายมีเป้าหมายและความต้องการเหมือนกัน	ขั้นที่ 2 ประสานงานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย
ขั้นที่ 2 ประสานงานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย	2.1 มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างต่อเนื่อง
2.1 มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างต่อเนื่อง	2.2 สื่อสาร เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์บทบาทของเครือข่ายและมวลสมาชิก
2.2 สื่อสาร เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์บทบาทของเครือข่ายและมวลสมาชิก	2.3 ชี้ให้สมาชิกเครือข่ายเห็นสภาพปัญหาและประเด็นการพัฒนาร่วมกัน
2.3 ชี้ให้สมาชิกเครือข่ายเห็นสภาพปัญหาและประเด็นการพัฒนาร่วมกัน	2.4 ประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่ายที่เป็นแหล่งวิชาการและแหล่งทุนเพื่อการให้ความช่วยเหลือ
2.4 ประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่ายที่เป็นแหล่งวิชาการและแหล่งทุนเพื่อการให้ความช่วยเหลือ	2.5 เสนอโครงการความร่วมมือเพื่อการแบ่งปันทักษะและประสบการณ์แก่เครือข่าย
2.5 เสนอโครงการความร่วมมือเพื่อการแบ่งปันทักษะและ	ขั้นที่ 3 สร้างพันธสัญญาร่วมกัน
ขั้นที่ 3 สร้างพันธสัญญาร่วมกัน	3.1 กำหนดและสร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญาร่วมกัน
3.1 กำหนดและสร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญาร่วมกัน	3.2 มีการกำหนดวัตถุประสงค์และข้อตกลงในการทำงานร่วมกัน

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ก่อนการตรวจสอบ	หลังการตรวจสอบ
3.2 มีการกำหนดวัตถุประสงค์ และข้อตกลงในการทำงานร่วมกัน	3.3 มีบุคลากรฝ่ายกำกับติดตามและประเมินผลแบบมีส่วนร่วม
3.3 มีบุคลากรฝ่ายกำกับติดตามและประเมินผลแบบมีส่วนร่วม	3.4 มีการกำหนดบทบาทของสมาชิกอย่างชัดเจน
3.4 มีการกำหนดบทบาทของสมาชิกอย่างชัดเจน	3.5 มีการสื่อสารแบบสองทางและสื่อสารอย่างทั่วถึง
3.5 มีการสื่อสารแบบสองทางและสื่อสารอย่างทั่วถึง	3.6 มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และดำเนินตามแผนอย่างเป็นระบบ
3.6 มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และดำเนินตามแผนอย่างเป็นระบบ	ขั้นที่ 4 บริหารจัดการเครือข่าย
ขั้นที่ 4 บริหารจัดการเครือข่าย	4.1 มีกระบวนการดำเนินงานและพัฒนางานอย่างเป็นระบบ
4.1 มีกระบวนการดำเนินงานและพัฒนางานอย่างเป็นระบบ	4.2 เครือข่ายมีการกำหนดโครงสร้างและบทบาทหน้าที่
4.2 เครือข่ายมีการกำหนดโครงสร้างและบทบาทหน้าที่	4.3 มีการกำหนดกฎ กติกา ของเครือข่าย
4.3 มีการกำหนดกฎ กติกา ของเครือข่าย	4.4 มีการสื่อสารระหว่างผู้นำกับสมาชิกเครือข่ายอย่างหลากหลายรูปแบบ
4.4 มีการสื่อสารระหว่างผู้นำกับสมาชิกเครือข่ายอย่างหลากหลายรูปแบบ	ขั้นที่ 5 การพัฒนาความสัมพันธ์ของเครือข่าย
4.5 มีการควบคุมตรวจสอบ	5.1 สมาชิกเครือข่ายมีความสัมพันธ์ต่อกันในลักษณะของกัลยาณมิตรที่แท้จริง
ขั้นที่ 5 การพัฒนาความสัมพันธ์	5.2 มีการเสริมสร้างวัฒนธรรมเครือข่ายเพื่อขจัดความขัดแย้ง
5.1 สมาชิกเครือข่ายมีความสัมพันธ์ต่อกันในลักษณะของกัลยาณมิตรที่แท้จริง	5.3 เครือข่ายมีบรรยากาศแบบพลังเกื้อกูลสามัคคี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
5.2 มีการเสริมสร้างวัฒนธรรมเครือข่ายเพื่อขจัดความขัดแย้ง	5.4 เครือข่ายมีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้
5.3 เครือข่ายมีบรรยากาศแบบพลังเกื้อกูลสามัคคี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	5.5 มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่ายเป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอ
5.4 เครือข่ายมีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้	ขั้นที่ 6 รักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง
5.5 มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่ายเป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอ	6.1 มีการรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่ายทุกระดับ
	6.2 เครือข่ายมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นต่อกัน
	6.3 การกำหนดและสร้างแรงจูงใจในการทำงาน

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ก่อนการตรวจสอบ	หลังการตรวจสอบ
ขั้นที่ 6 รักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง 6.1 มีการรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่ายทุกระดับ 6.2 เครือข่ายมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นต่อกัน 6.3 มีการกำหนดและสร้างระบบแรงจูงใจในการทำงาน 6.4 มีการสร้างสรรค์กิจกรรมใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง 6.5 มีการสร้างบรรยากาศการทำงานแบบสมานฉันท์ 6.6 มีการนำระบบเทคโนโลยีที่มีคุณภาพมาใช้ในระบบการประสานงาน	6.4 มีการสร้างสรรค์กิจกรรมใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง 6.5 มีการสร้างบรรยากาศการทำงานแบบสมานฉันท์ 6.6 มีการนำระบบเทคโนโลยีที่มีคุณภาพมาใช้ในระบบการประสานงาน

จากตารางที่ 16 แสดงผลการสนทนากลุ่มเพื่อตรวจสอบร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว หลังจากการตรวจสอบ พบว่า องค์ประกอบที่ 2 ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่ามีความเหมาะสม และในส่วนที่ให้ปรับคือ ขั้นที่ 5 ให้เพิ่มเติมเป็น ขั้นพัฒนาความสัมพันธ์ของเครือข่าย ข้อที่ 1.1 ให้ตัดคำว่า ผู้บริหารออก เป็น สถานศึกษาสร้างความตระหนักแก่สมาชิกในองค์กร และให้ตัดข้อที่ 1.6 และ ข้อที่ 4.5 ออกเพราะเนื้อหาซ้ำกับข้อที่ 5.5

ตารางที่ 17 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว องค์ประกอบที่ 3

ก่อนการตรวจสอบ	หลังการตรวจสอบ
องค์ประกอบที่ 3 ขอบข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ 3.1 ร่วมวางแผน 3.1.1 ร่วมประชุมระดมความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหาร ครู และ	องค์ประกอบที่ 3 ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาและวิชาชีพ 3.1 ความร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ก่อนการตรวจสอบ	หลังการตรวจสอบ
ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กรในชุมชน สถานประกอบการ เพื่อรับทราบปัญหาและความต้องการของครู ผู้เรียน และชุมชน 3.1.2 ร่วมวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์ผู้เรียนและแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการขององค์กรในชุมชนสถานประกอบการ 3.1.3 ร่วมกำหนดทิศทางจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา ด้วยการวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการ แผนการจัดการเรียนรู้ พร้อมทั้งการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยมีจุดเน้นด้านวิถีชีวิตของชุมชน 3.1.4 ร่วมวางแผนประเมินและรายงานผลการประเมินการพัฒนางานด้านวิชาการและวิชาชีพ 3.2 ร่วมดำเนินการ 3.2.1 ส่งเสริมการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3.2.2 พัฒนารูปแบบ เทคนิค วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียน 3.2.3 วิจัยรูปแบบเพื่อเสริมสร้างวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สอดคล้องตามความต้องการของชุมชนและสถานประกอบการ 3.2.4 กำกับ ติดตาม ประเมินผลการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้านวิชาการ และวิชาชีพ 3.3 ร่วมแก้ปัญหา เมื่อมีปัญหาความร่วมมือชุมชนและสถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพร่วม	3.1.1 ร่วมประชุมระดมความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กรในชุมชน สถานประกอบการ เพื่อร่วมกันพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 3.1.2 ร่วมกำหนดทิศทางและจุดมุ่งหมายในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 3.1.3 ร่วมดำเนินการเป็นเครือข่ายเพื่อการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 3.1.4 ร่วมประเมินและรายงานผลการประเมินการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 3.2 ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น 3.2.1 ส่งเสริมการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกับท้องถิ่น 3.2.2 พัฒนารูปแบบ เทคนิค วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียน 3.2.3 วิจัยรูปแบบเพื่อเสริมสร้างวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สอดคล้องตามความต้องการของชุมชนและสถานประกอบการ 3.2.4 กำกับ ติดตาม ประเมินผลการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้านวิชาการ 3.3 ความร่วมมือจัดการเรียนรู้ 3.3.1 ร่วมกันวางแผนการจัดการเรียนรู้กับเครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ 3.3.2 ร่วมกันดำเนินการตามแผนเพื่อร่วมกันพัฒนาการจัดการเรียนรู้ 3.3.3 ร่วมกันติดตามผลการดำเนินการจัดการเรียนรู้กับเครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ก่อนการตรวจสอบ	หลังการตรวจสอบ
แก้ปัญหากับกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กรในชุมชน มีการหาทางออกในการแก้ปัญหาให้ลุล่วง 3.4 ร่วมติดตามและประเมินผล 3.4.1 พัฒนารูปแบบ เทคนิค วิธีการประเมินผลการเรียนให้มีประสิทธิภาพ 3.4.2 ร่วมกันพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลการเรียนด้านวิชาการและวิชาชีพ 3.4.3 จัดทำคู่มือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ 3.4.4 จัดทำรายงานการติดตามและประเมินผล	3.4 ความร่วมมือการใช้แหล่งเรียนรู้ 3.4.1 ร่วมกันสำรวจแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ 3.4.2 ร่วมกันสร้างข้อตกลงเป็นพันธมิตรเพื่อสนับสนุนการใช้แหล่งเรียนรู้สำหรับผู้เรียน 3.4.3 ร่วมกันปรับปรุงพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ 3.4.4 ร่วมกันจัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลการใช้แหล่งเรียนรู้

จากตารางที่ 17 แสดงผลการสนทนากลุ่มเพื่อตรวจสอบร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว หลังจากการตรวจสอบ พบว่า องค์ประกอบที่ 3 ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่าให้ปรับชื่อองค์ประกอบใหม่ เป็น ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ และปรับองค์ประกอบย่อยทั้งหมด เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของรูปแบบเพื่อการพัฒนาผู้เรียนด้านวิชาการและวิชาชีพ โดยให้ปรับองค์ประกอบย่อย ดังนี้ 3.1 ความร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ประกอบด้วย 4 แนวทางการดำเนินงานหรือตัวชี้วัด 3.2 ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ประกอบด้วย 4 แนวทางการดำเนินงานหรือตัวชี้วัด 3.3 ความร่วมมือจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 แนวทางการดำเนินงานหรือตัวชี้วัด และ3.4 ความร่วมมือในการใช้แหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 แนวทางการดำเนินงานหรือตัวชี้วัด

ตารางที่ 18 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว องค์ประกอบที่ 4

ก่อนการตรวจสอบ	หลังการตรวจสอบ
องค์ประกอบที่ 4 คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	องค์ประกอบที่ 4 คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ
1. คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	1. คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ
1.1 องค์ประกอบของคณะกรรมการประกอบด้วย	1.1 องค์ประกอบของคณะกรรมการประกอบด้วย
1.1.1 ผู้ทรงคุณวุฒิจากชุมชนและสถานประกอบการ เป็นประธานกรรมการ	1.1.1 ผู้ทรงคุณวุฒิจากชุมชนและสถานประกอบการ เป็นประธานกรรมการ
1.1.2 ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นรองประธานกรรมการ	1.1.2 ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นรองประธานกรรมการ
1.1.3 ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐและเอกชน เป็นกรรมการ (จำนวน 1 คน)	1.1.3 ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐและเอกชน เป็นกรรมการ (จำนวน 1 คน)
1.1.4 ผู้แทนสถานประกอบการ เป็นกรรมการ (จำนวน 1 คน)	1.1.4 ผู้แทนสถานประกอบการ เป็นกรรมการ (จำนวน 1 คน)
1.1.5 ผู้แทนชุมชน เป็นกรรมการ (จำนวน 1 คน)	1.1.5 ผู้แทนชุมชน เป็นกรรมการ (จำนวน 1 คน)
1.1.6 ผู้แทนครู เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน)	1.1.6 ผู้แทนครู เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน)
1.1.7 รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนงานและความร่วมมือ เป็นกรรมการและเลขานุการ	1.1.7 รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนงานและความร่วมมือ เป็นกรรมการและเลขานุการ
1.2 หน้าที่ของคณะกรรมการ	1.2 หน้าที่ของคณะกรรมการ
1.2.1 กำหนดเป้าหมาย นโยบาย และยุทธศาสตร์ในการบริหารการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ	1.2.1 กำหนดเป้าหมาย นโยบาย และยุทธศาสตร์ในการบริหารการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ
1.2.2 ให้ความเห็นชอบแผนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	1.2.2 ให้ความเห็นชอบแผนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ
1.2.3 กำหนดการรับผู้เรียน การยุบ การขยาย และการเพิ่มประเภทวิชา สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถานศึกษา	1.2.3 กำหนดการรับผู้เรียน การยุบ การขยาย และการเพิ่มประเภทวิชา สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถานศึกษา

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ก่อนการตรวจสอบ	หลังการตรวจสอบ
1.2.4 กำกับ ติดตามผลการปฏิบัติงานการจัดการศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพ 2. คณะกรรมการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2.1 องค์ประกอบของคณะกรรมการประกอบด้วย 2.1.1 ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นประธานกรรมการ 2.1.2 ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐและเอกชน เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน) 2.1.3 ผู้แทนสถานประกอบการ เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน) 2.1.4 ผู้แทนชุมชน เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน) 2.1.5 ผู้แทนครู เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน) 2.1.6 รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ เป็นกรรมการและเลขานุการ 2.2 หน้าที่ของคณะกรรมการ 2.2.1 จัดทำแผนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ 2.2.2 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น 2.2.3 ประสานงานความร่วมมือและดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2.2.4 จัดทำข้อตกลงความร่วมมือกับเครือข่าย	1.2.4 ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ของสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพ 1.2.5 กำกับ ติดตามผลการปฏิบัติงานการจัดการศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพ 2. คณะกรรมการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 2.1.1 ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นประธานกรรมการ 2.1.2 ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐและเอกชน เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน) 2.1.3 ผู้แทนสถานประกอบการ เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน) 2.1.4 ผู้แทนชุมชน เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน) 2.1.5 ผู้แทนครู เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน) 2.1.6 รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ เป็นกรรมการและเลขานุการ 2.2 หน้าที่ของคณะกรรมการ 2.2.1 จัดทำแผนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ 2.2.2 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น 2.2.3 ประสานงานความร่วมมือและดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2.2.4 จัดทำข้อตกลงความร่วมมือกับเครือข่าย 2.2.5 รายงานผลการดำเนินงานการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

จากตารางที่ 18 แสดงผลการสนทนากลุ่มเพื่อตรวจสอบร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว หลังจากการตรวจสอบพบว่า องค์ประกอบที่ 4 ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความเห็นว่า มีความเหมาะสม โดยให้ปรับ 1.2.4 ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ของสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพ และเพิ่ม 2.2.5 รายงานผลการดำเนินงานการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

โดยสรุปจากการสนทนากลุ่มเพื่อตรวจสอบรูปแบบ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ารูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว มีความเหมาะสม ทุกองค์ประกอบของรูปแบบ และได้ให้ข้อเสนอแนะให้ผู้วิจัยไปปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติมตามฉันทามติของผู้ทรงคุณวุฒิ

รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ที่ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมโดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้วิจัยได้ปรับปรุง แก้ไขแล้วพร้อมที่จะนำไปประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ และนำไปทดลองใช้ในขั้นตอนต่อไป ดังแสดงในภาพที่ 5

รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

1. หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

1. หลักการทำงานเป็นทีม
2. หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย
3. หลักการตัดสินใจร่วมกัน
4. หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง

2. กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

ขั้นที่ 1 สร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย
ขั้นที่ 2 ประสานงานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย
ขั้นที่ 3 สร้างพันธสัญญาร่วมกัน
ขั้นที่ 4 บริหารจัดการเครือข่าย
ขั้นที่ 5 การพัฒนาความสัมพันธ์
ขั้นที่ 6 รักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

3. ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ

1. ความร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
2. ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
3. ความร่วมมือการจัดการเรียนรู้
4. ความร่วมมือการใช้แหล่งเรียนรู้

4. คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

4.1 คณะกรรมการบริหาร

องค์ประกอบของคณะกรรมการ ประกอบด้วย
1. ผู้ทรงคุณวุฒิจากชุมชนและสถานประกอบการ เป็นประธานกรรมการ
2. ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นรองประธานกรรมการ
3. ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐและเอกชน เป็นกรรมการ
4. ผู้แทนสถานประกอบการ เป็นกรรมการ
5. ผู้แทนชุมชน เป็นกรรมการ
6. ผู้แทนครู เป็นกรรมการ
7. รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนงานและความร่วมมือ เป็นกรรมการและเลขานุการ

4.2 คณะกรรมการดำเนินการ

องค์ประกอบของคณะกรรมการ
1. ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นประธานกรรมการ
2. ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐและเอกชน เป็นกรรมการ
3. ผู้แทนสถานประกอบการ เป็นกรรมการ
4. ผู้แทนชุมชน เป็นกรรมการ
5. ผู้แทนครู เป็นกรรมการ
6. รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ เป็นกรรมการและเลขานุการ

ภาพที่ 5 รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชนรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาชการและวิชาชีพ

รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว หลังจากผ่านการตรวจสอบด้านความเหมาะสมจากคณะผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ทรงคุณวุฒิได้ร่วมกันวิพากษ์ เสนอแนะและให้ปรับปรุง ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแล้ว มีรายละเอียดดังนี้

รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว มีองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ และ 4) คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

องค์ประกอบที่ 1 หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) หลักการทำงานเป็นทีม 2) หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย 3) หลักการตัดสินใจร่วมกัน และ 4) หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง รายละเอียดดังนี้

1.1 หลักการทำงานร่วมกันเป็นทีม

1.1.1 จัดให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น

1.1.2 ยอมรับเป้าหมายการทำงานร่วมกัน

1.1.3 วางแผนการทำงานร่วมกัน

1.1.4 สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบ

1.1.5 สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิก

1.1.6 ร่วมกันแก้ปัญหาความขัดแย้ง

1.2 หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย

1.2.1 การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

1.2.2 การร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับเป้าหมายการดำเนินงาน

1.2.3 เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานได้แสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน

1.2.4 จัดให้มีการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมตัดสินใจ

1.2.5 เปิดโอกาสให้บุคคลอื่นมีส่วนร่วมในกิจกรรม

1.3 หลักการตัดสินใจร่วมกัน

1.3.1 ระดมความคิดเห็นโดยการปรึกษาหารือเพื่อใช้ในการตัดสินใจ

1.3.2 มีการร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับเป้าหมายการดำเนินงาน

1.3.3 เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานได้ร่วมตัดสินใจในการปฏิบัติงาน

1.3.4 จัดให้มีการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมตัดสินใจ

1.3.5 เปิดโอกาสให้บุคคลที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมร่วมตัดสินใจ

1.4 หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง

1.4.1 ประสานงานเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง

1.4.2 การติดต่อสื่อสารมีความถูกต้อง และเชื่อถือได้ทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน

1.4.3 การแสดงความคิดเห็นและทัศนคติต่าง ๆ อย่างอิสระ

1.4.4 การแบ่งปันข้อมูลข่าวสารระหว่างสมาชิกเครือข่าย

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ

กระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ มี 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 สร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย ขั้นที่ 2 ประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย ขั้นที่ 3 สร้างพันธสัญญาร่วมกัน ขั้นที่ 4 บริหารจัดการเครือข่าย ขั้นที่ 5 พัฒนาความสัมพันธ์ของเครือข่าย และ ขั้นที่ 6 รักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง รายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย มีแนวปฏิบัติดังนี้

1.1 สถานศึกษาสร้างความตระหนักแก่สมาชิกในองค์กร

1.2 สมาชิกมีความตระหนักถึงความสำคัญของเครือข่าย

1.3 ก่อนสร้างเครือข่ายมีการเตรียมกลุ่มหรือเตรียมเครือข่าย

1.4 เครือข่ายมีวัฒนธรรมองค์กรร่วมกัน

1.5 สมาชิกที่เข้าร่วมมีความศรัทธาเครือข่าย

ขั้นที่ 2 ประสานงานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย มีแนวปฏิบัติดังนี้

2.1 มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างต่อเนื่อง

2.2 สื่อสาร เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์บทบาทของเครือข่ายและมวลสมาชิก

2.3 ชี้ให้สมาชิกเครือข่ายเห็นสภาพปัญหาและประเด็นการพัฒนาร่วมกัน

2.4 ประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่ายที่เป็นแหล่งวิชาการและแหล่งทุนเพื่อการให้ความช่วยเหลือ

2.5 เสนอโครงการความร่วมมือเพื่อการแบ่งปันทักษะและประสบการณ์แก่เครือข่าย

ขั้นที่ 3 สร้างพันธสัญญาร่วมกัน มีแนวปฏิบัติดังนี้

3.1 กำหนดและสร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญาร่วมกัน

3.2 มีการกำหนดวัตถุประสงค์และข้อตกลงในการทำงานร่วมกัน

3.3 มีบุคลากรฝ่ายกำกับติดตามและประเมินผลแบบมีส่วนร่วม

3.4 มีการกำหนดบทบาทของสมาชิกอย่างชัดเจน

3.5 มีการสื่อสารแบบสองทางและสื่อสารอย่างทั่วถึง

3.6 มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และดำเนินตามแผนอย่างเป็นระบบ

ขั้นที่ 4 บริหารจัดการเครือข่าย มีแนวปฏิบัติดังนี้

4.1 มีกระบวนการดำเนินงานและพัฒนางานอย่างเป็นระบบ

4.2 เครือข่ายมีการกำหนดโครงสร้างและบทบาทหน้าที่

4.3 มีการกำหนดกฎ กติกา ของเครือข่าย

4.4 มีการสื่อสารระหว่างผู้นำกับสมาชิกเครือข่ายอย่างหลากหลายรูปแบบ

ขั้นที่ 5 การพัฒนาความสัมพันธ์ มีแนวปฏิบัติดังนี้

5.1 สมาชิกเครือข่ายมีความสัมพันธ์ต่อกันในลักษณะของกัลยาณมิตรที่แท้จริง

5.2 มีการเสริมสร้างวัฒนธรรมเครือข่ายเพื่อขจัดความขัดแย้ง

5.3 เครือข่ายมีบรรยากาศแบบพลังเกื้อกูล สามัคคี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

5.4 เครือข่ายมีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้

5.5 มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่ายเป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอ

ขั้นที่ 6 รักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

6.1 มีการรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่ายทุกระดับ

6.2 เครือข่ายมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นต่อกัน

6.3 มีการกำหนดและสร้างระบบแรงจูงใจในการทำงาน

6.4 มีการสร้างสรรค์กิจกรรมใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง

6.5 มีการสร้างบรรยากาศการทำงานแบบสมานฉันท์

6.6 มีการนำระบบเทคโนโลยีที่มีคุณภาพมาใช้ในระบบการประสานงาน

องค์ประกอบที่ 3 ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ

ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) ความร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 2) ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น 3) ความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ และ 4) ความร่วมมือในการใช้แหล่งเรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ความร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา มีแนวปฏิบัติดังนี้

3.1.1 ร่วมประชุมระดมความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กรในชุมชน สถานประกอบการ เพื่อร่วมกันพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

3.1.2 ร่วมกำหนดทิศทางและจุดมุ่งหมายในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

3.1.3 ร่วมดำเนินการเป็นเครือข่ายเพื่อการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

3.1.4 ร่วมประเมินและรายงานผลการประเมินการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

3.2 ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น มีแนวปฏิบัติ ดังนี้

3.2.1 ส่งเสริมการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกับท้องถิ่น

3.2.2 พัฒนารูปแบบ เทคนิค วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียน

3.2.3 วิจัยรูปแบบเพื่อเสริมสร้างวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สอดคล้องตามความต้องการของชุมชนและสถานประกอบการ

3.2.4 กำกับ ติดตาม ประเมินผลการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพ

3.3 ความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ มีแนวปฏิบัติ ดังนี้

3.3.1 ร่วมกันวางแผนการจัดการเรียนรู้กับเครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ

3.3.2 ร่วมกันดำเนินการตามแผนเพื่อร่วมกันพัฒนาการจัดการเรียนรู้

3.3.3 ร่วมกันติดตามผลการดำเนินการจัดการเรียนรู้กับเครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ

3.4 ความร่วมมือการใช้แหล่งเรียนรู้ มีแนวปฏิบัติ ดังนี้

3.4.1 ร่วมกันสำรวจแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นเครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ

3.4.2 ร่วมกันสร้างข้อตกลงเป็นพันธมิตรเพื่อสนับสนุนการใช้แหล่งเรียนรู้สำหรับผู้เรียน

3.4.3 ร่วมกันปรับปรุงพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

3.4.4 ร่วมกันจัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลการใช้แหล่งเรียนรู้

3.4 ร่วมติดตามและประเมินผล มีแนวปฏิบัติดังนี้

3.4.1 พัฒนารูปแบบ เทคนิค วิธีการประเมินผลการเรียนให้มีประสิทธิภาพ

3.4.2 ร่วมกันพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลการเรียนด้านวิชาการและวิชาชีพ

3.4.3 จัดทำคู่มือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

3.4.4 จัดทำรายงานการติดตามและประเมินผล

องค์ประกอบที่ 4 คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) คณะกรรมการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ รายละเอียดดังนี้

1. คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

1.1 องค์ประกอบของคณะกรรมการ ประกอบด้วย

1.1.1 ผู้ทรงคุณวุฒิจากชุมชนและสถานประกอบการ เป็นประธานกรรมการ

1.1.2 ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นรองประธานกรรมการ

1.1.3 ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐและเอกชน เป็นกรรมการ (จำนวน 1 คน)

1.1.4 ผู้แทนสถานประกอบการ เป็นกรรมการ (จำนวน 1 คน)

1.1.5 ผู้แทนชุมชน เป็นกรรมการ (จำนวน 1 คน)

1.1.6 ผู้แทนครู เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน)

1.1.7 รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนงานและความร่วมมือ เป็นกรรมการและเลขานุการ

1.2 หน้าที่ของคณะกรรมการ

1.2.1 กำหนดเป้าหมาย นโยบาย และยุทธศาสตร์ในการบริหารการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ

1.2.2 ให้ความเห็นชอบแผนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

1.2.3 กำหนดการรับผู้เรียน การยุบ การขยาย และการเพิ่มประเภทวิชา สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถานศึกษา

1.2.4 ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ของสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพ

1.2.5 กำกับ ติดตามผลการปฏิบัติงานการจัดการศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพ

2. คณะกรรมการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

2.1 องค์ประกอบของคณะกรรมการ ประกอบด้วย

2.1.1 ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นประธานกรรมการ

2.1.2 ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐและเอกชน เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน)

2.1.3 ผู้แทนสถานประกอบการ เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน)

2.1.4 ผู้แทนชุมชน เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน)

2.1.5 ผู้แทนครู เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน)

2.1.6 รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ เป็นกรรมการและเลขานุการ

2.2 หน้าที่ของคณะกรรมการ

2.2.1 จัดทำแผนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

2.2.2 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น

2.2.3 ประสานงานความร่วมมือและดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

2.2.4 จัดทำข้อตกลงความร่วมมือกับเครือข่าย

2.2.5 รายงานผลการดำเนินงานการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

2.3 ผลการประเมินคุณภาพรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

การประเมินคุณภาพของรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เป็นการประเมินด้านความเหมาะสม (Propriety) และด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) โดยการใช้แบบประเมิน ดังแสดงในตารางที่ 19-22

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ องค์ประกอบที่ 1 หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ
1. หลักการทำงานเป็นทีม	4.70	0.46	มากที่สุด	4.33	0.59	มาก
2. หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย	4.67	0.48	มากที่สุด	4.35	0.60	มาก
3. หลักการตัดสินใจร่วมกัน	4.60	0.60	มากที่สุด	4.50	0.61	มาก
4. หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง	4.05	0.87	มาก	4.60	0.60	มากที่สุด
เฉลี่ย	**4.51**	**0.41**	**มากที่สุด**	**4.45**	**0.32**	**มาก**

จากตารางที่ 19 แสดงว่าความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ องค์ประกอบที่ 1 หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.51) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.45) ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ขององค์ประกอบที่ 2 กระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ
ขั้นที่ 1 สร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย	4.72	0.46	มากที่สุด	4.72	0.46	มากที่สุด
ขั้นที่ 2 ประสานงานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย	4.33	0.76	มาก	4.32	0.63	มาก

ตารางที่ 20 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ
ขั้นที่ 3 สร้างพันธสัญญาร่วมกัน	4.65	0.59	มากที่สุด	4.50	0.61	มาก
ขั้นที่ 4 บริหารจัดการเครือข่าย	4.72	0.46	มากที่สุด	4.56	0.51	มากที่สุด
ขั้นที่ 5 การพัฒนาความสัมพันธ์ของเครือข่าย	4.06	0.80	มาก	4.61	0.50	มากที่สุด
ขั้นที่ 6 รักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง	4.28	0.75	มาก	4.55	0.61	มากที่สุด
เฉลี่ย	**4.46**	**0.30**	**มาก**	**4.54**	**0.33**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 20 แสดงว่าองค์ประกอบที่ 2 กระบวนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือการจัดการศึกษาวิชาชีพระยะสั้น โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.46) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.54) ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ขององค์ประกอบที่ 3 ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ
1. ความร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา	4.28	0.75	มาก	4.51	0.75	มากที่สุด
2. ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น	4.22	0.73	มาก	4.24	0.73	มาก
3. ความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้	4.56	0.61	มากที่สุด	4.55	0.72	มากที่สุด
4. ความร่วมมือในการใช้แหล่งเรียนรู้	4.35	0.65	มาก	4.60	0.70	มากที่สุด
เฉลี่ย	**4.35**	**0.28**	**มาก**	**4.47**	**0.22**	**มาก**

จากตารางที่ 21 แสดงว่าองค์ประกอบที่ 3 ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.35) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.47) ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ขององค์ประกอบที่ 4 คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ
1. คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	4.33	0.76	มาก	4.78	0.42	มากที่สุด
2. หน้าที่ของคณะกรรมการ	4.10	0.56	มาก	4.55	0.61	มากที่สุด
3. คณะกรรมการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	3.83	0.86	มาก	3.81	0.85	มาก
4. หน้าที่ของคณะกรรมการ	4.72	0.46	มากที่สุด	4.50	0.51	มาก
เฉลี่ย	**4.25**	**0.22**	**มาก**	**4.41**	**0.31**	**มาก**

จากตารางที่ 22 แสดงว่าองค์ประกอบที่ 4 คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.25) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.41) ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว พบว่า ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ผ่านเกณฑ์การประเมิน โดยมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 3.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 ทุกองค์ประกอบ

ตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ผลจากการทดลองใช้รูปแบบ โดยการดำเนินการตามคู่มือการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว และกิจกรรมของโครงการเพื่อทดลองใช้รูปแบบ 4 โครงการ ดำเนินการดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจและแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการ 4 โครงการที่ใช้ทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจและแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการ 4 โครงการ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ปรากฏผล ดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และปฏิบัติหน้าที่/สังกัดหน่วยงาน

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ (n = 54)		
1. เพศ		
ชาย	28	51.85
หญิง	26	48.15
รวม	**54**	**100**
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	11	20.37
30 – 39 ปี	15	27.78
40 – 49 ปี	21	38.89
50 – ปี ขึ้นไป	7	12.96
รวม	**54**	**100**
3. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	14	25.93
ปริญญาตรี	38	70.37
สูงกว่าปริญญาตรี	2	03.70
รวม	**54**	**100**
4. ปฏิบัติหน้าที่/สังกัดหน่วยงาน		
ผู้บริหารสถานศึกษา	4	7.41
ครูผู้สอน	30	55.56
ชุมชนและสถานประกอบการ	20	37.03
รวม	**54**	**100**
โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ (n = 84)		
1. เพศ		
ชาย	46	54.76
หญิง	38	45.24
รวม	**84**	**100**

ตารางที่ 23 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	22	26.19
30 – 39 ปี	24	28.57
40 – 49 ปี	28	33.34
50 – ปี ขึ้นไป	10	11.90
รวม	**84**	**100**
3. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	47	55.95
ปริญญาตรี	36	42.86
สูงกว่าปริญญาตรี	1	01.19
รวม	**84**	**100**
4. ปฏิบัติหน้าที่/สังกัดหน่วยงาน		
ผู้บริหารสถานศึกษา	4	4.77
ครูผู้สอน	30	35.71
ผู้เรียน	30	35.71
ชุมชนและสถานประกอบการ	20	23.81
รวม	**84**	**100**
โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน (n = 84)		
1. เพศ		
ชาย	46	54.76
หญิง	38	45.24
รวม	**84**	**100**
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	51	60.71
30 – 39 ปี	12	14.29

ตารางที่ 23 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
40 – 49 ปี	16	19.05
50 – ปี ขึ้นไป	5	5.95
รวม	**84**	**100**
3. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	49	58.33
ปริญญาตรี	33	39.29
สูงกว่าปริญญาตรี	2	02.38
รวม	**84**	**100**
4. ปฏิบัติหน้าที่/สังกัดหน่วยงาน		
ผู้บริหารสถานศึกษา	4	4.77
ครูผู้สอน	30	35.71
ผู้เรียน	30	35.71
ชุมชนและสถานประกอบการ	20	23.81
รวม	**84**	**100**
โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา (n = 54)		
1. เพศ		
ชาย	32	59.26
หญิง	22	40.74
รวม	**54**	**100**
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	8	14.81
30 – 39 ปี	12	22.22
40 – 49 ปี	27	50.01
50 – ปี ขึ้นไป	7	12.96
รวม	**54**	**100**

ตารางที่ 23 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	12	22.22
ปริญญาตรี	41	75.93
สูงกว่าปริญญาตรี	1	01.85
รวม	**54**	**100**
4. ปฏิบัติหน้าที่/สังกัดหน่วยงาน		
ผู้บริหารสถานศึกษา	4	7.41
ครูผู้สอน	30	55.56
ผู้เรียน	-	-
ชุมชนและสถานประกอบการ	20	37.03
รวม	**54**	**100**

จากตารางที่ 23 พบว่า สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 51.85) อายุ 40-49 ปี (ร้อยละ 38.89) วุฒิการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ 70.37) ปฏิบัติหน้าที่/สังกัดหน่วยงาน เป็นครูผู้สอน (ร้อยละ 55.56) โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 54.76) อายุ 40-49 ปี (ร้อยละ 33.34) วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 55.95) ปฏิบัติหน้าที่/สังกัดหน่วยงาน ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอนและผู้เรียนเท่ากัน (ร้อยละ 35.71) โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 54.76) อายุต่ำกว่า 30 ปี (ร้อยละ 60.71) วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 58.39) เป็นครูผู้สอนและผู้เรียนเท่ากัน (ร้อยละ 35.71) โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 59.26) อายุ 40-49 ปี (ร้อยละ 50.01) วุฒิการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ 75.93) ปฏิบัติหน้าที่/สังกัดหน่วยงาน เป็นครูผู้สอน (ร้อยละ 55.56)

3.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการ 4 โครงการ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการ 4 โครงการ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการ 4 โครงการ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ข้อ	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
	โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ (n = 54)			
1	การมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นเพื่อการวางแผนดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.54	0.77	มากที่สุด
2	การจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ	4.62	0.76	มากที่สุด
3	มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ข้อมูลของกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.56	0.84	มากที่สุด
4	ระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม	4.35	0.85	มาก
5	กิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการเกิดจากการระดมความคิดของชุมชนและสถานประกอบการ	4.63	0.75	มากที่สุด
6	ผู้รับผิดชอบโครงการมีการรายงานผลการดำเนินงานของกิจกรรมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ	4.59	0.78	มากที่สุด
7	โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพมีเครือข่ายความร่วมมือเพิ่มขึ้น	4.58	0.78	มากที่สุด
8	กิจกรรมภายใต้โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ น่าสนใจและมีประโยชน์ต่อเครือข่าย	4.53	0.78	มากที่สุด
9	โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพมีการติดตามและประเมินผลโครงการอย่างต่อเนื่อง	4.56	0.69	มากที่สุด
10	ผู้เรียน ชุมชน และสถานประกอบการได้รับประโยชน์จากการดำเนินโครงการ	4.52	0.77	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ยรวม	**4.55**	**0.45**	**มากที่สุด**

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
	โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ (n = 84)			
1	การมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นเพื่อการวางแผนดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.55	0.78	มากที่สุด
2	การจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ	4.48	0.76	มาก
3	มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ข้อมูลของกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.46	0.81	มาก
4	ระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม	4.41	0.85	มาก
5	กิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการเกิดจากการระดมความคิดของชุมชนและสถานประกอบการ	4.54	0.71	มากที่สุด
6	ผู้รับผิดชอบโครงการมีการรายงานผลการดำเนินงานของกิจกรรมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ	4.37	0.78	มาก
7	โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ มีประชาชนและชุมชนเข้ารับบริการเรียนรู้เพิ่มขึ้น	4.53	0.88	มากที่สุด
8	กิจกรรมภายใต้โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ น่าสนใจ และมีประโยชน์ต่อผู้รับบริการและชุมชน	4.48	0.75	มาก
9	โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ มีการติดตามและประเมินผลโครงการอย่างต่อเนื่อง	4.51	0.65	มากที่สุด
10	ผู้เรียน ชุมชน และสถานประกอบการได้รับประโยชน์จากการดำเนินโครงการ	4.49	0.75	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวม	**4.48**	**0.51**	**มาก**
	โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน (n = 84)			

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	การมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นเพื่อการวางแผนดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.66	0.87	มากที่สุด
2	การจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ	4.72	0.72	มากที่สุด
3	มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ข้อมูลของกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.54	0.81	มากที่สุด
4	ระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม	4.75	0.75	มากที่สุด
5	กิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการเกิดจากการระดมความคิดของชุมชนและสถานประกอบการ	4.85	0.77	มากที่สุด
6	ผู้รับผิดชอบโครงการมีการรายงานผลการดำเนินงานของกิจกรรมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ	4.47	0.73	มาก
7	โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน มีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา โดยเฉพาะผู้เรียน	4.68	0.67	มากที่สุด
8	กิจกรรมภายใต้โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานน่าสนใจและมีประโยชน์ต่อเครือข่าย	4.71	0.82	มากที่สุด
9	โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน	4.66	0.69	มากที่สุด
10	มีการติดตามและประเมินผลโครงการอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียน ชุมชน และสถานประกอบการได้รับประโยชน์จากการดำเนินโครงการ	4.64	0.75	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ยรวม	**4.67**	**0.37**	**มากที่สุด**

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
	โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา (n = 54)			
1	การมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นเพื่อการวางแผนดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.65	0.87	มากที่สุด
2	การจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ	4.61	0.77	มากที่สุด
3	มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ข้อมูลของกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.58	0.81	มากที่สุด
4	ระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม	4.64	0.75	มากที่สุด
5	กิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการเกิดจากการระดมความคิดของชุมชนและสถานประกอบการ	4.65	0.72	มากที่สุด
6	ผู้รับผิดชอบโครงการมีการรายงานผลการดำเนินงานของกิจกรรมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ	4.62	0.68	มากที่สุด
7	โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคน มีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนอาชีวศึกษา	4.57	0.77	มากที่สุด
8	กิจกรรมภายใต้โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา น่าสนใจและมีประโยชน์ต่อการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย	4.54	0.78	มากที่สุด
9	โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา มีการติดตามและประเมินผลโครงการอย่างต่อเนื่อง	4.55	0.63	มากที่สุด
10	ผู้เรียน ชุมชน และสถานประกอบการได้รับประโยชน์จากการดำเนินโครงการ	4.72	0.67	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ยรวม	**4.61**	**0.47**	**มากที่สุด**
	ค่าเฉลี่ยรวม 4 โครงการ	**4.58**	**0.43**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 24 แสดงว่า ความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการ 4 โครงการ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายโครงการ พบว่า โครงการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.67) รองลงมาได้แก่ โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.61) และโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.55)

3.3 ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมใน 4 โครงการ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ผลการวิเคราะห์การประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมใน 4 โครงการ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการ 4 โครงการ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ข้อ	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับผลสัมฤทธิ์
	โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ (n = 54)			
1	การมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นเพื่อการวางแผนดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.42	0.78	มาก
2	การจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ	4.37	0.74	มาก
3	มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ข้อมูลของกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.40	0.81	มาก
4	ระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม	4.33	0.75	มาก

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
5	กิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการเกิดจากการระดมความคิดของชุมชนและสถานประกอบการ	4.41	0.65	มาก
6	ผู้รับผิดชอบโครงการมีการรายงานผลการดำเนินงานของกิจกรรมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ	4.44	0.77	มาก
7	โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพมีเครือข่ายความร่วมมือเพิ่มขึ้น	4.25	0.76	มาก
8	กิจกรรมภายใต้โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ น่าสนใจและมีประโยชน์ต่อเครือข่าย	4.31	0.68	มาก
9	โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพมีการติดตามและประเมินผลโครงการอย่างต่อเนื่อง	4.44	0.79	มาก
10	ผู้เรียน ชุมชน และสถานประกอบการได้รับประโยชน์จากการดำเนินโครงการ	4.12	0.78	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวม	**4.35**	**0.42**	**มาก**
	โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ (n = 84)			
1	การมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นเพื่อการวางแผนดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.15	0.68	มาก
2	การจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ	4.12	0.75	มาก
3	มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ข้อมูลของกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.18	0.78	มาก
4	ระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม	4.45	0.77	มาก
5	กิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการเกิดจากการระดมความคิดของชุมชนและสถานประกอบการ	4.24	0.84	มาก
6	ผู้รับผิดชอบโครงการมีการรายงานผลการดำเนินงานของกิจกรรมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ	4.33	0.88	มาก

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
7	โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ มีประชาชนและชุมชนเข้ารับบริการเรียนรู้เพิ่มขึ้น	4.44	0.81	มาก
8	กิจกรรมภายใต้โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ น่าสนใจ และมีประโยชน์ต่อผู้รับบริการและชุมชน	4.32	0.73	มาก
9	โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ มีการติดตามและประเมินผลโครงการอย่างต่อเนื่อง	4.15	0.76	มาก
10	ผู้เรียน ชุมชน และสถานประกอบการได้รับประโยชน์จากการดำเนินโครงการ	4.35	0.85	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวม	**4.27**	**0.46**	**มาก**
	โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน (n = 84)			
1	การมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นเพื่อการวางแผนดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.25	0.67	มาก
2	การจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ	4.32	0.81	มาก
3	มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ข้อมูลของกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.14	0.74	มาก
4	ระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม	4.10	0.86	มาก
5	กิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการเกิดจากการระดมความคิดของชุมชนและสถานประกอบการ	4.41	0.78	มาก
6	ผู้รับผิดชอบโครงการมีการรายงานผลการดำเนินงานของกิจกรรมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ	4.33	0.85	มาก

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
7	โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน มีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา โดยเฉพาะผู้เรียน	4.34	0.77	มาก
8	กิจกรรมภายใต้โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน น่าสนใจและมีประโยชน์ต่อเครือข่าย	4.11	0.87	มาก
9	โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน	4.28	0.75	มาก
10	มีการติดตามและประเมินผลโครงการอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียน ชุมชน และสถานประกอบการได้รับประโยชน์จากการดำเนินโครงการ	4.18	0.74	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวม	**4.25**	**0.48**	**มาก**
	โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา (n = 54)			
1	การมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นเพื่อการวางแผนดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.05	0.67	มาก
2	การจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ	4.24	0.84	มาก
3	มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ข้อมูลของกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.17	0.78	มาก
4	ระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม	4.15	0.64	มาก
5	กิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการเกิดจากการระดมความคิดของชุมชนและสถานประกอบการ	4.22	0.75	มาก

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
6	ผู้รับผิดชอบโครงการมีการรายงานผลการดำเนินงานของกิจกรรมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ	4.35	0.78	มาก
7	โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา มีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา โดยเฉพาะผู้เรียน	4.27	0.86	มาก
8	กิจกรรมภายใต้โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา น่าสนใจและมีประโยชน์ต่อการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย	4.34	0.84	มาก
9	โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา มีการติดตามและประเมินผลโครงการอย่างต่อเนื่อง	4.25	0.87	มาก
10	ผู้เรียน ชุมชน และสถานประกอบการได้รับประโยชน์จากการดำเนินโครงการ	4.18	0.75	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวม	**4.22**	**0.54**	**มาก**
	ค่าเฉลี่ยรวม 4 โครงการ	**4.27**	**0.47**	**มาก**

จากตารางที่ 24 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการ 4 โครงการ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.27) คิดเป็นร้อยละ 85.40 เมื่อพิจารณาเป็นรายโครงการ พบว่า โครงการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.35) รองลงมาได้แก่ โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.27) และโครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.25)

ตอนที่ 4 ผลการประเมินผลการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

ชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ผลการประเมินผลการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ดำเนินการดังนี้

4.1 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

4.1.1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ปรากฏผลดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และปฏิบัติหน้าที่/หน่วยงาน

(n = 20)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	12	60.00
หญิง	8	40.00
รวม	**20**	**100**
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	-	-
30 – 39 ปี	4	20.00
40 – 49 ปี	13	65.00
50 – ปี ขึ้นไป	3	15.00
รวม	**20**	**100**
3. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	19	95.00
สูงกว่าปริญญาตรี	1	05.00
รวม	**20**	**100**

ตารางที่ 26 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. ปฏิบัติหน้าที่/หน่วยงาน		
ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน	14	70.00
ชุมชนและสถานประกอบการ	6	30.00
รวม	**20**	**100**

จากตารางที่ 26 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 60.00) เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 40.00) มีอายุส่วนใหญ่ 40-49 ปี (ร้อยละ 65.00) รองลงมาอายุ 30-39 (ร้อยละ 20.00) วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่ปริญญาตรี (ร้อยละ 95.00) ปฏิบัติหน้าที่/หน่วยงาน ส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน (ร้อยละ 70.00)

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

(n = 20)

ข้อ	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความสำเร็จ
1	มีชุมชนและสถานประกอบการเข้ามาร่วมเป็นเครือข่ายพัฒนาวิชาการและวิชาชีพมากขึ้น	4.30	0.73	มาก
2	ชุมชนและสถานประกอบการให้ความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรทางการศึกษาร่วมกัน	4.55	0.67	มากที่สุด
3	ชุมชนภาครัฐและเอกชนรวมทั้งสถานประกอบการมาร่วมประชุมกำหนดเป้าหมายเครือข่ายความร่วมมือและการพัฒนาสมาชิกเครือข่าย	4.40	0.68	มาก

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความสำเร็จ
4	ชุมชนและสถานประกอบการเข้ามาร่วมเป็นเครือข่ายในการวางแผนพัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ	4.45	0.69	มาก
5	ชุมชนและสถานประกอบการเข้ามาร่วมประชุมสัมมนาในด้านด้านวิชาการและวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง	4.45	0.69	มาก
6	ชุมชนและสถานประกอบการให้การสนับสนุนในการพัฒนาการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาด้านวิชาการวิชาชีพ	4.30	0.66	มาก
7	ผู้เรียนมีความรู้และทักษะผลจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.62	0.65	มากที่สุด
8	ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากฝึกงานและฝึกประสบการณ์ในชุมชนและสถานประกอบการ	4.56	0.62	มากที่สุด
9	ผู้เรียนได้รับความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่หลากหลายจากการเรียนรู้ในชุมชนและสถานประกอบการ	4.54	0.77	มากที่สุด
10	ชุมชนและสถานประกอบการที่เป็นเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพได้สนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษาอย่างหลากหลายและต่อเนื่อง	4.67	0.66	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		**4.48**	**0.40**	**มาก**

จากตารางที่ 27 แสดงว่า ความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ชุมชนและสถานประกอบการที่เป็นเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพได้สนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษาอย่างหลากหลายและต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.67) รองลงมาได้แก่ ผู้เรียนมีความรู้และทักษะผลจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\overline{X}$ =4.62)

4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จากการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

สรุปรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จากการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิค

สระแก้ว ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ปีการศึกษา 2560 และ ปีการศึกษา 2561 ดังรายละเอียดในตารางที่ 28

ตารางที่ 28 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ปีการศึกษา 2560 และ ปีการศึกษา 2561

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ปีการศึกษา 2560	ปีการศึกษา 2561	เพิ่มขึ้นร้อยละ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมวดวิชาชีพ	83.40	98.21	15.17
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมวดวิชาพื้นฐานประยุกต์ (หมวดวิชาสามัญ)	83.31	96.31	13.00

ที่มา: งานวัดผลวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2561)

จากตารางที่ 28 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ปีการศึกษา 2560 และ ปีการศึกษา 2561 หมวดวิชาชีพ เพิ่มขึ้น 15.17 และหมวดวิชาพื้นฐานประยุกต์ (หมวดวิชาสามัญ) เพิ่มขึ้น 13.00 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น

4.3 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากหน่วยงานชุมชนและสถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นหลังใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

จำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากหน่วยงานชุมชนและสถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นหลังใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ดังตารางที่ 29

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากหน่วยงานชุมชนและสถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นหลังใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้วเพิ่มขึ้นหลังใช้รูปแบบ

ที่	หน่วยงาน/สถานประกอบการ	ที่อยู่
1	บริษัท บีจี คอนเทนเนอร์ กล๊าส จำกัด (มหาชน)	47/1 หมู่ 2 ถ.รังสิต-นครนายก กม.7 ต.บึงยี่โถ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130
2	บริษัท กบินทร์บุรีกล๊าส อินดัสทรี จำกัด	สวนอุตสาหกรรม โรจนะ ปราจีนบุรี ต.หัวหว้า อ.ศรีมหาโพธิ จ.ปราจีนบุรี 25140
3	บริษัท ปทุมธานีกล๊าส อินดัสทรี จำกัด	47/1 หมู่ 2 ถ.รังสิต-นครนายก กม.7 ต.บึงยี่โถ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ที่	หน่วยงาน/สถานประกอบการ	ที่อยู่
4	บริษัท บางกอกกล๊าส จำกัด (มหาชน)	47/1 หมู่ 2 ถ.รังสิต-นครนายก กม.7 ต.บึงยี่โถ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130
5	บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)	สำนักงานใหญ่ 313 อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ ชั้น 24 ถนนสีลม แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500
6	ศูนย์การเรียนรู้ กศน.บ้านทรัพย์สมบูรณ์	ตำบลหนองหว้า อำเภอ เขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว
7	ศูนย์การเรียนรู้เทศบาลตำบลตาพระยา	99 หมู่ 1, ถนนธนะวิถี, ตำบลตาพระยา อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว
8	ศูนย์การเรียนรู้โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 83 (บ้านห้วยโจด)	ตำบล ห้วยโจด อำเภอ วัฒนานคร สระแก้ว 27160
9	บริษัท ไฮบีม เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด	99/174 ม.5 ถ.ติวานนท์ ต.ปากเกร็ด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120
10	สำนักงานขนส่งจังหวัดสระแก้ว	เลขที่ 3 ต.สระแก้ว อ.เมือง จ.สระแก้ว 27000
11	บริษัทเซ็นทรัล เรสตอรองส์ กรุ๊ป จำกัด	306 อาคารเซ็นทรัลสีลม ถนนสีลม แขวงสุริยวงศ์ เขตบางรัก กทม
12	บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด	2034/100-107 ชั้น 23-24 อาคารอิตัลไทยทาวเวอร์ ถนนเพชรบุรีตัดใหม่. แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง. กรุงเทพฯ
13	บริษัท มิตซูบิชิ เฮฟวี่ อินดัสตรี่ส์-มหาจักร แอร์ คอนดิชั่นเนอร์ส จำกัด	220ซอยฉลองกรุง 31 แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ10520
14	สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานสระแก้ว	230 หมู่ 11 ต.วัฒนานคร อ.วัฒนานคร จ.สระแก้ว 27160

จากตารางที่ 29 แสดงจำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากหน่วยงานชุมชนและสถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นหลังใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เพิ่มขึ้นจำนวน 14 แห่ง

4.4 รางวัลที่ได้รับด้านวิชาการและวิชาชีพจากการดำเนินการตามรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

สรุปรางวัลที่ได้รับด้านวิชาการและวิชาชีพจากการดำเนินการตามรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ดังตารางที่ 30

ตารางที่ 30 รางวัลที่ได้รับด้านวิชาการและวิชาชีพจากการดำเนินการตามรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัย เทคนิคสระแก้ว

ลำดับ	รางวัลที่ได้รับ	หน่วยงานผู้มอบ	วันที่ได้รับ	รองรอย/หลักฐาน
1	ได้รับรางวัล องค์การมาตรฐาน ระดับเหรียญเงิน สถานศึกษาขนาดใหญ่ งานประชุมวิชาการองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย การแข่งขันทักษะวิชาชีพและทักษะพื้นฐาน ระดับภาค	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ	20 ธ.ค. 2561	เกียรติบัตร
2	ได้นำผลงานมาแสดงในงานขับเคลื่อนสิ่งประดิษฐ์นวัตกรรมอาชีวศึกษาเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมในภาคตะวันออกและพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC)	กระทรวงศึกษาธิการ	9 เม.ย. 2561	เกียรติบัตร
3	ได้ผ่านการตรวจประเมินเป็น “สถานศึกษาปลอดภัย” ตามโครงการสถานศึกษาปลอดภัยจังหวัดสระแก้ว	จังหวัดสระแก้ว	26 ก.ย. 2561	เกียรติบัตร
4	ได้เข้าร่วมงาน JINPAO Automation Contest 2019	บริษัท จินป่าว พรีซิชั่น อินดัสทรี่ จำกัด	7 มี.ค. 2562	โล่เกียรติคุณ
5	ได้รับรางวัล รองชนะเลิศ อันดับ 1 ระดับภาค ตะวันออกและกรุงเทพมหานคร ในการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix it Center) แบบถาวรประจำจังหวัด	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	กันยายน 2561	เกียรติบัตร

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ลำดับ	รางวัลที่ได้รับ	หน่วยงานผู้มอบ	วันที่ได้รับ	รองรอย/หลักฐาน
6	ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนการประกวดผลงานโครงการ TO BE MUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา	ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี องค์ประธานโครงการ	5 มี.ค. 2562	เกียรติบัตร
7	กองลูกเสือวิสามัญ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว หมู่ดีเด่น กิจกรรมทัศนศึกษา (ชาย)	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	2-8 มี.ค. 2562	เกียรติบัตร
8	ได้รับรางวัล หมู่ลูกเสือวิสามัญมาตรฐานดีเด่น งานชุมนุมลูกเสือวิสามัญแห่งชาติ ในโอกาส 100 ปี การลูกเสือวิสามัญโลก	ค่ายลูกเสือวชิราวุธ จังหวัดชลบุรี สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	25 ม.ค. 2562	เกียรติบัตร
9	ได้รับรางวัลชมเชย การแข่งขันตอบปัญหากฎหมาย เนื่องในวันรพีประจำปี พ.ศ. 2562 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	ศาลจังหวัดสระแก้ว ร่วมกับ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสระแก้ว	7 ส.ค. 2562	ใบประกาศเกียรติคุณ
10	ได้รับรางวัลเป็นสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข ประเภทผลงานดีเด่น ระดับทอง	กระทรวงศึกษาธิการ	16 ก.ย. 2562	เกียรติบัตร

จากตารางที่ 30 แสดงรางวัลที่ได้รับ ด้านวิชาการและวิชาชีพจากการดำเนินงานตามรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จำนวน 10 รางวัล

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว 2) เพื่อสร้างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว และ 4) เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ 1) การศึกษาสภาพและแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 76 คน ดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) รวมทั้งการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา 2) การสร้างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ประกอบด้วยการยกร่างรูปแบบโดยการสนทนากลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 17 คน โดยนำผลการศึกษาสภาพและแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว มาประกอบการยกร่าง และตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ โดยการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน รวมทั้งประเมินคุณภาพรูปแบบด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 18 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา 3) การทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยดำเนินการทดลองตามคู่มือการใช้รูปแบบ และกิจกรรมภายใต้โครงการทดลองใช้รูปแบบ จำนวน 4 โครงการ ทดลองกับผู้เข้าร่วมกิจกรรมในการดำเนินการตามโครงการ จำนวน 264 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กำหนดระยะเวลาทดลองใช้รูปแบบ 1 ปีการศึกษา จากนั้นศึกษาความพึงพอใจและประเมินผลสัมฤทธิ์

ของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการ 4 โครงการ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบ 4) การประเมินรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ประกอบด้วย 1) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ ด้วยแบบสอบถามผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 14 คน และชุมชนและสถานประกอบการ จำนวน 6 คน รวม 20 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จากการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ด้วยแบบรายงาน 3) ศึกษาจำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากชุมชน/สถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นหลังใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ด้วยแบบรายงาน และ 4) สรุปรางวัลที่ได้รับด้านวิชาการและวิชาชีพจากการดำเนินการตามรูปแบบ ด้วยแบบรายงาน การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพและแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

1.1 ผลการศึกษาสภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ด้วยแบบสอบถาม พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ด้านหลักการสร้างความเข้มแข็งครือข่ายความร่วมมือ ด้านขอบข่ายการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ และด้านกระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ

1.2 ผลการศึกษาแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ด้วยการสัมภาษณ์ สรุปได้ดังนี้ 1. ด้านหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ได้แก่ 1) หลักการทำงานเป็นทีม 2) หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย 3) หลักการกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่ควรทำร่วมกัน และ 4) หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง 2. ด้านกระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ มี 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นสร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) ขั้นประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย 3) ขั้นสร้างพันธสัญญาร่วมกัน 4) ขั้นบริหารจัดการเครือข่าย 5) ขั้นพัฒนาความสัมพันธ์ และ 6) ขั้นรักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง 3. ด้านขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ ได้แก่ 1) ความร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากร

ทางการศึกษา 2) ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น 3) ความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ และ 4) ความร่วมมือในการใช้แหล่งเรียนรู้ 4. คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) คณะกรรมการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

2. ผลการสร้างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว สรุปได้ดังนี้

รูปแบบที่สร้างขึ้นมี 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1. หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) หลักการทำงานเป็นทีม 2) หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย 3) หลักการตัดสินใจร่วมกัน และ 4) หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง 2. กระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ มี 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 สร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย ขั้นที่ 2 ประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย ขั้นที่ 3 สร้างพันธสัญญาร่วมกัน ขั้นที่ 4 บริหารจัดการเครือข่าย ขั้นที่ 5 พัฒนาความสัมพันธ์ของเครือข่าย และ ขั้นที่ 6 รักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง 3. ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ ได้แก่ 1) ความร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 2) ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น 3) ความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ และ 4) ความร่วมมือในการใช้แหล่งเรียนรู้ 4. คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) คณะกรรมการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ และรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

3.1 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการ 4 โครงการ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายโครงการ พบว่า โครงการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด และโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด

3.2 ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมใน 4 โครงการ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายโครงการ พบว่า โครงการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถาน

ประกอบการ อยู่ในระดับมาก และโครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน อยู่ในระดับมาก

4. ผลการประเมินรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

4.1 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ชุมชนและสถานประกอบการที่เป็นเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพได้สนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษาอย่างหลากหลายและต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้เรียนมีความรู้และทักษะผลจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จากการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ปีการศึกษา 2560 และปีการศึกษา 2561 หมวดวิชาชีพ เพิ่มขึ้น 15.17 และหมวดวิชาพื้นฐานประยุกต์ (หมวดวิชาสามัญ) เพิ่มขึ้น 13.00 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น

4.3 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากหน่วยงานชุมชนและสถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นหลังใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เพิ่มขึ้นจำนวน 14 แห่ง

4.4 รางวัลที่ได้รับด้านวิชาการและวิชาชีพจากการดำเนินการตามรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จำนวน 11 รางวัล

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ที่นำเสนอข้างต้นผู้วิจัยดำเนินการอภิปรายผลในประเด็นหลักที่สำคัญตามผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาสภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ด้วยแบบสอบถาม พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ด้านหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ด้านขอบข่ายการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ และด้านกระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนยังให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้าน

วิชาการและวิชาชีพ ไม่มากเท่าที่ควร จะต้องเร่งพัฒนาให้ทุกฝ่ายได้ตระหนักและให้ความสำคัญในการนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน อีกทั้งเป็นนโยบายของรัฐบาลที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์พัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และสอดรับกับ สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ (2561: 84-87) ที่ได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้านการปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดยการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดมสิน คันธภูมิ (2558) ที่ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พบว่า สภาพปัจจุบันเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการศึกษาแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว พบว่า 1. ด้านหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ได้แก่ 1) หลักการทำงานเป็นทีม 2) หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย 3) หลักการกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่ควรทำร่วมกัน และ 4) หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง 2. ด้านกระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ มี 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นสร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) ขั้นประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย 3) ขั้นสร้างพันธสัญญาร่วมกัน 4) ขั้นบริหารจัดการเครือข่าย 5) ขั้นพัฒนาความสัมพันธ์ และ 6) ขั้นรักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง 3. ด้านขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ ได้แก่ 1) ความร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 2) ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น 3) ความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ และ 4) ความร่วมมือในการใช้แหล่งเรียนรู้ ซึ่งเป็นแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ที่สอดคล้องกับแนวคิดของ พิณสุดา สิริธรังศรี (2558: 17-19) ที่กล่าวว่า แนวคิดการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมขององค์กรต่าง ๆ เริ่มมีมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะเมื่อมีการออกพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มีเจตนารมณ์ให้การศึกษาเป็นเรื่องของทุกคนและทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยได้บัญญัติไว้ในหลักการจัดการศึกษาประการหนึ่งว่า “ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา”และการจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาให้ยึดเรื่องเครือข่ายการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีระชัย ช่วงบุญศรี (2558) ที่ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนวิทยาศาสตร์

ภูมิภาค พบว่า แนวทางการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค 1) ควรมีเป้าหมายเครือข่ายความร่วมมือ 2) ขอบข่ายความร่วมมือควรประกอบด้วย ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการสนับสนุนแหล่งเรียนรู้และวิทยากร 3) ควรมีคณะกรรมการบริหารเครือข่ายความร่วมมือ และ 4) ควรมีกระบวนการบริหารเครือข่ายความร่วมมือ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรรษา จุดาบุตร (2559) ที่ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาศรีราชา สังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาศรีราชา คือ ปรับระบบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพที่เป็นอยู่จริง พัฒนาการเรียนการสอนภายในวิทยาลัยให้ดียิ่งขึ้น พัฒนาครูผู้สอนมีความรู้ในด้านหลักสูตร รวมถึงการวัดผลประเมินผล การจัดทำคู่มือปฏิบัติงานและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลให้เป็นระบบ ร่วมมือกับสถานประกอบการในการจัดการเรียนการสอนร่วมกันในระบบทวิภาคี และควรติดต่อประสานงานกันสม่ำเสมอ

3. ผลการสร้างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว พบว่า รูปแบบที่สร้างขึ้นมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ 4) คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ มีประเด็นที่นำมาอภิปรายตามองค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ การดำเนินการเพื่อการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ต้องมีหลักการเพื่อความเข้าใจตรงกัน โดยเฉพาะด้านความร่วมมือ ดังที่ ครอว์เธอร์ (Crowther, 1996: 273) กล่าวว่า ความร่วมมือ (Collaboration) เป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่ทำให้การทำงานร่วมกันหรือการทำงานเป็นทีมประสบความสำเร็จ ความร่วมมือจึงเป็นคุณลักษณะที่กลุ่มทีมหรือองค์กรพึงปรารถนา ซึ่งหมายถึงการทำงานร่วมกับผู้อื่น การร่วมมือกัน การร่วมรู้ ร่วมคิด การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อสร้างบางสิ่งบางอย่างร่วมกัน ซึ่งองค์ประกอบของรูปแบบควรมีการกำหนดหลักการของรูปแบบ สอดคล้องกับแนวคิดของ คีเวส (Keeves, 1988: 561-565) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย 1) หลักการของรูปแบบมีลักษณะเป็นแนวความคิดภาพรวมที่ใช้ในการกำหนดกระบวนการหรือวิธีการและกิจกรรมการดำเนินงานในลักษณะของความสัมพันธ์ที่มีความต่อเนื่อง 2) จุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของรูปแบบ 3) วิธีการ/กระบวนการของรูปแบบ และ 4) การประเมินผลของรูปแบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรภัทร มหาวงศ์ (2558) ที่ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูง พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบ ได้แก่ 1) หลักการของเครือข่าย ประกอบ ด้วยหลักการมีส่วนร่วม หลักประสิทธิภาพ หลักประสิทธิผล และหลักความรับผิดชอบ 2) ลักษณะของเครือข่าย 3) คณะกรรมการบริหารเครือข่าย 4) ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการ และ 5) กระบวนการบริหารเครือข่าย และงานวิจัยของ วชิราภรณ์ สุรธนะสกุล (2560) ที่ได้ศึกษาวิจัย รูปแบบการเสริมสร้างความ

เข้มแข็งของชุมชนโดยวิทยาลัยชุมชน พบว่า รูปแบบการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนโดยวิทยาลัยชุมชน ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ องค์ประกอบการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน บทบาทการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หลักการดำเนินงาน และเงื่อนไขความสำเร็จ

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ มี 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 สร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย ขั้นที่ 2 ประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย ขั้นที่ 3 สร้างพันธสัญญาร่วมกัน ขั้นที่ 4 บริหารจัดการเครือข่าย ขั้นที่ 5 พัฒนาความสัมพันธ์ของเครือข่าย และ ขั้นที่ 6 รักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง องค์ประกอบของรูปแบบ ด้านกระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือดังกล่าว เป็นไปตามหลักแนวคิดทฤษฎีการพัฒนารูปแบบที่จะต้องแสดงให้เห็นถึงกระบวนการหรือขั้นตอนดำเนินการของรูปแบบ อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดของ คีเวส (Keeves, 1988: 561-565) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบของรูปแบบประกอบด้วย 1) หลักการของรูปแบบ 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ 3) วิธีการ/กระบวนการของรูปแบบ 4) การประเมินผลของรูปแบบ และสอดคล้องกับ บราวน์และโมเบริกส์ (Brown and Moberg, 1980: 98) ที่ได้สังเคราะห์รูปแบบขึ้นมาจากแนวคิดเชิงระบบ (Systems Approach) กับหลักการบริหารตามสถานการณ์ (Contingency Approach) ได้องค์ประกอบของรูปแบบ ที่ประกอบด้วยสภาพแวดล้อม (Environment) เทคโนโลยี (Technology) โครงสร้าง (Structure) กระบวนการจัดการ (Management Process) และการตัดสินใจสั่งการ (Decision making) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิสิฐ เทพไกรวัล (2556) ที่ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก พบว่า กระบวนการสร้างเครือข่าย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) ขั้นประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย 3) ขั้นสร้างพันธสัญญาร่วมกัน 4) ขั้นบริหารจัดการเครือข่าย 5) ขั้นพัฒนาความสัมพันธ์ และ 6) ขั้นรักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทรวรรธน์ นิลแก้วบวรวิชญ์ (2559) ที่ได้ศึกษาวิจัย รูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบด้านกระบวนการสร้างเครือข่ายมี 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) ขั้นประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย 3) ขั้นสร้างพันธสัญญาร่วมกัน 4) ขั้นบริหารจัดการเครือข่าย 5) ขั้นพัฒนาความสัมพันธ์ 6) ขั้นรักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบที่ 3 ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ ซึ่งมีองค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) ความร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 2) ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น 3) ความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ และ 4) ความร่วมมือในการใช้แหล่งเรียนรู้ เนื่องจากการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชนและสถานประกอบการครั้งนี้เป็นการเน้นความร่วมมือทางด้านวิชาการและวิชาชีพ ขอบข่ายของความร่วมมือจึงเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนและสถานประกอบการ สอดคล้องกับ นโยบายของรัฐบาลโดยสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ (2561: 84-87) ที่ได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ

20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง ในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา ให้มีการ 1) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 2) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ 3) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท และ 4) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีระชัย ช่วงบุญศรี (2558) ที่ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค พบว่า รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค มี 5 องค์ประกอบ องค์ประกอบด้านขอบข่ายความร่วมมือประกอบด้วย ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการสนับสนุนแหล่งเรียนรู้และวิทยากร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อดุลย์ ทวีกาญจน์ (2558) ที่ได้ศึกษาวิจัย รูปแบบการบริหารงานวิชาการการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ของสถานศึกษาสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1 ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับขอบข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพ ได้แก่ ด้านหลักสูตรการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี มีนโยบายส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรฐานสมรรถนะวิชาชีพเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพอาเซียนทุกระดับ โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการในการร่วมกันจัดทำหลักสูตร และด้านการเรียนการสอนใช้มาตรฐานสมรรถนะเป็นกรอบในการจัดการเรียนการสอนและฝึกทักษะวิชาชีพตามรายวิชาที่สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพประเทศกลุ่มอาเซียน

องค์ประกอบที่ 4 คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) คณะกรรมการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ในการดำเนินการพัฒนาสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายในรูปแบบของการบริหารโดยองค์คณะบุคคลเครือข่ายความร่วมมือหรือการบริหารในรูปแบบของคณะกรรมการ เป็นการบริหารการทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นการบริหารแบบประชาธิปไตย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้ได้รับผลกระทบจากการบริหารจะเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย ร่วมกันคิดร่วมกันดำเนินงาน ร่วมกันตัดสินใจและร่วมกันแก้ปัญหา ทำให้การดำเนินงานมีความรอบคอบและมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ พิษณุ ตุลสุข (2548: 29-31) ที่กล่าวไว้ว่า การบริหารในรูปคณะกรรมการเป็นการบริหารแบบประชาธิปไตย โดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีโอกาสเข้ามาเป็นคณะกรรมการ มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย กำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กร และร่วมรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นกับการดำเนินงานขององค์กร และแนวคิดของ ประกอบ กุลเกลี้ยง และสิทธิพร ลิ้มบริบูรณ์ (2549: 6) ที่กล่าวว่า การบริหารงานโดยองค์คณะบุคคลเปิดโอกาสให้คณะกรรมการได้ใช้ดุลยพินิจ ตัดสินใจ จากการอภิปรายถึงเหตุผลการดำเนินการประกอบข้อมูลข้อเท็จจริง จึงไม่ขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือภูมิหลังของบุคคล ผลของการใช้ดุลยพินิจจึงรอบคอบ และมีความเสี่ยงน้อย และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สนธิรัก เทพเรณู (2552) ที่ได้กล่าวว่า การทำงานใน

รูปแบบของคณะกรรมการหรือองค์คณะบุคคล เชื่อกันว่าสามารถสร้างประสิทธิภาพในการทำงานได้เป็นอย่างดี เพราะเป็นการระดมสติปัญญาความคิดและประสบการณ์ของบุคคลหลายคนเพื่อพิจารณาปัญหาตัดสินหรือหาข้อยุติอย่างมีเหตุผล ซึ่งรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายที่มีองค์ประกอบของรูปแบบเป็นคณะกรรมการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สรวง วรอินทร์ (2557) ที่ได้ศึกษาวิจัย รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า รูปแบบสร้างขึ้นประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ 2 เงื่อนไขความสำเร็จ ได้แก่ 1) คณะกรรมการบริหารเครือข่ายความร่วมมือ 2) ขอบข่ายงานส่งเสริมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3) กระบวนการบริหารเครือข่ายความร่วมมือ และงานวิจัยของ บุญเรียง สิทธิ์ทองสี (2557) ที่ได้ศึกษาวิจัย รูปแบบการบริหารงานกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พบว่า รูปแบบที่สร้างขึ้นประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา 2) ขอบข่ายงานบริหารงานกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ 3) กระบวนการบริหารงานกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญเพิ่ม สอนภักดี (2559) ที่ได้ศึกษาวิจัย รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล พบว่า รูปแบบที่สร้างขึ้นประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 องค์คณะบุคคลเครือข่ายความร่วมมือ องค์ประกอบที่ 2 ขอบข่ายและภารกิจเครือข่ายความร่วมมือ องค์ประกอบที่ 3 แนวทางการจัดการศึกษาตลอดชีวิต และองค์ประกอบที่ 4 กระบวนการบริหารของเครือข่ายความร่วมมือ

4. ผลการทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ที่พบว่า 1) ความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการ 4 โครงการ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการ 4 โครงการ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ที่ผลการทดลองเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก การนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้ไปทดลองใช้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรมในการดำเนินการตามโครงการทดลองใช้รูปแบบ ซึ่งแต่ละโครงการดำเนินการครอบคลุมวิธีการแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบ เป็นโครงการที่ชุมชนและสถานประกอบการ รวมทั้งผู้เรียนมีส่วนร่วมดำเนินการ เป็นการดำเนินโครงการที่เครือข่ายมีส่วนร่วม ทุกฝ่ายมีสิทธิและมีความเท่าเทียมกัน เครือข่ายเกิดความเข้มแข็ง เครือข่ายผู้ร่วมโครงการมีความพึงพอใจ และผู้เรียนมีคุณภาพด้านวิชาการและวิชาชีพ สอดคล้องกับแนวคิดของ จรวยพร ธรณินทร์ (2554: 3-6) ที่กล่าวถึงหลักการทำงานแบบเครือข่ายความร่วมมือ คือทุกฝ่ายมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี มีสิทธิ และมีโอกาสเท่าเทียมกัน เป็นการทำงานแนวราบไม่มีการสั่งการจากฝ่ายใด และเป็นกระบวนการเรียนรู้โดยผ่านการทำงานร่วมกัน ประโยชน์ของเครือข่ายความร่วมมือ ได้แก่ 1) ตัดสินใจได้เร็ว แก้ปัญหาได้เร็ว ท่ามกลางความไม่แน่นอน และความสลับซับซ้อนของปัญหา 2) ลดค่าใช้จ่ายการบริหารราชการและผู้ใช้บริการ 3) ให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมายได้ตรงความต้องการ 4) เป็นการสร้างทุนทางสังคมให้แก่

หน่วยงานและประเทศ 5) ทำให้มีแหล่งข้อมูลเพิ่มมากขึ้น 6) ทำให้มีแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้มากขึ้น 7) ทำให้ทำงานได้ยืดหยุ่นอาศัยความชำนาญหลายฝ่ายช่วยเสนอ และ 8) ทำให้ได้ความรู้ที่ลึกซึ้งมาจากผู้เชี่ยวชาญงานนั้นโดยตรง ซึ่งผลการทดลองใช้รูปแบบสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิสิฐ เทพไกรวัล (2556) ที่ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก พบว่าการพัฒนาเครือข่ายส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงการบริหารงานด้านวิชาการ งบประมาณ บุคคล และบริหารทั่วไปและส่งผลกระทบต่อนักเรียนตามขอบข่ายที่คาดหวังสูงกว่าปีที่ผ่านมา และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทรวรรธน์ นิลแก้วบวรวิชญ์ (2559) ที่ได้ศึกษาวิจัยรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ผลการทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผลการประเมินผลการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชนสถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ที่พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ เกี่ยวกับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ปีการศึกษา 2560 และปีการศึกษา 2561 ภายหลังการใช้รูปแบบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น และจำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากหน่วยงานชุมชนและสถานประกอบการเพิ่มขึ้นหลังใช้รูปแบบ ผลเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบของรูปแบบที่เน้นการสร้างความเข้มแข็งชุมชนและสถานประกอบการอย่างเป็นระบบ โดยมีการกำหนดหลักการของรูปแบบที่ชัดเจน กระบวนการของรูปแบบได้พัฒนาอย่างมีขั้นตอนและสอดคล้องกับชุมชนและสถานประกอบการ กำหนดขอบข่ายเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านวิชาการและวิชาชีพและมีองค์ประกอบของคณะกรรมการที่เน้นให้ชุมชนและสถานประกอบการมีส่วนร่วม มีบทบาทเท่าเทียมกัน และรูปแบบสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง มีกระบวนการปฏิบัติหรือแนวปฏิบัติที่สะดวกเป็นรูปแบบที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะมีการสร้างหรือพัฒนารูปแบบด้วยกระบวนการที่มีความเป็นระบบตามหลักการพัฒนารูปแบบ โดยเริ่มจากการศึกษาสภาพและแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ การสร้างรูปแบบ การตรวจสอบรูปแบบ การทดลองใช้ และการประเมินผลการรูปแบบโดยผู้ใช้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ รัตนะ บัวสนธ์ (2552: 13-15) ที่กล่าวถึงกระบวนการหรือขั้นตอนของการพัฒนานวัตกรรมหรือรูปแบบว่า เป็นกระบวนการของการวิจัยและพัฒนาซึ่งกระบวนการดำเนินงานที่มีขั้นตอนต่อเนื่องกันตามลำดับกล่าวคือ ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในขั้นตอนหนึ่ง ๆ จะได้รับการนำไปใช้สำหรับดำเนินงานในขั้นตอนต่อ ๆ ไป ทั้งนี้ในแต่ละขั้นตอนมิได้แยกจากกันโดยเด็ดขาดแต่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ ๆ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ สำรวจสภาพปัจจุบัน ปัญหา หรือความต้องการ ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบ สร้าง และประเมิน

นวัตกรรม ขั้นตอนที่ 3 การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้ ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงนวัตกรรม และขั้นตอนที่ 5 การเผยแพร่นวัตกรรม และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สตรีกแลนด์ (Strickland, 2006) ที่ได้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนารูปแบบไว้ว่า ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการอย่างเป็นระบบ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย การวิเคราะห์ (Analysis) การออกแบบ (Design) การพัฒนา (Development) การนำไปทดลองใช้ (Implement) และการประเมินผล (Evaluation) ซึ่งเรียกว่า “ADDIE Model” และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ เกตเซลและคนอื่น (Getzels and Others, 1968: 30) ที่กล่าวว่า รูปแบบที่ดีและมีประโยชน์ควรมีคุณลักษณะดังนี้ 1) เป็นรูปแบบที่ประกอบด้วยองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง 2) รูปแบบควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษา และ 3) รูปแบบควรนำไปสู่การทดสอบหรือการทดลองใช้ และผลการประเมินสอดคล้องกับงานวิจัยของ คอนแลนและแอคเวอท์ (Callan and Ashworth, 2004) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความร่วมมือและร่วมทำงานระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ พบว่า สิ่งที่สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือที่มีประสิทธิผลของสถานประกอบการกับสถานศึกษาคือ 1) ความเต็มใจของทั้งสองฝ่ายที่จะร่วมมือกัน 2) มีเป้าหมายและจุดมุ่งหมายที่ตรงกัน รวมทั้งมีวิสัยทัศน์ร่วมของทั้งสถานศึกษาและสถานประกอบการ 3) ความเคารพและเชื่อใจกันและกัน 4) การติดต่อสื่อสารที่มีระหว่างกัน และ 5) ภาวะผู้นำทั้งสองฝ่ายที่สามารถหลอมรวบบูรณาการเอากลยุทธ์ กลวิธี การปฏิบัติ ความสัมพันธ์ระหว่างกันและนวัตกรรมของทั้งสองฝ่ายเข้าด้วยกัน และผลงานวิจัยของ อุดมสิน คันธภูมิ (2558) ที่ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พบว่า ผลการศึกษาการใช้รูปแบบ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จะเห็นได้จากผลการทดสอบปลายภาคเรียนที่ 1 และปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 เมื่อเปรียบเทียบกัน พบว่า ภาคเรียนที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบปลายภาคที่ 2 ของนักเรียนสูงขึ้น และมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคเรียนที่ 1 และนักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเกณฑ์หลักสูตรแกนกลางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ร้อยละ 100

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1.1 ควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนร่วมกับเครือข่ายความร่วมมือวางแผนและเตรียมจัดทำกิจกรรมเพื่อนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้ให้มีประสิทธิภาพ

1.2 ควรจัดประชุมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

1.3 ควรดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ ตามขั้นตอนในคู่มือการใช้รูปแบบ

1.4 การนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้ไปใช้ ควรจัดให้มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัย มีประเด็นที่น่าสนใจสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ ด้วยวิธีการอื่น ๆ ตามความเหมาะสม เช่น กลยุทธ์การสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

บรรณานุกรม

กนกอร สมปราชญ์ และคณะ. (2553). **ความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา**. (รายงานการวิจัยได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

กมล สุดประเสริฐ. (2549). **การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงาน**. กรุงเทพฯ: สำนักงานประสานงาน โครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.

กรเกล้า แก้วโชติ. (2553). **ความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้ปกครอง นักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

กฤติยา วงศ์ก้อม. (2557). **รูปแบบการพัฒนาครูด้านการประเมินการเรียนรู้ตามแนวคิดการประเมินแบบเสริมพลังอำนาจที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

การปิโตรเลี่ยมแห่งประเทศไทย. (2552). การมีส่วนร่วมการจัดการศึกษา. **สื่อพลัง**, **8**(4).

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2549). **การจัดการเครือข่าย: กลยุทธ์สำคัญสู่ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ส. เอเชียเพลส.

ครรชิต พุทธโกษา. (2556). **คู่มือการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ ฉบับสมบูรณ์**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

คัมภีร์ สุดแท้. (2553). **การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก**. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (การบริหารจัดการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

จรวยพร ธรณินทร์. (2554). **การสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการแบบเครือข่าย**. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 9 สิงหาคม 2559 จาก www.moe.go.th/charuaypon/works/ppt30_charuaypon.ppt

จารุพงศ์ พลเดช. (2550). การบริหารแบบมีส่วนร่วมและการให้อำนาจปฏิบัติ. **วารสารพัฒนาชุมชน**. 42(4).

จิรภัทร มหาวงศ์. (2558). **การพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูง**. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.

จีรวิทย์ มั่นคงวัฒนะ. (2558). **การพัฒนาระบบภาคีเครือข่ายสถานศึกษา**. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 9 กรกฎาคม 2559 จาก https://www.gotoknow.org/posts/344755

จินตนา ศักดิ์ภู่อร่าม. (2553). **การนำเสนอรูปแบบการบริหารโรงเรียนในกำกับของรัฐสำหรับประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. (2554). **รายงานผลการสัมมนาเชิงปฏิบัติการในการระดมสรรพกำลังเพื่อสร้างเครือข่ายการเรียนรู้**. นครปฐม: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

จันทรานี สงวนนาม. (2551). **ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

ชนิษฐา จงพิพัฒน์วณิชย์. (2560). **รูปแบบการพัฒนาครูแกนนำเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา**. กาญจนบุรี: วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.

ชาญชัย อาจิณสมาจารย์. (2548). **สู่ทิศทางใหม่การบริหารการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ก้าวใหม่.

ชาญทนงค์ บุญรักษา. (2556). **การพัฒนารูปแบบการบริหารการใช้ทรัพยากรร่วมกันเพื่อการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันการอาชีวศึกษา**. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ชูทรัพย์ ภาวงศ์. (2551). **การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานในชุมชน**. สกลนคร: โรงเรียนบ้านบ่อแก.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2553). **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: ไทเมรมิตกิจ อินเตอร์ โปรเกรสซิฟ.

ชัยวัฒน์ ถิระพันธุ์ และปาริชาต สถาปิตานนท์. (2549). **การประชุมอย่างสร้างสรรค์ ศิลปะแห่งการสร้างพลัง เพื่อการเปลี่ยน**. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 3 พฤษภาคม 2560 จาก http://www. pattanathai. Nesdb.go.th/PTFweb/Interesting_menu/PalangPanDin/FileProject /Business/Rbusiness.doc

ทิศนา แขมมณี. (2552). **ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ** (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนสาร บัลลังก์ปัทมา. (2557, 1-15 มีนาคม). บทบาทประชาชนในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา. **นิตยสาร Thecity Journal**, 4(85), 30-32.

ธนา ประมุขกูล. (2549). **บทความปริทัศน์**. ขอนแก่น: ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพ เขต 6.

ธงชัย สันติวงษ์. (2548). **การบริหารทรัพยากรมนุษย์**. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: ประชุมช่าง.

ธีระชัย ช่วงบุญศรี. (2558, มกราคม-มิถุนายน). การพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค. **วารสารสุโขทัยธรรมาธิราช**, **27**(1).

ธีระ รุญเจริญ. (2550). **ความเป็นมืออาชีพในการจัดการและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: แอล พี เพรส.

ธีรวุธ ชมใจ. (2554). **การพัฒนารูปแบบความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาระบบไตรภาคี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นันทกิตติ แก้วกล้า. (2554). **การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management)**. กรุงเทพฯ: ส่งเสริมวิชาการ.

บรรจง เจริญสุข. (2552). **การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตจังหวัดภาคใต้ตอนบน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

_____. (ม.ป.ป). **การพัฒนาการวิจัยโดยใช้รูปแบบ**. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 18 มกราคม 2560 จาก http://www. watpon.com/boonchom/development.pdf

บุญเพิ่ม สอนภักดี. (2559, ตุลาคม-ธันวาคม) รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**, **18**(4).

บุญเรียง สิทธิ์ทองสี. (2557). **รูปแบบการบริหารงานกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ปาริชาติ วลัยเสถียร. (2550). **กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา**. กรุงเทพฯ: โครงการส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข.

ประกอบ กุลเกลี้ยง และสิทธิพร ลิ้มบริบูรณ์. (2549). **การบริหารโดยองค์คณะบุคคล**. กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.

ประเวศ วะสี. (2547). **ชุมชนเข้มแข็ง ทุนทางสังคมไทย**. หนังสือชุดชุมชนเข้มแข็ง ลำดับที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนเพื่อสังคมและธนาคารออมสิน.

ประยูร ศรีประสาธน์ และคณะ. (2551). **การกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาไทย**. กรุงเทพฯ: รายงานการวิจัยทุนอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน ม.ป.ท.

ประยูร อัครบวร. (2555). **การสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วม (Network Building and Participatory)**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปัญญาวิชญ์ พัฒนาศูนย์. (2557). **รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อเพิ่มประสิทธิผลในการส่งเสริมการอ่านของนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3**. วิทยานิพนธ์ปริญญา ค.ด. (การบริหารจัดการการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

พฒศ์ศิวพิศ โนรี. (2556). **การพัฒนารูปแบบการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศในสถาบันการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา**. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

พรรษา จุดาบุตร. (2558). **ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาศรีราชา สังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

พิณสุดา สิริธรังศรี. (2558). **รายงานการวิจัยและพัฒนาเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

พิสิฐ เทพไกรวัล. (2556). **การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก**. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พิษณุ ตุลสุข. (2548). **การพัฒนารูปแบบและการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพของคณะกรรมการสถาบันศึกษาขั้นพื้นฐานในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

พูลสุข หิงคานนท์. (2551). **การพัฒนารูปแบบการจัดองค์การของวิทยาลัยพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภุชงค์ บุญอภัย. (2557). **รูปแบบการพัฒนาครูผู้สอนกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์โรงเรียนประถมศึกษา: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านมะขาม (สาครมะขามราษฎร์)**. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. (การบริหารการศึกษา) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภัทรวรรธน์ นิลแก้วบวรวิชญ์. (2559). **รูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. มหาวิทยาลัยบูรพา.

มานิต โตเผือก. (2549). **สภาพและปัญหาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2**. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

เยาวดี รางชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2550). **การประเมินโครงการแนวคิดและแนวปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัตนะ บัวสนธ์. (2552). **การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา**. กรุงเทพฯ: คำสมัย.

เลขาธิการสภาการศึกษา. (2549). **การศึกษาและสังเคราะห์รูปแบบการบริหารสถานศึกษา การพัฒนาคณะกรรมการสถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่ายของผู้บริหารสถานศึกษาต้นแบบ รุ่นที่ 1**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

วรากรณ์ สามโกเศศ และคณะ. (2558). **ข้อเสนอทางเลือกระบบการศึกษาที่เหมาะสมกับสุขภาวะคนไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).

วชิราภรณ์ สุรธนะสกุล. (2560). **รูปแบบการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนโดยวิทยาลัยชุมชน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2553, กรกฎาคม-ธันวาคม). การวิจัยพัฒนารูปแบบ. **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2**(4).

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว. (2559). **รายงานการประเมินคุณภาพภายใน วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว**. ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว.

_____. (2560). **แผนปฏิบัติการปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว**. ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว.

_____. (2560). **รายงานการสำรวจเรื่องการสร้างความร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการในการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว**. งานความร่วมมือ ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว.

วิชิต นันทสุวรรณ และจำนง แรกพินิจ. (2555). **บทบาทของชุมชนกับการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

วินัย ดิสสงค์. (2552). **การบริหารโรงเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา**. กรุงเทพฯ: พิดี.

วิสุทธิ์ เวียงสมุทร. (2558). **การพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 1 – 2**. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศิริกาญจน์ โกสุมภ์. (2549). **การมีส่วนร่วมของชุมชนและโรงเรียนเพื่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ศิริชัย พงษ์วิชัย. (2554). **การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์**. (พิมพ์ครั้งที่ 22). กรุงเทพฯ: วี. พริ้นท์ (1991).

ศักดา สถาพรวจนา. (2553). **การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สรัญญา จุฑานิล. (2556). **การบริหารเครือข่ายของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน สำนักงานปฏิบัติการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สรวง วรอินทร์. (2557). **รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สนธิรัก เทพเรณู. (2552, มิถุนายน-กรกฎาคม). การบริหารงานในรูปคณะกรรมการ. **วารสารสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา**, 16(5).

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2552). **การบริหารแบบมีส่วนร่วม**. ประมวลสาระชุดวิชาทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา หน่วยที่ 12 หน้า 183-184 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.

เสรี พงศ์พิศ. (2558). **เครือข่าย**. กรุงเทพฯ: โครงการมหาวิทยาลัยชีวิต สถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน.

สุทิตย์ อาภากโร. (2551). **เครือข่าย: ธรรมชาติ ความรู้ และการจัดการ**. กรุงเทพฯ: โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข (สรส).

สุมิตร สุวรรณ และคณะ (2558). **โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือพหุภาคีเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนขนาดเล็กจังหวัดนครปฐม**. คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.

ไสว อุทุมประเสริฐ. (2557, พฤษภาคม-สิงหาคม). การดำเนินงานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. **วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์**, 8(2).

สิปปนนท์ เกตุทัต. (2549). **วิสัยทัศน์ประเทศไทยด้านการศึกษา สังคม วัฒนธรรม และศาสนา**. กรุงเทพฯ : สมาคมนักเรียนทุนรัฐบาลไทย.

สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร. (2554). **การประเมินคุณภาพมาตรฐานโรงเรียนคุณภาพมาตรฐานโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร SMART SCHOOL**. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). **ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2559). **แผนพัฒนาการศึกษาของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)**. สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (2561). **ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580**. สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สัมฤทธิ์ กางเพ็ง. (2549, มกราคม-มีนาคม). รูปแบบการมีส่วนร่วมในสถานศึกษา. **วารสารข้าราชการครู กรุงเทพมหานคร** 12(1).

สันติ บุญภิรมย์. (2552). **การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.

อดุลย์ ทวีกาญจน์. (2558). รูปแบบการบริหารงานวิชาการการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษาสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1 ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. **วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร**, 6(1): 235-236.

อนันต์ ธิคำ. (2554). **การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

อภิญญา เวชยชัย. (2547). **เอกสารประกอบการบรรยาย วิชาหลักและวิธีการสังคมสงเคราะห์ 3**. กรุงเทพฯ: คณะสังคมสังเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อุดมสิน คันธภูมิ. (2558). **การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อุทุมพร จามรมาน. (2554, กรกฎาคม-กันยายน) โมเดลคืออะไร. **วารสารวิชาการ**. 1(2).

อุทัย บุญประเสริฐ. (2551). **การศึกษาแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาในรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน**. เอกสารรายงานการวิจัย หน้า 14 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ลาดพร้าว.

Anthony, William, P. (1978). **Participative management**. Massachusetts: Addison-Wesley.

Bardo, J. W., & Hartman, J. (1982). **Urban society: A systematic introduction**. New York: F. E. Peacock.

Brown, W. and Moberg, D. J. (1980). **Organization Theory and Management: A Macro Approach**. New York: Wiley & Sons.

Callan, V. and Ashworth, P. (2004). **Working Together: Industry and VET Provider Training Partnerships**. Retrieved April 30, 2017, from http://sss.ncver.edu.au

Cohen, J.M. and Uphoff, N. (1980). **Rual. Development Participation: Concept and Measure For Project Design Implementation and Evaluation**. New York: Cornell University.

Crowther, J. (1996). **Oxford Advanced Learner' Dictionary**. 5th ed. NY: Oxford University.

Davis, L.N. (2000). **Pioneering organization: the convergence of individualism, teamwork and readership**. Boston: Allyn and Bacon.

Douglah, (1970). Some perspective on the phenomenon of participation. **Adult Education Quaterly**, 20(2).

E. Mark Hanson. (2003). Education Administration and Organization Behavior. 5th ed. In C. Huxam (Ed.). **Creating Collaboration advantage**. (pp. 152-164). Boston: Pearson Education.

Eisner, E.W. (1994). “Education Connoisseurship and Criticism : Their Form and Functions in Educational Evaluation,” **Journal of Aesthetic Education.**

Getzels, J.W., and others. (1968). **Education administration as a social process**. New York: Harper & Row.

Gordon, J. R. (1999). **Organizational behavior: A diagnostic approach**. 6th ed. New Jersey: Prentice Hall.

Good, C.V. (2005). **Dictionary of education**. (5th ed.). New York: McGraw-Hill.

Graham, J. & Wright. J. A. (1999). What does interprofessional collaboration mean to Professionals working with pupils physical disapilities **British Journal of Special Education**, 22(1).

Gustova, Wilehes-Chaux. (1990). **Community participation: proceedings**. New York: McGraw-Hill.

House, R.J. and Michell, R.R. (1974). **Path-goal theory of leadership**. New York: Holt.

Husen, T and Postlethwatie, N. T., (1994). **The International Encyclopedia of Education**. (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.

Hungtington, S. P. & Nelson, J. (1975). **No easy choice: political participation in developing contries**. New York: Mc Grew-Hill.

Joyce, B. & Wall, M. (1985). **Model of Teaching**. (2nd ed.). New Delhi: Prentice-Hill of India Private.

Keeves, P.J. (1988). **Educational research, methodology, and measurement : An international handbook**. Oxford: Pergamon Press.

Likert. (1961). **New patterns of management**. New York: McGraw-Hill Book.

Lucas, J. R. (1998). **Balance of Power**. NY: AMACOM.

Martin, E. (1999). **Changing Academic Work: Developing the Learning University**. Buckingham: The Society for Research into Higher Education & Open University.

Mesa Public School. (2003). **Individual Collaboration Rubic**. Retrieved August 10, 2003, from http://www.mpsaz.org/webquest/jones/collaboration_rubic.html

Norwich and Evans. (2017). **Cluster: Inter-school collaboration in meeting special educational Needs in ordinary schools**. Retrieved April 30, 2017, from http:www.ebscohot.com/ehost/detail?vid=3b84db-45f9

Plymouth State University. (2003). **Area of Concern/Targets for Growth Indicators**. Retrieved January 9, 2017, from http://www.plymouth.edu/educate/growth_indicators.lpdf

Procter and Paul. (1978). **Longman Dictionary of Contemporary English**. London: Longman.

Raj, M. (1996). **Encyclopedic Dictionary of Psychology and Education Volume3 (M-Z)**. New Delhi: Anmol.

Ribchester, & William J. Edwards. (2007). **Co-operation in the countryside: Small primary School Clusters**. Retrieved April 30, 2017, from http://www.ebscohot.com/ehost/Detail?vid=13&hid=3b84db3b-45f9

Riley, K. (1997). Changes in local govermance-collaboration through networks: A post-16 Case study. **Educational Management and Administration**, **25**(2).

Robbins H., & Finley, M. (1998). **Why Team Don't Work**. 2nd ed. London: Orient Business.

Shaeffer, S. (Ed). (1994). **Partnerships and Participation in Basic Education: A Series of Training Modules and Case Study Abstracts for Educational Planners and Mangers**. Paris: UNESCO, International Institute for Educational Planning.

Steiner, L. (1998). "Organizational Dilemmas as Barriers to Learning," **The Learning Organization**. 5(4), 148.

Strickland, A. W. (2006). **ADDIE**. Idaho State University College of Education Science, Math & Technology Education. Retrieved March 2, 2017. From http/www.ed.isu. edu/addie/index.htm

Swansburg, R.C. and Swanberg, L.G. (1996). **Nursing staff development**. Boston: Jones And Barlett.

Tosi, H. L. & Carroll, S. J. (1982). **Management**. 2th ed. New York: John Wiley & Sons.

Thinkexist. (2008). **The Leadership Challenge: How to Get Extraordinary Things Done in Organizations**. San Francisco: Jossey Bass.

Trimble, S. & Miller, J.W. (1996). "Creation, Invigorating, and Sustaining Effective Teams"(Personalizing The High School: The Most Important Reform). **NASSP Bulletin**.

Weltch, M., & Tulbert, B. (2000). Practitioner's Perspective of Collaboration: A Social Validation and Factor Analysis. **Journal of Educational and psychological consultant**, 11(3-4).

Wheatly. (1999). **Leadership and the New Science: Discovering order in a chaotic world**. 2nd Ed. San Francisco: Berret-Koehler Publishers. pp. 17-18.

White, T.A. (1982). Why Community Participation. **Annual UN Report**. New York: United Nations Children's Fund.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

♦♦♦

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง/หน้าที่
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ บางแสง	อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กันต์ อินทุวงศ์	อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์
3. ดร.อดุลย์ พิมพ์ทอง	ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
4. ดร.ธีรพงษ์ วงศ์ประเสริฐ	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
5. ดร.กมล เรียงไธสง	รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ วิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมให้การสัมภาษณ์แนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

♦♦

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง/หน้าที่
กลุ่มที่ 1 เป็นผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรืออาจารย์ในมหาวิทยาลัย	
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กันต์ อินทุวงศ์	อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์
2. ดร.จิรวัฒน์ ชินศรี	รองผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ วิทยาลัยสารพัดช่างน่าน จังหวัดน่าน
3. ดร.เกียรติสยาม ลิ้มตระกูล	รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทรัพยากรและฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยเทคนิคบางแสน
กลุ่มที่ 2 เป็นผู้บริหารหน่วยงาน/องค์กรเครือข่ายความร่วมมือ	
1. นายภานุพงษ์ แดงอุไร	บริษัท อีซูซุ สระแก้ว จำกัด จังหวัดสระแก้ว
2. นายสมปอง นามบุญลา	ห้างหุ้นส่วนจำกัด นวัตกรรม อุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. นายเกียรติศักดิ์ พรามพยุง	บริษัท กบินทร์บุรีกล๊าส อินดัสทรี จำกัด จังหวัดปราจีนบุรี

รายชื่อผู้ร่วมสนทนากลุ่ม ตรวจสอบร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระ

♦♦

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง/หน้าที่
กลุ่มที่ 1 เป็นนักวิชาการหรืออาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิด้านการบริหาร มีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปี	
1. รองศาสตราจารย์ ดร.อัคครัตน์ พูลกระจ่าง	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ บางแสง	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
3. ดร.จักรพันธ์ นาน่วม	อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว
กลุ่มที่ 2 เป็นผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษหรือเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี	
1. ดร.อดุลย์ พิมพ์ทอง	ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
2. ดร.ธีรพงษ์ วงศ์ประเสริฐ	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
3. ดร.กมล เรียงไธสง	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี
กลุ่มที่ 3 เป็นครูผู้สอนหรือผู้บริหารในหน่วยงานเครือข่ายความร่วมมือ ในชุมชนหรือสถานประกอบการ มีประสบการณ์การทำงานอย่างน้อย 3 ปี	
1. ดร.ศุภสิทธิ์ ดีรักษา	ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
2. ดร.กิตติ จันทรา	ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี
3. ดร.เกรียงไกร รัตนสำรวจ	บริษัทน้ำตาลและอ้อยตะวันออก จำกัด (มหาชน) จังหวัดสระแก้ว

รายชื่อกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ตอบแบบประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ของรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระ

♦♦

	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง/หน้าที่
1.	รองศาสตราจารย์ ดร.อัคครัตน์ พูลกระจ่าง	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ บางแสง	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
3.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กันต์ อินทุวงศ์	อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
4.	ดร.กมล เรียงไธสง	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี
5.	ดร.จักรพันธ์ นาน่วม	อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว
6.	ดร.อดุลย์ พิมพ์ทอง	ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
7.	ดร.ธีรพงษ์ วงศ์ประเสริฐ	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
8.	ดร.จักรภพ เนวะมาตย์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคตาก จังหวัดตาก
9.	ดร.ประทีป บินชัย	ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ จังหวัดแพร่
10.	ดร.จิรวัฒน์ ชินศรี	รองผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน จังหวัดน่าน
11.	ดร.เกียรติสยาม ลิ้มตระกูล	รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทรัพยากรและฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยเทคนิคบางแสน
12.	ดร.ดิเรก สุวรรณฤทธิ์	ครูเชี่ยวชาญ วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์
13.	ดร.ศุภสิทธิ์ ดีรักษา	ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว
14.	ดร.กิตติ จันทรา	ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี
15.	ดร.อุดม เสือดอนกลอย	ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร
16.	นายภานุพงษ์ แดงอุไร	บริษัท อีซูซุ สระแก้ว จำกัด จังหวัดสระแก้ว
17.	นายเกียรติศักดิ์ พรามพยุง	บริษัท กบินทร์บุรีกล๊าส อินดัสทรี จำกัด จังหวัดปราจีนบุรี
18.	ดร.เกรียงไกร รัตนสำรวจ	บริษัทน้ำตาลและอ้อยตะวันออก จำกัด (มหาชน)

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการหาคุณภาพเครื่องมือ

(ฉบับที่ 1)

แบบวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

การสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ

ด้านวิชาการและวิชาชีพ

.....

1. แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล

.....

.....

.....

2. ข้อมูลประกอบตัวแปรด้านการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

◯ ด้านหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

◯ ด้านกระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

◯ ด้านขอบข่ายการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

◯ ด้านคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

3. รายละเอียดของข้อมูล

3.1 ชื่อ/ประเภทของข้อมูล.....

3.2 แหล่งข้อมูล (ที่มา/หน่วยงาน/ชื่อเอกสารอ้างอิง วัน/เดือน/ปี)

.....

.....

.....

3.3 ผู้ให้ข้อมูลเพิ่มเติม (ถ้ามี)

.....

.....

3.4 บันทึกรายละเอียดของข้อมูลที่พบ

ที่	ประเด็น/รายละเอียด	บันทึกของผู้วิเคราะห์
1.	ด้านหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	วิธีการที่ใช้ในการวิเคราะห์ ☐ อ่าน/สรุปประเด็น ☐ สัมภาษณ์เพิ่มเติม ☐ อื่น ๆ
2.	ด้านกระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	
3.	ด้านขอบข่ายการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	

ที่	ประเด็น/รายละเอียด	บันทึกของผู้วิเคราะห์
4.	ด้านคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	

6. ข้อสังเกตอื่นที่พบ

....

.....

.....

7. สรุปเป็นผังมโนทัศน์ (Concept Mapping) ตามองค์ประกอบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

ลงชื่อผู้วิเคราะห์เนื้อหา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ฉบับที่ 2)

แบบสอบถาม

สภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และสภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

2. การสอบถามสภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จะสอบถามในด้าน 1) หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ และ 4) คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

3. ข้อมูลที่ท่านตอบจะวิเคราะห์เป็นภาพรวมเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จึงมิได้เกิดความเสียหายต่อท่าน หรือสถานศึกษาของท่าน

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

นายจรัส เล่ห์สิงห์
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ
   - ☐ ชาย
   - ☐ หญิง
2. อายุ
   - ☐ ต่ำกว่า 30 ปี
   - ☐ 30 – 39 ปี
   - ☐ 40 – 49 ปี
   - ☐ 50 ปี ขึ้นไป
3. วุฒิการศึกษา
   - ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
   - ☐ ปริญญาตรี
   - ☐ สูงกว่าปริญญาตรี
4. ปฏิบัติหน้าที่
   - ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา
   - ☐ ครูผู้สอน

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับการปฏิบัติ ที่ตรงกับความคิดเห็น และสภาพความเป็นจริงของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

5 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านหลักการสร้างความเข้มแข็งครือข่ายความร่วมมือ					
1. หลักการยอมรับเป้าหมายการทำงานร่วมกันกับชุมชนและสถานประกอบการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. มีหลักการร่วมกันวางแผนการทำงานเป็นทีม.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกันกับชุมชนและสถานประกอบการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. มีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถานศึกษาชุมชนและสถานประกอบการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. ร่วมกันแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างสถานศึกษาชุมชนและสถานประกอบการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. หลักการกำหนดเป้าหมายให้มีการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง.....	.....	.....	.....	.....	.....
ด้านกระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ					
7. ผู้บริหารมีการสร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย.....	.....	.....	.....	.....	.....
8. สมาชิกเครือข่ายมีความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย.....	.....	.....	.....	.....	.....
9. การประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่ายที่เป็นแหล่งวิชาการและแหล่งทุนเพื่อการให้ความช่วยเหลือ.....	.....	.....	.....	.....	.....
10. การสื่อสาร เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์บทบาทของเครือข่ายและมวลสมาชิก.....	.....	.....	.....	.....	.....
11. มีการกำหนดและสร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญาร่วมกันในการทำงาน.....	.....	.....	.....	.....	.....
12. มีการสื่อสารแบบสองทางและสื่อสารกันอย่างทั่วถึง..	.....	.....	.....	.....	.....
13. การบริหารเครือข่ายมีกระบวนการดำเนินงานและพัฒนางานอย่างเป็นระบบ.....	.....	.....	.....	.....	.....
14. เครือข่ายมีการกำหนดโครงสร้างและบทบาทหน้าที่โดยมีการกำหนดกฎ กติกาของเครือข่าย.....	.....	.....	.....	.....	.....

สภาพการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ	ระดับการปฏิบัติงาน				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
15. มีการเสริมสร้างวัฒนธรรมเครือข่ายเพื่อขจัดความขัดแย้งและมีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้.....	.....	.....	.....	.....	.....
16. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่ายเป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอ.....	.....	.....	.....	.....	.....
ด้านขอบข่ายการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ					
17. มีการร่วมประชุมระดมความคิดเห็นของ ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กรในชุมชน สถานประกอบการ เพื่อรับทราบปัญหาและความต้องการของครู ผู้เรียน และชุมชน.....	.....	.....	.....	.....	.....
18. มีการร่วมวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์ผู้เรียนและแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการขององค์กรในชุมชน สถานประกอบการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
19. มีการร่วมกำหนดทิศทางจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา ด้วยการวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการ พร้อมทั้งการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง.....	.....	.....	.....	.....	.....
20. มีการพัฒนารูปแบบ เทคนิค วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
21. การวิจัยรูปแบบเพื่อเสริมสร้างวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สอดคล้องตามความต้องการของชุมชนและสถานประกอบการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
22. ร่วมกันวางแผนและดำเนินการแก้ปัญหาระหว่างเครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
23. มีการจัดทำคู่มือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ.....	.....	.....	.....	.....	.....

สภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ					
24. มีคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ.....	.....	.....	.....	.....	.....
25. ชุมชนและสถานประกอบการมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ..	.....	.....	.....	.....	.....
26. คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ.....	.....	.....	.....	.....	.....
27. คณะกรรมการแต่ละคณะมีคุณสมบัติและจำนวนที่เหมาะสม ทำงานร่วมกับชุมชนได้.....	.....	.....	.....	.....	.....
28. บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการแต่ละคณะมีความเหมาะสมและครอบคลุม.....	.....	.....	.....	.....	.....
29. คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วยบุคคลภายในสถานศึกษาชุมชนและสถานประกอบการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
30. บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการทำงานสอดคล้องกันระหว่างสถานศึกษา ชุมชน และสถานประกอบการ....	.....	.....	.....	.....	.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
ของแบบสอบถามสภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน
สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
21	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
23	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
24	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
25	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
26	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
27	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
28	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
29	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
30	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชนสถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เท่ากับ 0.976

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded[a]	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.976	30

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
b1	111.60	373.559	.815	.975
b2	111.77	370.392	.784	.975
b3	111.47	375.430	.786	.975
b4	111.80	373.683	.786	.975
b5	111.60	377.421	.597	.976
b6	111.60	378.110	.707	.975
b7	111.40	374.248	.784	.975
b8	111.57	370.185	.817	.975
b9	111.77	375.220	.648	.976
b10	111.60	373.559	.815	.975
b11	111.77	370.392	.784	.975
b12	111.47	375.430	.786	.975
b13	111.80	373.683	.786	.975
b14	111.60	377.421	.597	.976
b15	111.60	378.110	.707	.975
b16	111.40	374.248	.784	.975
b17	111.57	370.185	.817	.975
b18	111.77	375.220	.648	.976
b19	111.60	373.559	.815	.975
b20	111.77	370.392	.784	.975
b21	111.47	375.430	.786	.975
b22	111.80	373.683	.786	.975
b23	111.60	377.421	.597	.976
b24	111.60	378.110	.707	.975
b25	111.40	374.248	.784	.975
b26	111.57	370.185	.817	.975
b27	111.77	375.220	.648	.976
b28	111.60	373.559	.815	.975
b29	111.77	370.392	.784	.975
b30	111.47	375.430	.786	.975

(ฉบับที่ 3)
แบบสัมภาษณ์

แนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

.....

1. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

1.1 ชื่อ-นามสกุล ผู้ให้สัมภาษณ์.....

1.2 ตำแหน่ง.....

1.3 หน่วยงานผู้ให้สัมภาษณ์.....

1.3 หมายเลขโทรศัพท์.....

1.4 สัมภาษณ์วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

เริ่มสัมภาษณ์เวลา.....น. สิ้นสุดการสัมภาษณ์เวลา.....น.

2. ประเด็นการสัมภาษณ์

แนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ใน 4 ประเด็นต่อไปนี้ ควรมีลักษณะเป็นอย่างไร

ประเด็นที่ 1 ด้านหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ควรกำหนดหลักการอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 2 ด้านกระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ควรประกอบด้วยขั้นตอนอะไรบ้าง และแต่ละขั้นตอนมีวิธีการดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 3 ด้านขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ ควรประกอบด้วยด้านใดบ้าง และดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 4 ด้านคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ควรประกอบด้วยคณะกรรมการด้านใดบ้าง และมีหน้าที่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น ๆ (ถ้ามีโปรดระบุ)

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์

นายจรัส เล่ห์สิงห์

(ฉบับที่ 4)

ประเด็นการสนทนากลุ่ม

เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

****

ในการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมของ ร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ใน 4 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบที่ 1 หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

ประเด็นที่ 2 การพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบที่ 2 กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

ประเด็นที่ 3 การพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบที่ 3 ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ

ประเด็นที่ 4 การพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบที่ 4 คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

ประเด็นที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น ๆ

.....

(ฉบับที่ 5)

แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

.....

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินคุณภาพของรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ประเมินใน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นไปได้

ความเหมาะสม หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ใน 4 องค์ประกอบ 1) หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ และ 4) คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

ความเป็นไปได้ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ว่าโอกาสที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายที่ระบุไว้ในรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว และมีความเป็นไปได้ว่าจะประสบความสำเร็จในการนำไปปฏิบัติ

2. การประเมินคุณภาพของรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้วนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิจัยเรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

3. ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบประเมินทุกข้อตามความเป็นจริง เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนารูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ต่อไป และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

นายจรัส เล่ห์สิงห์
ผู้ดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 การประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของรูปแบบการสร้างความเข้มแข็ง เครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความ ว่ารูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว มีคุณภาพอยู่ในระดับใดและกรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคุณภาพที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยพิจารณาใน 2 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ความเหมาะสม หมายถึง ความสอดคล้องสัมพันธ์กันระหว่างทฤษฎี หลักการและแนวคิดของรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพและบริบทของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ประเด็นที่ 2 ความเป็นไปได้ หมายถึง โอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายที่ระบุไว้ในรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว และมีความเป็นไปได้ว่าจะประสบความสำเร็จในการนำไปปฏิบัติบนพื้นฐานสภาพและปัญหาการดำเนินงานของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 1 หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ										
1. หลักการทำงานเป็นทีม.....	....	....	....	....	....	....	....	....	....	....
2. หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย.....	....	....	....	....	....	....	....	....	....	....
3. หลักการกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่ควรทำร่วมกัน.....	....	....	....	....	....	....	....	....	....	....
4. หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง.....	....	....	....	....	....	....	....	....	....	....

รายการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ										
ขั้นที่ 1 สร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย.....	....	....	....	....	....	....	....	....	....	....
ขั้นที่ 2 ประสานงานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย.....	....	....	....	....	....	....	....	....	....	....
ขั้นที่ 3 สร้างพันธสัญญาร่วมกัน.....	....	....	....	....	....	....	....	....	....	....
ขั้นที่ 4 บริหารจัดการเครือข่าย.....	....	....	....	....	....	....	....	....	....	....
ขั้นที่ 5 การพัฒนาความสัมพันธ์ของเครือข่าย.....	....	....	....	....	....	....	....	....	....	....
ขั้นที่ 6 รักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง.....	....	....	....	....	....	....	....	....	....	....
องค์ประกอบที่ 3 ขอบข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการ และวิชาชีพ										
1. ร่วมวางแผนสร้างความเข้มแข็งเครือข่าย.....	....	....	....	....	....	....	....	....	....	....
2. ร่วมดำเนินการพัฒนาเครือข่าย.....	....	....	....	....	....	....	....	....	....	....
3. ร่วมแก้ปัญหาของเครือข่าย.....	....	....	....	....	....	....	....	....	....	....
4. ร่วมติดตามประเมินผลการดำเนินงาน.....	....	....	....	....	....	....	....	....	....	....
องค์ประกอบที่ 4 คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ										
1. คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ.....	....	....	....	....	....	....	....	....	....	....
2. หน้าที่ของคณะกรรมการ.....	....	....	....	....	....	....	....	....	....	....
3. คณะกรรมการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ.....	....	....	....	....	....	....	....	....	....	....
4. หน้าที่ของคณะกรรมการ.....	....	....	....	....	....	....	....	....	....	....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
ของแบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน
สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

(ฉบับที่ 6)

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

****

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

2. การสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ จะสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

3. ข้อมูลที่ท่านตอบจะวิเคราะห์เป็นภาพรวมเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จึงมิได้เกิดความเสียหายต่อท่านหรือสถานศึกษาของท่าน

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

นายจรัส เล่ห์สิงห์
ผู้ดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ
   - ☐ ชาย
   - ☐ หญิง
2. อายุ
   - ☐ ต่ำกว่า 30 ปี
   - ☐ 30 – 39 ปี
   - ☐ 40 – 49 ปี
   - ☐ 50 ปี ขึ้นไป
3. วุฒิการศึกษา
   - ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
   - ☐ ปริญญาตรี
   - ☐ สูงกว่าปริญญาตรี
4. ปฏิบัติหน้าที่/สังกัดหน่วยงาน
   - ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา
   - ☐ ครูผู้สอน
   - ☐ ชุมชน/สถานประกอบการ

ตอนที่ 2 สอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการที่มีต่อโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อและกรุณาตอบคำถามว่า มีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใดที่เกี่ยวข้องกับโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความพึงพอใจที่ตรงกับความพึงพอใจของท่านมากที่สุด โดยมีระดับความพึงพอใจตามความหมายต่อไปนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ มากที่สุด
4 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ มาก
3 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ ปานกลาง
2 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ น้อย
1 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ น้อยที่สุด

รายการ	**ระดับความพึงพอใจ**				
	มากที่สุด (5)	**มาก (4)**	**ปานกลาง (3)**	**น้อย (2)**	**น้อยที่สุด (1)**
1. การมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นเพื่อการวางแผนดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. การจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ข้อมูลของกิจกรรมภายใต้โครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. กิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการเกิดจากการระดมความคิดของชุมชนและสถานประกอบการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. ผู้รับผิดชอบโครงการมีการรายงานผลการดำเนินงานของกิจกรรมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ.....	.....	.....	.....	.....	.....
7. โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ มีเครือข่ายความร่วมมือเพิ่มขึ้น.....	.....	.....	.....	.....	.....

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
8. กิจกรรมภายใต้โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ น่าสนใจและมีประโยชน์ต่อเครือข่าย.....	.....	.....	.....	.....	.....
9. โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ มีการติดตามและประเมินผลโครงการอย่างต่อเนื่อง.....	.....	.....	.....	.....	.....
10. ผู้เรียน ชุมชน และสถานประกอบการได้รับประโยชน์จากการดำเนินโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา
ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่าย
ความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ เท่ากับ 0.867

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded[a]	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.867	10

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
b1	33.13	33.361	.302	.876
b2	33.07	30.202	.687	.846
b3	33.27	29.099	.838	.834
b4	33.30	28.838	.741	.840
b5	32.87	30.809	.648	.849
b6	33.33	32.851	.535	.858
b7	33.20	30.303	.502	.862
b8	33.63	30.723	.441	.869
b9	33.33	32.506	.432	.865
b10	33.27	29.099	.838	.834

(ฉบับที่ 7)

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

****

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

2. การสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ จะสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

3. ข้อมูลที่ท่านตอบจะวิเคราะห์เป็นภาพรวมเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จึงมิได้เกิดความเสียหายต่อท่านหรือสถานศึกษาของท่าน

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

นายจรัส เล่ห์สิงห์
ผู้ดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ
   - ☐ ชาย
   - ☐ หญิง
2. อายุ
   - ☐ ต่ำกว่า 30 ปี
   - ☐ 30 – 39 ปี
   - ☐ 40 – 49 ปี
   - ☐ 50 ปี ขึ้นไป
3. วุฒิการศึกษา
   - ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
   - ☐ ปริญญาตรี
   - ☐ สูงกว่าปริญญาตรี
4. ปฏิบัติหน้าที่/สังกัดหน่วยงาน
   - ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา
   - ☐ ครูผู้สอน
   - ☐ ชุมชน/สถานประกอบการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อและกรุณาตอบคำถามว่า มีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใดที่เกี่ยวข้องกับ โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความพึงพอใจที่ตรงกับความพึงพอใจของท่านมากที่สุด โดยมีระดับความพึงพอใจตามความหมายต่อไปนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ มากที่สุด
4 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ มาก
3 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ ปานกลาง
2 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ น้อย
1 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ น้อยที่สุด

รายการ	**ระดับความพึงพอใจ**				
	มากที่สุด (5)	**มาก (4)**	**ปานกลาง (3)**	**น้อย (2)**	**น้อยที่สุด (1)**
1. การมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นเพื่อการวางแผนดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. การจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ข้อมูลของกิจกรรมภายใต้โครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. กิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการเกิดจากการระดมความคิดของชุมชนและสถานประกอบการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. ผู้รับผิดชอบโครงการมีการรายงานผลการดำเนินงานของกิจกรรมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ.....	.....	.....	.....	.....	.....
7. โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ มีประชาชนและชุมชนเข้ารับบริการเรียนรู้เพิ่มขึ้น.....	.....	.....	.....	.....	.....

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
8. กิจกรรมภายใต้โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ และวิชาชีพน่าสนใจและมีประโยชน์ต่อผู้รับบริการและชุมชน.....	.....	.....	.....	.....	.....
9. โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ มีการติดตามและประเมินผลโครงการอย่างต่อเนื่อง.....	.....	.....	.....	.....	.....
10. ผู้เรียน ชุมชน และสถานประกอบการได้รับประโยชน์จากการดำเนินโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ เท่ากับ 0.879

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded[a]	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.879	10

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
b1	33.17	36.075	.255	.893
b2	33.10	33.266	.580	.869
b3	33.30	30.769	.884	.848
b4	33.37	33.068	.606	.867
b5	32.90	33.197	.616	.867
b6	33.30	30.769	.884	.848
b7	33.23	31.771	.560	.872
b8	33.67	33.609	.377	.889
b9	33.37	33.068	.606	.867
b10	33.30	30.769	.884	.848

(ฉบับที่ 8)

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

****

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

2. การสอบถามความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียน และ ชุมชนและสถานประกอบการ จะสอบถามเกี่ยวกับโครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพ ให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

3. ข้อมูลที่ท่านตอบจะวิเคราะห์เป็นภาพรวมเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จึงมิได้เกิดความเสียหายต่อท่านหรือสถานศึกษาของท่าน

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

นายจรัส เล่ห์สิงห์
ผู้ดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ
   - ☐ ชาย
   - ☐ หญิง
2. อายุ
   - ☐ ต่ำกว่า 30 ปี
   - ☐ 30 – 39 ปี
   - ☐ 40 – 49 ปี
   - ☐ 50 ปี ขึ้นไป
3. วุฒิการศึกษา
   - ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
   - ☐ ปริญญาตรี
   - ☐ สูงกว่าปริญญาตรี
4. ปฏิบัติหน้าที่/สังกัดหน่วยงาน
   - ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา
   - ☐ ครูผู้สอน
   - ☐ ผู้เรียน
   - ☐ ชุมชน/สถานประกอบการ

ตอนที่ 2 สอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อและกรุณาตอบคำถามว่า มีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใดที่เกี่ยวข้องกับโครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความพึงพอใจที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีระดับความพึงพอใจตามความหมายต่อไปนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ มากที่สุด
4 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ มาก
3 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ ปานกลาง
2 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ น้อย
1 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ น้อยที่สุด

รายการ	**ระดับความพึงพอใจ**				
	มากที่สุด (5)	**มาก (4)**	**ปานกลาง (3)**	**น้อย (2)**	**น้อยที่สุด (1)**
1. การมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นเพื่อการวางแผนดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. การจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ข้อมูลของกิจกรรมภายใต้โครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. กิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการเกิดจากการระดมความคิดของชุมชนและสถานประกอบการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. ผู้รับผิดชอบโครงการมีการรายงานผลการดำเนินงานของกิจกรรมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ.....	.....	.....	.....	.....	.....

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
7. โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน มีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา โดยเฉพาะผู้เรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
8. กิจกรรมภายใต้โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานน่าสนใจและมีประโยชน์ต่อเครือข่าย.....	.....	.....	.....	.....	.....
9. โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน มีการติดตามและประเมินผลโครงการอย่างต่อเนื่อง.....	.....	.....	.....	.....	.....
10. ผู้เรียน ชุมชน และสถานประกอบการได้รับประโยชน์จากการดำเนินโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา
ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการร่วมมือกับชุมชน
และสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพ
ให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน เท่ากับ 0.910

Reliability

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded[a]	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.910	10

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
b1	34.10	33.955	.718	.898
b2	33.97	33.895	.759	.896
b3	34.30	33.183	.780	.895
b4	34.10	35.472	.585	.906
b5	33.90	33.541	.757	.896
b6	34.37	35.964	.626	.904
b7	34.30	32.907	.567	.912
b8	34.27	32.340	.760	.895
b9	34.30	33.183	.780	.895
b10	34.10	34.921	.513	.911

(ฉบับที่ 9)

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐ และเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

****

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

2. การสอบถามความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จะสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับ โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

3. ข้อมูลที่ท่านตอบจะวิเคราะห์เป็นภาพรวมเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จึงมิได้เกิดความเสียหายต่อท่านหรือสถานศึกษาของท่าน

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

นายจรัส เล่ห์สิงห์

ผู้ดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ
   - ☐ ชาย
   - ☐ หญิง
2. อายุ
   - ☐ ต่ำกว่า 30 ปี
   - ☐ 30 – 39 ปี
   - ☐ 40 – 49 ปี
   - ☐ 50 ปี ขึ้นไป
3. วุฒิการศึกษา
   - ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
   - ☐ ปริญญาตรี
   - ☐ สูงกว่าปริญญาตรี
4. ปฏิบัติหน้าที่/สังกัดหน่วยงาน
   - ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา
   - ☐ ครูผู้สอน
   - ☐ ชุมชน/สถานประกอบการ

ตอนที่ 2 สอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการที่มีต่อโครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อและกรุณาตอบคำถามว่า มีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใดที่เกี่ยวข้องกับโครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความพึงพอใจที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีระดับความพึงพอใจตามความหมายต่อไปนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ มากที่สุด
4 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ มาก
3 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ ปานกลาง
2 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ น้อย
1 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ น้อยที่สุด

รายการ	**ระดับความพึงพอใจ**				
	มากที่สุด (5)	**มาก (4)**	**ปานกลาง (3)**	**น้อย (2)**	**น้อยที่สุด (1)**
1. การมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นเพื่อการวางแผนดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. การจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ข้อมูลของกิจกรรมภายใต้โครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. กิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการเกิดจากการระดมความคิดของชุมชนและสถานประกอบการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. ผู้รับผิดชอบโครงการมีการรายงานผลการดำเนินงานของกิจกรรมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ.....	.....	.....	.....	.....	.....

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
7. โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษามีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาโดยเฉพาะผู้เรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
8. กิจกรรมภายใต้โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา น่าสนใจและมีประโยชน์ต่อการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย.....	.....	.....	.....	.....	.....
9. โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษามีการติดตามและประเมินผลโครงการอย่างต่อเนื่อง.....	.....	.....	.....	.....	.....
10. ผู้เรียน ชุมชน และสถานประกอบการได้รับประโยชน์จากการดำเนินโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา
ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษา
ด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา เท่ากับ 0.917

Reliability

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded[a]	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.917	10

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
b1	34.33	30.920	.722	.907
b2	34.20	30.579	.799	.902
b3	34.47	31.085	.792	.903
b4	34.33	31.126	.865	.901
b5	34.07	32.064	.730	.907
b6	34.57	33.702	.572	.915
b7	34.47	31.085	.535	.921
b8	34.50	28.810	.826	.900
b9	34.53	30.189	.783	.903
b10	34.33	32.437	.454	.924

(ฉบับที่ 10)
แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรม
โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน
สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

****

คำชี้แจง

1. แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

2. แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรม โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จะประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

3. ข้อมูลที่ท่านตอบจะวิเคราะห์เป็นภาพรวมเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จึงมิได้เกิดความเสียหายต่อท่านหรือสถานศึกษาของท่าน

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

นายจรัส เล่ห์สิงห์
ผู้ดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ
   - ☐ ชาย
   - ☐ หญิง
2. อายุ
   - ☐ ต่ำกว่า 30 ปี
   - ☐ 30 – 39 ปี
   - ☐ 40 – 49 ปี
   - ☐ 50 ปี ขึ้นไป
3. วุฒิการศึกษา
   - ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
   - ☐ ปริญญาตรี
   - ☐ สูงกว่าปริญญาตรี
4. ปฏิบัติหน้าที่/สังกัดหน่วยงาน
   - ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา
   - ☐ ครูผู้สอน
   - ☐ ชุมชน/สถานประกอบการ

ตอนที่ 2 ประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อและกรุณาตอบคำถามว่า มีผลสัมฤทธิ์มากน้อยเพียงใด ที่เกี่ยวข้องกับโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับผลสัมฤทธิ์ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีระดับความพึงพอใจตามความหมายต่อไปนี้

5 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ มากที่สุด
4 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ มาก
3 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ ปานกลาง
2 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ น้อย
1 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ น้อยที่สุด

รายการ	**ระดับผลสัมฤทธิ์**				
	มากที่สุด (5)	**มาก (4)**	**ปานกลาง (3)**	**น้อย (2)**	**น้อยที่สุด (1)**
1. ได้ร่วมประชุมและเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. กิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. การร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. การมีส่วนร่วมในการประสานงานและติดต่อสื่อสารกับเครือข่ายความร่วมมือ.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. การได้เห็นสภาพปัญหาและประเด็นการพัฒนาเครือข่ายด้านวิชาการและวิชาชีพของสถานศึกษา.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. ผู้รับผิดชอบโครงการมีการรายงานผลการดำเนินงานของกิจกรรมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ.....	.....	.....	.....	.....	.....
7. เครือข่ายมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นต่อกันและการรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่ายทุกระดับ.....	.....	.....	.....	.....	.....

รายการ	ระดับผลสัมฤทธิ์				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
8. มีกระบวนการดำเนินงานและพัฒนางานภายใต้กิจกรรมของโครงการอย่างเป็นระบบ.....	.....	.....	.....	.....	.....
9. ได้มีส่วนร่วมกับเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านวิชาการและวิชาชีพ.....	.....	.....	.....	.....	.....
10. ได้เข้าร่วมประชุมกับเครือข่ายความร่วมมือของสถานศึกษาเพื่อติดตามการดำเนินงานของโครงการอย่างต่อเนื่อง.....	.....	.....	.....	.....	.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรม
โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน
สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ เท่ากับ 0.855

Reliability

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded[a]	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.855	10

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
b1	32.87	32.533	.264	.865
b2	32.73	29.444	.613	.837
b3	33.00	27.517	.808	.819
b4	32.97	27.895	.695	.829
b5	32.60	29.559	.626	.836
b6	33.00	31.586	.509	.846
b7	32.93	29.237	.483	.850
b8	33.30	30.010	.379	.862
b9	33.03	30.033	.515	.845
b10	32.97	27.689	.837	.818

(ฉบับที่ 11)

แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

****

คำชี้แจง

1. แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ ฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

2. แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรม โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จะประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

3. ข้อมูลที่ท่านตอบจะวิเคราะห์เป็นภาพรวมเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จึงมิได้เกิดความเสียหายต่อท่านหรือสถานศึกษาของท่าน

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

นายจรัส เล่ห์สิงห์

ผู้ดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ
   - ☐ ชาย
   - ☐ หญิง
2. อายุ
   - ☐ ต่ำกว่า 30 ปี
   - ☐ 30 – 39 ปี
   - ☐ 40 – 49 ปี
   - ☐ 50 ปี ขึ้นไป
3. วุฒิการศึกษา
   - ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
   - ☐ ปริญญาตรี
   - ☐ สูงกว่าปริญญาตรี
4. ปฏิบัติหน้าที่/สังกัดหน่วยงาน
   - ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา
   - ☐ ครูผู้สอน
   - ☐ ชุมชน/สถานประกอบการ

ตอนที่ 2 ประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อและกรุณาตอบคำถามว่า มีผลสัมฤทธิ์มากน้อยเพียงใด ที่เกี่ยวข้องกับโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับผลสัมฤทธิ์ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีระดับความพึงพอใจตามความหมายต่อไปนี้

5 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ มากที่สุด
4 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ มาก
3 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ ปานกลาง
2 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ น้อย
1 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ น้อยที่สุด

รายการ	**ระดับผลสัมฤทธิ์**				
	มากที่สุด (5)	**มาก (4)**	**ปานกลาง (3)**	**น้อย (2)**	**น้อยที่สุด (1)**
1. ได้ร่วมประชุมและเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. กิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. การร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. การมีส่วนร่วมในการประสานงานและติดต่อสื่อสารกับเครือข่ายความร่วมมือ.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. การได้เห็นสภาพปัญหาและประเด็นการพัฒนาเครือข่ายด้านวิชาการและวิชาชีพของสถานศึกษา.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. ผู้รับผิดชอบโครงการมีการรายงานผลการดำเนินงานของกิจกรรมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ.....	.....	.....	.....	.....	.....
7. เครือข่ายมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นต่อกันและการรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่ายทุกระดับ.....	.....	.....	.....	.....	.....

รายการ	ระดับผลสัมฤทธิ์				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
8. มีกระบวนการดำเนินงานและพัฒนางานภายใต้กิจกรรมของโครงการอย่างเป็นระบบ.....	.....	.....	.....	.....	.....
9. ได้มีส่วนร่วมกับเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านวิชาการและวิชาชีพ.....	.....	.....	.....	.....	.....
10. ได้เข้าร่วมประชุมกับเครือข่ายความร่วมมือของสถานศึกษาเพื่อติดตามการดำเนินงานของโครงการอย่างต่อเนื่อง.....	.....	.....	.....	.....	.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรม
โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	0	1	1	1	1	4	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	4	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ เท่ากับ 0.882

Reliability

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded[a]	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.882	10

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
b1	33.03	35.826	.239	.896
b2	32.93	33.099	.542	.875
b3	33.17	30.282	.876	.851
b4	33.20	31.959	.673	.866
b5	32.77	32.875	.612	.870
b6	33.13	30.326	.878	.851
b7	33.10	31.541	.552	.876
b8	33.53	33.499	.362	.892
b9	33.20	31.959	.673	.866
b10	33.13	30.326	.878	.851

(ฉบับที่ 12)

แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการ

และวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

****

คำชี้แจง

1. แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

2. แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรม โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จะประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

3. ข้อมูลที่ท่านตอบจะวิเคราะห์เป็นภาพรวมเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จึงมิได้เกิดความเสียหายต่อท่านหรือสถานศึกษาของท่าน

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

นายจรัส เล่ห์สิงห์

ผู้ดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ
   - ☐ ชาย
   - ☐ หญิง
2. อายุ
   - ☐ ต่ำกว่า 30 ปี
   - ☐ 30 – 39 ปี
   - ☐ 40 – 49 ปี
   - ☐ 50 ปี ขึ้นไป
3. วุฒิการศึกษา
   - ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
   - ☐ ปริญญาตรี
   - ☐ สูงกว่าปริญญาตรี
4. ปฏิบัติหน้าที่/สังกัดหน่วยงาน
   - ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา
   - ☐ ครูผู้สอน
   - ☐ ชุมชน/สถานประกอบการ

ตอนที่ 2 ประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อและกรุณาตอบคำถามว่า มีผลสัมฤทธิ์มากน้อยเพียงใด ที่เกี่ยวข้องกับโครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับผลสัมฤทธิ์ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีระดับผลสัมฤทธิ์ตามความหมายต่อไปนี้

5 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ มากที่สุด
4 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ มาก
3 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ ปานกลาง
2 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ น้อย
1 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ น้อยที่สุด

รายการ	**ระดับผลสัมฤทธิ์**				
	มากที่สุด (5)	**มาก (4)**	**ปานกลาง (3)**	**น้อย (2)**	**น้อยที่สุด (1)**
1. ได้ร่วมประชุมและเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. กิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. การร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. การมีส่วนร่วมในการประสานงานและติดต่อสื่อสารกับเครือข่ายความร่วมมือ.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. การได้เห็นสภาพปัญหาและประเด็นการพัฒนาเครือข่ายด้านวิชาการและวิชาชีพของสถานศึกษา.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. ผู้รับผิดชอบโครงการมีการรายงานผลการดำเนินงานของกิจกรรมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ.....	.....	.....	.....	.....	.....
7. เครือข่ายมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นต่อกันและการรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่ายทุกระดับ.....	.....	.....	.....	.....	.....

รายการ	ระดับผลสัมฤทธิ์				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
8. มีกระบวนการดำเนินงานและพัฒนางานภายใต้กิจกรรมของโครงการอย่างเป็นระบบ.....	.....	.....	.....	.....	.....
9. ได้มีส่วนร่วมกับเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านวิชาการและวิชาชีพ.....	.....	.....	.....	.....	.....
10. ได้เข้าร่วมประชุมกับเครือข่ายความร่วมมือของสถานศึกษาเพื่อติดตามการดำเนินงานของโครงการอย่างต่อเนื่อง.....	.....	.....	.....	.....	.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	0	1	1	1	4	0.08	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	4	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน เท่ากับ 0.880

Reliability

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded[a]	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.880	10

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
b1	33.33	36.023	.223	.894
b2	33.33	32.989	.540	.873
b3	33.53	30.051	.849	.850
b4	33.50	32.397	.626	.867
b5	33.17	32.902	.593	.869
b6	33.53	30.878	.796	.855
b7	33.43	31.495	.556	.873
b8	33.93	31.926	.489	.880
b9	33.53	32.120	.615	.868
b10	33.50	29.845	.882	.848

(ฉบับที่ 13)
แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรม
โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชน
ในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

****

คำชี้แจง

1. แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา ฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

2. แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรม โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จะประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา ให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

3. ข้อมูลที่ท่านตอบจะวิเคราะห์เป็นภาพรวมเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จึงมิได้เกิดความเสียหายต่อท่านหรือสถานศึกษาของท่าน

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

นายจรัส เล่ห์สิงห์
ผู้ดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ
   - ☐ ชาย
   - ☐ หญิง
2. อายุ
   - ☐ ต่ำกว่า 30 ปี
   - ☐ 30 – 39 ปี
   - ☐ 40 – 49 ปี
   - ☐ 50 ปี ขึ้นไป
3. วุฒิการศึกษา
   - ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
   - ☐ ปริญญาตรี
   - ☐ สูงกว่าปริญญาตรี
4. ปฏิบัติหน้าที่/สังกัดหน่วยงาน
   - ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา
   - ☐ ครูผู้สอน
   - ☐ ชุมชน/สถานประกอบการ

ตอนที่ 2 ประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อและกรุณาตอบคำถามว่า มีผลสัมฤทธิ์มากน้อยเพียงใด ที่เกี่ยวข้องกับโครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับผลสัมฤทธิ์ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีระดับผลสัมฤทธิ์ตามความหมายต่อไปนี้

5 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ มากที่สุด
4 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ มาก
3 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ ปานกลาง
2 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ น้อย
1 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ น้อยที่สุด

รายการ	**ระดับผลสัมฤทธิ์**				
	มากที่สุด (5)	**มาก (4)**	**ปานกลาง (3)**	**น้อย (2)**	**น้อยที่สุด (1)**
1. ได้ร่วมประชุมและเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. กิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. การร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. การมีส่วนร่วมในการประสานงานและติดต่อสื่อสารกับเครือข่ายความร่วมมือ.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. การได้เห็นสภาพปัญหาและประเด็นการพัฒนาเครือข่ายด้านวิชาการและวิชาชีพของสถานศึกษา.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. ผู้รับผิดชอบโครงการมีการรายงานผลการดำเนินงานของกิจกรรมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ.....	.....	.....	.....	.....	.....
7. เครือข่ายมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นต่อกันและการรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่ายทุกระดับ.....	.....	.....	.....	.....	.....

รายการ	ระดับผลสัมฤทธิ์				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
8. มีกระบวนการดำเนินงานและพัฒนางานภายใต้กิจกรรมของโครงการอย่างเป็นระบบ.....	.....	.....	.....	.....	.....
9. ได้มีส่วนร่วมกับเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านวิชาการและวิชาชีพ.....	.....	.....	.....	.....	.....
10. ได้เข้าร่วมประชุมกับเครือข่ายความร่วมมือของสถานศึกษาเพื่อติดตามการดำเนินงานของโครงการอย่างต่อเนื่อง.....	.....	.....	.....	.....	.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรม
โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชน
ในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	0	1	1	1	4	0.08	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	4	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา เท่ากับ 0.899

Reliability

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded[a]	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.899	10

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
b1	33.77	40.461	.303	.909
b2	33.77	37.426	.603	.892
b3	33.90	34.438	.869	.875
b4	33.87	36.809	.669	.888
b5	33.57	37.564	.618	.891
b6	33.90	35.266	.824	.878
b7	33.83	35.937	.584	.895
b8	34.33	35.954	.545	.898
b9	33.90	36.507	.656	.889
b10	33.87	34.257	.900	.873

(ฉบับที่ 14)

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ เกี่ยวกับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพแก้ว

****

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

2. การสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จะสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ

3. ข้อมูลที่ท่านตอบจะวิเคราะห์เป็นภาพรวมเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จึงมิได้เกิดความเสียหายต่อท่านหรือสถานศึกษาของท่าน

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

นายจรัส เล่ห์สิงห์
ผู้ดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ
   - ☐ ชาย
   - ☐ หญิง
2. อายุ
   - ☐ ต่ำกว่า 30 ปี
   - ☐ 30 – 39 ปี
   - ☐ 40 – 49 ปี
   - ☐ 50 ปี ขึ้นไป
3. วุฒิการศึกษา
   - ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
   - ☐ ปริญญาตรี
   - ☐ สูงกว่าปริญญาตรี
4. ปฏิบัติหน้าที่/สังกัดหน่วยงาน
   - ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา
   - ☐ ครูผู้สอน
   - ☐ ชุมชน/สถานประกอบการ

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อและกรุณาตอบคำถามว่า มีการปฏิบัติมากน้อยเพียงใด ที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้วโดยเขียนเครื่องหมาย

✓ ในช่องระดับความสำเร็จที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีระดับความสำเร็จความหมายต่อไปนี้

5	หมายถึง	มีความสำเร็จในระดับ	มากที่สุด
4	หมายถึง	มีความสำเร็จในระดับ	มาก
3	หมายถึง	มีความสำเร็จในระดับ	ปานกลาง
2	หมายถึง	มีความสำเร็จในระดับ	น้อย
1	หมายถึง	มีความสำเร็จในระดับ	น้อยที่สุด

รายการ	**ระดับความสำเร็จ**				
	มากที่สุด (5)	**มาก (4)**	**ปานกลาง (3)**	**น้อย (2)**	**น้อยที่สุด (1)**
1. มีชุมชนและสถานประกอบการเข้ามาร่วมเป็นเครือข่ายพัฒนาวิชาการและวิชาชีพมากขึ้น.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. ชุมชนและสถานประกอบการให้ความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรทางการศึกษาร่วมกัน.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. ชุมชนภาครัฐและเอกชนรวมทั้งสถานประกอบการมาร่วมประชุมกำหนดเป้าหมายเครือข่ายความร่วมมือและการพัฒนาสมาชิกเครือข่าย.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. ชุมชนและสถานประกอบการเข้ามาร่วมเป็นเครือข่ายในการวางแผนพัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. ชุมชนและสถานประกอบการเข้ามาร่วมประชุมสัมมนาในด้านด้านวิชาการและวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. ชุมชนและสถานประกอบการให้การสนับสนุนในการพัฒนาการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาด้านวิชาการวิชาชีพ.....	.....	.....	.....	.....	.....
7. ผู้เรียนมีความรู้และทักษะผลจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.....	.....	.....	.....	.....	.....

รายการ	ระดับความสำเร็จ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
8. ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากฝึกงานและฝึกประสบการณ์ในชุมชนและสถานประกอบการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
9. ผู้เรียนได้รับความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่หลากหลายจากการเรียนรู้ในชุมชนและสถานประกอบการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
10. ชุมชนและสถานประกอบการที่เป็นเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพได้สนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษาอย่างหลากหลายและต่อเนื่อง.....	.....	.....	.....	.....	.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็ง
เครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ
วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เท่ากับ 0.875

Reliability

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded[a]	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.875	10

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
b1	34.60	25.076	.537	.869
b2	34.43	26.599	.443	.874
b3	34.87	24.671	.700	.856
b4	34.80	24.855	.762	.853
b5	34.50	25.293	.714	.856
b6	35.07	26.547	.521	.869
b7	34.83	25.454	.466	.875
b8	34.93	23.099	.763	.849
b9	34.90	24.369	.786	.850
b10	34.77	25.771	.421	.879

(เครื่องมือฉบับที่ 15)

แบบรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จากการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็ง เครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

****

ที่	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ปีการศึกษา 2560	ปีการศึกษา 2561	เพิ่มขึ้นร้อยละ
1				
2				
3				

(เครื่องมือฉบับที่ 16)

แบบรายงานจำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากชุมชน สถานประกอบการเพิ่มขึ้นหลังใช้รูปแบบ

****

ที่	หน่วยงาน/สถานประกอบการ	ที่อยู่
1		
2		
3		

(เครื่องมือฉบับที่ 17)

แบบรายงานเกียรติบัตร/รางวัลที่ได้รับจากการดำเนินการตามรูปแบบการสร้างความเข้มแข็ง เครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

****

ลำดับ	รางวัลที่ได้รับ	หน่วยงานผู้มอบ	วันที่ได้รับ	รองรอย/หลักฐาน
1				
2				
3				

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มเพื่อยกร่างรูปแบบ

รายชื่อผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มเพื่อยกร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

♦♦

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง/หน้าที่
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ บางแสง	อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
2. ดร.จักรพันธ์ นาน่วม	อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว
3. นายสุวิทย์ ทวีทรัพย์	รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทรัพยากร วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
4. นายสมศักดิ์ คำสนิท	รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
5. นางสาวศรีสุดา ปิ่นกุล	รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
6. นายพิเชษฐ อินทร์คำ	ครูชำนาญการ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
7. นายสมหมาย ศรีสุทธิ์	ครูชำนาญการ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
8. นายธีระยุทธ มอญขาม	ครูชำนาญการ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
9. นายขจรเกียรติ รักษา	ครูชำนาญการ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
10. นางณัฐธิชา โสภา	ครู วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
11. นายสุพัฒ ลีอุดม	พนักงานราชการ (ครู) วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
12. นายแสงประธีป เทียนทอง	นายกเทศมนตรีตำบลวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว
13. นายประยูร เรียเต็ม	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว
14. นางบุษปวัน เทียนทอง	กำนันตำบลวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว

รายชื่อผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มเพื่อยกร่างรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว (ต่อ)

♦♦

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง/หน้าที่
15. นายเกรียงไกร รัตนสำรวจ	ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัทน้ำตาลและอ้อยตะวันออก จำกัด (มหาชน) จังหวัดสระแก้ว
16. นายศุภกิจ ทองใบ	กรรมการผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฐิติกรไทย เอ็นจิเนียริ่ง จังหวัดปราจีนบุรี
17. นางสาวเมตตา พลอยฤทธิ์	ผู้จัดการ บริษัท ฮอนด้าประสิทธิ์มอเตอร์สระแก้ว (2554) จำกัด สาขาวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว

ภาคผนวก ง

คู่มือการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

คู่มือการใช้

รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

จรัส เล่ห์สิงห์

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

คู่มือการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ภายในเล่มประกอบด้วยรายละเอียด 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 บทนำ ส่วนที่ 2 รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ส่วนที่ 3 แนวทางการดำเนินงานทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระ และส่วนที่ 4 เครื่องมือในการทดลองใช้รูปแบบ เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นแนวทางในการนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

ผู้จัดทำขอขอบคุณ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำให้คู่มือฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือฉบับนี้จะเป็นแนวทางที่ดี และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้ปฏิบัติการที่นำรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ไปใช้ เพื่อประโยชน์ต่อสถานศึกษาและผู้เรียนต่อไป

นายจรัส เล่ห์สิงห์
ผู้จัดทำ

สารบัญ

หน้า

คำนำ 290
สารบัญ 291

ส่วนที่ 1 บทนำ..... 292
หลักการและเหตุผล..... 292
วัตถุประสงค์ของคู่มือการใช้รูปแบบ..... 294
ขอบเขตการทดลองใช้รูปแบบ..... 295
เงื่อนไขและข้อจำกัดในการนำคู่มือไปใช้..... 296
ความหมายของคำที่เกี่ยวข้อง..... 296

ส่วนที่ 2 รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการ และวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว..... 299

ส่วนที่ 3 แนวทางการดำเนินงานทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว..... 305

ส่วนที่ 4 เครื่องมือในการทดลองใช้รูปแบบ..... 315

บรรณานุกรม..... 322

ส่วนที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

สังคมปัจจุบันและอนาคตซึ่งเป็นสังคมฐานความรู้ที่การเรียนรู้ ความรู้ และนวัตกรรมเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนา ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมและสร้างสภาพการณ์เพื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง พัฒนาคุณภาพ ประสิทธิภาพ และขีดความสามารถของคนส่วนใหญ่ในประเทศ โดยยึดหลักการสร้างเครือข่ายและให้ทุกภาคส่วนของสังคมเข้ามามีส่วนร่วม ในการกำหนดและตัดสินใจในกิจกรรมทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับองค์การหรือหน่วยงานของตน การสนับสนุนให้สังคมทุกภาคส่วนและทุกระดับได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อความสำเร็จ จะทำให้เกิดพลังพัฒนาการศึกษาที่เข้มแข็งอันจะเป็นรากฐานที่มั่นคงในการพัฒนาประเทศอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน (ประยูร อัครบวร, 2555: 13) ซึ่งการสร้างเครือข่ายจะทำให้มีการติดต่อและการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และความร่วมมือด้วยความสมัครใจ และทำให้เชื่อมโยงคนที่มีรูปแบบแตกต่างกัน มีวิธีการทำงาน และภูมิหลังต่างกันเข้าด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การทำงานร่วมกันเพื่อประโยชน์ทุกฝ่าย โดยในการดำเนินงานไม่เฉพาะจะก่อให้เกิดความเชื่อมโยงชุมชนและชุมชนด้วยกันเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และร่วมดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เท่านั้น ยังรวมถึงการเชื่อมโยงหน่วยงานวิชาการเข้ากับชุมชน และเชื่อมโยงเครือข่ายทางวิชาการที่อยู่ในสาขาวิชาการต่างกันเข้ากันด้วยทำให้เกิดการบูรณาการความร่วมมือที่ก่อให้เกิดประโยชน์และความสมบูรณ์ของการพัฒนาชุมชนด้วย (ครรชิต พุทธโกษา, 2556: 217-218)

แนวโน้มการศึกษาไทยในอนาคตพบว่า คนไทยจะมีระดับการศึกษาโดยเฉลี่ยที่สูงขึ้น ในขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสทางการศึกษาจะลดลง ประชาชนมีโอกาสได้รับบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้น แต่มีการเพิ่มช่องว่างด้านคุณภาพในการจัดการการศึกษา โอกาสการศึกษาสำหรับกลุ่มคนทำงานมากขึ้น การเข้าสู่อาชีวศึกษามากขึ้น การศึกษานอกระบบมีบทบาทมากขึ้น เกิดหลักสูตรใหม่จำนวนมากและมีความเป็นสากลหรือนานาชาติ นอกจากนี้ยังเป็นการศึกษาบนพื้นฐานอิเล็กทรอนิคส์ การเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย สถานประกอบการมีบทบาทมากขึ้น ภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมมากขึ้นและมีการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553: 68-87) สอดคล้องกับหลักการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) ที่รัฐบาลมุ่งเน้นให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ โดยมีเป้าหมายหลัก 6 ประการ คือ 1) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเรียนรู้ของคนไทย 2) เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ 3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคมในการบริหารและจัดการศึกษา 4) การจัดระบบการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา 5) การสร้างความเข้มแข็งของสถานศึกษา และ 6) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม และ

ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรากรณ์ สามโกเศศ และคณะ (2558) ที่พบว่า การศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้มแข็งที่ฐานราก ประชาชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการการศึกษาทั้งระบบ มีการให้ความสำคัญกับองค์กรในชุมชน ครอบครัว พ่อแม่ ผู้ปกครอง สถาบันศาสนา องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรอื่นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อเติมเต็มการจัดการศึกษาที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน ให้เป็นการจัดการศึกษาที่สามารถบูรณาการได้สอดคล้องกับความต้องการ วิถีชีวิต วัฒนธรรม องค์กรในชุมชนและประเทศชาติ

การจัดการศึกษาในรูปแบบเครือข่ายซึ่งเป็นนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล ยังมีปัญหาค่อนข้างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขาดความร่วมมือในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาคส่วนต่าง ๆ อาจเป็นเพราะปัญหาอุปสรรคด้านระบบการทำงานหรือการสื่อสารต่าง ๆ ของบุคลากร ดังเช่นปัญหาการดำเนินงานที่พบจากผลการวิจัยของ สรัญญา จุฑานิล (2556) พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานในรูปแบบเครือข่าย มีปัญหาเกี่ยวกับวิธีการทำงานของระบบราชการซึ่งมีความไม่สอดคล้องกันในบริบทของการทำงานเป็นเครือข่าย ทำให้เกิดความล่าช้า นอกจากนี้ระบบการทำงานดังกล่าวยังเป็นอุปสรรคต่อการออกแบบเครือข่ายองค์กร ทำให้การดำเนินงานในรูปแบบเครือข่ายเป็นไปอย่างไม่ราบรื่น รวมถึงปัญหาที่เกิดจากการติดต่อสื่อสาร การสื่อความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน ความไม่เข้าใจในเรื่องเครือข่ายในหน่วยราชการบางส่วน ปัญหาเกี่ยวกับความไม่วางใจระหว่างหน่วยงานราชการกับภาคเอกชน และปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรในการปฏิบัติงาน โดยมีข้อเสนอแนะคือ 1) ต้องสร้างให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วน 2) มีกลไกในการทำงานและระบบการบริหารจัดการที่มีส่วนร่วม เปิดเผย โปร่งใส และ 3) ลดบทบาทภาครัฐและสนับสนุนให้องค์กรชุมชน ภาคเอกชน เป็นหลักในการพัฒนา นอกจากนี้ในส่วนปัญหาด้านการบริหารงานวิชาการและวิชาชีพ จากผลการวิจัยของ พรรษา จุดาบุตร (2558) พบว่า ปัญหาการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ 6 ด้าน มีปัญหาที่สอดคล้องกัน คือ ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนตรงกันในการปฏิบัติงานด้านหลักสูตร การจัดทำสื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดการสนับสนุนด้านอาคารสถานที่ การจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์ หนังสือห้องสมุด และการมีส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ รวมถึงหน่วยงานภายนอก และผลงานวิจัยของ ไสว อุทุมประเสริฐ (2557) พบว่า ปัญหาในการดำเนินงาน คือการขาดแคลนบุคลากร แผนปฏิบัติการ ขาดการติดต่อสื่อสารการประสานงาน ขาดงบประมาณสนับสนุน เป็นต้น

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เป็นสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในสาขาวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการของผู้เรียน ชุมชนและสถานประกอบการ จากการศึกษาผลการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2559 พบว่า ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ มีปัญหาที่ต้องปรับปรุงและพัฒนาหลายด้าน โดยมีข้อเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนาว่า 1) ควรสร้างความรู้

ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนในระบบทวิภาคีให้กับนักเรียน นักศึกษา ชุมชน และผู้ปกครองให้มากยิ่งขึ้น 2) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และแก้ปัญหาสอดคล้องกับตลาดแรงงาน 3) นำผลการวิจัย นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ที่มีคุณภาพไปใช้ประโยชน์ เพื่อพัฒนาอาชีพและคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนและสังคม และ 4) สนับสนุนให้นักเรียนนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในด้านการบริการวิชาการและวิชาชีพครบทุกสาขาวิชา (วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว, 2559: 31-32)

จากความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาจึงได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ ของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้วให้มีคุณภาพ มีความเหมาะสม จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นได้ ทำให้ส่งผลที่ดีต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ มีทักษะ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สอดคล้องกับจุดเน้นในการพัฒนาของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ที่ได้กำหนดไว้คือ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการหลากหลายตามความต้องการของสถานประกอบการ ส่งเสริมสนับสนุนและการกระจายโอกาสทางการศึกษาโดยร่วมมือหน่วยงานและองค์กรท้องถิ่น และพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการขยายตัวการเปิดประชาคมอาเซียน (วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว, 2560: 6-7) รวมทั้งปัจจุบันวิทยาลัยยังไม่มีรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ ที่เป็นรูปธรรมเกิดจากการศึกษาวิจัยอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยจึงต้องวิจัยศึกษาและพัฒนารูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว อันจะเป็นประโยชน์ทั้งในเชิงการบริหาร ในเชิงวิชาการ และเชิงวิชาชีพเพื่อให้เกิดความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือของชุมชนและสถานประกอบการ และการดำเนินการพัฒนารูปแบบครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำรูปแบบไปทดลองใช้ในวิทยาลัยเทคนิคสระแก้วและชุมชน สถานประกอบการ ซึ่งต้องมีคู่มือการทดลองใช้รูปแบบที่มีคุณภาพ สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของคู่มือการใช้รูปแบบ

1. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ไปทดลองใช้

2. เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ได้มีความรู้ ความเข้าใจ ในการทดลองใช้รูปแบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการนิเทศ ติดตาม การใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ขอบเขตการทดลองใช้รูปแบบ

การนำรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ไปทดลองใช้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขต ไว้ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ตามองค์ประกอบของรูปแบบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ และ 4) คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ โดยใช้โครงการเพื่อทดลองรูปแบบ จำนวน 4 โครงการ ได้แก่ 1) โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ 2) โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ 3) โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน 4) โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

ขอบเขตแหล่งข้อมูล

ดำเนินการทดลองกับวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ชุมชนและสถานประกอบการ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลแต่ละโครงการ ดังนี้

1. โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ครูผู้สอน จำนวน 30 คน และชุมชนและสถานประกอบการ จำนวน 20 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ครูผู้สอน จำนวน 30 คน ผู้เรียน จำนวน 30 คน และชุมชนและสถานประกอบการ จำนวน 20 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ครูผู้สอน จำนวน 30 คน ผู้เรียน จำนวน 30 คน และชุมชนและสถานประกอบการ จำนวน 20 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

4. โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ครูผู้สอน จำนวน 30 คน และชุมชนและสถานประกอบการ จำนวน 20 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขอบเขตด้านเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงเวลาที่ทำการทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ระหว่างเดือน พฤษภาคม 2561 ถึง เดือน เมษายน 2562

เงื่อนไขและข้อจำกัดในการนำคู่มือไปใช้

การนำคู่มือการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ไปใช้ในทางปฏิบัติมีเงื่อนไขและข้อจำกัด ดังนี้

1. การนำคู่มือการใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ไปใช้ ควรเข้าใจรายละเอียดองค์ประกอบของรูปแบบแต่ละองค์ประกอบ ทั้งองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และแนวปฏิบัติในแต่ละตัวของประกอบย่อย

2. ผู้บริหารสถานศึกษาที่นำรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ไปใช้ ควรเตรียมตนเองและบุคลากรของสถานศึกษาให้มีความพร้อมทั้งด้านความรู้ ความสามารถ โดยเฉพาะด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม การทำงานเป็นทีม การร่วมมือกันทำงาน และจะต้องความเข้าใจเกี่ยวกับเครือข่ายความร่วมมือ

3. ต้องจัดประชุมเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ เพื่อสร้างความตระหนักในความสำคัญของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ และร่วมกันวางแผนการดำเนินงาน ซึ่งจะมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

4. ฝ่ายบริหารของสถานศึกษาต้องบริหารจัดการในเรื่องเวลา สถานที่ รวมทั้งงบประมาณที่เพียงพอให้ครูผู้สอน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

5. สถานศึกษาที่จะนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้ไปใช้ ควรกำหนดระยะเวลาเพื่อการสรุปและประเมินผลที่แน่นอน และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ความหมายของคำที่เกี่ยวข้อง

1. รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการด้านชาการและวิชาชีพของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ภายใต้องค์ประกอบของรูปแบบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการ

สร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ และ 4) คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

2. เครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ หมายถึง การประสานเชื่อมโยงของกลุ่มบุคคล หน่วยงาน/องค์กรที่สมัครใจเพื่อการทำงานร่วมกันให้บรรลุเป้าประสงค์ โดยมีการจัดระเบียบโครงสร้างของคนในเครือข่ายด้วยความเป็นอิสระ เท่าเทียมกันภายใต้พื้นฐานของความเคารพสิทธิ เชื่อถือ เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

3. การสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ หมายถึง การสร้างความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งในการร่วมมือกับบุคคลที่เป็นผู้แทนจากหน่วยงาน/องค์กรเครือข่ายความร่วมมือชุมชนและสถานประกอบการ ประกอบด้วย ผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ผู้แทนจากสถานประกอบการ และผู้แทนชุมชน โดยดำเนินการอย่างเข้มแข็ง เป็นระบบและต่อเนื่องทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพ เพื่อการทำงานให้บรรลุเป้าประสงค์ โดยมีกิจกรรมการวางแผน กำหนดเป้าประสงค์ การจัดทำแผนปฏิบัติการ การดำเนินการตามแผน และการประเมินและติดตามผล

4. สภาพการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว หมายถึง สภาวะการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานในวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ต่อการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ ใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ และ 4) คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

5. แนวทางการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว หมายถึง วิธีดำเนินการในการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชนและสถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ ให้บรรลุผลสำเร็จ ในวิธีการ 4 ด้าน ได้แก่ 1) หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายการพัฒนางานวิชาการและวิชาชีพ และ 4) กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

6. ความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว หมายถึง การดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการ ทั้งเครือข่ายหน่วยงาน/องค์กรภาครัฐและเอกชน เครือข่ายสถานประกอบการ และเครือข่ายชุมชน ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

7. โครงการที่ใช้ทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว หมายถึง โครงการที่สมาชิกเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ร่วมกันจัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ประกอบด้วย 4 โครงการ ดังนี้

1) โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

2) โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

3) โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

4) โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

8. ด้านวิชาการและวิชาชีพ หมายถึง ความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันด้านวิชาการและวิชาชีพที่เกี่ยวกับการร่วมมือกันของเครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ทางวิชาการและทักษะวิชาชีพ ซึ่งศึกษาผลการประเมินผู้เรียนจากแบบรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

9. ชุมชน หมายถึง กลุ่มคนภายนอกสถานศึกษา ที่ประกอบด้วยบุคคลในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ผู้ปกครองนักเรียน นักศึกษา และปราชญ์ชาวบ้าน ที่มาร่วมกันเป็นเครือข่ายเพื่อพัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพให้แก่ผู้เรียน

10. สถานประกอบการ หมายถึง สถานที่ประกอบกิจการ แหล่งวิทยาการ บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วน กิจการเจ้าของคนเดียวหรือตั้งแต่สองคนขึ้นไปทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน ที่มาร่วมกันเป็นเครือข่ายเพื่อพัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพของสถานศึกษา

11. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

12. ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครู ลูกจ้างประจำทำหน้าที่สอน พนักงานราชการทำหน้าที่สอน และลูกจ้างชั่วคราวทำหน้าที่สอน ในวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

13. ผู้เรียน หมายถึง ผู้ที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ส่วนที่ 2

รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

.....

รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว มีองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 3) ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ และ 4) คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

องค์ประกอบที่ 1 หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) หลักการทำงานเป็นทีม 2) หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย 3) หลักการตัดสินใจร่วมกัน และ 4) หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง รายละเอียดดังนี้

1.1 หลักการทำงานร่วมกันเป็นทีม

1.1.1 จัดให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น

1.1.2 ยอมรับเป้าหมายการทำงานร่วมกัน

1.1.3 วางแผนการทำงานร่วมกัน

1.1.4 สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบ

1.1.5 สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิก

1.1.6 ร่วมกันแก้ปัญหาความขัดแย้ง

1.2 หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย

1.2.1 การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

1.2.2 การร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับเป้าหมายการดำเนินงาน

1.2.3 เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานได้แสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน

1.2.4 จัดให้มีการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมตัดสินใจ

1.2.5 เปิดโอกาสให้บุคคลอื่นมีส่วนร่วมในกิจกรรม

1.3 หลักการตัดสินใจร่วมกัน

1.3.1 ระดมความคิดเห็นโดยการปรึกษาหารือเพื่อใช้ในการตัดสินใจ

1.3.2 มีการร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับเป้าหมายการดำเนินงาน

1.3.3 เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานได้ร่วมตัดสินใจในการปฏิบัติงาน

1.3.4 จัดให้มีการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมตัดสินใจ

1.3.5 เปิดโอกาสให้บุคคลที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมร่วมตัดสินใจ

1.4 หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง

1.4.1 ประสานงานเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง

1.4.2 การติดต่อสื่อสารมีความถูกต้อง และเชื่อถือได้ทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน

1.4.3 การแสดงความคิดเห็นและทัศนคติต่าง ๆ อย่างอิสระ

1.4.4 การแบ่งปันข้อมูลข่าวสารระหว่างสมาชิกเครือข่าย

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ

กระบวนการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ มี 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 สร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย ขั้นที่ 2 ประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย ขั้นที่ 3 สร้างพันธสัญญาร่วมกัน ขั้นที่ 4 บริหารจัดการเครือข่าย ขั้นที่ 5 พัฒนาความสัมพันธ์ของเครือข่าย และ ขั้นที่ 6 รักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง รายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย มีแนวปฏิบัติดังนี้

1.1 สถานศึกษาสร้างความตระหนักแก่สมาชิกในองค์กร

1.2 สมาชิกมีความตระหนักถึงความสำคัญของเครือข่าย

1.3 ก่อนสร้างเครือข่ายมีการเตรียมกลุ่มหรือเตรียมเครือข่าย

1.4 เครือข่ายมีวัฒนธรรมองค์กรร่วมกัน

1.5 สมาชิกที่เข้าร่วมมีความศรัทธาเครือข่าย

ขั้นที่ 2 ประสานงานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย มีแนวปฏิบัติดังนี้

2.1 มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างต่อเนื่อง

2.2 สื่อสาร เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์บทบาทของเครือข่ายและมวลสมาชิก

2.3 ชี้ให้สมาชิกเครือข่ายเห็นสภาพปัญหาและประเด็นการพัฒนาร่วมกัน

2.4 ประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่ายที่เป็นแหล่งวิชาการและแหล่งทุนเพื่อการให้ความช่วยเหลือ

2.5 เสนอโครงการความร่วมมือเพื่อการแบ่งปันทักษะและประสบการณ์แก่เครือข่าย

ขั้นที่ 3 สร้างพันธสัญญาร่วมกัน มีแนวปฏิบัติดังนี้

3.1 กำหนดและสร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญาร่วมกัน

3.2 มีการกำหนดวัตถุประสงค์และข้อตกลงในการทำงานร่วมกัน

3.3 มีบุคลากรฝ่ายกำกับติดตามและประเมินผลแบบมีส่วนร่วม

3.4 มีการกำหนดบทบาทของสมาชิกอย่างชัดเจน

3.5 มีการสื่อสารแบบสองทางและสื่อสารอย่างทั่วถึง

3.6 มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และดำเนินตามแผนอย่างเป็นระบบ

ขั้นที่ 4 บริหารจัดการเครือข่าย มีแนวปฏิบัติดังนี้

4.1 มีกระบวนการดำเนินงานและพัฒนางานอย่างเป็นระบบ

4.2 เครือข่ายมีการกำหนดโครงสร้างและบทบาทหน้าที่

4.3 มีการกำหนดกฎ กติกา ของเครือข่าย

4.4 มีการสื่อสารระหว่างผู้นำกับสมาชิกเครือข่ายอย่างหลากหลายรูปแบบ

ขั้นที่ 5 การพัฒนาความสัมพันธ์ มีแนวปฏิบัติดังนี้

5.1 สมาชิกเครือข่ายมีความสัมพันธ์ต่อกันในลักษณะของกัลยาณมิตรที่แท้จริง

5.2 มีการเสริมสร้างวัฒนธรรมเครือข่ายเพื่อขจัดความขัดแย้ง

5.3 เครือข่ายมีบรรยากาศแบบพลังเกื้อกูล สามัคคี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

5.4 เครือข่ายมีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้

5.5 มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่ายเป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอ

ขั้นที่ 6 รักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

6.1 มีการรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่ายทุกระดับ

6.2 เครือข่ายมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นต่อกัน

6.3 มีการกำหนดและสร้างระบบแรงจูงใจในการทำงาน

6.4 มีการสร้างสรรค์กิจกรรมใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง

6.5 มีการสร้างบรรยากาศการทำงานแบบสมานฉันท์

6.6 มีการนำระบบเทคโนโลยีที่มีคุณภาพมาใช้ในระบบการประสานงาน

องค์ประกอบที่ 3 ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ

ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) ความร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 2) ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น 3) ความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ และ 4) ความร่วมมือในการใช้แหล่งเรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ความร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา มีแนวปฏิบัติดังนี้

3.1.1 ร่วมประชุมระดมความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหาร ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กรในชุมชน สถานประกอบการ เพื่อร่วมกันพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

3.1.2 ร่วมกำหนดทิศทางและจุดมุ่งหมายการพัฒนาครูและบุคลากรทาง การศึกษา

3.1.3 ร่วมดำเนินการเป็นเครือข่ายเพื่อการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

3.1.4 ร่วมประเมินและรายงานผลการพัฒนาครูและบุคลากรทาง การศึกษา

3.2 ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น มีแนวปฏิบัติ ดังนี้

3.2.1 ส่งเสริมการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกับท้องถิ่น

3.2.2 พัฒนารูปแบบ เทคนิค วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียน

3.2.3 วิจัยรูปแบบเพื่อเสริมสร้างวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สอดคล้องตามความต้องการของชุมชนและสถานประกอบการ

3.2.4 กำกับ ติดตาม ประเมินผลการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพ

3.3 ความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ มีแนวปฏิบัติ ดังนี้

3.3.1 ร่วมกันวางแผนการจัดการเรียนรู้กับเครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ

3.3.2 ร่วมกันดำเนินการตามแผนเพื่อร่วมกันพัฒนาการจัดการเรียนรู้

3.3.3 ร่วมกันติดตามผลการดำเนินการจัดการเรียนรู้กับเครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ

3.4 ความร่วมมือการใช้แหล่งเรียนรู้ มีแนวปฏิบัติ ดังนี้

3.4.1 ร่วมกันสำรวจแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นเครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ

3.4.2 ร่วมกันสร้างข้อตกลงเป็นพันธมิตรเพื่อสนับสนุนการใช้แหล่งเรียนรู้สำหรับผู้เรียน

3.4.3 ร่วมกันปรับปรุงพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

3.4.4 ร่วมกันจัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลการใช้แหล่งเรียนรู้

3.4 ร่วมติดตามและประเมินผล มีแนวปฏิบัติดังนี้

3.4.1 พัฒนารูปแบบ เทคนิค วิธีการประเมินผลการเรียนให้มีประสิทธิภาพ

3.4.2 ร่วมกันพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลการเรียนด้านวิชาการและวิชาชีพ

3.4.3 จัดทำคู่มือการประเมินผลการเรียนรู้ร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

3.4.4 จัดทำรายงานการติดตามและประเมินผล

องค์ประกอบที่ 4 คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) คณะกรรมการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ รายละเอียดดังนี้

1. คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

1.1 องค์ประกอบของคณะกรรมการ ประกอบด้วย

1.1.1 ผู้ทรงคุณวุฒิจากชุมชนและสถานประกอบการ เป็นประธานกรรมการ

1.1.2 ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นรองประธานกรรมการ

1.1.3 ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐและเอกชน เป็นกรรมการ (จำนวน 1 คน)

1.1.4 ผู้แทนสถานประกอบการ เป็นกรรมการ (จำนวน 1 คน)

1.1.5 ผู้แทนชุมชน เป็นกรรมการ (จำนวน 1 คน)

1.1.6 ผู้แทนครู เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน)

1.1.7 รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนงานและความร่วมมือ เป็นกรรมการและเลขานุการ

1.2 หน้าที่ของคณะกรรมการ

1.2.1 กำหนดเป้าหมาย นโยบาย และยุทธศาสตร์ในการบริหารการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ

1.2.2 ให้ความเห็นชอบแผนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

1.2.3 กำหนดการรับผู้เรียน การยุบ การขยาย และการเพิ่มประเภทวิชา สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถานศึกษา

1.2.4 ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ของสถานศึกษา เกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพ

1.2.5 กำกับ ติดตามผลการปฏิบัติงานการจัดการศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพ

2. คณะกรรมการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

2.1 องค์ประกอบของคณะกรรมการ ประกอบด้วย

2.1.1 ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นประธานกรรมการ

2.1.2 ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐและเอกชน เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน)

2.1.3 ผู้แทนสถานประกอบการ เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน)

2.1.4 ผู้แทนชุมชน เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน)

2.1.5 ผู้แทนครู เป็นกรรมการ (จำนวน 2 คน)

2.1.6 รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ เป็นกรรมการและเลขานุการ

2.2 หน้าที่ของคณะกรรมการ

2.2.1 จัดทำแผนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

2.2.2 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงาน

2.2.3 ประสานงานความร่วมมือและดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

2.2.4 จัดทำข้อตกลงความร่วมมือกับเครือข่าย

2.2.5 รายงานผลการดำเนินงานการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

1. หลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

1. หลักการทำงานเป็นทีม
2. หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย
3. หลักการตัดสินใจร่วมกัน
4. หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง

2. กระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

ขั้นที่ 1 สร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย
ขั้นที่ 2 ประสานงานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย
ขั้นที่ 3 สร้างพันธสัญญาร่วมกัน
ขั้นที่ 4 บริหารจัดการเครือข่าย
ขั้นที่ 5 การพัฒนาความสัมพันธ์
ขั้นที่ 6 รักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

3. ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ

1. ความร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
2. ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
3. ความร่วมมือการจัดการเรียนรู้
4. ความร่วมมือการใช้แหล่งเรียนรู้

4. คณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ

4.1 คณะกรรมการบริหาร

องค์ประกอบของคณะกรรมการ ประกอบด้วย
1. ผู้ทรงคุณวุฒิจากชุมชนและสถานประกอบการ เป็นประธานกรรมการ
2. ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นรองประธานกรรมการ
3. ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐและเอกชน เป็นกรรมการ
4. ผู้แทนสถานประกอบการ เป็นกรรมการ
5. ผู้แทนชุมชน เป็นกรรมการ
6. ผู้แทนครู เป็นกรรมการ
7. รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนงานและความร่วมมือ เป็นกรรมการและเลขานุการ

หน้าที่ของคณะกรรมการ

4.2 คณะกรรมการดำเนินการ

องค์ประกอบของคณะกรรมการ
1. ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นประธานกรรมการ
2. ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐและเอกชน เป็นกรรมการ
3. ผู้แทนสถานประกอบการ เป็นกรรมการ
4. ผู้แทนชุมชน เป็นกรรมการ
5. ผู้แทนครู เป็นกรรมการ
6. รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ เป็นกรรมการและเลขานุการ

หน้าที่ของคณะกรรมการ

ส่วนที่ 3

แนวทางการดำเนินงานทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

.....

แนวทางการดำเนินงานทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ดำเนินการตามปฏิทินการทดลองใช้รูปแบบ ดังนี้

ปฏิทินการทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

วัน/เดือน/ปี	รายการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
เม.ย. 2561	ประชุมผู้ที่เกี่ยวข้อง ชี้แจงรูปแบบ ร่วมกันอภิปราย ระดมความคิดที่เกี่ยวกับการทดลองใช้รูปแบบ	ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ	
10-12 พ.ค. 2561	การเก็บข้อมูลตามโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ	ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ	ดำเนินกิจกรรมย่อยต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา 2561
20 พ.ค. 2561	การเก็บข้อมูลตามโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ	ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ	ดำเนินกิจกรรมย่อยตลอดปี 2561
4-5 มิ.ย. 2561	การเก็บข้อมูลตามโครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน	ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ	ดำเนินกิจกรรมย่อยต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา 2561
23-24 มิ.ย. 2561	การเก็บข้อมูลตามโครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการร่วมผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา	ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ	ดำเนินกิจกรรมย่อยต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา 2561

วัน/เดือน/ปี	รายการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
มี.ค. 2562	ประชุมผู้ที่เกี่ยวข้อง สรุปผลการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวกับการทดลองใช้รูปแบบ	ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ	
เม.ย. 2562	จัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามโครงการ/กิจกรรม	ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ	

แนวทางการดำเนินงานตามรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต้องดำเนินโครงการ 4 โครงการที่ใช้ทดลองรูปแบบ ได้แก่ 1) โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ 2) โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ 3) โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน และ 4) โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา โดยการดำเนินโครงการแต่ละโครงการจะต้องจัดระบบการดำเนินงานและปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในองค์ประกอบของรูปแบบ ได้แก่ 1) มีหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) กำหนดกระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 3) กำหนดขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ และ 4) แต่งตั้งคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

จุดประสงค์ เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และเครือข่ายความร่วมมือ ได้ร่วมกันพัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพของชุมชนและสถานประกอบการ และยกระดับความสัมพันธ์ของเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพของชุมชนและสถานประกอบการ

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการ และแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

แนวปฏิบัติสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และเครือข่ายความร่วมมือ

กิจกรรม	วิธีดำเนินการ/ผลสำเร็จ	ผู้รับผิดชอบ
1. การศึกษาและปฏิบัติตามหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	- ประชุมผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชน และสถานประกอบการ เพื่อร่วมกันสร้างความตระหนักและให้ความสำคัญกับ 1) หลักการทำงานเป็นทีม 2) หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย 3) หลักการตัดสินใจร่วมกัน และ 4) หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือของรูปแบบ	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชน และสถานประกอบการ
2. กำหนดกระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	- ประชุมผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการร่วมกันกำหนดกระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 สร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย ขั้นที่ 2 ประสานองค์กรเครือข่าย ขั้นที่ 3 สร้างพันธสัญญาร่วมกัน ขั้นที่ 4 บริหารเครือข่าย ขั้นที่ 5 พัฒนาความสัมพันธ์ของเครือข่าย และ ขั้นที่ 6 รักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชน และสถานประกอบการ
3. กำหนดขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ	- ร่วมกันกำหนดขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ คือ 1) ร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 2) ร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น 3) ร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ และ 4) ร่วมมือในการใช้แหล่งเรียนรู้	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชน และสถานประกอบการ
4. การแต่งตั้งคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	- แต่งตั้งคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) คณะกรรมการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชน และสถานประกอบการ

กิจกรรม	วิธีดำเนินการ/ผลสำเร็จ	ผู้รับผิดชอบ
5. ดำเนินการตามแผนงานและกิจกรรมภายใต้โครงการ	1. จัดประชุมพบปะและประสานเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง 2. สร้างพันธสัญญาร่วมกันเพื่อพัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ 3. พัฒนาความสัมพันธ์ของเครือข่าย และรักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชน และสถานประกอบการ
6. ประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ	- ประเมินผล ด้านความพึงพอใจต่อการดำเนินงานและผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการ	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชน และสถานประกอบการ

2. โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

จุดประสงค์ เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และเครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ ได้ร่วมกันให้บริการและรับบริการวิชาการและวิชาชีพ และยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการ และแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

แนวปฏิบัติสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และเครือข่ายความร่วมมือ

กิจกรรม	วิธีดำเนินการ/ผลสำเร็จ	ผู้รับผิดชอบ
1. การศึกษาและปฏิบัติตามหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	- ประชุมผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชน และสถานประกอบการ เพื่อสร้างความตระหนักและให้ความสำคัญกับ 1) หลักการทำงานเป็นทีม 2) หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย 3) หลักการตัดสินใจร่วมกัน และ 4) หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือของรูปแบบ	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชน และสถานประกอบการ

กิจกรรม	วิธีดำเนินการ/ผลสำเร็จ	ผู้รับผิดชอบ
2. กำหนดกระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	- ประชุมผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการเพื่อการร่วมกันดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ด้วยกระบวนการประกอบด้วยขั้นที่ 1 สร้างความตระหนักถึงความจำเป็น ในการสร้างเครือข่าย ขั้นที่ 2 ประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย ขั้นที่ 3 สร้างพันธสัญญาร่วมกัน ขั้นที่ 4 บริหารจัดการเครือข่าย ขั้นที่ 5 พัฒนาความสัมพันธ์ของเครือข่าย และ ขั้นที่ 6 รักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ
3. กำหนดขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ	- จัดประชุมคณะกรรมการบริหารเครือข่ายความร่วมมือเพื่อร่วมกันกำหนดขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ คือ 1) ร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 2) ร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น 3) ร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ และ 4) ร่วมมือในการใช้แหล่งเรียนรู้	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ
4. การแต่งตั้งคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	- แต่งตั้งคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) คณะกรรมการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ
5. ดำเนินการตามแผนงานและกิจกรรมภายใต้โครงการ	1. จัดกิจกรรมบริการวิชาการและวิชาชีพสู่ชุมชนและสถานประกอบการ 2. จัดกิจกรรมร่วมกันของสถานศึกษา ชุมชนและสถานประกอบการออกให้บริการวิชาการและวิชาชีพโดยการนำผู้เรียนไปร่วมกิจกรรมเพื่อเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์อาชีพจากสถานการณ์ในสถานที่จริง	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ

กิจกรรม	วิธีดำเนินการ/ผลสำเร็จ	ผู้รับผิดชอบ
6. ประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ	- ประเมินผล ด้านความพึงพอใจต่อการดำเนินงานและผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการ	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชน และสถานประกอบการ

3. โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

จุดประสงค์ เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และเครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ ได้ร่วมกันพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน และยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการ และแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

แนวปฏิบัติสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และเครือข่ายความร่วมมือ

กิจกรรม	วิธีดำเนินการ/ผลสำเร็จ	ผู้รับผิดชอบ
1. การศึกษาและปฏิบัติตามหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	- ประชุมผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชน และสถานประกอบการ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ และร่วมกันปฏิบัติตามหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ที่ประกอบด้วย 1) หลักการทำงานเป็นทีม 2) หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย 3) หลักการตัดสินใจร่วมกัน และ 4) หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือของรูปแบบ	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชน และสถานประกอบการ

กิจกรรม	วิธีดำเนินการ/ผลสำเร็จ	ผู้รับผิดชอบ
2. กำหนดกระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	- ประชุมผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการเพื่อร่วมกันดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือตามขั้นตอน ประกอบด้วยขั้นที่ 1 สร้างความตระหนักถึงความจำเป็น ในการสร้างเครือข่าย ขั้นที่ 2 ประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย ขั้นที่ 3 สร้างพันธสัญญาร่วมกัน ขั้นที่ 4 บริหารจัดการเครือข่าย ขั้นที่ 5 พัฒนาความสัมพันธ์ของเครือข่าย และ ขั้นที่ 6 รักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ
3. กำหนดขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ	- จัดประชุมคณะกรรมการบริหารเครือข่ายความร่วมมือเพื่อร่วมกันดำเนินการตามขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ คือ 1) ร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 2) ร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น 3) ร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ และ4) ร่วมมือในการใช้แหล่งเรียนรู้	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ
4. การแต่งตั้งคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	- แต่งตั้งคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) คณะกรรมการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ
5. ดำเนินการตามแผนงานและกิจกรรมภายใต้โครงการ	1. จัดกิจกรรมโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ 2. จัดประชุมร่วมเครือข่ายความร่วมมือชุมชนและสถานประกอบการเพื่อร่วมกันจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น และสำรวจแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นเครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ

กิจกรรม	วิธีดำเนินการ/ผลสำเร็จ	ผู้รับผิดชอบ
	3. จัดประชุมร่วมเครือข่ายความร่วมมือชุมชนและสถานประกอบการเพื่อร่วมกันส่งเสริมการวิจัยพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ของผู้เรียนให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	
6. ประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ	- ประเมินผล ด้านความพึงพอใจต่อการดำเนินงานและผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการ	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ

4. โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการร่วมผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

จุดประสงค์ เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และเครือข่ายชุมชนและสถานประกอบการ ได้ร่วมกันส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการร่วมผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา และยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการร่วมผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการ และแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการร่วมผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

แนวปฏิบัติสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และเครือข่ายความร่วมมือ

กิจกรรม	วิธีดำเนินการ/ผลสำเร็จ	ผู้รับผิดชอบ
1. การศึกษาและปฏิบัติตามหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	- ประชุมผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชน และสถานประกอบการ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ และร่วมกันปฏิบัติตามหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ที่ประกอบด้วย 1) หลักการทำงานเป็นทีม	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ

กิจกรรม	วิธีดำเนินการ/ผลสำเร็จ	ผู้รับผิดชอบ
	2) หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย 3) หลักการตัดสินใจร่วมกัน และ 4) หลักการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นหลักการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือของรูปแบบ	
2. กำหนดกระบวนการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	- ประชุมผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการเพื่อร่วมกันดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือตามขั้นตอน ประกอบด้วยขั้นที่ 1 สร้างความตระหนักถึงความจำเป็น ในการสร้างเครือข่าย ขั้นที่ 2 ประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย ขั้นที่ 3 สร้างพันธสัญญาร่วมกัน ขั้นที่ 4 บริหารจัดการเครือข่าย ขั้นที่ 5 พัฒนาความสัมพันธ์ของเครือข่าย และ ขั้นที่ 6 รักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ
3. กำหนดขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ	- จัดประชุมคณะกรรมการบริหารเครือข่ายความร่วมมือเพื่อร่วมกันดำเนินการตามขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ คือ 1) ร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 2) ร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น 3) ร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ และ4) ร่วมมือในการใช้แหล่งเรียนรู้	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ
4. การแต่งตั้งคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	- แต่งตั้งคณะกรรมการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการบริหารการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ 2) คณะกรรมการดำเนินการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือ	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชนและสถานประกอบการ
5. ดำเนินการตามแผนงานและกิจกรรมภายใต้โครงการ	1. จัดกิจกรรมส่งเสริมเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการร่วมผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชน

กิจกรรม	วิธีดำเนินการ/ผลสำเร็จ	ผู้รับผิดชอบ
	2. จัดเวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพ และแสดงนิทรรศการผลงานของผู้เรียน 3. จัดประชุมสรุปผลการส่งเสริมบทบาทภาครัฐและเอกชนในการร่วมผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา และมอบเกียรติบัตรแก่เครือข่ายที่ร่วมโครงการ	และสถานประกอบการ
6. ประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ	- ประเมินผล ด้านความพึงพอใจต่อการดำเนินงานและผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการ	- ผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ชุมชน และสถานประกอบการ

ส่วนที่ 4
เครื่องมือในการทดลองใช้รูปแบบ

.....

เครื่องมือในการทดลองใช้รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว มีดังนี้

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

****

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

2. การสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการ ที่มีต่อโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ จะสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

3. ข้อมูลที่ท่านตอบจะวิเคราะห์เป็นภาพรวมเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จึงมิได้เกิดความเสียหายต่อท่านหรือสถานศึกษาของท่าน

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

นายจรัส เล่ห์สิงห์
ผู้ดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ
   - ☐ ชาย
   - ☐ หญิง
2. อายุ
   - ☐ ต่ำกว่า 30 ปี
   - ☐ 30 – 39 ปี
   - ☐ 40 – 49 ปี
   - ☐ 50 ปี ขึ้นไป
3. วุฒิการศึกษา
   - ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
   - ☐ ปริญญาตรี
   - ☐ สูงกว่าปริญญาตรี
4. ปฏิบัติหน้าที่/สังกัดหน่วยงาน
   - ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา
   - ☐ ครูผู้สอน
   - ☐ ชุมชน/สถานประกอบการ

ตอนที่ 2 สอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ชุมชนและสถานประกอบการที่มีต่อโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อและกรุณาตอบคำถามว่า มีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใดที่เกี่ยวข้องกับโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับการปฏิบัติที่ตรงกับความพึงพอใจของท่านมากที่สุด โดยมีระดับความพึงพอใจตามความหมายต่อไปนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับ	มากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับ	มาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับ	ปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับ	น้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับ	น้อยที่สุด

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นเพื่อการวางแผนดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. การจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ข้อมูลของกิจกรรมภายใต้โครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. กิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการเกิดจากการระดมความคิดของชุมชนและสถานประกอบการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. ผู้รับผิดชอบโครงการมีการรายงานผลการดำเนินงานของกิจกรรมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ.....	.....	.....	.....	.....	.....
7. โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ มีเครือข่ายความร่วมมือเพิ่มขึ้น.....	.....	.....	.....	.....	.....
8. กิจกรรมภายใต้โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ น่าสนใจและมีประโยชน์ต่อเครือข่าย.....	.....	.....	.....	.....	.....
9. โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ มีการติดตามและประเมินผลโครงการอย่างต่อเนื่อง.....	.....	.....	.....	.....	.....
10. ผู้เรียน ชุมชน และสถานประกอบการได้รับประโยชน์จากการดำเนินโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....

แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรม
โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน
สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

****

คำชี้แจง

1. แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

2. แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ตนเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรม โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จะประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

3. ข้อมูลที่ท่านตอบจะวิเคราะห์เป็นภาพรวมเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จึงมิได้เกิดความเสียหายต่อท่านหรือสถานศึกษาของท่าน

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

นายจรัส เล่ห์สิงห์
ผู้ดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ
   - ☐ ชาย
   - ☐ หญิง
2. อายุ
   - ☐ ต่ำกว่า 30 ปี
   - ☐ 30 – 39 ปี
   - ☐ 40 – 49 ปี
   - ☐ 50 ปี ขึ้นไป
3. วุฒิการศึกษา
   - ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
   - ☐ ปริญญาตรี
   - ☐ สูงกว่าปริญญาตรี
4. ปฏิบัติหน้าที่/สังกัดหน่วยงาน
   - ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา
   - ☐ ครูผู้สอน
   - ☐ ชุมชน/สถานประกอบการ

ตอนที่ 2 ประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อและกรุณาตอบคำถามว่า มีผลสัมฤทธิ์มากน้อยเพียงใด ที่เกี่ยวข้องกับโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ ที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับผลสัมฤทธิ์ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีระดับความพึงพอใจตามความหมายต่อไปนี้

5 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ มากที่สุด
4 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ มาก
3 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ ปานกลาง
2 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ น้อย
1 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ น้อยที่สุด

รายการ	**ระดับผลสัมฤทธิ์**				
	มากที่สุด (5)	**มาก (4)**	**ปานกลาง (3)**	**น้อย (2)**	**น้อยที่สุด (1)**
1. ได้ร่วมประชุมและเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. กิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. การร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. การมีส่วนร่วมในการประสานงานและติดต่อสื่อสารกับเครือข่ายความร่วมมือ.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. การได้เห็นสภาพปัญหาและประเด็นการพัฒนาเครือข่ายด้านวิชาการและวิชาชีพของสถานศึกษา.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. ผู้รับผิดชอบโครงการมีการรายงานผลการดำเนินงานของกิจกรรมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ.....	.....	.....	.....	.....	.....
7. เครือข่ายมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นต่อกันและการรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่ายทุกระดับ.....	.....	.....	.....	.....	.....

รายการ	ระดับผลสัมฤทธิ์				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
8. มีกระบวนการดำเนินงานและพัฒนางานภายใต้กิจกรรมของโครงการอย่างเป็นระบบ.....	.....	.....	.....	.....	.....
9. ได้มีส่วนร่วมกับเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านวิชาการและวิชาชีพ.....	.....	.....	.....	.....	.....
10. ได้เข้าร่วมประชุมกับเครือข่ายความร่วมมือของสถานศึกษาเพื่อติดตามการดำเนินงานของโครงการอย่างต่อเนื่อง.....	.....	.....	.....	.....	.....

บรรณานุกรม

ครรชิต พุทธโกษา. (2556). **คู่มือการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ ฉบับสมบูรณ์**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

ประยูร ศรีประสาธน์ และคณะ. (2551). **การกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาไทย**. กรุงเทพฯ: รายงานการวิจัยทุนอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน ม.ป.ท.

พรรษา จุดาบุตร. (2558). **ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาศรีราชา สังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

วรากรณ์ สามโกเศศ และคณะ. (2558). **ข้อเสนอทางเลือกระบบการศึกษาที่เหมาะสมกับสุขภาวะคนไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว. (2559). **รายงานการประเมินคุณภาพภายใน วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว**. ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว.

_____. (2560). **แผนปฏิบัติการปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว**. ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว.

สรัญญา จุฑานิล. (2556). **การบริหารเครือข่ายของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน สำนักงานปฏิบัติการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ไสว อุทุมประเสริฐ. (2557, พฤษภาคม-สิงหาคม). การดำเนินงานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. **วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์**, **8**(2), 183-190.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). **ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

****

ภาคผนวก จ

โครงการที่ใช้ทดลองรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ

.....

1. ชื่อบุคคล/หน่วยงานรับผิดชอบ งานความร่วมมือ ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

2. ลักษณะโครงการ ☐ โครงการตาม พ.ร.บ.งบประมาณ
☑ โครงการตามภาระงานประจำ
☐ โครงการพิเศษ (ไม่ใช้งบประมาณ สอศ.)

3. สนองยุทธศาสตร์/มาตรการ...ข้อ 4 เพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการ

4. สนองมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษา

5. สนองหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 4 มิติ

6. สนองนโยบายค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ ทั้ง 12 ประการ

7. ผู้รับผิดชอบ รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ
งานความร่วมมือ ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

8. ระยะเวลาดำเนินงาน 1 ตุลาคม 2560 - กันยายน 2561

9. สภาพปัจจุบัน/หลักการและเหตุผล

การปฏิรูปการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มีความมุ่งหมายที่จะจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีความสามารถและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข การดำเนินงานตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีพลังและมีประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการศึกษาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ปฏิรูประบบการศึกษา ปฏิรูปการเรียนรู้ ปฏิรูประบบบริหารและการจัดการ ปฏิรูปครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ปฏิรูประบบทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา ตลอดจนได้กำหนดหลักการจัดการศึกษาให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้กระจายอำนาจสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาให้ยึดหลักการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ๆ สร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนในการพัฒนาเยาวชนและบุคลากรในชุมชน ให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าของสังคม

ดังนั้นวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ได้เล็งเห็นความสำคัญดังกล่าว จึงได้จัดทำโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อมุ่งสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างหลากหลาย

10. วัตถุประสงค์

10.1 เพื่อพัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพของชุมชนและสถานประกอบการ

10.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ร่วมโครงการที่มีต่อการดำเนินโครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ

10.3 เพื่อยกระดับความสัมพันธ์ของเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพของชุมชนและสถานประกอบการ

11. เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จ

11.1 เชิงปริมาณ

จำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากชุมชน/สถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นหลังใช้รูปแบบ เพิ่มขึ้นอย่างน้อย 10 แห่ง

11.2 เชิงคุณภาพ

11.2.2 ระดับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน อยู่ในระดับมากขึ้นไป

11.2.2 ระดับความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ อยู่ในระดับมากขึ้นไป

11.2.3 ระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ อยู่ในระดับมากขึ้นไป

12. สถานที่ดำเนินการ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

13. วิธีการดำเนินการ/ปฏิทินปฏิบัติงาน

กิจกรรม	ช่วงระยะเวลาดำเนินงาน (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561)											
	พ.ศ. 2560			พ.ศ. 2561								
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1. เสนอโครงการเพื่อขออนุมัติ			↔	↔	↔							
2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน					↔	↔						
3. ประชุมคณะกรรมการ						↔	↔					
4. ดำเนินงานตามโครงงาน							↔	↔				
5. ติดตามและประเมินผล								↔	↔			
6. สรุปรายงานผลการดำเนินงาน									↔	↔		

14. ค่าใช้จ่าย

ประเภทรายจ่าย / รายการ	แหล่งเงิน/จำนวนเงิน				อื่นๆ
	งบประมาณ	รายได้สถานศึกษา	อุดหนุน		
			ค่าจัดการเรียนการสอน	พัฒนาคุณภาพผู้เรียน	
1. ค่าตอบแทน	20,000				
2. ค่าใช้สอย	2,000				
3. ค่าวัสดุ	8,000				
รวมทั้งสิ้น	**30,000**				

15. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

15.1 มีจำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากชุมชน/สถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นหลังใช้รูปแบบเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 10 แห่ง

15.2 ผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ อยู่ในระดับมากขึ้นไป

16. ปัญหาและอุปสรรค

-

17. การติดตามและการประเมินผล

- แบบสังเกต
- แบบสอบถาม

โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

.....

1. ชื่อบุคคล/หน่วยงานรับผิดชอบ งานความร่วมมือ ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

2. ลักษณะโครงการ ☐ โครงการตาม พ.ร.บ.งบประมาณ
☑ โครงการตามภาระงานประจำ.
☐ โครงการพิเศษ (ไม่ใช้งบประมาณ สอศ.)

3. สนองยุทธศาสตร์/มาตรการ...ข้อ 4 เพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการ

4. สนองมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษา

5. สนองหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 4 มิติ

6. สนองนโยบายค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ ทั้ง 12 ประการ

7. ผู้รับผิดชอบ รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ
งานความร่วมมือ ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

8. ระยะเวลาดำเนินงาน 1 ตุลาคม 2560 - กันยายน 2561

9. สภาพปัจจุบัน/หลักการและเหตุผล

การจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมขององค์กรต่าง ๆ เริ่มมีมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะเมื่อมีการออกพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มีเจตนารมณ์ให้การศึกษาเป็นเรื่องของทุกคนและทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยได้บัญญัติไว้ในหลักการจัดการศึกษาประการหนึ่งว่า “ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา” และการจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาให้ยึดเรื่องเครือข่ายการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ดังนั้นกระแสของการจัดการศึกษาที่คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน องค์กรหรือสถาบันต่าง ๆ ในสังคมจึงมีมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อมีการกำหนดตัวบ่งชี้ของการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นเกณฑ์หนึ่งในการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา และการกำหนดเป็นนโยบายการจัดการศึกษาของหน่วยงานทางการศึกษาทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ

ในการนี้วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เป็นสถานศึกษาที่เป็นแหล่งเรียนรู้และสร้างอาชีพในจังหวัดสระแก้ว มีเป้าหมายที่จะพัฒนาความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษา โดยเฉพาะการสร้างเครือข่ายการจัดการเรียนรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพร่วมกับหน่วยงานราชการอื่น ชุมชนและสถานประกอบการ จึงได้จัดทำโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการขึ้นเพื่อให้บริการแก่ชุมชนและเป็นการฝึกประสบการณ์ทางทักษะอาชีพแก่ผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้วให้มีความรู้และประสบการณ์ตรงในสถานที่จริงไปด้วย

10. วัตถุประสงค์

10.1 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

10.2 เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

11. เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จ

11.1 เชิงปริมาณ

มีจำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากชุมชน/สถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นหลังดำเนินโครงการ อย่างน้อย 10 แห่ง

11.2 เชิงคุณภาพ

11.2.1 ระดับความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ อยู่ในระดับมากขึ้นไป

11.2.2 ระดับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ อยู่ในระดับมากขึ้นไป

11.2.3 ระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ อยู่ในระดับมากขึ้นไป

12. สถานที่ดำเนินการ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

13. วิธีการดำเนินการ/ปฏิทินปฏิบัติงาน

กิจกรรม	ช่วงระยะเวลาดำเนินงาน (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561)											
	พ.ศ. 2560			พ.ศ. 2561								
	ต.ค	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1. เสนอโครงการเพื่อขออนุมัติ			↔	↔	↔							
2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน					↔	↔						
3. ประชุมคณะกรรมการ						↔	↔					
4. ดำเนินงานตามโครงงาน						↔	↔	↔				
5. ติดตามและประเมินผล								↔	↔			
6. สรุปรายงานผลการดำเนินงาน									↔	↔		

14. ค่าใช้จ่าย

ประเภทรายจ่าย / รายการ	แหล่งเงิน/จำนวนเงิน				อื่น ๆ
	งบประมาณ	รายได้สถานศึกษา	อุดหนุน		
			ค่าจัดการเรียนการสอน	พัฒนาคุณภาพผู้เรียน	
1. ค่าตอบแทน	-				
2. ค่าใช้สอย	27,000				
3. ค่าวัสดุ	3,000				
รวมทั้งสิ้น	**30,000**				

15. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

15.1 มีจำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากชุมชน/สถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นหลังดำเนินโครงการ อย่างน้อย 10 แห่ง

15.2 ความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ อยู่ในระดับมากขึ้นไป

15.3 ผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ อยู่ในระดับมากขึ้นไป

16. ปัญหาและอุปสรรค

-

17. การติดตามและการประเมินผล

- แบบสังเกต
- แบบสอบถาม

โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

.....

1. ชื่อบุคคล/หน่วยงานรับผิดชอบ งานพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

2. ลักษณะโครงการ ☐ โครงการตาม พ.ร.บ.งบประมาณ
☑ โครงการตามภาระงานประจำ.
☐ โครงการพิเศษ (ไม่ใช้งบประมาณ สอศ.)

3. สนองยุทธศาสตร์/มาตรการ...ข้อ 4 เพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการ

4. สนองมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษา

5. สนองหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 4 มิติ

6. สนองนโยบายค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ ทั้ง 12 ประการ

7. ผู้รับผิดชอบ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
งานพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

8. ระยะเวลาดำเนินงาน 1 ตุลาคม 2560 - กันยายน 2561

9. สภาพปัจจุบัน/หลักการและเหตุผล

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี คนเก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น สอดคล้องกับหลักการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ที่รัฐบาลมุ่งเน้นให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ โดยมีเป้าหมายหลัก 6 ประการ คือ 1) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเรียนรู้ของคนไทย 2) เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ 3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคมในการบริหารและจัดการศึกษา 4) การจัดระบบการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา 5) การสร้างความเข้มแข็งของสถานศึกษา และ 6) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ซึ่งจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในทุกด้านโดยเฉพาะด้านวิชาการและวิชาชีพ ปัญหาส่วนหนึ่งเกี่ยวกับผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีคุณภาพสำเร็จการศึกษามีงานทำและทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ วิทยาลัยจึงได้จัดทำโครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน โดยจัดการเรียนการสอนร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาตามความต้องการของตลาดแรงงาน

10. วัตถุประสงค์

10.1 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

10.2 เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ

11. เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จ

11.1 เชิงปริมาณ

มีจำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากชุมชน/สถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นหลังดำเนินโครงการ อย่างน้อย 10 แห่ง

11.2 เชิงคุณภาพ

11.2.1 ระดับความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน อยู่ในระดับมากขึ้นไป

11.2.2 ระดับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ อยู่ในระดับมากขึ้นไป

11.2.3 ระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน อยู่ในระดับมากขึ้นไป

12. สถานที่ดำเนินการ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

13. วิธีการดำเนินการ/ปฏิทินปฏิบัติงาน

กิจกรรม	ช่วงระยะเวลาดำเนินงาน (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561)											
	พ.ศ.2560			พ.ศ. 2561								
	ต.ค	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1. เสนอโครงการเพื่อขออนุมัติ			↔	↔	↔							
2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน					↔	↔						
3. ประชุมคณะกรรมการ						↔	↔					
4. ดำเนินงานตามโครงงาน							↔	↔				
5. ติดตามและประเมินผล								↔	↔			
6. สรุปรายงานผลการดำเนินงาน									↔	↔		

14. ค่าใช้จ่าย

ประเภทรายจ่าย / รายการ	แหล่งเงิน/จำนวนเงิน				อื่น ๆ
	งบประมาณ	รายได้สถานศึกษา	อุดหนุน		
			ค่าจัดการเรียนการสอน	พัฒนาคุณภาพผู้เรียน	
1. ค่าตอบแทน	16,000				
2. ค่าใช้สอย	1,000				
3. ค่าวัสดุ	8,000				
รวมทั้งสิ้น	**25,000**				

15. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

15.1 มีจำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากชุมชน/สถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นหลังดำเนินโครงการ อย่างน้อย 10 แห่ง

15.2 ความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ อยู่ในระดับมากขึ้นไป

15.3 ผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน อยู่ในระดับมากขึ้นไป

16. ปัญหาและอุปสรรค

-

17. การติดตามและการประเมินผล

- แบบสังเกต
- แบบสอบถาม

18. วิเคราะห์หลักแนวคิดตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3 ห่วง

1. ความพอประมาณ
   - มีความพอประมาณกับสถานที่ อุปกรณ์และงบประมาณในการดำเนินการตามโครงการ
2. ความมีเหตุผล
   - มีทักษะในการปฏิบัติงานจริง
   - วิเคราะห์ความสำคัญ/ปัญหาได้อย่างถูกต้อง
   - เลือกโครงการได้เหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์
   - เห็นคุณค่าของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการนำไปพัฒนาชีวิต

3. มีภูมิคุ้มกันที่ดี - มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ
- ศึกษาขั้นตอนและวีการอย่างชัดเจน
- มีความรอบคอบและระมัดระวังในการปฏิบัติงาน
- มีความตระหนัก รู้จักประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2 เงื่อนไข

1. ความรู้ - วิธีการจัดทำโครงการ
- การสืบค้นข้อมูล
- การบันทึกข้อมูล

2. คุณธรรม - การตรงต่อเวลา
- ความซื่อสัตย์สุจริต
- ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
- ความขยันอดทน

4 มิติ

1. สังคม - นักเรียนได้นำความรู้จากการทำกิจกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
- รู้จักช่วยเหลือสังคม
- ปลูกจิตสำนึกสาธารณะ
- ปลูกฝังความสามัคคี
- เผยแพร่องค์ความรู้เศรษฐกิจพอเพียง

2. เศรษฐกิจ - รู้จักใช้วัสดุอุปกรณ์ อย่างประหยัดเห็นคุณค่าของสรรพสิ่งไม่ฟุ่มเฟือย
- ใช้จ่ายอย่างมีเหตุมีผล อย่างพอประมาณ ประหยัดเท่าที่จำเป็น
- ใช้พลังงานเท่าที่จำเป็น
- ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

3. วัฒนธรรม - มีคุณธรรม ทำเพื่อส่วนรวม
- มีความตระหนักและให้ความสำคัญต่อองค์กร

4. สิ่งแวดล้อม - ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า

โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐ และเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

.....

1. ชื่อบุคคล/หน่วยงานรับผิดชอบ งานความร่วมมือ ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

2. ลักษณะโครงการ ☐ โครงการตาม พ.ร.บ.งบประมาณ
☑ โครงการตามภาระงานประจำ.
☐ โครงการพิเศษ (ไม่ใช้งบประมาณ สอศ.)

3. สนองยุทธศาสตร์/มาตรการ...ข้อ 4 เพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการ

4. สนองมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษา

5. สนองหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 4 มิติ

6. สนองนโยบายค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ ทั้ง 12 ประการ

7. ผู้รับผิดชอบ รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ
งานความร่วมมือ ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

8. ระยะเวลาดำเนินงาน 1 ตุลาคม - กันยายน 2561

9. สภาพปัจจุบัน/หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มีแนวทางการจัดการศึกษาตามมาตราที่ 29 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันการศึกษา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชนกับสถานศึกษา การเสริมสร้างความสัมพันธ์กับภาคีเครือข่ายโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เป็นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาจากสถานศึกษาสู่ชุมชน โดยการระดมทรัพยากรและให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อบริหารจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ได้มีการจัดการเรียนการสอนทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ตามความต้องการของชุมชน ปัญหาส่วนหนึ่งที่พบคือผู้เรียนได้รับทักษะและประสบการณ์ตรงจากชุมชนและสถานประกอบการน้อยและไม่ต่อเนื่อง วิทยาลัยจึงต้องจัดทำโครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา เพื่อการสนับสนุนการนำชุมชนทั้งภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตผู้เรียนให้มีคุณภาพ

10. วัตถุประสงค์

10.1 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

10.2 เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

11. เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จ

11.1 เชิงปริมาณ

มีจำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากชุมชน/สถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นหลังดำเนินโครงการ อย่างน้อย 10 แห่ง

11.2 เชิงคุณภาพ

11.2.1 ระดับความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมากขึ้นไป

11.2.2 ระดับความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ อยู่ในระดับมากขึ้นไป

11.2.3 ระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมากขึ้นไป

12. สถานที่ดำเนินการ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

13. วิธีการดำเนินการ/ปฏิทินปฏิบัติงาน

กิจกรรม	ช่วงระยะเวลาดำเนินงาน (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561)											
	พ.ศ.2560			พ.ศ. 2561								
	ต.ค	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1. เสนอโครงการเพื่อขออนุมัติ			←	—	→							
2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน					↔							
3. ประชุมคณะกรรมการ						↔						
4. ดำเนินงานตามโครงงาน							↔					
5. ติดตามและประเมินผล								↔				
6. สรุปรายงานผลการดำเนินงาน									↔			

14. ค่าใช้จ่าย

ประเภทรายจ่าย รายการ	แหล่งเงิน/จำนวนเงิน				อื่น ๆ
	งบประมาณ	รายได้สถานศึกษา	อุดหนุน		
			ค่าจัดการเรียนการสอน	พัฒนาคุณภาพผู้เรียน	
1. ค่าตอบแทน	19,000				
2. ค่าใช้สอย	1,500				
3. ค่าวัสดุ	9,500				
รวมทั้งสิ้น	**30,000**				

15. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

15.1 มีจำนวนเครือข่ายความร่วมมือจากชุมชน/สถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นหลังดำเนินโครงการ อย่างน้อย 10 แห่ง

15.2 ความสำเร็จของการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ อยู่ในระดับมากขึ้นไป

15.3 ผลสัมฤทธิ์ของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาด้วยการเพิ่มบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมากขึ้นไป

16. ปัญหาและอุปสรรค

-

17. การติดตามและการประเมินผล

- แบบสังเกต
- แบบสอบถาม

18. วิเคราะห์หลักแนวคิดตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

หลักความพอประมาณ

- วางแผนงานให้บริการในจำนวนที่เหมาะสมไม่กระทบภารกิจหลักด้านการสอนหลักความมีเหตุผล
- จัดหาภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกร่วมทำการฝึกอบรมอาชีพตามที่ชุมชนต้องการ
- ให้ความร่วมมือกับหน่วยงาน/ชุมชน ในการฝึกอบรมให้ความรู้ด้านวิชาชีพหลักภูมิคุ้มกัน
- ใส่ใจในความละเอียดของงานที่ปฏิบัติ

เงื่อนไขคุณธรรม

- รับผิดชอบผลของงานที่ปฏิบัติ
- ความซื่อสัตย์ในการทำงาน

เงื่อนไขความรู้

- มีหลักฐานชัดเจนพร้อมรับการประเมิน

การเชื่อมโยงสู่ 4 มิติ

มิติสังคม

- ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น
- การทำงานร่วมกัน

มิติเศรษฐกิจ

- การวางแผนงานที่ชัดเจน ทำให้ประหยัดงบประมาณ
- ได้ผลงานที่ตรงความต้องการ

มิติวัฒนธรรม

- ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างประหยัด

มิติสิ่งแวดล้อม

- จัดซื้อวัสดุในจำนวนที่จำเป็น และประหยัด

ภาคผนวก ฉ

หนังสือขอความอนุเคราะห์/ขอเชิญ/เผยแพร่

1. ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และแบบตอบรับ
2. ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา (try out)
3. ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย และแบบตอบรับ
4. ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม
5. ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม
6. ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินรูปแบบ และแบบตอบรับ
7. ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานวิจัย

1. ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และแบบตอบรับ

ที่ ศธ ๐๖๑๗.๑๐/ว๑๕๔๔

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ๒๗๑๖๐

๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.วีระ บางแสง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายจรัส เล่ห์สิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ได้จัดทำวิจัย เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว อันเป็นนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำผลงานวิชาการ

ในการนี้ เพื่อให้ผลงานวิชาการดังกล่าวเกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีความถูกต้อง สมบูรณ์ ครบถ้วน วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัส เล่ห์สิงห์)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ฝ่ายบริหารทรัพยากร (งานบริหารงานทั่วไป)
โทรศัพท์ ๐ ๓๗๒๖ ๑๕๓๕
โทรสาร ๐ ๓๗๒๖ ๑๖๗๕
E mail : sakaeo.ar@gmail.com

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

การตรวจสอบเครื่องมือวิจัย เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ชื่อ-สกุล ผู้เชี่ยวชาญ ดร.วีระ บางแสง
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

☑ ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ
☐ ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....
(ดร.วีระ บางแสง)
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ที่ ศธ ๐๖๑๗.๑๐/ว๑๕๔๔

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ๒๗๑๖๐

๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.กันต์ อินทุวงศ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายจรัส เล่ห์สิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ได้จัดทำวิจัย เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว อันเป็นนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำผลงานวิชาการ

ในการนี้ เพื่อให้ผลงานวิชาการดังกล่าวเกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีความถูกต้อง สมบูรณ์ ครบถ้วน วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัส เล่ห์สิงห์)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ฝ่ายบริหารทรัพยากร (งานบริหารงานทั่วไป)
โทรศัพท์ ๐ ๓๗๒๖ ๑๕๓๕
โทรสาร ๐ ๓๗๒๖ ๑๖๗๕
E mail : sakaeo.ar@gmail.com

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

การตรวจสอบเครื่องมือวิจัย เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ชื่อ-สกุล ผู้เชี่ยวชาญ ดร.กันต์ อินทุวงศ์
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

☑ ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ
☐ ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....
(ดร.กันต์ อินทุวงศ์)
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ที่ ศธ ๐๖๑๗.๑๐/ว๑๕๔๔

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ๒๗๑๖๐

๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.อดุลย์ พิมพ์ทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายจรัส เล่ห์สิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ได้จัดทำวิจัย เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว อันเป็นนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำผลงานวิชาการ

ในการนี้ เพื่อให้ผลงานวิชาการดังกล่าวเกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีความถูกต้อง สมบูรณ์ ครบถ้วน วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจาณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัส เล่ห์สิงห์)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ฝ่ายบริหารทรัพยากร (งานบริหารงานทั่วไป)
โทรศัพท์ ๐ ๓๗๒๖ ๑๕๓๕
โทรสาร ๐ ๓๗๒๖ ๑๖๗๕
E mail : sakaeo.ar@gmail.com

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

การตรวจสอบเครื่องมือวิจัย เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ชื่อ-สกุล ผู้เชี่ยวชาญ ดร.อดุลย์ พิมพ์ทอง
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

☑ ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ
☐ ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....
(ดร.อดุลย์ พิมพ์ทอง)
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น

ที่ ศธ ๐๖๑๗.๑๐/ว๑๕๔๔

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ๒๗๑๖๐

๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายจรัส เล่ห์สิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ได้จัดทำวิจัย เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว อันเป็นนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำผลงานวิชาการ

ในการนี้ เพื่อให้ผลงานวิชาการดังกล่าวเกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีความถูกต้อง สมบูรณ์ ครบถ้วน วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จึงขอความอนุเคราะห์ท่าน ดร.ศุภสิทธิ์ ดีรักษา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจาณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัส เล่ห์สิงห์)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ฝ่ายบริหารทรัพยากร (งานบริหารงานทั่วไป)
โทรศัพท์ ๐ ๓๗๒๖ ๑๕๓๕
โทรสาร ๐ ๓๗๒๖ ๑๖๗๕
E mail : sakaeo.ar@gmail.com

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

การตรวจสอบเครื่องมือวิจัย เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ชื่อ-สกุล ผู้เชี่ยวชาญ ดร.ศุภสิทธิ์ ดีรักษา
ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

☑ ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ
☐ ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....
(ดร.ศุภสิทธิ์ ดีรักษา)
ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

ที่ ศธ ๐๖๑๗.๑๐/ว๑๕๔๔

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ๒๗๑๖๐

๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายจรัส เล่ห์สิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ได้จัดทำวิจัย เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว อันเป็นนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำผลงานวิชาการ

ในการนี้ เพื่อให้ผลงานวิชาการดังกล่าวเกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีความถูกต้อง สมบูรณ์ ครบถ้วน วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จึงขอความอนุเคราะห์ท่าน ดร.กมล เรียงไธสง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัส เล่ห์สิงห์)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ฝ่ายบริหารทรัพยากร (งานบริหารงานทั่วไป)
โทรศัพท์ ๐ ๓๗๒๖ ๑๕๓๕
โทรสาร ๐ ๓๗๒๖ ๑๖๗๕
E mail : sakaeo.ar@gmail.com

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

การตรวจสอบเครื่องมือวิจัย เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ชื่อ-สกุล ผู้เชี่ยวชาญ ดร.กมล เรียงไธสง
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

☑ ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ
☐ ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(ดร.กมล เรียงไธสง)
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี

2. ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา (try out)

ที่ ศธ ๐๖๑๗.๑๐/๑๖๗๖

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ๒๗๑๖๐

๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา (try out)

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษา เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จำนวน ๓๕ ชุด

ด้วย นายจรัส เล่ห์สิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้จัดทำการศึกษาส่วนบุคคล (Individual Study) เรื่อง "รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว" ซึ่งขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จึงพิจารณาแล้วเห็นว่าหน่วยงานของท่านเป็นหน่วยงานที่ควรศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา (try out) ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจาณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัส เล่ห์สิงห์)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ฝ่ายบริหารทรัพยากร (งานบริหารงานทั่วไป)
โทรศัพท์ ๐ ๓๗๒๖ ๑๕๓๕
โทรสาร ๐ ๓๗๒๖ ๑๖๗๕
E mail : sakaeo.ar@gmail.com

3. ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย

ที่ ศธ ๐๖๑๗.๑๐/ว๙๐

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ๒๗๑๖๐

๑๗ มกราคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายจรัส เล่ห์สิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ได้จัดทำวิจัย เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว อันเป็นนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำผลงานวิชาการ นั้น

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา เพื่อการนี้ จึงขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอันเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจาณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัส เล่ห์สิงห์)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ฝ่ายบริหารทรัพยากร (งานบริหารงานทั่วไป)
โทรศัพท์ ๐ ๓๗๒๖ ๑๕๓๕
โทรสาร ๐ ๓๗๒๖ ๑๖๗๕
E mail : sakaeo.ar@gmail.com

ที่ ศธ ๐๖๑๗.๑๐/ว๙๐

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ๒๗๑๖๐

๑๗ มกราคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ดร.ไสว สารีบท (ศึกษาธิการจังหวัดสระแก้ว)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายจรัส เล่ห์สิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ได้จัดทำวิจัย เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว อันเป็นนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำผลงานวิชาการ นั้น

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา เพื่อการนี้ จึงขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอันเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจาณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัส เล่ห์สิงห์)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ฝ่ายบริหารทรัพยากร (งานบริหารงานทั่วไป)
โทรศัพท์ ๐ ๓๗๒๖ ๑๕๓๕
โทรสาร ๐ ๓๗๒๖ ๑๖๗๕
E mail : sakaeo.ar@gmail.com

แบบตอบรับการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
สัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน
สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ชื่อ-สกุล ผู้เชี่ยวชาญ ดร.ไสว สารีบท
ตำแหน่ง ศึกษาธิการจังหวัดสระแก้ว
สถานที่ทำงาน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสระแก้ว

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

☑ ยินดีเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
☐ ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....
(ดร.ไสว สารีบท)
ตำแหน่ง ศึกษาธิการจังหวัดสระแก้ว

4. ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม

ที่ ศธ ๐๖๑๗.๑๐/ว๒๓๒

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ๒๗๑๖๐

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เรียน หัวหน้างาน / หัวหน้าแผนกวิชาทุกท่าน

ด้วย นายจรัส เล่ห์สิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้จัดทำผลงานวิจัย เรื่อง "รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว" เพื่อใช้ประกอบในการขอเลื่อนวิทยฐานะ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ นั้น

ในการนี้ นายจรัส เล่ห์สิงห์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จะทำการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อใช้ประกอบการทำวิจัย เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๑ อาคารอำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัส เล่ห์สิงห์)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ฝ่ายบริหารทรัพยากร (งานบริหารงานทั่วไป)
โทรศัพท์ ๐ ๓๗๒๖ ๑๕๓๕
โทรสาร ๐ ๓๗๒๖ ๑๖๗๕
E mail : sakaeo.ar@gmail.com

5. ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (ผู้เชี่ยวชาญ)

ที่ ศธ ๐๖๑๗.๑๐/ว๓๑๓

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ๒๗๑๖๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. กำหนดการ	จำนวน ๑ ฉบับ
	๒. ประเด็นการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ	จำนวน ๑ ฉบับ
	๓. นิยามศัพท์เฉพาะ	จำนวน ๑ ชุด
	๔. รูปแบบ	จำนวน ๑ ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นายจรัส เล่ห์สิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง "รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว" ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการตรวจสอบรูปแบบ โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าบุคลากรท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดี และมีความเหมาะสม จึงขอเรียนเชิญ **ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ บางแสง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ** ให้เกียรติร่วมเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและวิพากษ์รูปแบบของงานวิจัยดังกล่าว ในวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุมวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัส เล่ห์สิงห์)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ฝ่ายบริหารทรัพยากร (งานบริหารงานทั่วไป)
โทรศัพท์ ๐ ๓๗๒๖ ๑๕๓๕
โทรสาร ๐ ๓๗๒๖ ๑๖๗๕
E mail : sakaeo.ar@gmail.com

ที่ ศธ ๐๖๑๗.๑๐/ว๓๑๓

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ๒๗๑๖๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียน ดร.อัคครัตน์ พูลกระจ่าง รองศาสตราจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. กำหนดการ	จำนวน ๑ ฉบับ
	๒. ประเด็นการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ	จำนวน ๑ ฉบับ
	๓. นิยามศัพท์เฉพาะ	จำนวน ๑ ชุด
	๔. รูปแบบ	จำนวน ๑ ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นายจรัส เล่ห์สิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง "รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว" ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการตรวจสอบรูปแบบ โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดี และมีความเหมาะสม จึงขอเรียนเชิญท่านให้เกียรติร่วมเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและวิพากษ์รูปแบบของงานวิจัยดังกล่าว ในวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุมวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัส เล่ห์สิงห์)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ฝ่ายบริหารทรัพยากร (งานบริหารงานทั่วไป)
โทรศัพท์ ๐ ๓๗๒๖ ๑๕๓๕
โทรสาร ๐ ๓๗๒๖ ๑๖๗๕
E mail : sakaeo.ar@gmail.com

ที่ ศธ ๐๖๑๗.๑๐/ว๓๑๓

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ๒๗๑๖๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กำหนดการ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. ประเด็นการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ฉบับ
๓. นิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด
๔. รูปแบบ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นายจรัส เล่ห์สิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง "รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว" ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการตรวจสอบรูปแบบ โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าบุคลากรท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดี และมีความเหมาะสม จึงขอเรียนเชิญ **ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กันต์ อินทุวงศ์ อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์** ให้เกียรติร่วมเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและวิพากษ์รูปแบบของงานวิจัยดังกล่าว ในวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุมวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัส เล่ห์สิงห์)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ฝ่ายบริหารทรัพยากร (งานบริหารงานทั่วไป)
โทรศัพท์ ๐ ๓๗๒๖ ๑๕๓๕
โทรสาร ๐ ๓๗๒๖ ๑๖๗๕
E mail : sakaeo.ar@gmail.com

6. ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินรูปแบบ

ที่ ศธ ๐๖๑๗.๑๐/ว๓๙๘

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ๒๗๑๖๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินรูปแบบ

เรียน ดร.จักรพันธ์ นาน่วม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารประกอบการประเมินรูปแบบ จำนวน ๑ เล่ม
๒. แบบตอบรับเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายจรัส เล่ห์สิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้จัดทำผลงานวิจัย เรื่อง "รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว" เพื่อใช้ประกอบในการขอเลื่อนวิทยฐานะ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อประเมินรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจาณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัส เล่ห์สิงห์)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ฝ่ายบริหารทรัพยากร (งานบริหารงานทั่วไป)
โทรศัพท์ ๐ ๓๗๒๖ ๑๕๓๕
โทรสาร ๐ ๓๗๒๖ ๑๖๗๕
E mail : sakaeo.ar@gmail.com

แบบตอบรับการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

การประเมินรูปแบบ การสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน
สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ชื่อ-สกุล ผู้เชี่ยวชาญ ดร.จักรพันธ์ นาน่วม
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

☑ ยินดีเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
☐ ขัดข้องในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....
(ดร.จักรพันธ์ นาน่วม)
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว

แบบตอบรับการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

การประเมินรูปแบบ การสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน
สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ชื่อ-สกุล ผู้เชี่ยวชาญ	ดร.วีระ บางแสง
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

☑ ยินดีเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

☐ ขัดข้องในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(ดร.วีระ บางแสง)

ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ที่ ศธ ๐๖๑๗.๑๐/ว๓๙๘

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ๒๗๑๖๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินรูปแบบ

เรียน ดร.วีระ บางแสง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารประกอบการประเมินรูปแบบ จำนวน ๑ เล่ม
๒. แบบตอบรับเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายจรัส เล่ห์สิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้จัดทำผลงานวิจัย เรื่อง "รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว" เพื่อใช้ประกอบในการขอเลื่อนวิทยฐานะ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อประเมินรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจาณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัส เล่ห์สิงห์)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ฝ่ายบริหารทรัพยากร (งานบริหารงานทั่วไป)
โทรศัพท์ ๐ ๓๗๒๖ ๑๕๓๕
โทรสาร ๐ ๓๗๒๖ ๑๖๗๕
E mail : sakaeo.ar@gmail.com

7. ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานวิจัย

ที่ ศธ ๐๖๑๗.๑๐/ว๙๘๕

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ๒๗๑๖๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทุกแห่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบตอบรับ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนายจรัส เล่ห์สิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้ที่สนใจและใช้ประโยชน์ต่อการศึกษา ทางเว็บไซต์ www.sktc.ac.th นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จึงขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานวิจัยดังกล่าว เพื่อเป็นประโยนช์ต่อการบริหารสถานศึกษา และขอความอนุเคราะห์ตอบรับเอกสารส่งคืนวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ด้วยจักขอบคุณยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัส เล่ห์สิงห์)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐
ฝ่ายบริหารทรัพยากร (งานบริหารงานทั่วไป)
โทรศัพท์ ๐ ๓๗๒๖ ๑๕๓๕
โทรสาร ๐ ๓๗๒๖ ๑๖๗๕
E mail : sakaeo.ar@gmail.com

ภาคผนวก ช

การเผยแพร่ผลงานวิชาการ

เอกสารและภาพที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ผลงานวิจัย

เอกสารและภาพที่เกี่ยวข้องในการเผยแพร่ผลงานวิจัย

1. หนังสือออกจากวิทยาลัยเทคนิคสระแก้วเพื่อการเผยแพร่ผลงานวิชาการ เรื่องรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

2. การเผยแพร่ผลงานวิชาการทางเว็บไซด์ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว http://www.sktc.ac.th

3. การเผยแพร่ผลงานวิชาการทางสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์

4. การเผยแพร่ผลงานวิชาการทางสถานีวิทยุเพื่อการศึกษาและพัฒนาอาชีพ R-radio Network 101.25 MHz วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

5. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ ในการเป็นวิทยากรประชุมเตรียมงาน “โครงการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการผู้บริหาร ครู อาจารย์ เตรียมการจัดงานประชุมวิชาการองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย การแข่งขันทักษะวิชาชีพและทักษะวิชาพื้นฐาน ระดับภาค ภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร ครั้งที่ 31 ประจำปีการศึกษา 2562”

6. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ ในการเป็นวิทยากรบรรยายและนำเสนอผลงานทางวิชาการที่สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ในงานประชุมคณะอนุกรรมการบริหารสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ครั้งที่ 7/2562 ณ ห้องประชุมชั้น 1 อาคารวิทยบริการ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3

7. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ ในการเป็นวิทยากรบรรยายและนำเสนอผลงานทางวิชาการในการประชุมผู้บริหารสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสระแก้ว ครั้งที่ 3/2562 ณ ห้องประชุมสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสระแก้ว ชั้น 3 อาคารอำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

8. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ ในการเป็นวิทยากรบรรยายและนำเสนอผลงานทางวิชาการในการประชุมคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดสระแก้ว ณ ห้องประชุมสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสระแก้ว

9. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ ในการอบรมโครงการเชิงปฏิบัติการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาและความก้าวหน้าในวิชาชีพ ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จังหวัดนครปฐม

10. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ ในการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการใช้งานวิจัยในการพัฒนาสถานศึกษา ระหว่างวันที่ 21-23 กันยายน 2562 ณ วิทยาลัยการอาชีพบ้านตาก จังหวัดตาก

11. หนังสือตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

12. ภาพที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ผลงานวิชาการงานวิจัยเรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ที่ ศธ ๐๖๑๗.๑๐/ว๙๘๕

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ๒๗๑๖๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทุกแห่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบตอบรับ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนายจรัส เล่ห์สิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้ที่สนใจและใช้ประโยชน์ต่อการศึกษา ทางเว็บไซต์ www.sktc.ac.th นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จึงขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานวิจัยดังกล่าว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการบริหารสถานศึกษา และขอความอนุเคราะห์ตอบรับเอกสารส่งคืนวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ด้วยจักขอบคุณยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัส เล่ห์สิงห์)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐
ฝ่ายบริหารทรัพยากร (งานบริหารงานทั่วไป)
โทรศัพท์ ๐ ๓๗๒๖ ๑๕๓๕
โทรสาร ๐ ๓๗๒๖ ๑๖๗๕
E mail : sakaeo.ar@gmail.com

ที่ ศธ ๐๖๑๗.๑๐/ว๙๘๕

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ๒๗๑๖๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบตอบรับ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนายจรัส เล่ห์สิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้ที่สนใจและใช้ประโยชน์ต่อการศึกษา ทางเว็บไซต์ www.sktc.ac.th นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว จึงขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานวิจัยดังกล่าว เพื่อเป็นประโยนช์ต่อการบริหารสถานศึกษา และขอความอนุเคราะห์ตอบรับเอกสารส่งคืนวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ด้วยจักขอบคุณยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัส เล่ห์สิงห์)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐
ฝ่ายบริหารทรัพยากร (งานบริหารงานทั่วไป)
โทรศัพท์ ๐ ๓๗๒๖ ๑๕๓๕
โทรสาร ๐ ๓๗๒๖ ๑๖๗๕
E mail : sakaeo.ar@gmail.com

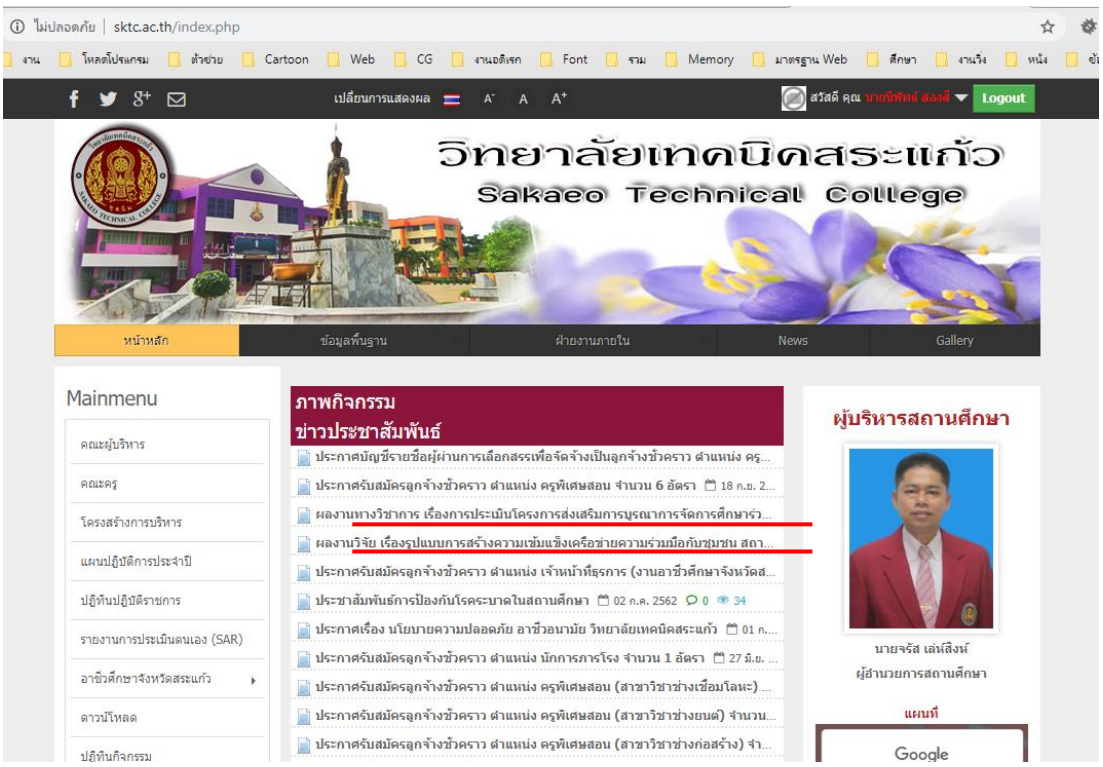

รูปภาพการเผยแพร่ผลงานวิชาการทางเว็บไซต์ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว http://www.sktc.ac.th

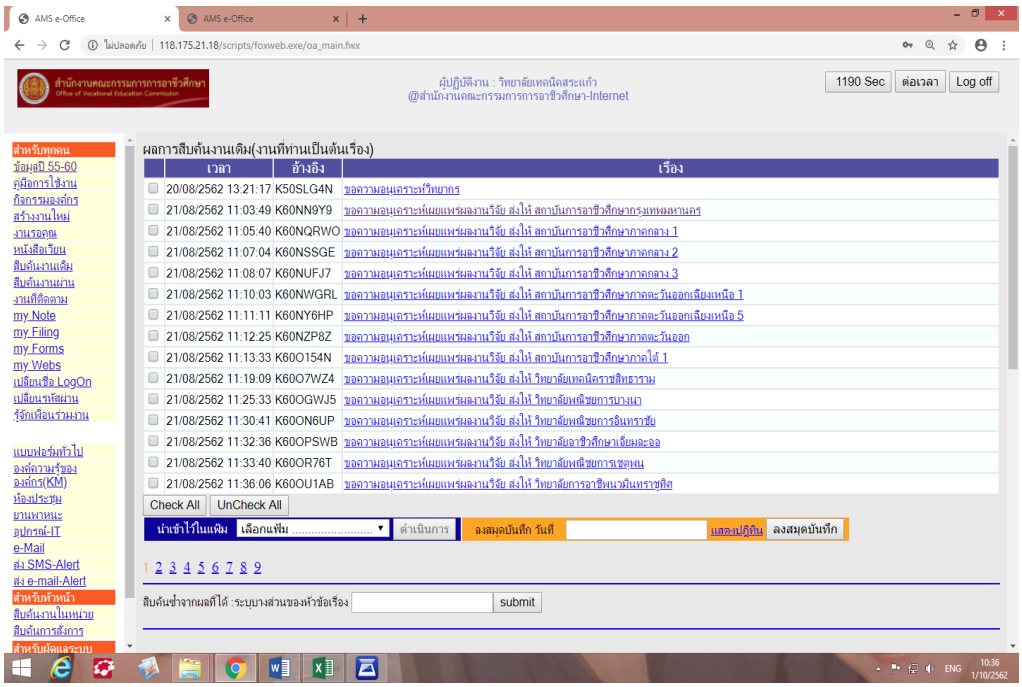

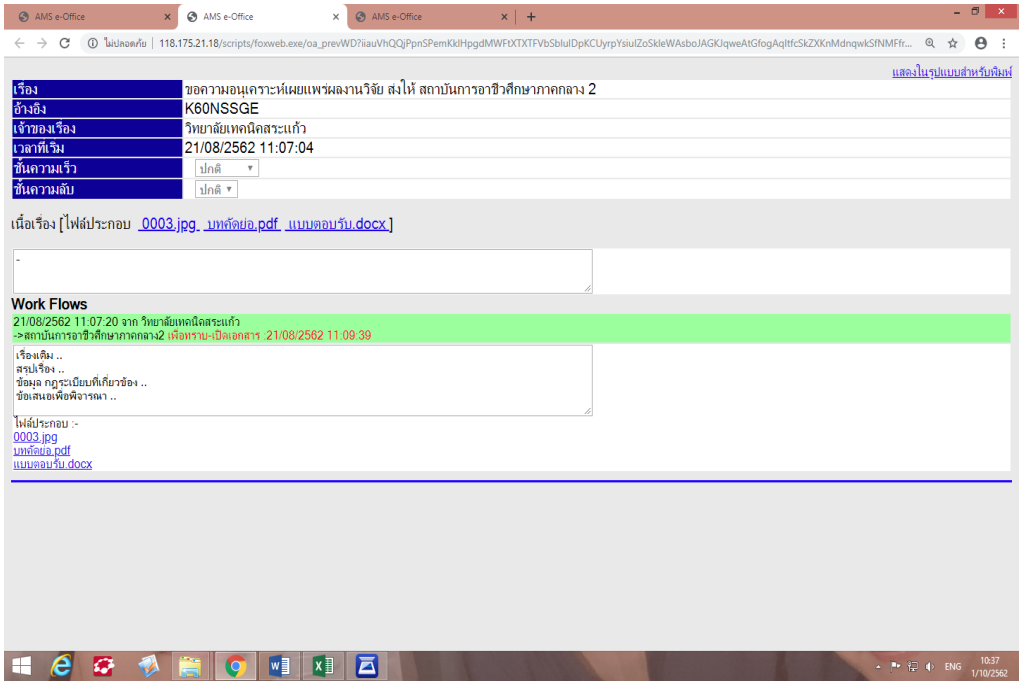

รูปภาพการเผยแพร่ผลงานวิชาการทางสารบรรณ อิเล็กทรอนิกส์

รูปภาพการเผยแพร่ผลงานวิชาการทางสถานีวิทยุเพื่อการศึกษาและพัฒนาอาชีพ R-radio Network 101.25 MHz วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
เลขรับ 2111
วันที่ 22 ส.ค. 2562
เวลา 14.33 น.

ที่ ศธ ๐๖๓๓.๙/อวท.ตอ.และกทม. ๒๒/๖๒

วิทยาลัยพณิชยการบางนา
สถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร
๒๒ ซอยบางนา – ตราด ๑
เขตบางนา กรุงเทพฯ ๑๐๒๖๐

๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นวิทยากรประชุม เตรียมงาน "โครงการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการผู้บริหาร ครู อาจารย์ เตรียมการจัดงานประชุมวิชาการองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย การแข่งขันทักษะวิชาชีพ และทักษะวิชาพื้นฐาน ระดับภาค ภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร ครั้งที่ ๓๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒" และบรรยายนำเสนอผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กำหนดการประชุม จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบตอบรับ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่คณะกรรมการบริหารองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ระดับชาติ กำหนดจัดงานประชุมวิชาการองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ระดับภาค ภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร ครั้งที่ ๓๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒ ระหว่างวันที่ ๒๓ - ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ ความทราบแล้วนั้น

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าว มีประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ จึงขอเชิญท่านเป็นวิทยาการประชุมเตรียมงานดังกล่าว และเชิญเป็นวิทยากรบรรยายนำเสนอผลงานทางวิชาการ ระหว่างวันที่ ๔ – ๕ กันยายน ๒๕๖๒ ณ โรงแรมสเตชั่น วัน จังหวัดสระแก้ว โดยวิทยาลัยพณิชยการบางนา จะรับผิดชอบ ค่าที่พักคืนวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒ ค่าอาหารว่าง อาหารกลางวัน อาหารเย็น ส่วนค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการอื่นๆ ให้เบิกจากต้นสังกัด โดยขอความร่วมมือส่งแบบตอบรับภายในวันอังคารที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๒ ทางระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยพณิชยการบางนา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาเข้าร่วมประชุม ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว

ขอแสดงความนับถือ

(นายประเสริฐ จันโททัย)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบางนา
ประธานคณะกรรมการบริหารองค์การนักวิชาชีพฯ
ระดับภาค ภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร

เรียน ผู้อำนวยการ วท.สระแก้ว
☑ ๑.โปรดทราบ
☑ ๒.โปรดมอบ
○ ฝ่ายบริหารทรัพยากร ○ ฝ่ายวิชาการ
☑ ฝ่ายพัฒนาวิชาการฯ ○ ฝ่ายแผนงานฯ
☐ ๓.โปรดแจ้ง.....ดำเนินการ
☐ ๔.โปรดพิจารณาเข้าการ
22 ส.ค. 12

งานบริหารงานทั่วไป
โทร. ๐ ๒๓๖๑ ๒๙๐๑-๒ ต่อ ๑๐๕
E-mail : bankok๒๐@vec.mail.go.th

รูปภาพการประชุมเตรียมงาน “โครงการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการผู้บริหาร ครู อาจารย์ เตรียมการจัดงานประชุมวิชาการองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย การแข่งขันทักษะวิชาชีพและทักษะวิชาพื้นฐาน ระดับภาค ภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร ครั้งที่ 31 ประจำปีการศึกษา 2562”

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิจัย
เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านตามความเป็นจริง

ข้อ	รายการ	ระดับความถูกต้อง/เหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	หัวข้อเรื่องวิจัยมีความชัดเจนและน่าสนใจ	√				
2	ความเหมาะสมและความชัดเจนของความเป็นมาและปัญหาของการวิจัย	√				
3	ความครอบคลุมของวัตถุประสงค์ของการวิจัย		√			
4	ขั้นตอน/กระบวนการวิจัยมีความเหมาะสมและน่าเชื่อถือ	√				
5	ออกแบบวิจัยรัดกุม เลือกตัวแปรเหมาะสม	√				
6	ขอบเขตการวิจัยมีความชัดเจน	√				
7	อธิบายวิธีดำเนินการอย่างละเอียดชัดเจน เป็นไปตามลำดับที่เหมาะสม	√				
8	เป็นงานวิจัยที่ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการได้	√				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....
สถานศึกษา.....

สรุปการประเมินผลการเผยแพร่ผลงานวิชาการ
การประชุมเตรียมงาน “โครงการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการผู้บริหาร ครู อาจารย์ เตรียมการจัดงาน ประชุมวิชาการองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย
การแข่งขันทักษะวิชาชีพและทักษะวิชาพื้นฐาน ระดับภาค ภาคตะวันออก
และกรุงเทพมหานคร ครั้งที่ 31 ประจำปีการศึกษา 2562”

.....

1. ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานวิชาการเรื่องรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ปรากฏผลดังตารางที่ 31

ตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และปฏิบัติหน้าที่

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	22	59.46
หญิง	15	40.54
รวม	**37**	**100**
2. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	34	91.89
สูงกว่าปริญญาตรี	3	08.11
รวม	**37**	**100**
3. ปฏิบัติหน้าที่		
ผู้บริหารสถานศึกษา	18	48.65
ครู/อาจารย์	19	51.35
อื่น ๆ	-	-
รวม	**37**	**100**

จากตารางที่ 31 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 59.46) เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 40.54) วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่ปริญญาตรี (ร้อยละ 91.89) ปฏิบัติหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นครู/อาจารย์ (ร้อยละ 51.35)

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับผลงานวิชาการ เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม นำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดค่าเฉลี่ยดังนี้

4.50 – 5.00 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมาก
2.50 – 3.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 32 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผลงานวิชาการเรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว **(n = 37)**

ข้อที่	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	หัวข้อเรื่องวิจัยมีความชัดเจนและน่าสนใจ	4.57	0.56	มากที่สุด
2	ความเหมาะสมและความชัดเจนของความเป็นมาและปัญหาของการวิจัย	4.64	0.68	มากที่สุด
3	ความครอบคลุมของวัตถุประสงค์ของการวิจัย	4.67	0.67	มากที่สุด
4	ขั้นตอน/กระบวนการวิจัยมีความเหมาะสมและน่าเชื่อถือ	4.55	0.78	มากที่สุด
5	ออกแบบวิจัยรัดกุม เลือกตัวแปรเหมาะสม	4.48	0.57	มาก
6	ขอบเขตการวิจัยมีความชัดเจน	4.46	0.78	มาก
7	อธิบายวิธีดำเนินการอย่างละเอียดชัดเจน เป็นไปตามลำดับที่เหมาะสม	4.68	0.65	มากที่สุด
8	องค์ความรู้เป็นงานวิจัยที่ผู้เรียนสามารถสร้างใหม่ร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการได้	4.77	0.61	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		**4.60**	**0.37**	**มากที่สุด**

จากตาราง แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อผลงานวิชาการเรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ องค์ความรู้เป็นงานวิจัยที่ผู้เรียนสามารถสร้างใหม่ร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.77) รองลงมา ได้แก่ อธิบายวิธีดำเนินการอย่างละเอียด

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
เลขรับ 157
วันที่ 30 ส.ค. 2562
เวลา 09.30

ที่ ศธ ๐๖๑๗/๕๗๒

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
สำนักงานภายในวิทยาลัยเทคนิคนครนายก
อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก ๒๖๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นวิทยากรบรรยายและนำเสนอผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ด้วยสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ กำหนดจัดประชุมคณะอนุกรรมการบริหารสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๖๒ ในวันอังคารที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๒ เวลา ๑๓.๓๐ – ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมชั้น ๑ อาคารวิทยบริการ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ เพื่อปรึกษาข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบัน และจัดเตรียมวาระการประชุมสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓

ในการนี้ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ จึงขอเชิญท่านเป็นวิทยากรบรรยายและนำเสนอผลงานทางวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมการบูรณาการจัดการศึกษาร่วมกับชุมชนเพื่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว และเรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ในวันอังคารที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๒ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ ห้องประชุมชั้น ๑ อาคารวิทยบริการ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

2 ส.ค. 62

(นายศิริ จันบำรุง)
รักษาราชการแทน ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓

เรียน ผู้อำนวยการ วท.สระแก้ว
☑ ๑.โปรดทราบ
☑ ๒.โปรดมอบ [illegible]
○ ฝ่ายบริหารทรัพยากร ○ ฝ่ายวิชาการ
○ ฝ่ายพัฒนากิจการฯ ○ ฝ่ายแผนงานฯ
☐ โปรดแจ้ง.....ดำเนินการ
☐ ๔.โปรดพิจารณาสั่งการ
30 ส.ค. 2562

สำนักงานผู้อำนวยการสถาบัน
งานบริหารงานทั่วไป
โทร./โทรสาร ๐ ๓๗๖๓ ๙๗๑๑
E-office : สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
E mail : administrator@ivec๓.ac.th

(นายสุวิทย์ ทวีทรัพย์)
รองผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
30 ส.ค. 2562

รูปภาพการประชุมคณะอนุกรรมการบริหารสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ครั้งที่ 7/2562 ณ ห้องประชุมชั้น 1 อาคารวิทยบริการ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิจัย
เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านตามความเป็นจริง

ข้อ	รายการ	ระดับความถูกต้อง/เหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	หัวข้อเรื่องวิจัยมีความชัดเจนและน่าสนใจ	√				
2	ความเหมาะสมและความชัดเจนของความเป็นมาและปัญหาของการวิจัย	√				
3	ความครอบคลุมของวัตถุประสงค์ของการวิจัย	√				
4	ขั้นตอน/กระบวนการวิจัยมีความเหมาะสมและน่าเชื่อถือ	√				
5	ออกแบบวิจัยรัดกุม เลือกตัวแปรเหมาะสม	√				
6	ขอบเขตการวิจัยมีความชัดเจน	√				
7	อธิบายวิธีดำเนินการอย่างละเอียดชัดเจน เป็นไปตามลำดับที่เหมาะสม	√				
8	เป็นงานวิจัยที่ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการได้	√				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

สถานศึกษา.....

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
เลขรับ 2199
วันที่ 30 ส.ค. 2562
เวลา 09.33 น.

ที่ ศธ ๐๖๑๗.๑๐/อศจ.สก.๓๙๐

สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสระแก้ว
สำนักงานภายในวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ๒๗๑๖๐

๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นวิทยากรบรรยายและนำเสนอผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ด้วยอาชีวศึกษาจังหวัดสระแก้ว ได้กำหนดจัดประชุมผู้บริหารสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสระแก้ว ครั้งที่ ๓/๒๕๖๒ ในวันอังคารที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๒ เวลา ๐๘.๓๐ น. ณ ห้องประชุมสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสระแก้ว ชั้น ๓ อาคารอำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว นั้น

ในการนี้ อาชีวศึกษาจังหวัดสระแก้ว จึงขอเชิญท่านเป็นวิทยากรบรรยายและนำเสนอผลงานทางวิชาการ เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชนสถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว และเรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมการบูรณาการจัดการศึกษาร่วมกับชุมชนเพื่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ในวันอังคารที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๒ เวลา ๐๘.๓๐ น. ณ ห้องประชุมสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสระแก้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

เรียน ผู้อำนวยการ วท สระแก้ว
☑ เห็นควรอนุมัติ
☑ เห็นควรมอบ มอบให้ ฝ่าย
☑ ฝ่ายบริหารทรัพยากร ○ ฝ่ายวิชาการ
○ ฝ่ายพัฒนากิจการฯ ○ ฝ่ายแผนงานฯ
☐ อื่นๆ ..... เพื่อพิจารณา
☐ เห็นควรพิจารณาลงนาม
30 ส.ค. 2562

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัส เล่ห์สิงห์)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
ประธานกรรมการอาชีวศึกษาจังหวัดสระแก้ว

สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสระแก้ว
โทรศัพท์ ๐-๓๗๒๖-๑๕๓๕
โทรสาร ๐-๓๗๒๖-๑๖๗๕
สารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ : AMS E-office อาชีวศึกษาจังหวัดสระแก้ว

(นายสุวิทย์ ทวีทรัพย์)
รองผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
30 ส.ค. 2562

รูปภาพการประชุมผู้บริหารสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสระแก้ว ครั้งที่ 3/2562 ณ ห้องประชุมสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสระแก้ว ชั้น 3 อาคารอำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิจัย
เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ
ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านตามความเป็นจริง

ข้อ	รายการ	ระดับความถูกต้อง/เหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	หัวข้อเรื่องวิจัยมีความชัดเจนและน่าสนใจ	√				
2	ความเหมาะสมและความชัดเจนของความเป็นมาและปัญหาของการวิจัย		√			
3	ความครอบคลุมของวัตถุประสงค์ของการวิจัย	√				
4	ขั้นตอน/กระบวนการวิจัยมีความเหมาะสมและน่าเชื่อถือ		√			
5	ออกแบบวิจัยรัดกุม เลือกตัวแปรเหมาะสม		√			
6	ขอบเขตการวิจัยมีความชัดเจน		√			
7	อธิบายวิธีดำเนินการอย่างละเอียดชัดเจน เป็นไปตามลำดับที่เหมาะสม	√				
8	เป็นงานวิจัยที่ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการได้	√				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....
สถานศึกษา.....

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิจัย
เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ
ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านตามความเป็นจริง

ข้อ	รายการ	ระดับความถูกต้อง/เหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	หัวข้อเรื่องวิจัยมีความชัดเจนและน่าสนใจ		/			
2	ความเหมาะสมและความชัดเจนของความเป็นมาและปัญหาของการวิจัย		/			
3	ความครอบคลุมของวัตถุประสงค์ของการวิจัย		/			
4	ขั้นตอน/กระบวนการวิจัยมีความเหมาะสมและน่าเชื่อถือ		/			
5	ออกแบบวิจัยรัดกุม เลือกตัวแปรเหมาะสม		/			
6	ขอบเขตการวิจัยมีความชัดเจน		/			
7	อธิบายวิธีดำเนินการอย่างละเอียดชัดเจน เป็นไปตามลำดับที่เหมาะสม		/			
8	เป็นงานวิจัยที่ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการได้		/			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....
(นายจิระศักดิ์ อร่าเรศรี)
ตำแหน่ง รอง ผอ.ว.เทคโนโลยีสมหการ
สถานศึกษา.....

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
เลขรับ 2243
วันที่ 30 ส.ค. 2562
เวลา 14.50

ที่ ศธ ๐๒๑๑๗/๑๔๐๔

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสระแก้ว
อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ๒๗๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นวิทยากรบรรยายและนำเสนอผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ด้วยสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสระแก้ว ได้จัดประชุมคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดสระแก้ว ในวันจันทร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๒ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ ห้องประชุมสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสระแก้ว

ในการนี้ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสระแก้ว จึงขอเชิญท่านเป็นวิทยากรบรรยายและนำเสนอผลงานทางวิชาการ เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชนสถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว และเรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมการบูรณาการจัดการศึกษาร่วมกับชุมชนเพื่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ในวันจันทร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๒ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ ห้องประชุมสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสระแก้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

เรียน ผู้อำนวยการ วท.สระแก้ว
☑ ๑.โปรดทราบ
☑ ๒.โปรดเห็นชอบ [illegible]
☑ ฝ่ายบริหารทรัพยากร ○ ฝ่ายวิชาการ
○ ฝ่ายพัฒนากิจการฯ ○ ฝ่ายแผนงานฯ
☐ ๓.โปรดแจ้ง.....ดำเนินการ
☐ ๔.โปรดพิจารณาสั่งการ
30 ส.ค. 2562

ขอแสดงความนับถือ

(นายพีระพงษ์ ไชยทองศรี)
รองศึกษาธิการจังหวัดสระแก้ว
รักษาราชการแทนศึกษาธิการจังหวัดสระแก้ว

กลุ่มอำนวยการ
โทร. ๐-๓๗๕๕-๐๒๔๖
โทรสาร. ๐-๓๗๕๕-๐๒๔๖

[illegible]
30 ส.ค. 62

รูปภาพการประชุมคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดสระแก้ว ณ ห้องประชุมสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสระแก้ว

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิจัย

เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านตามความเป็นจริง

ข้อ	รายการ	ระดับความถูกต้อง/เหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	หัวข้อเรื่องวิจัยมีความชัดเจนและน่าสนใจ	✓				
2	ความเหมาะสมและความชัดเจนของความเป็นมาและปัญหาของการวิจัย	✓				
3	ความครอบคลุมของวัตถุประสงค์ของการวิจัย	✓				
4	ขั้นตอน/กระบวนการวิจัยมีความเหมาะสมและน่าเชื่อถือ	✓				
5	ออกแบบวิจัยรัดกุม เลือกตัวแปรเหมาะสม	✓				
6	ขอบเขตการวิจัยมีความชัดเจน	✓				
7	อธิบายวิธีดำเนินการอย่างละเอียดชัดเจน เป็นไปตามลำดับที่เหมาะสม	✓				
8	เป็นงานวิจัยที่ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการได้	✓				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นาย [illegible])

ตำแหน่ง ครูมีการศึกษาชำนาญการ วิทยาลัยสระแก้ว

สถานศึกษา.....

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
เลขรับ 2257
วันที่ -5 ก.ย. 2562
เวลา 09.07

ที่ ศธ ๐๖๑๘.๒/๐๙๘๘

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๔
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม
๙๐ ถนนเทศา ตำบลพระปฐมเจดีย์
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ๗๓๐๐๐

๕ กันยายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญร่วมอบรม โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาและความก้าวหน้าในวิชาชีพ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ตารางกำหนดการโครงการฯ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบตอบรับการอบรมโครงการฯ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๔ ได้ดำเนินการโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาและความก้าวหน้าในวิชาชีพ ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๒ ณ โรงแรม อมารี หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ต้องขอเลื่อนการอบรมโครงการฯ เนื่องจากตรงกับการอบรมเชิงปฏิบัติการเชี่ยวชาญ ณ สำนักมาตรฐานฯ เป็นระหว่างวันที่ ๙ – ๑๑ กันยายน ๒๕๖๒ ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

ในการนี้วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๔ จึงขอเชิญท่านเข้าอบรมตามโครงการดังกล่าว ทั้งนี้ให้ท่านเตรียมหัวข้องานวิจัยหรือโครงร่างงานวิจัย ๓ บท ตลอดจนข้อมูลด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างอบรม และขอความอนุเคราะห์เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการจากงบประมาณของสถานศึกษาของท่านตามสิทธิ์ โดยให้ส่งแบบตอบรับการอบรมภายในวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๒ ที่ E-mail: dve.nvc@hotmail.com หรือทางโทรสาร ๐ ๓๔๒๕ ๖๘๐๖ ได้มอบหมายให้ นางสาวกัณฐลดา กลิ่นเมือง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๒-๖๙๔๑๖๙๐ และนางนหทัย นันทวิสุทธิ์ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๖-๐๗๘๘๒๗๖ เป็นผู้ประสานงานโครงการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายวุฒิชัย รักชาติ)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

เรียน ผู้อำนวยการ
☑ เห็นควรมอบ
☑ มอบ นางสาว กัณฐลดา แจ้งผล
☑ ทราบ ☐ ประชาสัมพันธ์ ☐ ประชาชาวาร
☐ ทราบและมีข้อเสนอ ☐ ดำเนินการ
☐ เห็นควร.....ดำเนินการ
☐ เห็นควรพิจารณาเห็นควร
-5 ก.ย. 2562

ฝ่ายวิชาการ/งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี
โทร. ๐ ๓๔๒๕ ๒๗๙๐ ต่อ ๗๒๐๓
โทรสาร ๐ ๓๔๒๕ ๖๘๐๖
www.nc.ac.th/E-mail: dve.nvc@hotmail.com
งานสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ E – office วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

รูปภาพประกอบการอบรมโครงการเชิงปฏิบัติการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาและความก้าวหน้าในวิชาชีพ ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จังหวัดนครปฐม

สรุปการประเมินผลการเผยแพร่ผลงานวิชาการ
การอบรมโครงการเชิงปฏิบัติการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาและความก้าวหน้าในวิชาชีพ
ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จังหวัดนครปฐม

.....

1. ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานวิชาการเรื่องรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัย เทคนิคสระแก้ว ปรากฏผลดังตารางที่ 33

ตารางที่ 33 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และปฏิบัติหน้าที่

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	15	55.56
หญิง	12	44.44
รวม	**27**	**100**
2. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	7	25.93
สูงกว่าปริญญาตรี	20	74.07
รวม	**27**	**100**
3. ปฏิบัติหน้าที่		
ผู้บริหารสถานศึกษา	19	70.37
ครู/อาจารย์	8	29.63
อื่น ๆ	-	-
รวม	**27**	**100**

จากตารางที่ 33 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 55.56) เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 44.44) วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่สูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 74.07) ปฏิบัติหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา (ร้อยละ 70.37

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับผลงานวิชาการ เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม นำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดค่าเฉลี่ยดังนี้

4.50 – 5.00 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมาก

2.50 – 3.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 34 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผลงานวิชาการเรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว **(n = 27)**

ข้อที่	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	หัวข้อเรื่องวิจัยมีความชัดเจนและน่าสนใจ	4.78	0.42	มากที่สุด
2	ความเหมาะสมและความชัดเจนของความเป็นมาและปัญหาของการวิจัย	4.67	0.48	มากที่สุด
3	ความครอบคลุมของวัตถุประสงค์ของการวิจัย	4.81	0.40	มากที่สุด
4	ขั้นตอน/กระบวนการวิจัยมีความเหมาะสมและน่าเชื่อถือ	4.85	0.36	มากที่สุด
5	ออกแบบวิจัยรัดกุม เลือกตัวแปรเหมาะสม	4.67	0.48	มาก
6	ขอบเขตการวิจัยมีความชัดเจน	4.78	0.42	มาก
7	อธิบายวิธีดำเนินการอย่างละเอียดชัดเจน เป็นไปตามลำดับที่เหมาะสม	4.63	0.49	มากที่สุด
8	องค์ความรู้เป็นงานวิจัยที่ผู้เรียนสามารถสร้างใหม่ร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการได้	4.70	0.47	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		**4.74**	**0.44**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 34 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อผลงานวิชาการเรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.74) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ องค์ความรู้เป็นงานวิจัยที่ผู้เรียนสามารถสร้างใหม่ร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.70)

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
เลขรับ 2408
วันที่ 18 ก.ย. 2562
เวลา 08.46

ที่ ศธ ๐๖๒๓.๑๐/ว๓๖๐

วิทยาลัยการอาชีพบ้านตาก
ตำบลตากออก อำเภอบ้านตาก
จังหวัดตาก ๖๓๑๒๐

๑๒ กันยายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการใช้งานวิจัยในการพัฒนาสถานศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ตารางการประชุมฯ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบตอบรับเข้าร่วมประชุมฯ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยการอาชีพบ้านตาก จะจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการใช้งานวิจัยในการพัฒนาสถานศึกษา ให้กับผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ในระหว่างวันที่ ๒๑-๒๓ กันยายน ๒๕๖๒ ณ วิทยาลัยการอาชีพบ้านตาก

ในการนี้ วิทยาลัยฯ ขอเชิญท่านผู้อำนวยการ ร่วมนำเสนอผลงานวิจัย หรือผู้สนใจเข้าร่วมประชุมตามวันและเวลาดังสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้ ทั้งนี้ขอให้จัดส่งแบบตอบรับกลับมายังวิทยาลัยฯ ภายในวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๒ ทางสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ E-office ของวิทยาลัยการอาชีพบ้านตาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณา

เรียน ผู้อำนวยการ วท.สระแก้ว
☑ เพื่อทราบ
☑ เพื่อโปรดมอบ วทบุคลากร แจ้ง ผอ.
☑ ฝ่ายบริหารทรัพยากร ○ ฝ่ายวิชาการ
○ ฝ่ายพัฒนาบริการฯ ○ ฝ่ายแผนงานฯ
☐ เพื่อโปรดแจ้ง.....ดำเนินการ
☐ เพื่อพิจารณาสั่งการ
18 ก.ย. 2562

ขอแสดงความนับถือ

(นางวัลลีย์ อาศัย)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพบ้านตาก

18 ก.ย. 62

ฝ่ายบริหารทรัพยากร
โทรศัพท์ (๐๕๕) ๕๙๑๔๒๖
โทรสาร (๐๕๕) ๕๙๑๙๑๒
สารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ : วิทยาลัยการอาชีพบ้านตาก
E-mail : Bantakicec@gmail.com

รูปภาพการประชุมเชิงปฏิบัติการ “เรื่องการใช้งานวิจัยในการพัฒนาสถานศึกษา” ณ วิทยาลัยการอาชีพบ้านตาก จังหวัดตาก

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิจัย
เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านตามความเป็นจริง

ข้อ	รายการ	ระดับความถูกต้อง/เหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	หัวข้อเรื่องวิจัยมีความชัดเจนและน่าสนใจ	✓				
2	ความเหมาะสมและความชัดเจนของความเป็นมาและปัญหาของการวิจัย	✓				
3	ความครอบคลุมของวัตถุประสงค์ของการวิจัย	✓				
4	ขั้นตอน/กระบวนการวิจัยมีความเหมาะสมและน่าเชื่อถือ		✓			
5	ออกแบบวิจัยรัดกุม เลือกตัวแปรเหมาะสม	✓				
6	ขอบเขตการวิจัยมีความชัดเจน	✓				
7	อธิบายวิธีดำเนินการอย่างละเอียดชัดเจน เป็นไปตามลำดับที่เหมาะสม	✓				
8	เป็นงานวิจัยที่ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการได้	✓				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....
(นางนิชะพร พูลเพิ่ม)
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ
สถานศึกษา วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิจัย
เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ
ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านตามความเป็นจริง

ข้อ	รายการ	ระดับความถูกต้อง/เหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	หัวข้อเรื่องวิจัยมีความชัดเจนและน่าสนใจ	√				
2	ความเหมาะสมและความชัดเจนของความเป็นมาและปัญหาของการวิจัย	√				
3	ความครอบคลุมของวัตถุประสงค์ของการวิจัย	√				
4	ขั้นตอน/กระบวนการวิจัยมีความเหมาะสมและน่าเชื่อถือ	√				
5	ออกแบบวิจัยรัดกุม เลือกตัวแปรเหมาะสม	√				
6	ขอบเขตการวิจัยมีความชัดเจน		√			
7	อธิบายวิธีดำเนินการอย่างละเอียดชัดเจน เป็นไปตามลำดับที่เหมาะสม	√				
8	เป็นงานวิจัยที่ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการได้		√			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายรชต ศิลกร์เดสกุล)

ตำแหน่ง รอง.ผอ.วท.กำแพงเพชร

สถานศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
เลขรับ 154
วันที่ 23 ส.ค. 2562
เวลา 15.05 น.

ที่ ศธ ๐๖๑๖/๘๔๑

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๒
๓๒๓ ถนนนารายณ์มหาราช
ตำบลทะเลชุบศร อำเภอเมือง
จังหวัดลพบุรี ๑๕๐๐๐

๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ตอบรับเอกสารเผยแพร่ผลงานวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ที่ ศธ ๐๖๑๗.๑๐/ว ๙๘๕ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ได้เผยแพร่ผลงานวิจัย เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ของนายจรัส เล่ห์สิงห์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้ที่สนใจและใช้ประโยชน์ต่อการศึกษา ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๒ ได้รับเอกสารดังกล่าวไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว และจะนำไปเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเรวัช ศรีแสงอ่อน)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคลพบุรี รักษาราชการแทน
ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๒

เรียน ผู้อำนวยการ วท.สระแก้ว
☑ ...
☑ ...
○ ฝ่ายวิชาการ
○ ฝ่ายแผนงานฯ
☐ ...ดำเนินการ
☐ ...
23 ส.ค. 2562

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการอาชีวศึกษา
โทร. ๐ ๓๖๔๑ ๕๑๑๓ ต่อ ๑๐๗
โทรสาร ๐ ๓๖๔๑ ๑๖๖๖
สารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ : สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๒
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : lopburi๐๙@vec.mail.go.th

(นายสุวิทย์ ทวีทรัพย์)
รองผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
23 ส.ค. 2562

วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
เลขรับ 166
วันที่ 16 ก.ย. 2562
เวลา 10.45

ที่ ศธ ๐๖๒๐/ ๓๐๗๐

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑
ภายในวิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช
๑๕๗ ม.๓ ต.นาสาร อ.พระพรหม
จ.นครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐

๓๑ กันยายน ๒๕๖๒

เรื่อง ตอบรับเอกสารเผยแพร่ผลงานวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ที่ ศธ ๐๖๑๗.๑๐/ว๙๘๕ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ได้เผยแพร่ผลงานวิจัย เรื่อง รูปแบบการสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน สถานประกอบการ ด้านวิชาการและวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว ของนายจรัส เล่ห์สิงห์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้ที่สนใจและใช้ประโยชน์ต่อการศึกษา ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

บัดนี้ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ ได้รับเอกสารดังกล่าวไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว และจะนำไปเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน ผู้อำนวยการ วท.สระแก้ว
☑ เพื่อโปรดทราบ
☑ เห็นควรมอบ
○ กลุ่มบริหารทรัพยากร ○ ประชาสัมพันธ์
○ กลุ่มพัฒนาวิชาการฯ ○ กลุ่มแผนงานฯ
☐ เห็นควร.....ดำเนินการ
☐ เห็นควรพิจารณาสั่งการ
16 ก.ย. 2562

ขอแสดงความนับถือ

(นายประชา ฤทธิผล)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช
รักษาราชการแทน ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑

กลุ่มงานวิจัยนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์
โทรศัพท์ ๐๗๕ - ๔๕๐๔๘๒
โทรสาร ๐๗๕ - ๔๕๐๔๘๓
โทรศัพท์มือถือ ๐๙๔ - ๕๙๕๒๔๔๙
สารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ : สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑
E-mail : ivesr1.11@gmail.com

(นายสุวิทย์ ทวีทรัพย์)
รองผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว
16 ก.ย. 2562

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นายจรัส เล่ห์สิงห์

วัน เดือน ปีเกิด 7 มีนาคม 2504

ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 340 หมู่ที่ 2 ตำบลศาลาลำดวน อำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว 27000

ที่ทำงานปัจจุบัน วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว เลขที่ 200 หมู่ที่ 11 ตำบลวัฒนานคร อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว 27160

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ประสบการณ์การทำงาน

พ.ศ. 2528 ตำแหน่ง ครู คศ. 2 วิทยาลัยเทคนิคนครนายก

พ.ศ. 2548 ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพกบินทร์บุรี

พ.ศ. 2554 ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพบ่อไร่

พ.ศ. 2556 ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพวังน้ำเย็น

พ.ศ. 2557 ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2527 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน

พ.ศ. 2528 ประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยม สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้

พ.ศ. 2533 ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วิศวกรรมไฟฟ้า) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2543 ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

รางวัลที่ได้รับ

พ.ศ. 2559 รางวัลเชิดชูเกียรติ “ครูดีที่มีจรรยาบรรณดีเด่น” ประเภทผู้บริหารสถานศึกษา

พ.ศ. 2560 รางวัลเชิดชูเกียรติ “คุรุสดุดี” ระดับ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

พ.ศ. 2561 รางวัลเป็นผู้บริหารสถานศึกษารางวัลพระราชทาน ระดับอาชีวศึกษา

พ.ศ. 2562 รางวัลเชิดชูเกียรติ “ผู้บริหารดีศรีอาชีวศึกษา” ประจำปี 2562

พ.ศ. 2562 รางวัลสถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติดและอบายมุข ประเภทผลงานดีเด่น ระดับทอง